

नेपाल सरकार

राष्ट्रिय किसान आयोग

आयोगको आवधिक रणनीतिक योजना

जेष्ठ २०८०

विषयसूची

सार संक्षेप	
परिच्छेद – १	१
१ परिचय :	१
१.१ पृष्ठभूमि	१
१.२ अध्ययनको औचित्य	२
१.३ लक्ष्य तथा उद्देश्य	४
परिच्छेद – २	५
२ अध्ययन विधि :	५
२.१ अध्ययनको क्षेत्र	५
२.१.१ कार्य क्षेत्र र सम्पादन गर्ने कामहरु:	५
२.१.२ राष्ट्रिय किसान आयोगको आवधिक रणनीति को समयावधि	७
२.२ तथ्याङ्कका स्रोतहरु (Source of Information)	८
२.२.१ प्रारम्भिक सूचना सङ्कलन (Primary Information Collection)	८
२.२.२ दोश्रो चरणका सूचना सङ्कलन (Secondary Information Collection)	८
२.३ तथ्याङ्क संकलन विधि र प्रक्रिया	८
२.३.१ प्रारम्भिक तथ्याङ्क तथा जानकारी संकलन	९
२.३.२ समुहगत छलफल (Focus Group Discussion)	१०
२.३.३ मुख्य जानकार व्यक्तिसंगको अन्तरवार्ता (Key informant interviews/KII)	१०
२.३.४ तथ्याङ्क तथा जानकारीको द्वितीय श्रोत (Secondary Sources of Information)	१०
२.४ तथ्याङ्क विश्लेषण विधि	१०
२.४.१ राष्ट्रिय किसान आयोग बाट गरिने अनुगमन कार्ययोजनाको मोडेल एवम् फलोअप	१०
परिच्छेद – ३	११
३ सन्दर्भ सामाग्रीहरुको समिक्षा (Literature Review)	११
३.१ रणनीति तयार गर्ने आधार	११
३.१.१ कृषि विकास रणनीति (सन् २०१५ देखि २०३५ सम्म)	११

३.१.२ नेपाल सरकारको पन्ध्रौं पन्चवर्षीय योजना	१५
३.१.३ कृषि क्षेत्रमा देखिएका समस्या तथा चुनौतीहरु	१७
३.१.४ खाद्य तथा पोषण सुरक्षा	१९
३.१.५ गरीबी न्यूनीकरण	२२
३.१.६ खाद्य सम्प्रभुता तथा किसान अधिकार	२३
३.१.७ समावेशी तथा दिगो कृषि विकास	२५
३.१.८ सुशासन	२५
३.१.९ सरकारी, नीजी तथा उत्पादक साम्प्रदायी (Public, Private and Producers Partnership),4P	२५
३.२ राष्ट्रिय किसान आयोगको गठन	२६
३.२.१ राष्ट्रिय किसान आयोगलाई प्रदत्त काम, कर्तव्य र अधिकार	२६
३.२.२ किसान आयोगले संचालन गर्ने गरेका कार्यक्रमहरु	२७
३.२.३ आयोगको दुरदृष्टि, लक्ष्य र ध्येय	२९
३.२.४ नेपालमा किसान अधिकार सम्बन्धी ब्यवस्थाहरु	२९
परिच्छेद- ४	३३
४ तथ्याङ्क प्रस्तुति र विश्लेषण :	३३
४.१ राष्ट्रिय किसान आयोग गठन सम्बन्धमा	३३
४.२ राष्ट्रिय किसान आयोगलाई सबल बनाउन कानुनी ब्यवस्था सम्बन्धमा	३३
४.३ आबधिक रणनिती तयार हुँदाका सबल पक्ष सम्बन्धमा	३४
४.४ आबधिक रणनितीको कार्यान्वयनमा चुनौतीहरु सम्बन्धमा	३५
४.५ श्रोतको बाँडफाँडमा किसान आयोगको भुमिका सम्बन्धमा	३६
४.६ आयोगले सहकारीसँग गर्ने सहकार्य सम्बन्धमा	३६
४.७ राष्ट्रिय किसान आयोगले रणनिती तयार गर्दा अपनाउने कार्य सम्बन्धमा	३७
४.८ भूमि ब्यवस्थापनका विभिन्न उपायहरुका बारेमा किसानको जानकारी:सम्बन्धमा	३७
४.९ कृषि भूमि संरक्षण ऐन निर्माण प्रति किसानको धारणा	३८
४.११ प्रांगारिक मलको उत्पादन , ब्यवस्थापन र बजारीकरण सम्बन्धमा	३९
४.१२ साना किसानको उत्थान गर्ने सम्बन्धमा	३९
४.१३ कृषिलाई सम्मानजनक पेशामा रुपान्तरण गर्ने सम्बन्धमा	४०

४.१४ मल उत्पादन, खरीद तथा बितरणमा किसानका सुभावाव	४०
४.१५ उत्पादन वृद्धि तथा बजार मुल्य निर्धारणका उपायहरु	४१
४.१६ किसान सूचकिरण , बर्गीकरण र सुविधाहरु सम्बन्धमा	४१
४.१७ खाद्य अधिकार, अनुवांशिक श्रोत संरक्षण तथा प्रांगारिक खेती सम्बन्धमा	४२
परिच्छेद- ५	४३
५ आयोगको प्रस्तावित आबधिक रणनीतिक योजना :	४३
परिच्छेद - ६	१२१
६. निष्कर्ष एवं सुभावाव :	१२१
सन्दर्भ सामग्री:	१२३
अनुसुचिहरु	१२४
अनुसुची १ : अध्ययनमा सलंगन जनशक्तिहरु	१२४
अनुसुची २: प्रारम्भीक.सुचना सङ्कलन(Primary Information Collection) का लागि सोधिएका प्रश्नहरु :	१२४
अनुसुची ३ : अध्ययनको क्रममा सम्पर्क गरिएका कार्यालय तथा निकायहरु	१२८
अनुसुचि ४ : अध्ययनको क्रममा सम्पर्क गरिएका व्यक्तिहरु :	१३०
अनुसुचि ५ : आबधिक रणनीतिक योजना बनाउने अध्ययनको क्रममाअन्तवार्ता दिने ब्यक्तिहरुको नामावली	१३१
अनुसुचि ६ : अध्ययनको क्रममा खिचिएका तस्विहरु:	१३३
अनुसुचि ७ : अध्ययनको क्रममा गरिएका गोष्ठीहरुको भलक	१४२

सार संक्षेप

नेपालको अर्थतन्त्रमा महत्वपूर्ण योगदान गर्ने कृषिक्षेत्रको कुल ग्राहस्थ उत्पादनमा २४.१ प्रतिशत योगदान र ६०.४ प्रतिशत जनसंख्याको रोजगारी र जीविकोपार्जन लागि यस क्षेत्रमा निर्भर रहनुपरेको छ । अर्थतन्त्रको मेरुदण्डको रूपमा रहेको कृषि क्षेत्रलाई आधुनिकीकरण, व्यवसायिकरण र विविधिकरण गरी किसानको हक, हित संरक्षण एवं प्रवर्द्धनका लागि कृषि सम्बन्धी नीति, ऐन, कानून तथा योजना तर्जुमा गर्नु साथै कृषि अनुसन्धान र प्रसारलाई किसान मैत्री बनाइ किसानहरूको हक, हित र अधिकारको रक्षा गर्दै कृषिको उत्पादनलाई आत्मनिर्भर बनाउन भएको तथ्यलाई आत्मसात गर्दै कृषि विकास रणनीतिले (२०१५-२०३५) परिलक्षित गरेअनुसार नेपाल सरकारको आदेश अनुसार २०७३-१०-०६ मा किसान आयोग गठन भएको हो । राष्ट्रिय किसान आयोगले आम किसानको हक, हित र अधिकारको संरक्षण र प्रवर्द्धन गर्ने मूल मन्त्र लाई आत्मसात गर्दै खाद्यान्नमा आत्मनिर्भर, खाद्य तथा कृषि उत्पादनका साधन श्रोतमा सबै किसानको पहुँच र लाभांशको समन्वय र बाँडफाँड, जवाफदेहीता, पारदर्शीता, स्वतन्त्रता र समावेशीकरणको सम्मान गर्नु आयोगको मूल मान्यता हो।

यस १० वर्षे (२०८०।८१-२०९०।९१) आवधिक रणनीतिमा आयोगको कार्यक्षेत्र विश्लेषण सहित कार्ययोजना तयार गर्न किसानहरूको हक, हित प्रवर्द्धनका लागि योजनाबद्ध रूपमा किसान कल्याणगरी योजना तर्जुमा गरी सरकारबाट जारी भएका कृषि सम्बन्धी नीति, ऐन, नियम, कानून किसानहरूको पहुँच वृद्धि गर्ने रणनीतिका उद्देश्य रहेका छन् । खासगरी यस रणनीतिको तयार गर्ने आधारहरू कृषि विकास रणनीति, पधौँ पन्चवर्षीय योजना, राष्ट्रिय किसान आयोगको कार्यक्षेत्रहरू एवं नेपालको विद्यमान ऐन, कानूनहरू नै हुन् । १४बुँदाहरू उल्लेख भएका कार्यक्षेत्रहरूलाई नै रणनीतिको रूपमा चित्रण गरी सो को मुख्य कार्य क्षेत्र, सोच, लक्ष्य, उद्देश्य कार्यनीतिहरू गरी रणनीतिहरूको विश्लेषण गरिएको छ । प्रत्येक बुँदाको सफल पक्ष, कमजोर पक्ष, अवसर र जोखिम विश्लेषण गरिएको छ ।

राष्ट्रिय किसान आयोगको आवधिक रणनीति तयार गर्दा कार्य योजना सहित प्रस्तुत गरिएको छ । साथै १० वर्षको आवधिक कार्यक्रमको बाँडफाँड योजना समेत प्रस्तुत गरिएको छ । राष्ट्रिय किसान आयोग लाई सर्वपक्षीय एवं किसानको हक, हित, संरक्षण र अधिकार स्थापित गर्न प्रधानमन्त्री एवं मन्त्रपरिषदको कार्यालय अन्तर्गत रहने गरी पाचौँ वटा मुख्य महाशाखाहरूमा विभाजन गरिएको छ । किसानको नीति, ऐन तर्जुमा र सुभाष महाशाखा, कल्याणकारी योजना महाशाखा, किसान योजना महाशाखा, किसान समस्या सम्बोधन र अनुगमन महाशाखा र किसान क्षमता विकास गरी कार्य विभाजन गरिएको छ । राष्ट्रिय किसान आयोगले मुख्यतया पहल गर्ने , सिफारिस गर्ने, सहकार्य गर्ने, समन्वय गर्ने जस्ता कामहरू गरिने भएकाले किसानको हक, हित एवं अधिकार संरक्षणका लागि उत्पादनदेखि बजारसम्मका सम्पूर्ण मूल्य श्रृंखलाहरूमा सहजीकरण गर्ने, किसानको उपजको न्यूनतम समर्थन मूल्य तोक्न सहयोग र सिफारिस गर्ने, भौतिक पूर्वाधारको निर्माणको लागि पहल गर्ने किसानको सेवा प्रवाहको लागि अनुसन्धान, प्रसार र कृषि शिक्षालाई किसानको घर दैलोसम्म पुर्याउन र समन्वय गर्न जस्ता कार्यहरू रणनीतिको प्राथमिकतामा रहेका छन् ।

किसान सूचीकरण, वर्गीकरण, किसानलाई समाजिक सुरक्षा, विशेष सम्मानजनक पेशामा रूपान्तरण हुने, वैकिङ्ग सुविधा, विमा साथै उत्पादन र बजारमा आधारित अनुदानलाई सरल र किसानको पहुँच पु-र्याउन पहल गर्ने उल्लेख छ । त्यस्तै उत्पादन तथा उत्पादकत्व वृद्धि गर्न सामुहिक खेती, करार खेती, भूमि बैंक, सहकारी खेतीलाई प्रवर्द्धन गर्न विशेष पहल गरिने भएको छ। किसानको विद्यमान ऐन, नियम, नीतिमा किसानको पहुँचलाई विश्लेषण गर्दै आगामी दिनहरूमा निर्माण हुने ऐन, नियम, नीतिमा प्रत्यक्ष पहुँच र सहभागिता रहने भनिएको छ। प्राकृतिक स्रोत लगायत रैथाने बीउ, विजनमा किसानको पहुँच बढ्ने र किसान संघ, संगठन, सहकारी संस्था एवम् सञ्जाललाई कृषि विकासको लागि समन्वय र सहकार्यमा विशेष महत्व दिइएको छ । आयोगले किसान संघ,समूह, संगठन, सञ्जालको दर्ता नियमन गर्ने, आयोजनाहरूको अनुगमन एवं प्रभावकारिता अध्ययन गर्ने भएको छ ।

आयोगले e-agriculture र डिजिटल कृषिलाई बढावा दिने, जलवायु परिवर्तनको प्रभावकारितालाई अध्ययन गर्दै सिफारिस गर्ने, किसान डाटाबेस तयार पार्ने कार्य गर्ने छ । यस अवधि र रणनीति अनुसार किसान आयोगले तोकिएको १४ बुँदा बाहेक थप ६ बुँदाहरू रणनीतिमा समावेश भएका छन् । यस अनुसार दैविक विपद, बाढी, पहिरो, प्राकृतिक प्रकोपमा क्षतिपूर्ति सिफारिस, किसान रोजगार एवं भूमिहिन, निम्न आय भएका महिला, दलित , श्रमिक किसानहरूका लागि विशेष रोजगार वृद्धि गर्ने एवं क्षमता विकास गर्ने, किसानको गुनासो व्यवस्थापन गर्ने जस्ता कार्ययोजनाहरू रहेका छन् । यस रणनीतिले गर्दा कृषिमा व्यवसायीकरण हुने , किसानको अधिकार स्थापित हुने, सम्मानजनक पेसामा रूपान्तरण हुने, किसानको न्यूनतम आवश्यकता पूर्ति हुने, भूमिमा अधिकार बढ्ने जस्ता प्रतिफलहरू प्राप्त हुनेछन् ।

परिच्छेद - १

१ परिचय :

१.१ पृष्ठभूमि

नेपालको अर्थतन्त्रमा महत्वपूर्ण योगदान गर्ने कृषि क्षेत्रका कूल ग्राहस्थ्य उत्पादनमा २५.१ प्रतिशत योगदान र ६०.४ प्रतिशत जनसंख्या रोजगारी तथा जिविकोपार्जनका लागि यस क्षेत्रमा निर्भर रहनु परेको छ । (कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, २०७८), नेपालमा योजनाबद्ध विकास शुरु भए देखि नै कृषि क्षेत्रको विकासलाई उच्च प्राथमिकतामा राखिदै आएको भएता पनि अपेक्षाकृत रूपमा कृषि क्षेत्रले गति लिन नसकेको देखिन्छ । आर्थिक रूपले सक्रिय जनशक्ति विदेशिने क्रम बढ्दै जाँदा कृषि क्षेत्रमा बढ्दै गईरहेको श्रम शक्ति को अभाव, बढ्दो जग्गा को खण्डीकरण, उर्वर कृषि भूमि को गैर कृषि क्षेत्रमा प्रयोग , कृषि तथा पशु जन्य उत्पादनमा बढ्दो उत्पादन लागत, उत्पादन सामग्रीहरूको अपर्याप्तता , प्राविधिक सेवामा पहुँचको अभाव, जलवायु परिवर्तन को नकरात्मक प्रभाव र कृषि शिक्षा, अनुसन्धान र प्रसार बीच समन्वयको अभाव जस्ता समस्या र चुनौतीहरूले गर्दा आशातीत उपलब्धि हासिल हुन सकेको देखिँदैन । तथापी पछिल्लो करीब एक दशकमा कृषि क्षेत्रका कतिपया बाली वस्तुहरू परम्परा कृषि प्रणाली भन्दा व्यवसायोन्मुख, आधुनिकीकरण तथा यान्त्रीकरण तर्फ अग्रसर भएको छ , यसले ग्रामीण अर्थतन्त्रलाई सबल बनाउन सहयोग पुरयाएको छ ।

संविधानमा उल्लेखित भएका किसानका लागि हक, हित र अधिकार संरक्षण र प्रबर्द्धनका लागि निर्माण हुने कानूनहरूको अभाव साथै भएका ऐन कानूनहरूको प्रभावकारी कार्यान्वयन हुन नसक्नु किसान र कृषि संरक्षण साथै कृषि विकासका लागि बाधक देखिएका छन् । अर्थतन्त्रको मेरुदण्ड को रूपमा रहेको कृषि क्षेत्रलाई आधुनिकीकरण, व्यवसायीकरण र विविधीकरण गरी किसानको हक, हित संरक्षण एवम् प्रबर्द्धन का लागि कृषि सम्बन्धी निती, ऐन, कानून तथा योजना तर्जुमाको साथै कृषि अनुसन्धान र प्रसारलाई किसान मैत्री बनाई किसानहरूको हक, हित र अधिकारको रक्षा गर्दै कृषि उत्पादनमा नेपाललाई आत्मनिर्भर बनाउन बान्छनीय भएको तथ्यलाई आत्मसात गर्दै कृषि विकास रणनीती (२०१५ देखि २०३५ सम्म) ले परिलक्षित गरे अनुसार नेपाल सरकारको मिति २०७३ । १०। ६ मा जारी किसान आयोग गठन कार्यकारी आदेश, २०७३ अनुसार राष्ट्रिय किसान आयोग गठन भएको हो । उक्त गठन आदेश अनुसार कृषि उत्पादन , उत्पादकत्व अभिवृद्धि गरी किसानको हक, हित र अधिकारको संरक्षण एवम् प्रबर्द्धन गर्ने कार्य सँग सम्बन्धित विषयमा नेपाल सरकारलाई सहयोग पुरयाउनु आयोग को कर्तव्य रहेको छ । यसै सन्दर्भमा कार्यकारी आदेश अनुसार प्राप्त क्षेत्राधिकार भित्र रही किसानको हक, हित र अधिकारको संरक्षण एवम् प्रबर्द्धन गर्नका लागि विभिन्न विषयमा अध्ययन तथा अनुसन्धान गर्ने उद्देश्यका साथ आयोगको आवधिक रणनीतिक योजना तयार गर्ने कार्यक्रम रहेको छ । राष्ट्रिय किसान आयोगको काम, कर्तव्य र अधिकार पूर्ण रूपले कार्यान्वयन गर्न तयार पारिएको आवधिक रणनीतिले भावी दिनहरूमा किसान कल्याणकारी कार्यक्रम तर्जुमा गरी प्रभावकारी रूपमा कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्न योगदान पुग्ने छ ।

राष्ट्रिय किसान आयोगले आम किसानको हक हित र अधिकारको संरक्षण र प्रबर्द्धन गर्ने मूल मर्मलाई आत्मसात गर्दै कृषि नै विकास र समृद्धिको आधार हो भन्ने मान्यताका साथ किसान अधिकार संस्कृतिको विकास गर्ने दूर दृष्टि रहेको छ । खाद्य सम्प्रभुता, किसानमुखी र आत्मनिर्भर कृषि , समानता र न्याय, निस्पक्षता, खाद्य तथा कृषि

उत्पादनका साधन श्रोतमा सबै किसानको पहुँच र लाभांशको सम न्यायिक बाँडफाँड, जवाफदेहिता, पारदर्शिता, स्वतन्त्रता र स्वायत्तता, सहभागिता र समावेशीकरण विविधताको सम्मान गर्नु आयोगका मूलभूत मान्यताहरू हुन्।

१.२ अध्ययनको औचित्य

नेपालको संविधान, २०७२ भाग ३ ले मौलिक हकको विषयमा आकृष्ट गरेको छ । यसको उपभाग (३६) ले खाद्य सम्बन्धी को हक स्थापित गरेको छ । खाद्य तथा कृषि सँग सम्बन्धित मौलिक हकको रूपमा यस अनुसार उल्लेख भएको देखिन्छ: (१) प्रत्येक नागरिकलाई खाद्य सम्बन्धी हक हुने छ । (२) प्रत्येक नागरिकलाई कानून बमोजिम सम्प्रभुताका हक हुनेछ । (३) प्रत्येक नागरिकलाई कानून बमोजिम खाद्य सम्प्रभुताको हक हुने छ ।

खाद्य अधिकार तथा खाद्य सम्प्रभुता सम्बन्धी ऐन, २०७५ ले तोकेको कृषि तथा खाद्य सम्बन्धी काम, कर्तव्य तथा अधिकारलाई उजागर गरेको छ । भाग (२) परिभाषा: उपभाग (ख) मा किसान भन्नाले कृषिलाई मुख्य पेशा वा व्यवसाय बनाई त्यसबाट नै आफ्नो जिविकोपार्जन गर्ने नागरिक सम्मन्तु पर्छ र सो शब्दले त्यस्तो नागरिकमा आश्रित परिवारका सदस्य वा वर्षको ६ महिना वा सो भन्दा बढी अवधि कृषि कार्यमा श्रम गर्ने वा परम्परागत कृषि औजार निर्माण गर्ने नागरिकमा आश्रित परिवार सदस्यलाई समेत बुझाउँद छ । सोही ऐनको दफा (१३) अनुसार कृषि पेशाको संरक्षण र किसानको जीवनस्तरको प्रवर्द्धन : नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहले पारिस्परिक समन्वयमा कृषि पेशाको संरक्षण गरी किसानको जीवनस्तरको प्रवर्द्धन गर्न उपलब्ध श्रोत साधनको आधारमा यस बमोजिमको व्यवस्था मिलाउने छ: (क) कृषि तथा खाद्य उत्पादनको क्षेत्रमा लगानी अभिवृद्धि गर्ने । (ख) खाद्य उत्पादनको उन्नत प्रविधि, बातावरण मैत्री , मल , विउका विभिन्न प्रकार, जीवनाशक विषादी वा कृषि सामाग्रीको दिगो पहुँच लाई विस्तार गर्ने । (ग) नगदेवाली वा निकसि योग्य बालीलाई विशेष ग्राह्यता दिने । (घ) विउ, बाली वा पशुपन्छी विमामा किसानको सरल तथा सहज पहुँचलाई विस्तार गर्ने । (ङ.) कृषि बजारमा किसानको पहुँचलाई अभिवृद्धि गर्ने । (च) जैविक खेतीका लागि आवश्यक पर्ने पूर्वाधारमा किसान पहुँचलाई विस्तार गर्ने । (छ) रासायनिक, विषादीयुक्त वा अनुवांशिक अभियान्त्रिक (जिएमओ) खेतीबाट हुने हानिबाट संरक्षण प्रदान गर्ने । (ज) लामो समयसम्म सन्चय गर्न सक्ने तोकिएको बालीको न्युनतम मुल्य तोक्ने । (झ) अतिवृष्टि, अनावृष्टि वा खडेरी लगायात मौसमको बारे पूर्वसूचना दिने प्रणालीको विकास गर्ने । (ञ) जैविक विविधतामा आधारित दिगो कृषि प्रणाली प्रवर्द्धन गर्ने । (ट) कृषि पेशाको संरक्षण गर्न कृषिको व्यवसायीकरण , औद्योगीकरण र आधुनिकीकरण र प्रविधिकरण गर्ने । (ठ) महिला किसान तथा कृषिमा आधारित भूमिहीन परिवारलाई प्राथमिकताको आधारमा कृषि योग्य भूमि तथा कृषि सामाग्रीमा पहुँच विस्तार गर्ने । (ड) कृषि, फलफुल तथा पशुपन्छी उत्पादन मा प्रयोग भएको जलश्रोत को त्यस्तो उत्पादनलाई प्रतिकुल हुने गरी अन्यथा उपयोग गर्न नदिने । (ढ) कृषि उत्पादन वा कृषि बालीको हानि, नोक्सानी विरुद्ध किसानलाई तोकिए बमोजिमको क्षतिपुर्ति प्रदान गर्न व्यवस्था मिलाउने । (ण) लागत मुल्यमा आधारित भई कृषि उत्पादन को समर्थन मुल्य तोक्ने । सोही ऐनको दफा (१४) ले किसानको पहिचान र सम्मानको व्यवस्था गरेको छ । उपदफा (१) बमोजिम नेपाल सरकारले किसानको तोकिए बमोजिम पहिचान गरी बर्गीकरण गर्ने छ । (२) स्थानीय तहले उपदफा (१) बमोजिम बर्गीकरणको आधारमा परिचयपत्र जारी गर्ने छ । (३) उपदफा (१) बमोजिमको बर्गीकरण को आधारमा किसानलाई राज्यबाट प्राप्त हुने सहूलियत, छुट, सुविधा तथा प्रचलित कानून बमोजिम योगदानमा आधारित

निवृत्तभरण उपलब्ध गराईनेछ । (४) परिचय पत्रको मान्य अबधि नवीकरण तथा तत्सम्बन्धी अन्य व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुने छ । सम्बन्धित ऐनले व्यवस्था गरे अनुसार दफा (१५)मा कृषि योग्य भूमिको दिगो उपयोग, (१६) स्थानीय कृषि बाली तथा पशुजन्य उत्पादनको प्रबर्द्धन (१७) कृषि योग्य भूमिको दिगो व्यवस्थापनको जिम्मेवारी (१८) लक्षित कृषि विकास कार्यक्रम सन्चालन (१९) जलवायु परिवर्तनबाट हुन सक्ने असरको न्यूनीकरणको व्यवस्था (२०) क्षतिपूर्तिको व्यवस्था, समेत गरेको छ ।

हाल संचालनमा रहेको पन्ध्रौं पंचवर्षीय योजनाको आधार वर्ष २०७५। ०७६ लाई मानी अबको कार्यकाल अत्यन्त महत्वपूर्ण रहने देखिन्छ । कोभिड १९ जस्तो महामारीको चपेटामा रहेको विश्वकै अर्थतन्त्र शिथिल भएको छ, नेपाल पनि यसबाट अक्षुण्ण छैन । यस योजनाको आधार वर्षमा आर्थिक वृद्धिदर अपेक्षित रूपमा नरहे पनि २०८०।०८१ सम्म आर्थिक वृद्धिदर १०.३ प्रतिशत प्राप्त गर्न सक्नु चुनौती रहेको छ । सोही कार्यकाल सम्म प्रति व्यक्ति आय अमेरिकी डलर १०४७ बाट १५९५ , गरीबी न्यूनीकरण १८.७ बाट ९.५ प्रतिशतमा फार्नु, प्रमुख बालीहरूको उत्पादकत्व (रु.०००) १८४.६ बाट २७६.०, सिंचाई योग्य भूमि ३३ प्रतिशत बाट ५० प्रतिशत पुरयाउनु आफैमा अत्यन्त चुनौतीपूर्ण रहेको छ । त्यस्तै आधारभूत खाद्य सुरक्षा को स्थितिमा रहेका परिवारको प्रतिशत ४८.२ बाट ८० प्रतिशत पुरयाउनु, कुल आयातमा अत्यावश्यक वस्तु (कृषि उपज, जीवजन्तु र खाद्य पदार्थको अंश) १४.७ बाट ५ प्रतिशतमा पुरयाउनु , बेरोजगार दर ११.४ बाट ४ प्रतिशतमा फार्नु, विश्व बाजार घट्दो श्रम बाजार आफैमा समस्या को रूपमा देखिन्छ । निजी क्षेत्रको लगानी वृद्धि गर्ने ,लक्ष्य अनुसार ६१ प्रतिशत पुरयाउने समेत कृषि विकास बिना सम्भव छैन । (पन्ध्रौं पंचवर्षीय योजना, राष्ट्रिय योजना आयोग, २०७६)

राष्ट्रिय किसान आयोग को स्थापना पश्चात विगत ६ वर्षको कार्यकालमा यसले आफना मूलभूत सिद्धान्त अनुरूप किसानको पैरवी गर्ने, किसानको हक अधिकार बारे सरकारलाई सुफाव दिने, संघीयताको मर्म अनुरूप प्रादेशिक सरकारसंग समन्वय गरी समस्या र समाधानका उपायहरू उजागर गर्ने जस्ता नीतिगत कार्यहरू गर्दै आएका छन् । यर्थाथमा किसानका आवाज, कृषि पेशालाई सम्मानजनक पेशाको रूपमा स्थापना, कृषिमा ब्यबसायीकरण एवम् यान्त्रीकरणको तीव्रता, कृषिजन्य उत्पादनलाई सहज बजारीकरणमा उपलब्धिमूलक कार्य गर्न सकिएको छैन । किसानको आयस्तरमा सुधार नआएसम्म मुलुकको समग्र विकास हुन नसक्ने देखिन्छ । किसानको उत्पादन लागत मूल्य आउने गरी ब्यबसाय फस्टाउने किसिमले किसानको हक हित संरक्षण र सम्बर्द्धन गर्न सक्नु आजको आवश्यकता हो । (राष्ट्रिय किसान आयोग, २०७८)

लक्ष्य र रणनीति बिना बनाईएका कार्यक्रम सफल हुन कठीन हुन्छ । राष्ट्रिय किसान आयोग स्थापना भएको एक कार्यकाल समाप्ति पछि यस आयोगले गरेका कामकाजको आफ्नो समीक्षा गर्नु अत्यन्त सराहनीय छ । अब को अर्को दोश्रो कार्यकालमा किसानको हक हित लाई संरक्षण र सम्बर्द्धन गर्दै प्रभावकारी रूपमा कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्नु पर्ने हुन्छ । कृषि विकास रणनीति (२०१५ देखि २०३५ सम्म) ले उल्लेख गरे अनुसार राष्ट्रिय किसान आयोग गठन भई कार्यान्वयनमा आएको हुँदा यो रणनीतिले निर्देश गरे बमोजिम समसामयिक सुधार सहित सो लक्ष्य र उद्देश्यलाई सफल बनाउन आयोगको आवधिक रणनीति सफल हुने अपेक्षा गरिएको छ ।

१.३ लक्ष्य तथा उद्देश्य

यस कार्यक्रमको मुख्य लक्ष्य आम किसानको हक हित र अधिकार को संरक्षण र प्रबर्द्धन गर्न आयोगको १० वर्षे आबधिक रणनीती तयार गर्नु रहेको छ । यसका मुख्य मुख्य उद्देश्य हरु यस प्रकार रहेका छन् ।

- राष्ट्रिय किसान आयोगको कार्य क्षेत्रको विश्लेषण सहित रोडम्याप तयार गर्नु ,
- किसानहरुको हक, हित प्रबर्द्धन का लागि योजनाबद्ध रुपले किसान कल्याणकारी योजना तर्जुमा गरी कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्न आबधिक रणनीती योजना तयार गर्नु र
- नेपाल सरकारबाट जारी भएका कृषि सम्बन्धी नीती , ऐन, नियम , कानूनमा किसानहरुको पहुँच बृद्धिका लागि आबधिक रणनीतिक योजना तयार गर्नु ।

परिच्छेद - २

२ अध्ययन विधि :

२.१ अध्ययनको क्षेत्र

२.१.१ कार्य क्षेत्र र सम्पादन गर्ने कामहरु:

संघ र ३ वटै भौगोलिक क्षेत्रको प्रतिनिधित्व हुने गरी ५ वटा प्रदेश, १८ वटा जिल्ला र २१ वटा स्थानिय तहमा स्थलगत अध्ययन , छलफल तथा अर्न्तक्रिया गरिएको थियो । अध्ययन गरिएको भौगोलिक क्षेत्र, जिल्ला र स्थानिय तह देहाएको चित्र र तालिकामा उल्लेख गरिएको छ ।

चित्र १ : नेपालको नक्सामा अध्ययन गरिएको भौगोलिक क्षेत्र तथा जिल्लाहरु

तालिका १ : अध्ययन गरिएको भौगोलिक क्षेत्र, प्रदेश, जिल्ला र स्थानिय तहहरु

भौगोलिक क्षेत्र	संघ र प्रदेश	जिल्ला	स्थानीय तह	सरोकारवालाहरु
पहाड	संघ	काठमाण्डौ	काठमाण्डौ म.न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, विभाग, निर्देशनालय, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
हिमाली	कोशी प्रदेश	सोलुखुम्बु	सोलु दुधकुण्ड	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, विभाग, निर्देशनालय, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
पहाडी	कोशी प्रदेश	ओखलढुंगा	सिद्धिचरण	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, विभाग, निर्देशनालय, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
पहाडी	कोशी प्रदेश	खोटांग	दिक्तेल रुपाकोट मफुवागढी	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, विभाग, निर्देशनालय, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
भित्री मधेश	कोशी प्रदेश	उदयपुर	बेलका नगरपालिका	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, विभाग, निर्देशनालय, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
पहाडी		उदयपुर	हलेसि तुवाचुंग	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, विभाग, निर्देशनालय, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
तराई	मधेश प्रदेश	धनुषा	जनकपुर उ.म.न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, विभाग, निर्देशनालय, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
तराई		धनुषा	नगराईन न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रीभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
तराई		महोतरी	वर्दिवास न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रीभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
तराई		सर्लाही	लालबन्दी न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रीभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
तराई		बारा	कलैया	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रीभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
पहाड	बागमती प्रदेश	चितवन	भरतपुर म.न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रीभेट, कृषक

				तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
पाहाड		चितवन	ईच्छाकामना गा.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
हिमाली		दोलखा	भिमेश्वर	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु, विभाग, निर्देशनालय मन्त्रालय
पाहाड		धादिंग	नीलकण्ठ	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
पाहाड		काभ्रेपलान्चोक	पनौती न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
पहाड	कर्णाली प्रदेश	सुर्खेत	बिरेन्द्रनगर न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
पहाड		दैलेख	दुल्लु न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
पहाड	सुदुर पश्चिम	अछाम	मंगलसेन न.पा	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
पहाड		बाजुरा	बुढिगंगा न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
तराई		कैलाली	धनगढि उप महा न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु

२.१.२ राष्ट्रिय किसान आयोगको आबधिक रणनीती को समयाबधि

यो रणनीतिको कार्यकाल पाँच वर्ष रहेको भए पनि आवश्यकता अनुसार सुधारका रणनीती सहित थप वर्ष हरुमा समेत संचालन हुने छ । खासमा यो रणनीतिक कार्ययोजना अगामी वर्ष २०८०/०८१मा शुरू भई २०९०/०९१ सम्म संचालन हुने छ ।

२.२ तथ्याङ्कका स्रोतहरू (Source of Information)

२.२.१ प्रारम्भिक सूचना सङ्कलन (Primary Information Collection)

प्राथमिक सूचना Semi Structural Questionair को माध्यमबाट कृषक समुह, सहकारी, प्रगतीशिल किसानहरू, विज्ञहरू, कार्यक्षेत्रका कार्यरत कर्मचारीहरू, सरोकारवालाहरू, वार्डका जनप्रतिनिधीहरूसँग अन्तरवार्ता गरी सङ्कलन गरिएको थियो ।

२.२.२ दोश्रो चरणका सूचना सङ्कलन (Secondary Information Collection)

दोश्रो चरणका सूचनाहरू राष्ट्रिय योजना आयोग, मन्त्रालय, विभाग, निर्देशनालय तथा नगरपालिकामा प्रकाशित पुस्तिका, किताबहरू, बुक्लेट, सूचना जर्नल आदिबाट सङ्कलन गरिएको थियो । यस्ता सूचनाहरू संकलन गर्न सम्बन्धित सरकारी तथा गैरसरकारी संस्थाहरूले प्रकाशित गरेका पुस्तिका र अन्य तथ्यांक संलग्न पुस्तक समेत उपयोगमा ल्याईएको थियो ।

२.३ तथ्याङ्क संकलन विधि र प्रक्रिया

यो अध्ययन संचालन गर्ने एउटा ठोस कार्ययोजना बनाई, अध्ययन टोली गठन गरि निश्चित प्रदेशको लागी निश्चित व्यक्ति संयोजक तोकेर संचालन गरिएको थियो यसैगरि, संघ/प्रदेशमा पनि आवश्यकता अनुसार जानकारी संकलन गर्न पहल गरिएको थियो । यो अध्ययनमा तपसिल अनुसारको कार्य योजना बनाई क्रियाकलपहरू गरिएको थियो ।

तालिका २ : कार्य योजना

क्र.स.	क्रियाकलाप	समयावधि	सरोकारवाला
१	अध्ययन शुरुवातको लागि प्रस्ताव माथि अर्न्तक्रिया, छलफल, कार्य प्रारम्भ (Inception) बैठक	१ दिन	राष्ट्रिय किसान आयोगका पदाधिकारी तथा विज्ञ समुह र अन्य सरोकारवालाहरू
२	आयोगमा सरोकारवाला सहितको कार्यशालामा विस्तृत प्रस्ताव पेश गरी पृष्ठपोषण लिई शुरुवाती कार्यशाला गोष्ठी पश्चात तयार भएको प्रतिवेदन आयोगमा पेश	३ दिन	नेपाल फारमर्स एडभाईजरी काउन्सिल प्रा.लि, राष्ट्रिय किसान आयोगका पदाधिकारी तथा विज्ञ समुह
३	सेकेण्डरी तथ्यांक र सूचना सङ्कलन तथा विश्लेषण, आयोग सँग सन्दर्भ सामाग्रीहरूको अध्ययन तथा विश्लेषण	१५ दिन	नेपाल फारमर्स एडभाईजरी काउन्सिल प्रा.लि., राष्ट्रिय किसान आयोग अन्य सरकारी तथा गैर सरकारी कार्यालयहरू
४	आयोगको आवधिक रणनीतिको उद्देश्य अनुसार सेमि स्टक्चरड प्रश्नावली तयार	३ दिन	नेपाल फारमर्स एडभाईजरी काउन्सिल प्रा.लि, विज्ञ समुह
५	नेपाल फारमर्स एडभाईजरी काउन्सीलले इन्सेप्सन गोष्ठीमा प्रस्ताव पेश भए अनुसार, आयोगको समर्थन पश्चात ३ भौगोलिक क्षेत्र, १ संघ, ५ प्रदेश, प्रत्येक प्रदेशमा कम्तीमा ५ वटा स्थानीय निकाय पर्ने गरी २१ स्थानहरूमा रणनीतिक कार्ययोजना बारे प्रश्नावली अनुसार अर्न्तवार्ता, तथा सरोकारवालाहरूसँग छलफल	१५ दिन	नेपाल फारमर्स एडभाईजरी काउन्सिल प्रा.लि, संघीय सरकार, प्रदेश सरकार, स्थानीय सरकार, कृषकहरू, सम्बन्धित संघ, संस्थाहरू, सरोकारवाला हरु
६	अध्ययनका लागि तोकिएका स्थानहरूको डिजीटल स्वाइल मैपिंग	३ दिन	नेपाल फारमर्स एडभाईजरी काउन्सिल प्रा.लि
७	अर्न्तवार्ता तथा सूचना संकलन गर्न अर्न्तवार्ताकर्ता	३ दिन	नेपाल फारमर्स एडभाईजरी

	एवम् संकलनलाई सम्बन्धित कामका लागि प्रशिक्षण, अभिमुखीकरण तथा छलफल		काउन्सिल प्रा.लि तथा अन्य सरोकारवालाहरु, अर्न्तवार्ताकर्ता एवम् डाटा संकलक
८	टिम लीडर, विज्ञ एवम् डाटा संकलक समेतको संलग्नतामा कृषक, कृषिमा संलग्न संस्थाहरु, सरोकारवालाहरु, सरकारी, नीजी तथा सहकारीहरु, कृषि उपज बजार लगायतका संघ, संस्थाहरुमा अर्न्तवार्ता गर्ने, डाटा संकलन गर्ने, KII and household survey सन्चालन ।	७ दिन	नेपाल फारमर्स एडभाइजरी काउन्सिल, कृषि व्यवसायमा संलग्न सरकारी, गैरसरकारी, नीजी तथा सहकारी, कृषि बजार संचालक एवम् अन्य सरोकारवाला
९	रणनीती को रूपरेखा तयार भए सँगै संघीय मन्त्रालय, विभाग र निर्देशनालयहरु को विज्ञ प्रतिनिधीको उपस्थितिमा राष्ट्रिय किसान आयोगको संलग्नता, त्यस्तै प्रदेश मन्त्रालय र अर्न्तगतका निर्देशनालय , कार्यालयहरु, स्थानीय तहका निकायहरु सग छलफल	३ दिन	नेपाल फारमर्स एडभाइजरी काउन्सिल , माउन्ट डिजिट प्रा.लि., संघीय मन्त्रालय, प्रदेश मन्त्रालय एवम् स्थानीय तह एवम् अर्न्तगतका निकायहरु, कृषक, कृषि व्यवसाय एवम् अन्य सरोकारवालाहरु
१०	संकलित तथ्यांक एवम् विषय वस्तुको विश्लेषण, स्ट्याटिकल विश्लेषण एवम् रिपोर्ट लेखन	१५ दिन	नेपाल फारमर्स एडभाइजरी काउन्सिल, माउन्ट डिजिट प्रा.लि., का विज्ञहरु
११	प्रतिवेदन प्रस्तुतीकरण, अर्न्तक्रिया, गोष्ठी एवम् फिड ब्याक	१ दिन	नेपाल फारमर्स एडभाइजरी काउन्सिल , माउन्ट डिजिट प्रा.लि., राष्ट्रिय किसान आयोग एवम् अन्य आमन्त्रित विज्ञहरु
१२	अन्तिम प्रतिवेदन तयार	१५ दिन	नेपाल फारमर्स एडभाइजरी काउन्सिल प्रा.लि. र माउन्ट डिजिट प्रा.लि.,

२.३.१ प्रारम्भिक तथ्याङ्क तथा जानकारी संकलन

व्यक्तिगत रूपमा संघ, प्रदेश तथा स्थानिय तहमा कार्यरत विभिन्न बौद्धिक व्यक्तित्व तथा पदाधिकारी संग छलफल तथा अन्तरक्रिया गरि प्रारम्भिक जानकारीहरु संकलन गरिएको थियो । यसैगरि किसानहरुको अवधारणा बुझ्न ५ प्रदेशका १८ जिल्लाका किसान तथा समुहहरु संग छलफल गरिएको थियो ।

किसान आयोगमा बैठक तथा भेटघाट : किसान आयोगका अध्यक्ष लगायतका पदाधिकारीहरु र कर्मचारीहरु लगायत संग विभिन्न चरणमा भेटघाट, बैठक तथा छलफल गरि आवश्यक पृष्ठपोषण लिईएको थियो ।

संघस्तरमा बैठक तथा भेटघाट : सम्बन्धित संघ स्तरका सरोकारवाला निकायहरुमा सम्बन्धित व्यक्तिहरूसंग सञ्चार माध्यमबाट सर्म्पक भेटघाट तथा बैठक गरि कार्यक्रमको उद्देश्यबारे प्रकास पारी खास खास व्यक्तिहरु संग सम्लग्न भएको खाका अनुसार सूचना तथा जानकारीहरु संकलन गरिएको थियो ।

प्रदेशस्तरमा बैठक तथा भेटघाट : प्रदेश स्तरका सरोकारवाला निकायहरु जस्तै कृषि तथा पशुपन्छ विकास मन्त्रालय, पशुपन्छ तथा मत्स्य विकास निर्देशनालय, कृषि विकास निर्देशनालय, कृषि ज्ञान केन्द्रहरुमा प्रत्यक्ष भेटघाट तथा अन्तरक्रिया, सञ्चार माध्यमबाट सर्म्पक गरि सम्बन्धित विज्ञ तथा जानकार व्यक्तिहरूसंग जानकारी संकलन गरिएको थियो ।

स्थानिय सरकार स्तरमा बैठक तथा भेटघाट : स्थानिय सरकारको निकायमा अध्ययन टोलीले आफ्नो भ्रमण अनुसारको जानकारी लिन समुहगत छलफल गरिएको थियो ।

२.३.२ समुहगत छलफल (Focus Group Discussion)

स्थानिय सरकारको निकायमा कार्यरत अधिकृत/प्राविधिकको सहयोगमा अध्ययन टोलीले कृषकहरुको २ समुहसंग छलफल गरि जानकारी संकलन गरिएको थियो । यसरी ५ वटा प्रदेशका १८ वटा जिल्लाका किसान तथा किसान समुहहरु संग छलफल गरिएको थियो ।

२.३.३ मुख्य जानकार ब्यक्तिसंगको अन्तरवार्ता (Key informant interviews/KII)

माथी उल्लेखित तिनै तहका सरकारी निकाय तथा कृषक प्रतिनिधि संग भेटघाट पछि अध्ययनको विषयबारे जानकार ब्यक्तिहरु संग खुला रुपमा छलफल गरि जानकारी संकलन गरिएको थियो ।

२.३.४ तथ्याङ्क तथा जानकारीको द्वितिय श्रोत (Secondary Sources of Information)

किसान आयोगको आवधिक योजना सम्बन्धमा किसान आयोगसंग सम्बन्धित प्रकाशनहरु, कृषि विकास मन्त्रालयको कृषि विकास रणनीति लगायत यस विषय संग सम्बन्धित लेख, रचना, निर्देशिका, विभिन्न प्रकासनहरु लगायतका विषयबस्तुहरु अध्ययन गरि प्रतिवेदन तयार गरिएको छ ।

२.४ तथ्याङ्क विश्लेषण विधि

प्रारम्भिक जानकारीको लागी तयार गरिएका प्रश्नावलीहरु मर्फत विभिन्न संघीय, प्रादेशिक तथा स्थानिय तहबाट र जिल्ला र स्थानिय तहहरु लगायत किसानहरूसंग छलफल गरि आएका जानकारीहरु सबै ठाँउबाट संकलन गरिएको थियो । ती प्रश्नावली फारममा संकलन गरिएका तथ्याङ्क तथा अन्य जानकारीहरु एम एस एक्सल (MS Excel) मा उपलब्ध सुविधाको प्रयोग गरि प्रविष्ट गराइएको थियो । यसरी प्रविष्ट गराइएको तथ्याङ्कहरु, जानकारीहरु विषयबस्तु अनुसार कोडिंग गरी विश्लेषण गरि विभिन्न विधिहरुको प्रयोग गरि नतिजा निकालिएको थियो र नतीजालाई चार्ट, चित्र, ग्राफ आदिमा प्रस्तुत गरिएको छ ।

२.४.१ राष्ट्रिय किसान आयोग बाट गरिने अनुगमन कार्ययोजनाको मोडेल एबम् फलोअप

किसान को उपजलाई बजारीकरण गर्न आई पर्ने समस्या, प्राकृतिक प्रकोप बाट हुने क्षति न्युनकिरण एबम् क्षति पुर्ति वो अवस्था साथै सरकारी, गैरसरकारी, नीजी एबम् सहकारीबाट सन्चालित कृषि सम्बन्धी कार्यक्रमहरु को अनुगमन प्रक्रिया मिलाउन, बजारको अनुगमनमा सहयोग गर्न एबम् सोको फीड ब्याक दिन एउटा मोडेल प्रस्तुत गरिने छ ।

परिच्छेद – ३

३ सन्दर्भ सामाग्रीहरुको समिक्षा (Literature Review)

३.१ रणनीति तयार गर्ने आधार

३.१.१ कृषि विकास रणनीति (सन् २०१५ देखि २०३५ सम्म)

नेपाल सरकारले राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय विषय विशेषज्ञको सहयोगमा सन् २०१५ देखि २०३५ सम्म संचालन हुने २० वर्षीय कृषि विकास रणनीति तर्जुमा भएको छ । यो रणनीति नेपालमा संघीयता लागु हुने अगावै लागु भएको अवस्था भएकोले यसलाई संघीयता समेटिने गरी आवश्यक परिमार्जन गर्नु पर्ने देखिन्छ तर यस रणनीतिले अबलम्बन गरेको कार्यसूची कृषिका हरेक क्षेत्रमा लागु गर्नु पर्ने हुन्छ । नेपालको अर्थतन्त्रमा कृषि क्षेत्रको प्रधान्यता यहाँको वास्तविकता हो । कृषि क्षेत्रको विकास र विस्तारले देश विकासमा महत्वपूर्ण योगदान गर्दछ । कृषि लगायत प्राकृतिक स्रोतको समुचित उपयोग गरी तुलनात्मक लाभको आधारमा कृषि बालीको प्रतिस्पर्धी क्षमता बढाएर उत्पादन वृद्धि गरी मुलुकलाई खाद्यान्नमा आत्मनिर्भर बनाउनु हाम्रो प्राथमिकता हुनुपर्छ ।

तुलनात्मक लाभका नगदे बालीहरुमा व्यवसायीकरण, कृषि मार्फत आयात प्रतिस्थापन र आम किसानहरुको आर्थिकस्तर वृद्धि गर्दै समृद्ध नेपाल बनाउने नै हाम्रो परिकल्पना हुनुपर्दछ । कृषिमा औद्योगिकीकरण नभएसम्म देशको समृद्धिको कल्पना पनि गर्न सकिदैन र हुन सक्दैन । कृषिमा व्यवसायीकरण, विविधीकरण, आधुनिकीकरण गरी यस क्षेत्रको योगदान बढाउने र विदेश पलायन भएका र वैदेशिक रोजगारीमा गएका यूवाहरुलाई कृषि क्षेत्रमा आकर्षित गरी कृषिलाई आत्मनिर्भर बनाउनु अहिलेको आवश्यकता हो । यसै कुरालाई दृष्टिगत गरी कृषि क्षेत्रमा जलवायु परिवर्तनका असर कम गर्ने, सिंचाई सुविधा सर्वसुलभ बनाउने, सीमान्त भूमिमा कृषिको लागि चाप घटाउने, किटनाशक विषादीको अनुपयुक्त र असुरक्षित प्रयोगबाट वातावरण र जनस्वास्थ्यमा नकारात्मक प्रभाव घटाउने, उपलब्ध कृषि प्रविधिहरु पर्याप्त रुपमा कृषकको थलोमा पुऱ्याउने, रासायनिक मल आयात र वितरण व्यवस्था सुनिश्चित तुल्याउने, यूवा जनशक्तिलाई कृषि पेशामा आकर्षित गर्न, कृषि उपजको प्रशोधन प्रविधिको विकास र विस्तार गर्ने, कृषि एवं पशुजन्य उत्पादन, वितरण, आयात एवं निर्यातमा गुणस्तर एवं स्वच्छताको नियमन कार्य प्रभावकारी तुल्याउने, कृषि उत्पादकत्व बढाउन कृषक समूह र सहकारीको संस्थागत विकास, गरिव, महिला, जनजाति, दलित र दुर्गम क्षेत्रका कृषकहरुको कृषि तथा पशु सेवा कार्यक्रममा पहुँच वृद्धि गर्ने यो कृषि विकास रणनीतिको आवश्यकता भएको हो ।

३.१.१.१ कृषि विकास रणनीति को दूरदृष्टि (VISION OF THE ADS)

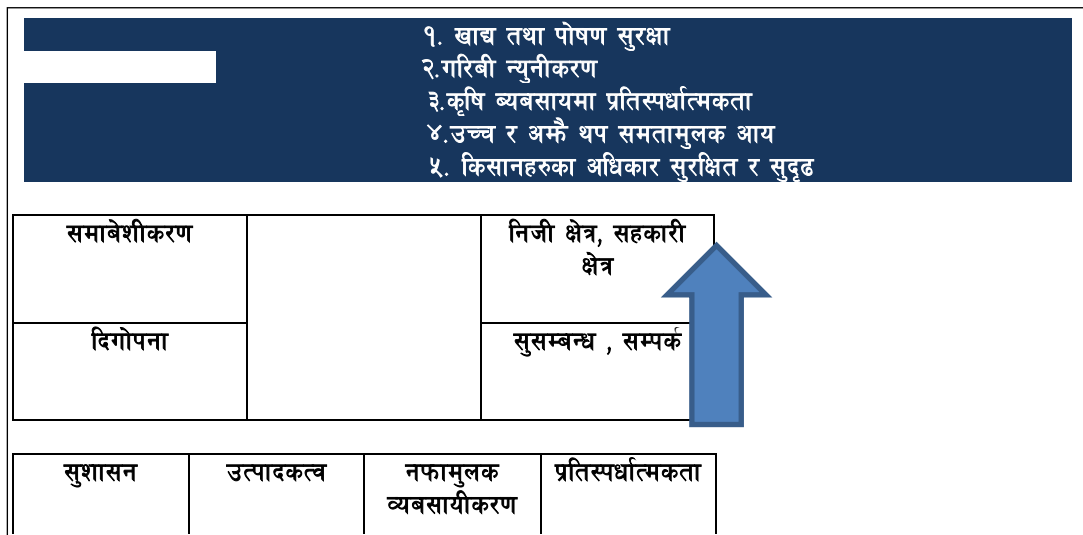
एडीएसको कार्ययोजना एवं मार्गचित्र सरोकारवालाहरुबाट तर्जुमा गरिएको हो । आर्थिक वृद्धिलाई गति दिने, जीवनस्तरलाई माथि उकास्ने र खाद्य तथा पोषण सुरक्षामा योगदान दिने, खाद्यसंप्रभुता उन्मुख “आत्मनिर्भर, दिगो, प्रतिस्पर्धी तथा समावेशी कृषि क्षेत्र” एडीएसको दूरदृष्टि (Vision) रहेको छ । कार्यान्वयनका क्रममा एडीएस सोच अनुरूपको प्रगति अनुगमन गर्नका लागि तय गरिएका विभिन्न सूचक तथा लक्ष्यहरु तालिका १ मा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका २ : एडीएस सोचका लागि सूचकहरू र लक्ष्यहरू (Indicators and targets for ADS Vision)

सोचका अवयवहरू Vision Components	सूचकहरू Indicators	२०१० को अवस्था Existing Situation of 2010	अल्पकालीन लक्ष्य (५ वर्ष) Short term target	मध्यकालीन लक्ष्य (१० वर्ष) Medium Term target	दीर्घकालीन लक्ष्य (२० वर्ष) Long term target
आत्मनिर्भरता Self -Reliant	खाद्यान्नमा आत्मनिर्भरता	खाद्यान्नमा ५ प्रतिशत व्यापार घाटा	शून्य प्रतिशत व्यापार घाटा	०.५ प्रतिशत अतिरिक्त निर्यात व्यापार	५ प्रतिशत अतिरिक्त निर्यात व्यापार
दिगोपन Sustainable	बर्षभरि सिँचाई	१८ प्रतिशत	३० प्रतिशत	६० प्रतिशत	८० प्रतिशत
	माटोमा प्रांगारिक पदार्थ	१ प्रतिशत	२ प्रतिशत	४ प्रतिशत	४ प्रतिशत
	कमसल जमिनको क्षेत्रफल Degraded land	३.२ मिलियन हेक्टर	२.८८ मिलियन हेक्टर	२.५६ मिलियन हेक्टर	१.६ मिलियन हेक्टर
	जंगलले ढाकेको क्षेत्रफल	४० प्रतिशत	४० प्रतिशत	४० प्रतिशत	४० प्रतिशत
	जमिनको उत्पादकत्व (कृषि क्षेत्रको कुल ग्राहस्थय, उत्पादन प्रति हेक्टर	१,८०४ अमेरिकी डलर	२,३०३ अमेरिकी डलर	२,९३८ अमेरिकी डलर	४,७८७ अमेरिकी डलर
	कुल ग्राहस्थय उत्पादनमा कृषि व्यापारको प्रतिशत	१० प्रतिशत	१२ प्रतिशत	१४ प्रतिशत	२० प्रतिशत
	प्रतिस्पर्धी Competitive	कृषि व्यापार सन्तुलन	व्यापार घाटा ३५० मिलियन अमेरिकी डलर	व्यापार घाटा ३१० मिलियन अमेरिकी डलर	व्यापार घाटा १८१ मिलियन अमेरिकी डलर
कृषि जन्य निर्यात		२४८ मिलियन अमेरिकी डलर	४१८ मिलियन अमेरिकी डलर	७०४ मिलियन अमेरिकी डलर	१९९९ मिलियन अमेरिकी डलर
समावेशी Inclusive	महिलाको वा संयुक्त स्वामित्वमा रहेको कृषि जग्गा	१० प्रतिशत	१५ प्रतिशत	३० प्रतिशत	५० प्रतिशत
	कृषि कार्यक्रमको पहुँच भित्रका कृषक प्रतिशत	१२ प्रतिशत	१७ प्रतिशत	२२ प्रतिशत	३० प्रतिशत

वृद्धि Growth	कृषि क्षेत्रको कुल ग्राहस्थ्य उत्पादनको औसत वृद्धि दर	३ प्रतिशत	४ प्रतिशत	५ प्रतिशत	६ प्रतिशत
जीविकोपार्जन Livelihood	कृषि क्षेत्रको कुल ग्राहस्थ्य उत्पादन प्रति कृषि श्रमिक	७९४ अमेरिकी डलर	९७९ अमेरिकी डलर	१२०६ अमेरिकी डलर	१८३३ अमेरिकी डलर
	ग्रामीण क्षेत्रहरूमा गरीबी	२७ प्रतिशत	२१ प्रतिशत	१६ प्रतिशत	१० प्रतिशत
खाद्य तथा पोषण सुरक्षा Food and Nutrition Security	खाद्यान्न जनित गरीबी	२४ प्रतिशत	१६ प्रतिशत	११ प्रतिशत	५ प्रतिशत
	पोषण	पुडकोपन क्तगलतप्लन ४१.५ प्रतिशत	पुडकोपन क्तगलतप्लन २९ प्रतिशत	पुडकोपन क्तगलतप्लन २० प्रतिशत	पुडकोपन क्तगलतप्लन ८ प्रतिशत
	कम तौल Under weight	३१.१ प्रतिशत	२० प्रतिशत	१३ प्रतिशत	५ प्रतिशत
	सुकेनास, ख्याउटेपन लागेका जनसंख्या Wasting	१३.७ प्रतिशत	५ प्रतिशत	२ प्रतिशत	१ प्रतिशत
	BMI कम भएका महिलाको प्रतिशत	१८ प्रतिशत	१५ प्रतिशत	१३ प्रतिशत	५ प्रतिशत

३.१.१.२ कृषि विकास रणनीतिको रणनीतिक रूपरेखा

३.१.१.३ रुपरेखका सम्भागहरु (Components of the ADS Framework)

१. **सुशासन (Improved Governance)** एडीएसमा सुशासन भन्नाले नीतिहरूको तर्जुमा गर्ने, परिमार्जन गर्ने र कार्यान्वयन गर्ने सन्दर्भमा सरकारको क्षमतालाई बुझाउँछ । यस्तो क्षमताको अभावमा एडीएस सफलतापूर्वक कार्यान्वयन हुन सक्ने छैन । सुशासनका प्रमुख तत्वहरू अन्तर्गत जवाफदेहीता, सहभागिता, पूर्वानुमान क्षमता र पारदर्शिता पर्दछन् ।

२. **उत्पादकत्व बृद्धि (Higher Productivity)** जमिन र श्रमको उत्पादकत्व बृद्धि नै एडीएसको आधारशिला हो । कृषि उत्पादकत्व बृद्धिका लागि उपयुक्त प्रविधिहरूको अवलम्बन गर्नु आवश्यक हुन्छ । साथै बजारको माग र आश्रित किसानहरूको खाद्य सुरक्षाको आवश्यकतासँग सामञ्जस्य राख्दै कसरी कृषि उत्पादनको सामर्थ्य र दिगोपन बढाउने भन्ने जान्नु आवश्यक हुन्छ । कृषिजन्य उत्पादकत्व बढाउनका लागि अपनाइने उपायहरू अन्तर्गत (क) प्रभावकारी कृषि अनुसन्धान र प्रसार, (ख) कृषिजन्य सामग्रीहरूको प्रभावकारी उपयोग, (ग) प्राकृतिक स्रोत-साधनहरू (जमिन, पानी, माटो र बनजंगल) को कुशल तथा दिगो परिचालन र उपयोग र (घ) जलवायु परिवर्तन र प्राकृतिक प्रकोपहरूबाट बचाउन सक्ने क्षमता पर्दछन् ।

३. **नाफामूलक व्यवसायीकरण (Profitable Commercialization)** एडीएसमा नाफामूलक व्यवसायीकरणबाट प्राप्त हुने उपलब्धि कृषिको रूपान्तरणबाट हासिल हुने उपलब्धिको एक हिस्साका रूपमा रहने छ । यो रूपान्तरण प्रक्रियामा, अधिकांश हिस्सा केवल जीविकाका लागि मात्र खेतीपाती गरिदै आएको कृषि, मूलतः निर्वाहमुखी (अन्य जीविका वा घरपरिवारको खाद्य सुरक्षाको विकल्पहरू उपलब्ध नभएको) अवस्थाबाट अधिकांश हिस्सा व्यवसायीकरणको उद्देश्य लिएको कृषितर्फ उन्मुख हुनुको साथै स्थानीय, राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय बजारसँग जोडिएको हुनेछ ।

४. **प्रतिस्पर्धात्मकतामा बृद्धि (Increased Competitiveness)** द्रुत गतिमा बृद्धि हुने कृषिले अभैसम्म पनि गरिबीको रेखा मुनि रहेका नेपालका लाखौं जनतालाई गरिबीबाट माथि उठाउने सबैभन्दा राम्रो उपायको प्रतिनिधित्व गर्दछ । एसियाली अर्थतन्त्रको अनुभवबाट के देखिएको छ भने, कृषिको बृद्धिमा उत्प्रेरणा जगाउने उपायहरूमध्येको एउटा सबैभन्दा सफल उपाय भनेको कृषिगत उद्यमीहरूलाई लगानीका लागि अनुकूल वातावरण सिर्जना गर्नु र ज्ञान तथा उत्पादन सामग्रीमा पहुँच बढाएर उच्चतम उत्पादकत्व हासिल गर्नु हो । दिगो बृद्धिका लागि संरचनागत परिवर्तनहरू र सुधारहरू आवश्यक छन्जसलाई विश्वव्यापी मूल्यको उतार- चढावले प्रभाव पार्दैन, जुन बृद्धि एउटा खराब/प्रतिकूल मनसुनले पनि कम हुदैन र बाह्य लगानीमा मात्र निर्भर रहदैन । त्यसैले एडीएसले प्रतिस्पर्धात्मकतालाई मुख्य जोड दिएको छ । सक्षम, मेहेनती र दक्ष मानव श्रोत, विश्व बजारमा नेपाललाई चिनाउन सक्ने एउटा स्पष्ट पहिचान भएको र उत्पादकत्वलाई बढाउनसक्ने र मुलुकको प्राकृतिक अवसरहरूमा आधारित नयाँ उत्पादनहरू र प्रक्रियाहरूसँगै नवीनता ल्याउन सक्ने नेतृत्वदायी खुवी र दृढ इच्छाशक्तिमा प्रतिस्पर्धात्मकताको जग रहेको हुन्छ ।

५. **किसानहरूका अधिकार (Farmers Rights)** एडीएसले योजना तर्जुमा, कार्यक्रम कार्यान्वयन, र रणनीतिको कार्यान्वयनमा किसानहरूको सहभागिता सुनिश्चित गर्न संस्थागत संयन्त्र प्रदान गर्दछ । खासगरी एडीएसले केन्द्रीय तहहरूमा हुने समन्वय समितिहरूमा, कार्यान्वयन समितिको निर्देशक समितिहरूमा र नेपाल कृषि

अनुसन्धान परिषद् (नार्क) समितिमा, करिब ४ हजार गाविस स्तरिय सामुदायिक कृषि प्रसार सेवा केन्द्रहरू (CAESC)को समितिमा कृषक प्रतिनिधिहरूको सुनिश्चितता गरेको छ । यसैगरी, उनीहरू व्यवसायिक कृषि सञ्जालहरू र मूल्य शृंखला विकास सञ्जालहरूमा पनि आवद्ध हुनेछन्। कृषि क्षेत्रको नीति तर्जुमाका का साथै अनुगमनका क्रममा उनीहरूसँग परामर्श गरिनेछ । उनीहरू जिल्ला तहमा रहने खाद्य सुरक्षा कार्यसञ्जालको सदस्यहरू रहनेछन् । यी सबै संस्थाहरूमा आफ्ना प्रतिनिधिहरूको उपस्थिति गराएर किसानहरूले एडीएसमा आफ्ना अधिकारहरू सुदृढ र सुनिश्चित भएको पाउन सक्नेछन्।

६ व्यावसायिक किसान, निर्वाहमुखी किसान र भूमिहीनहरू (Commercial farmers, Subsistence farmers, and the Landless) बेग्ला बेग्लै कृषि-पर्यावरणीय क्षेत्रहरूका लागि बेग्ला बेग्लै प्रकारको कृषि बर्गीकरणको पद्धति अवलम्बन गरिनु पर्दछ भन्ने तथ्यलाई एडिएसले पहिचान गरेको छ । एडीएसले विज्ञान तथा प्रविधिको विकेन्द्रीकरणलाई प्रोत्साहन गर्दछ र समुदायलाई उनीहरूका आवश्यकता पूर्ति गर्न प्रविधि विस्तार, अनुसन्धान र शिक्षा प्रणालीलाई पुनः अभिमुखीकरणको अवसर प्रदान गर्दछ । साना व्यावसायिक किसानहरूलाई समेट्ने सेवाहरू साधारणतया निर्वाहमुखी किसानहरूका लागि अनुपयुक्त हुन्छ । साना व्यावसायिक किसानहरूप्रति लक्षित संस्थाहरूको सन्दर्भमा (उदाहरण मूल्य शृंखला), साना व्यावसायिक किसानहरूका लागि अपनाइएको पद्धतिलाई आत्मसात गर्न सक्ने जति समेटिन सक्नेछन् भने त्यस बाहेकका अन्य निर्वाहमुखी कृषकहरू छुट्टिनेछन् । त्यसकारण एडीएसले समुदायमा आधारित प्रसार सेवा केन्द्रहरू CAESCमार्फत् र मूल्य शृंखला विकासमा खासगरी विपन्नका लागि बजार पद्धतिमार्फत् निर्वाहमुखी किसानहरू र व्यावसायिक किसानहरूका लागि उपयुक्त विभिन्न तौरतरिकाहरू प्रवर्द्धन गर्दछ । खाद्य तथा पोषण सुरक्षामा प्रत्यक्ष योगदान, ग्रामीण क्षेत्रमा गैर-कृषि क्षेत्रको रोजगारी विस्तार र कृषिमा आधारित उद्यमहरूको विकासको समष्टिगत स्वरूपले ग्रामीण क्षेत्रका भूमिहीन घरपरिवारहरू एडीएसबाट परोक्ष रूपमा लाभान्वित हुनेछन्।

३.१.२ नेपाल सरकारको पन्ध्रौं पन्चवर्षीय योजना

तालिका ४ : पन्ध्रौं पन्चवर्षीय योजनाको लक्ष्य

क्र.स.	राष्ट्रिय लक्ष्य	ईकाई	२०७४/०७५ (आधार वर्ष)	२०८०/०८१ सम्म
१	आर्थिक बृद्धि दर	प्रतिशत	६.८	१०.३
२	प्रति व्यक्ति कुल राष्ट्रिय आय	अमेरिकी डालर	१,०४७	१,५९५
३	गरीबी रेखा मुनि रहेको जनसंख्या	प्रतिशत	१८.७	११
४	सम्पत्तिमा आधारित जिनी गुणक	गुणक	०.३१	०.२९
५	अपेक्षित आयु	वर्ष	६९.७	७२
६	साक्षरता (१५ वर्ष माथि)	प्रतिशत	५८	९०
७	युवा साक्षरता (१५ देखि २४ वर्ष सम्म)	प्रतिशत	८५	९९
८	श्रम सहभागिता दर (१५ वर्ष माथि)	प्रतिशत	३८.५	४८.५
९	बरोजगारी दर	प्रतिशत	११.४	६

१०	रोजगारी औपचारिक क्षेत्रको हिस्सा	प्रतिशत	३६.५	५०
११	राष्ट्रिय र प्रादेशिक लोकमार्ग (स्तरान्ति तथा कालोपत्रे)	कि.मी.	६९.७९	१५०००
१२	३० मिनेट सम्मको दुरी यातायात पहुँच भएको परिवार	प्रतिशत	७६.९	९५
१३	विद्युत पहुँच प्राप्त परिवार	प्रतिशत	९०.७	९९
१४	आधारभूत खानेपानी सुविधा पुगेको जनसंख्या	प्रतिशत	८८	९९
१५	इन्टरनेट प्रयोगकर्ता (कूल जनसंख्या)	प्रतिशत	५५.४	८०
१६	अर्थतन्त्रमा प्राथमिक क्षेत्र (कृषि, वन, खानी) योगदान	प्रतिशत	२७.६	२३.०
१७	अर्थतन्त्रमा द्वितीय क्षेत्र (उत्पादनमुलक, उद्योग, विद्युत, ग्यास र पानी निर्माण)	प्रतिशत	१४.६	१८.१
१८	तृतीय क्षेत्र	प्रतिशत	५७.८	५८.९
१९	बस्तु तथा सेवाको निर्यात (कूल ग्राहस्थ उत्पादनको)	अनुपात	९.०	१५.७
२०	बस्तु तथा सेवाको आयात (कूल ग्राहस्थ उत्पादनको)	प्रतिशत	५०.८	५१
२१	श्रम उत्पादकत्व	रु.हजार	१८४.६	२७६
२२	कृषि उत्पादकत्व (प्रमुख बाली)	मे.टन	२.९७	४.०
२३	जैविक विविधता संरक्षण तथा पर्यावरणीय सन्तुलन (लोपोन्मुख, संकटापन्न तथा जोखिममा परेका)	सं	५८९	५८९
२४	जलवायु परिवर्तन अनुकुलनशीलता (अनुकुलन योजना तयार भई कार्यान्वयन भएका स्थानीय स्तर)	सं	२१७	५५०
२५	कानूनी शासन सूचकांक	सूचकांक	०.५३	०.५८
२६	भ्रष्टाचार अनुभूति सूचकांक	सूचकांक	३१	४१
२७	कुल आयातमा अत्यावश्यक बस्तु (कृषि उपज, जीवजन्तु र खाद्य पदार्थ)कोअंश	प्रतिशत	१४.७	५

स्रोत: राष्ट्रिय योजना आयोग, २०२०

३.१.२.१ पन्ध्रौ पन्चवर्षीय योजनाको राष्ट्रिय उद्देश्य

(१) सर्वसुलभ, गुणस्तरीय, आधुनिक पुर्बाधार निर्माण, उत्पादनशील र मर्यादित रोजगारी अभिवृद्धि, उच्च दिगो र समावेशी आर्थिक वृद्धि तथा गरीबी निवारण गर्दै समृद्धि को आधार निर्माण गर्ने ।

(२) गुणस्तरीय स्वास्थ्य, शिक्षा, स्वस्थ तथा सन्तुलित वातावरण, सामाजिक न्याय र जबाफदेही सार्वजनिक सेवा कायम गरी संघीय शासन व्यवस्थाको सुदृढीकरण गर्दै नागरिकलाई मर्यादित र परिस्कृत जीवनयापनको अनुभूति दिलाउने ।

(३) सामाजिक, आर्थिक रुपान्तरण तथा स्वाधीन राष्ट्रिय अर्थतन्त्र निर्माण गरी देशको स्वाभिमान, स्वतन्त्रता र राष्ट्रिय हितको संरक्षण गर्ने ।

३.१.२.२ पन्ध्रौं पन्चवर्षीय योजनाको राष्ट्रिय रणनीति

(१) तीव्र, दिगो र रोजगारमुलक र आर्थिक वृद्धि गर्ने ।

(२) सुलभ तथा गुणस्तरीय स्वास्थ्य सेवा र शिक्षाको सुनिश्चित गर्ने ।

(३) आन्तरिक तथा अन्तरदेशीय आबद्धता एवम् दिगो । शहर बस्ती विकास गर्ने ।

(४) उत्पादन तथा उत्पादकत्व वृद्धि गर्ने ।

(५) पुर्ण, दिगो र उत्पादनशालि, सामाजिक सुरक्षा तथा संरक्षण प्रदान गर्ने ।

(६) गरीबी निवारण र आर्थिक सामाजिक र समानता सहितको न्याय पूर्ण समाज निर्माण गर्ने ।

(७) प्राकृतिक श्रोत संरक्षण र परिचालन तथा उद्यमशीलताको विकास गर्ने ।

(८) सार्वजनिक सेवाको सुदृढीकरण, प्रादेशिक सन्तुलन र राष्ट्रिय एकता सम्बर्धन गर्ने ।

३.१.३ कृषि क्षेत्रमा देखिएका समस्या तथा चुनौतीहरु

कृषि क्षेत्रको समस्या करिब ८३ प्रतिशत ग्रामिण जनताको मुख्य जिविकोपार्जनको श्रोतका रुपमा रहेको नेपालको कृषि क्षेत्रले तेस्रो आवधिक योजनाबाट नै विकासको प्राथमिकतामा पर्न सफल भएता पनि अपेक्षाकृत विकास हुन सकेको छैन । कृषि क्षेत्रको विकास नीति र रणनीतिहरुमा प्राथमिकतामा परे पनि राज्यबाट हुने लगानीको प्राथमिकतामा कहिल्यै परेन । एकातिर कृषि विकासका लागि बजेटको अपर्याप्तताको विषय सदैव टड्कारो रुपमा आउँछ भने अर्कातिर कृषि विकासका योजना कार्यान्वयन गर्ने निकायबाट समयमा विनियोजित बजेट खर्च गर्न नसकेको र भएको बजेटको कार्यान्वयन पनि प्रभावकारी नवनेको अवस्था छ ।

कृषि विकासको जिम्मा पाएका निकायहरुको समयानुकूल क्षमता अभिवृद्धि हुन नसक्दा र सुशासन सुनिश्चित गर्न नसक्दा कृषि विकासका परियोजनाबाट परिलक्षित उपलब्धिहरु हासिल हुन सकेका छैनन् जसको परिणाम विगतमा खाद्यान्न निर्यात गर्ने मुलुक आज खाद्यान्न आयात गर्नु पर्ने अवस्थामा पुगेको छ । राष्ट्रिय कुल गार्हस्थ उत्पादनमा कृषि क्षेत्रले गरेको योगदानका आधारमा यस क्षेत्रको लागि हाल आवश्यक लगानीको करिब १० प्रतिशत मात्र राज्यबाट प्राप्त गरेको छ । भु-खण्डीकरण, प्राकृतिक प्रकोपलाई व्यवस्थापन गर्न सक्ने राज्यको अपर्याप्त क्षमता, राज्यको अस्थिर भू-नीति जस्ता कारणले कृषि क्षेत्रमा पर्याप्त मात्रामा निजी क्षेत्रको लगानी आकर्षित हुन सकेको छैन । पर्याप्त नीतिगत पुर्वाधारहरुको अभावमा व्यवसायिक कृषि तथा यसको औद्योगिकरणमा अन्तर्राष्ट्रिय लगानी समेत आकर्षित हुन सकिरहेको छैन । हालसम्म पनि कृषि क्षेत्र व्यवसाय वा

उद्यमको रूपमा स्थापित हुन सकेको छैन। प्राकृतिक प्रकोप तथा अन्य खतराबाट हुने क्षतिलाई परिपूर्ति गर्नका लागि विमा र क्षतिपूर्तिको उचित व्यवस्था एवं विमामा सबै कृषकहरूको सहज र सरल पहुँच हुन सकेको छैन।

नेपालमा कृषि अनुसन्धानको क्षेत्रमा राज्यको लगानी कृषि गार्हस्थ उत्पादनको करिव ०.४ प्रतिशत छ, जुन अत्यन्त न्यून हो। कृषि अनुसन्धान कृषकहरूको माग, राष्ट्रिय आवश्यकता र भौगोलिक सम्भावनाहरूलाई सम्बोधन गर्ने गरी केन्द्रीत हुन सकिरहेका छैनन् भने अर्कोतिर अनुसन्धानबाट सृजित प्रतिफलहरू सही समयमा सही ढंगले कृषक समक्ष प्रसारित हुन सकिरहेको छैन। कृषि अनुसन्धान, कृषि प्रसार र कृषि शिक्षाका विचमा समन्वय हुन सकेको छैन। कृषि अनुसन्धान र प्रसार विकेन्द्रीकरण हुन सकिरहेको छैन। कृषि उत्पादनको मुख्य आधारको रूपमा रहेको विउ र नश्लहरूको विकास र विस्तार हुन नसक्दा र आवश्यक पूर्वाधार एवं मलको उपलब्धताको अभावले उत्पादन र उत्पादकत्व बृद्धि गर्ने राष्ट्रिय लक्ष्य हासिल हुन सकिरहेको छैन।

प्रचूर मात्रामा पानी भएता पनि सीमित खेतीयोग्य जमिनमा मात्र सिंचाईको सुविधा छ। अधिकांश खेती योग्य जमिन आकासे पानीमा निर्भर छ। कृषि उत्पादन तथा उत्पादकत्व बृद्धिको सिंचाईको अभाव नै मुख्य व्यवधानको रूपमा देखापरेको छ। यसका अलावा सिंचाई परियोजनाको ढाँचा, बजेट विनियोजन तथा व्यवस्थापनले पनि समयमै परियोजना सम्पन्न हुने/नहुने निर्धारण गर्छ। कृषि क्षेत्रको पूर्वाधारका लागि बजेट निक्षेपण भए तापनि अन्य विभिन्न सरकारी निकाय बीच समन्वयको अभावका कारण कृषि क्षेत्रको नयाँ पूर्वाधार निर्माणको जिम्मेवारीका सन्दर्भमा द्विविधा देखिन्छ। अपर्याप्त प्राविधिक तथा व्यवस्थापन क्षमताका कारण स्थानीय स्तरमा सिंचाई परियोजना हस्तान्तरण गरिदैन अनि केन्द्रीकृत निर्णय प्रणालीले ठूला परियोजनालाई मात्र केन्द्र बिन्दुमा राखेको पाइन्छ।

कृषि सडकका नाममा ग्रामीण सडकलाई प्राथमिकता दिए पनि उत्पादन सामग्रीको पहुँच र कृषि उपजको सहज बजारीकरणमा नकारात्मक प्रभाव पर्न गई उत्पादनशील जमिनहरू बाँझो रहन गएको छ। आन्तरिक र बाह्य आप्रवासनका कारण कृषि क्षेत्रमा कृषि मजदुरहरूको अभाव देखिन थालेको छ। ग्रामीण विद्युतीकरणको अभावमा व्यावसायिक तथा औद्योगिक कृषिका लागि अत्यावश्यक उर्जाको अभावमा कृषि व्यवसाय सफल बन्न सकिरहेको छैन। कृषि क्षेत्रको उत्पादन लागत न्यूनीकरण गर्नका लागि कृषि यान्त्रीकरण गर्न समेत विद्युत अभावका कारण नकारात्मक असर पर्न गई उत्पादन लागत बढ्न गईरहेको छ। कृषि उपजहरू जस्तै धान प्रशोधन गर्न प्रशोधनशालाहरू पर्याप्त र नविन प्रविधिको नहुँदा धान भारत निकासी हुने र सोही धान प्रशोधन पश्चात् अत्यन्तै महँगो मूल्यमा आयात हुने अवस्था श्रृजना भएको छ। आलु, प्याज, तरकारी तथा फलफूल जस्ता कृषि उपजहरूको लागि उचित भण्डारण सुविधा नहुँदा उत्पादन हुने मौसममा सडेर जाने वा न्यून मूल्यमा निर्यात हुने तथा बेमौसममा अत्यन्तै महँगो मूल्यमा आयात हुँदा कृषि उत्पादनमा अपेक्षित विकास नहुनुका साथै राष्ट्रको व्यापार घाटा समेत दिनानुदिन बढ्दै गईरहेको छ। गुणस्तरीय कृषि उपजहरूको उत्पादन, प्रशोधन तथा प्याकेजिङ्ग प्रविधिको विकास, विस्तार र नियमन हुन नसक्दा निर्यात भैरहेका कृषि उपजहरू समेत निरन्तर घट्टदै गएका र निर्यात हुनबाट बन्चित हुन थालेका छन्।

राज्यले विगत केही वर्षहरूबाट मलमा अनुदान उपलब्ध गराउन शुरु गरे तापनि राष्ट्रिय आवश्यकताको सानो अंशलाई मात्र सम्बोधन गर्न सकेको छ। मल वितरण प्रणाली समानुपातिक तथा समतामूलक बन्न सकेको छैन।

दूर दराजमा रहेका कृषकहरु यस सुविधाबाट बञ्चित भएका छन् । राज्यले उचित परिमाणमा, उचित समयमा र उचित स्थानहरुमा मल वितरण गर्न नसक्दा कृषि उत्पादनमा अपेक्षाकृत बढोत्तरी हुन सकेको छैन । देशमा मलको अपर्याप्तताले गर्दा भारत बाट महंगोमा चोरी निकासीका माध्यमबाट मल आयात हुने र त्यस्तो मलको गुणस्तर कमसल हुने तथा म्याद गुजिसकेका मलहरु भित्रिने समस्या रहेको छ। मलको गुणस्तरीयतालाई नियमन गर्ने निकाय तथा प्रकृया प्रभावकारी नहुँदा राज्य तथा कृषकहरुको सीमित श्रोत र मेहनत खेर गईरहेको छ।

ग्रामीण क्षेत्रमा कृषि बाहेकको बैकल्पिक रोजगारीको अवसर नहुनु, कृषि क्षेत्रले समेत पर्याप्त रोजगारी श्रृजना गर्न नसक्नु र कृषि प्रतिष्ठित पेशा हुन नसक्दा ग्रामीण भेगका यूवाहरुको विदेश पलायनले हालका दिनमा कृषि व्यावसायलाई महिला, बृद्ध तथा बालवालीकाको पेशाका रुपमा रुपान्तरण भएको देखिन्छ । कृषिको विकास नै ग्रामिण क्षेत्रको दिगो आर्थिक रुपान्तरणको प्रमुख आयाम भएता पनि कृषि क्षेत्रमा नीतिगत तथा पुर्वाधार विकेन्द्रीकरण हुन नसक्दा समग्र ग्रामीण विकासलाई नै प्रभावित गरेको छ । राज्यका तर्फबाट कृषि सेवा प्रदान गर्ने निकाय र विज्ञ जनशक्तिहरुको ठूलो जमात राजधानी र जिल्ला सदरमुकाममा सीमित भएर बस्ने हालको व्यवस्थाले नविनर वैज्ञानिक कृषि प्रविधिहरु ग्रामीण क्षेत्रमा पुग्न सकिरहेको छैन । अनुगमन तथा मुल्याङ्कन प्रणाली मार्फत राज्यबाट भएको लगानी देखिने गरी सेवा प्रवाहको उचित प्रतिफल भल्किन नसक्दा कृषि विकासको समग्र सेवा प्रवाह, पारदर्शिता र सुशासनमा समेत प्रश्न उठ्न थालेको छ ।

अहिले राष्ट्रिय, प्रादेशिक एवम् कतिपय स्थानीय तहको कृषि विकास रणनीतिको तयारी गरी रहँदा विगतका कमी कमजोरी नदोहोरिने गरी गर्न सकेको खण्डमा यो दस्तावेजले कृषिमा नयाँ क्रान्ति ल्याउन सक्छ । रणनीति प्राज्ञिक निश्कर्ष र अन्तर्राष्ट्रिय अनुभवका साथै किसानमुखी हुनुपर्छ, समस्त किसानमा सकारात्मक प्रभाव पार्ने किसिमको हुनु पर्छ । नेपालको कृषि विकास रणनीति तयार गर्दा कृषि उत्पादनका आधार जल, जमिन, जंगल, जैविक विविधता र कृषि पूर्वाधारको विकास, अनुसन्धान, वास्तविक प्रसार, प्रविधि, लगानी र बजारको न्यायोचित सम्वर्धनबाट नै कृषिको रुपान्तरण हुनसक्छ ।

कृषिको असफलता ऐन, नियमसँग पनि जोडिएको विषय हो, नीतिको आधारमा समयानुकूल ऐन, कानूनको संशोधन र किसान अनुकूल, कृषक ऐन र कृषि विकास ऐन आजसम्म बनाउन नसक्नु पनि यस क्षेत्रको विकास नहुनुको एउटा कारण हो। उत्पादनलाई पनि विविधीकरण, प्रतिस्पर्धी र बजारमुखी बनाउन सकिएको छैन ।

३.१.४ खाद्य तथा पोषण सुरक्षा

संयुक्त राष्ट्र संघको १९९६ को विश्व सम्मेलन ले खाद्य सुरक्षा लाई प्रत्येक व्यक्तिको सक्रिय र स्वस्थ जीवनयापनको लागि आफ्नो चाहना र आवश्यकता अनुरूप स्वच्छ र पोषणयुक्त खाना माथि भौतिक , सामाजिक र अत्यावश्यक पहुँच भएको अवस्था हो भनी परिभाषित गरेको छ । खाद्यान्नको सर्बसुलभ उपलब्धता (Availability), यसको पहुँच (Affordability) , उपयोग (Utilization) र स्थिरता (Stability) खाद्य सुरक्षाका महत्वपूर्ण आयाम वा स्तम्भहरु हुन । नेपालको खाद्य अधिकार तथा खाद्य सम्प्रभूता ऐन, २०७५ अनुसार खाद्य सुरक्षा भन्नाले सक्रिय र स्वस्थ मानव जीवन यापन गर्न आवश्यक हुने खाद्यमा प्रत्येक व्यक्ति को भौतिक र आर्थिक पहुँच भएको समम्नु पर्छ भनिएको छ । International Food Policy Research Institute

(IFPRI)द्वारा विश्वका ११३ देशहरूमा सर्वे गराएको एक अध्ययनबाट प्रकाशन विश्व भोकमरी प्रतिवेदन (Global Hunger Index 2019) अनुसार नेपाल खाद्य सुरक्षा को ४६ स्कोर सहित ७९ औं स्थानमा रहेको छ । राष्ट्रिय योजनाको १५ औं योजनामा उल्लेख भए अनुसार नेपालमा २१ प्रतिशत जनसंख्या अझै पर्याप्त खाना खान पाईरहेको छैन। सामान्य मानिसलाई दैनिक सक्रिय रहन लगभग दैनिक २२०० किलो क्यालोरी शक्तिको आवश्यकता पर्दछ । १८०० किलो क्यालोरी भन्दा कम हुने अवस्थामा खाद्य असुरक्षा भनिएको छ । विश्व बैंक सर्वेक्षण अनुसार नेपालमा कूल जनसंख्याको ७.८ प्रतिशत गम्भीर खाद्य असुरक्षामा रहेको जनाएको छ । त्यस्तै नेपालमा अझै पनि १५.८ प्रतिशत जनसंख्या गरीबीको रेखा मुनि रहेको अनुमान गरिएको छ । खाद्य उपलब्धताको हिसाबले प्रति व्यक्ति प्रति वर्ष ३८१ के .जी. खाद्यान्न उत्पादन भएको छ र विऊ, पशु आहारा, भण्डारन तथा प्रशोधन नोक्सानी कटाएर अनुमानतः प्रति व्यक्ति २४७ केजी उपलब्ध भएको छ ।यो सरदर प्रति व्यक्ति को दरले २२५० किलो क्यालोरी मात्र पुग्न आँउछ , खाद्य सुरक्षा विश्व व्यापी मापदण्ड अनुसार २६०० किलो क्यालोरी आवश्यक पर्छ । यो अवस्था पुरयाउन बास्तबमा अहिलेको धान, मकै, गहुँको उत्पादन देब्वर गर्नुपर्ने हुन्छ ।सन् २०१६ को सर्वेक्षण अनुसार नेपालमा पाँच वर्ष भन्दा मुनिका बालबालिकामा ३६ प्रतिशतमा पुङ्कोपन, २७ प्रतिशतमा न्यून तौल र ९.७ प्रतिशतमा ख्याउटोपन एबम् २.१ प्रतिशतमा मोटोपन देखा परेको छ। त्यस्तै महिलाहरूको हकमा अत्यधिक तौल र मोटोपनाले गर्दा पिडीत २२ प्रतिशत एबम् १७ प्रतिशतका प्रजनन उमेरका मलिलाई जीर्ण किसिमको शक्तिको कमी फेला परेको छ । यसले गर्दा कुल ग्राहस्थ उत्पादनमा ११ प्रतिशत ले कमी भएको अनुमान गरिएको छ (विश्व बैंक, २०१८)।

नेपालमा हुने धान, मकै, गहुँ, कोदो, जौ, र फापर मुख्यतः ५ वटा खाद्यान्न वाली उत्पादन हुन्छ । यी सबै वालीको कूल उत्पादन लगभग १०६०८००० मे.टन रहेको छ । यस उत्पादन बाट वीउ, पशु आहारा, भण्डारन तथा प्रशोधन नोक्सानीआदि कटाएरर फण्डै ७३ लाख १२हजार मे.टन खाद्यान्न उपलब्ध हुने अवस्था रहेको देखिन्छ । जिवन निर्वाह र बाँच्न मात्रको लागि २२५० किलो क्यालोरी शक्ति प्राप्तको लागि २०१ केजी प्रशोधित खाद्यान्न को आवश्यकता पर्दछ । नेपालमा भएको जनसंख्याको हिसाव गर्ने हो भने कुल ५६ लाख १९ हजार मे.टन प्रशोधित खाद्यान्नको आवश्यकता रहेको छ । यसरी देख्दा हामीलाई १६ लाख ९३ हजार मे.टन खाद्यान्न बचत नै देखिन्छ । तर अर्को तिर करीब २१ प्रतिशत जनता दैनिक २२५० किलो क्यालोरी भन्दा कम खाद्यान्नमा बाँच्नु पर्ने अवस्था छ । तर असन्तुलित आहार, उपलब्धता नहुनु, तराइमै कतिपया जिल्लामा खाद्यान्न पुग्न नसक्नु , काठमाण्डौमा जनसंख्याको चाप, दुर्गम जिल्लाहरूमा खाद्यान्न पुरयाउन नसक्नुका कारणले गर्दा खाद्य असुरक्षाको अवस्था विद्यमान छ । भुगोल र असन्तुलित उत्पादनका कारण फण्डै ५ लाख ६९ हजार मेटिक टन खाद्यान्न अपुग छ । साथै विडम्बना के छ भन्दा गत वर्ष करीब ३२ अर्ब र यस वर्षको हालस्मम ५० अर्ब बराबरको चामल मात्र आयात भएको छ । प्रतिवेदन मा प्रस्तुत भए अनुसार नेपालमा मसिनो चामल ४३ केजी, मोटा चामल ६८.९ केजी, चिउरा ५.९ केजी गरी कुल ११८ केजी चामल प्रति व्यक्तिले उपभोग गर्ने गरेको देखिन्छ ।

नेपाली लाई चाहिने कुल क्यालोरी मध्ये ७० प्रतिशत बनस्पतिजन्य र ३० प्रतिशत पशुजन्य पदार्थ बाट खाद्य तथा पोषण सुरक्षाको अवस्था रहेको छ। खाद्य तथा गुण नियन्त्रण विभाग को प्रतिवेदन अनुसार प्रति व्यक्ति प्रति दिन

अन्नवाली ४०० देखि ६०० ग्राम, दाल ७५ देखि ९० ग्राम, हरियो र अन्य तरकारी २५० देखि ३५० ग्राम, कन्दमूल ७५ देखि १०० ग्राम, दुध तथा दुध जन्य पदार्थ २०० देखि ३०० ग्राम, माछा मासु ३० ग्राम, अण्डा ३० ग्राम आवश्यक पर्ने उल्लेख छ। यसरी हिसाब गर्ने हो भने अन्नवाली, कन्दमूल, र तरकारी पुर्णरूपेण उपलब्ध हुने अवस्था छ तर दलहन, मासु, दुध र अण्डा को उत्पादन बढाउनु पर्ने देखिन्छ। समग्रमा अहिलेको उत्पादनमा एक तिहाई उत्पादन थपिएमा खाद्य तथा पोषण सुरक्षा पुर्णरूपेण गर्न सकिने हुन्छ। खाद्य तथा पोषण सुरक्षाको लागि जनचेतना अभिवृद्धि गर्ने देखि लिएर पोषण सुरक्षाको हिसाबले पहिलो बच्चा तौल कम नहुन, परम्परागत मान्यताहरूलाई समेत सुधार गर्ने, गरीब र न्यून आय भएका परिवारलाई विशेष रूपले खाद्यान्न उपलब्ध गराउने, कृषि उत्पादनमा तीब्रतर वृद्धि गर्ने, खाद्यान्नको विविधकरण गर्ने, रैथाने वालीको उपलब्धता बढाउने, जस्ता कार्यक्रमहरू अगाडी लैजानुपर्ने देखिन्छ।

विषादी तथा एन्टीबायोटिक्सको जथाभावी प्रयोग लाई रोक्नुपर्ने, खाद्यान्नको उपलब्धतामा विशेष जोड दिने, पशुजन्य पदार्थको उत्पादनमा समेत जोड दिने, आम बालबालिकाको पोषणमा विशेष कार्यक्रम लगनुपर्ने, त्यस्तै मुक्तया आइरन, क्याल्सियम, आयोडिन जस्ता तत्वहरूको आपूर्तिमा विशेष जोड दिनु पर्ने हुन्छ। बाल बालिकालाई खासगरी हरियो सागपात, चना, केराउ, तथा दुध, माछा, मासु, अण्डा को आपूर्तिमा विशेष पहल गर्नु पर्ने हुन्छ। हाल नेपालमा खाद्य तथा पोषण सुरक्षाको लागि संचालनमा रहेका कार्यक्रमहरू विभिन्न किसिमका उल्लेख भएको छ:

१. खास जनजाति, वर्ग, समुदायर भुगोलमा लक्षित खाद्य तथा पोषण सुरक्षा कार्यक्रम,
२. शिक्षा, बिज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालय बाट संचालित विद्यालय दिवा खाजा कार्यक्रम
३. बलियो नेपाल र पोषण प्रवर्द्धन कार्यक्रम
४. कृषि पर्यावरण तथा पोषण प्रवर्द्धन परियोजना
५. बाल बचाउ खाद्य तथा पोषण सुरक्षा कार्यक्रम
६. वाली विविधता तथा खाद्य तथा पोषण सुरक्षा कार्यक्रम
७. खाद्य तथा पोषण सुरक्षाको लागि पारिवारीक खेती
८. खाद्य तथा पोषण सुरक्षा आयोजना

ग्रामीण क्षेत्रमा माथि का कार्यक्रम लगायत खाद्य तथा पोषण सुरक्षाको कार्यक्रमहरू ग्रामीण क्षेत्रमा पछि परेको गर्भवती वा दुध चुस्ने बच्चा भएका आमा, जनजाति, दलित, भौगोलिक रूपमा पछि परेका कर्णाली क्षेत्रमा लागु भएका छन्। यस्ता कार्यक्रमबाट खासगरी तपसिलका परिणाम आउने गरी लक्षित गरिएका छन्:

- १) नेपालमा कृषि को उत्पादकत्व र दिगो प्राकृतिक श्रोत उपयोग गर्ने गरी खाद्यान्नको परिमाण वृद्धि गर्ने।
- २) कृषकले भोग्नु परेका प्राकृतिक प्रकोपलाई न्यूनीकरण गरी खाद्यान्न, पशु आहारा, विउ को संचय व्यवस्थापन गर्ने, खाद्यान्नको उत्पादन र उत्पादकत्व वृद्धि गर्ने।
- ३) त्यस्तै जलवायु मैत्री स्मार्ट कृषि पेशालाई नाफामुलक, व्यावसायिक कृषिमा प्रवर्द्धन गर्ने र किसानको आमदानीमा वृद्धि गर्ने
- ४) कृषि जन्य उत्पादनलाई बिक्रीको लागि बजार को पहुँच पुरयाउने।

५) उत्पादन, संकलन, संचय लगायत प्रशोधनमा हुने खाद्यान्न को नोक्षानीमा कमी ल्याउने ।

६) खाद्य स्वच्छता बृद्धि गर्ने ।

७) कृषि ब्यापार घाटालाई न्यूनीकरण गर्ने एवम् खाद्यान्नलाई विविधीकरण गर्ने ।

८) कृषिमा आधारित साना, मझौला कृषि व्यवसाय प्रबर्द्धन गर्ने र यसमा महिला, पछि परेका जनजाति, युवा समुहलाई संलग्न गराउने ।

खाद्य सुरक्षाका प्रमुख ४ स्तम्भहरु उपलब्धता, पहुँच, उपयोग र स्थिरता मध्ये प्रथम आधारस्तम्भ उपलब्धता पूर्णतः कृषिमा निर्भर गर्दछ । अतः पोषण र खाद्य सुरक्षाका पक्षलाई उचित तवरले संबोधन गर्न कृषि नीतिले यस सम्बन्धमा ध्यान दिनु अनिवार्य हुनजान्छ । यसै परिप्रेक्ष्यमा हाम्रो पन्ध्रौं योजनाले समेत खाद्य तथा पोषण सुरक्षाका सबै पक्षहरुलाई सबल पार्दै नागरिकको खाद्य सम्प्रभूता अधिकार सुनिश्चित गर्ने दीर्घकालिन सोच राखेको सन्दर्भलाई समेत ख्याल गर्दा नीतिमा खाद्य सुरक्षा सम्बन्धी सवालहरुलाई प्राथमिकताका साथ उल्लेख गरिनुपर्दछ ।

३.१.५ गरीबी न्यूनीकरण

समग्रमा अर्धौं पनि कुल जनसंख्याको २१ प्रतिशत जति मानिसहरु गरीबीको चपेटामा परेका छन् । यस्ता जनसंख्या खासगरी ग्रामीण दुर्गम क्षेत्रमा बसोबास गर्छन् । यस्ता जनताको जिविका आधार नै कृषिमा आधारित छन् । अर्धौं पनि ६० प्रतिशत भन्दा बढी जनता कृषि मै रहेर जिविका संचालन गरेको भन्ने छ । कृषिले अर्धौं पनि १ करोड भन्दा बढी जनताको रोजगारी प्रदान गरेको तथ्यांक ले देखाएको छ ।

गरीबी न्यूनीकरणमा कृषि मात्रले नभई अहिले को अवस्थामा अन्य कारणहरु समेत रहेको छ, जस्तै शहरी क्षेत्रमा भएका रोजगारी, विप्रेषण तथा प्राप्त रकम, उद्योग स्थापना, पर्यटन विकास आदि जसले कुनै न कुनै रुपले कुल ग्राहस्थ्य उत्पादनमा योगदान गरेको हुन्छ । सरकारी तथा गैरसरकारी संस्थाहरुबाट सन्चालित कार्यक्रमहरुले गरीबीका प्रतिशत घटाएको छ तर पनि एउटा ठुलो जनसंख्या गरीबीको रेखा मुनि रहन बाध्य छन् । नेपाल सरकार को मिलिनेयिम विकास लक्ष्य एवम् दिगो विकास लक्ष्य लाई प्राप्ति गर्न गरीबी न्यूनीकरण आवश्यक हुन्छ र यस तर्फ पनि सरकारको विशेष पहल भएको छ । नेपाल सरकारको सन् २०१३ को मिलेनियम लक्ष्यको प्रगतिले गरीबी को दर घटेको इंगित गरेको छ, जीर्ण खाद्यान्न असुरक्षाबाट ग्रसित जनसंख्या समेत घटेको छ । त्यस्तै पछिल्ला परिणामले बेरोजगारी, लैंगिक असमानता कमी भएका प्रतिवेदनमा उल्लेख छ, प्राइमरी स्कूल भर्नाको बृद्धि भएको छ । सरकारी श्रोत साधनमा गरीब र पछि परेका समुहहरुको पहुँच बढेको छ । बातावरणीय संरक्षण तथा जलवायु परिवर्तनबाट परेको प्रभाव लाई न्यूनीकरण गर्न आवश्यक उपायहरु अपनाइएको छ ।

नेपाल मा राखिएको दिगो विकासका लक्ष्य पुग्न कृषि क्षेत्रलाई व्यवस्थित गर्नु पर्ने हुन्छ । यसका लागि तपसीलका केही कार्यहरु गर्नु पर्ने हुन्छ:

१) कृषिमा प्रदान गरिने अनुदानमा गरीबको पहुँच बढाउनु पर्ने हुन्छ । त्यस्तै कृषि क्षेत्रलाई विशेष रुपमा संरक्षित बनाउन कृषि को उत्पादकत्व र उत्पादन बृद्धि गर्नु पर्ने, ब्यापार घाटालाई न्यूनीकरण गर्ने, बिउलाई पेन्टेन्ट गर्ने,

विउ, पशुपन्छी, वनस्पतिको अनुवांशिकलाई संरक्षण गर्नुपर्ने हुन्छ । त्यस्तै पानीमा आधारित इकोसिस्टम, जंगली पशुपन्छी समेतलाई संरक्षण गर्नु पर्ने हुन्छ ।

२) विभिन्न कार्यक्रमहरूबाट गरीब वर्गको आर्थिक श्रोतमा पहुँच पुरयाउने, न्यूनतम सेवाको पहुँच बनाउने, जग्गा लगायतका सम्पतिहरू, अनुवांशिक, प्राकृतिक श्रोत उपयुक्त प्रविधि एवम् बैकिंग सेवामा वृद्धि गर्नु पर्ने हुन्छ । गरीबहरूलाई भोग्नु पर्ने जोखिमको अबस्था, जलवायु परिवर्तनबाट पर्ने असर, यसबाट पर्ने आर्थिक, सामाजिक एवम् बातावरणीय नोक्सानलाई न्यूनीकरण गर्नु पर्ने हुन्छ ।

३) भोकमरी निर्मूल गर्ने, खाद्य तथा पोषण सुरक्षाको व्यवस्थापन गर्नुपर्ने , सबै किसिमको कुपोषणलाई अन्त गर्नु पर्ने र वर्षेभरि नै खाद्यान्न पुरयाउने गर्नु पर्छ ।

४) कृषि क्षेत्रको उत्पादकत्व र आमदानीलाई दोब्बर बनाइनु पर्छ । खासगरी साना कृषि उत्पादक, घुम्ती पशुपालक कृषक, माछा पालक र गरीब जनताको पहुँचलाई बढाइनु पर्छ ।

५) साना र गरीब कृषकको जमीनमा पहुँच बनाउने, उत्पादकका श्रोत र सेवा पुरयाउने कृषि सामाग्री, ज्ञान, आर्थिक कारोबार, बजार विकास, मुल्य श्रृंखला र कृषि फार्म बाहिर समेत यस्ता किसिमको मान्छेहरूको अबसर बढोतरी गर्नु पर्छ।

६) पानीमाथिको पहुँच र यसको स्वच्छता कायम राख्ने र दिगो रूपमा व्यवस्थापन गर्न सक्ने हुनुपर्छ ।

७) वनको दिगो रूपमा व्यवस्थापन गर्नुपर्ने, जलक्षेत्र, नदीनाला, तलाव, पहाड र सुख्खा क्षेत्रलाई समेत व्यवस्थापन हुनुपर्ने देखिन्छ

८) जैविक विविधतालाई समेत संरक्षण र दिगो उपयोग भएको हुनुपर्छ ।

३.१.६ खाद्य सम्प्रभुता तथा किसान अधिकार

नेपालको संबिधान, २०७२ ले देशका हरेक नागरिकलाई खाद्य सम्प्रभुताको अधिकार सुनियोजित गरेको छ । यसले गर्दा कुनै पनि जनता भोका नरहने संबिधान ले प्रत्याभुति दिएको विषयबस्तु पनि हो । सँगै खाद्यान्न तथा कृषि जन्य उत्पादक को हक हित संरक्षण गर्ने , उत्पादित बस्तुको बजार बिक्रीको ग्यारेन्टी गर्ने समेत दायित्व सरकारको रहन जान्छ । यस सम्बन्धी ऐन तथा नियमावली निर्माण गरी आवश्यक कार्यान्वयन गर्ने समेत सरकारी पक्षलाई दिएको छ । गरीब, पिडित, श्रोत बिहीन व्यक्तिको पहिचान गरी खाद्य सम्प्रभुताको अनुभव गराउने काम स्थानीय सरकारको दायित्व भित्र पर्दछ । नेपाल सरकारले खाद्य अधिकार तथा खाद्य सम्प्रभुता सम्बन्धी ऐन, २०७५ भनी तर्जुमा भएको अबस्था हो । नेपालको संबिधान बमोजिम प्रदत्त नागरिकको खाद्य, खाद्य सुरक्षा तथा खाद्य सम्प्रभुता, सम्बन्धी मौलिक हकलाई कार्यान्वयन गर्ने र त्यसको लागि उपयुक्त सयन्त्र निर्माण गर्न तथा खाद्यमा नागरिक पहुँच सुनिश्चित गर्ने सम्बन्धमा कानुनी व्यवस्था गरिएको छ ।

यस ऐनले किसान भन्नाले कृषिलाई मुख्य पेशा वा व्यवसाय बनाई त्यसबाट आफ्नो जीविकोपार्जन गर्ने नागरिक सम्झनु पर्छ र सो शब्दले त्यस्तो नागरिकमा आश्रित परिवारका सदस्य वा वर्षको ६ महिना वा सो भन्दा बढी अबधि कृषि कार्यमा श्रम गर्ने वा परम्परागत कृषि औजार निर्माण गर्ने नागरिक वा त्यस्तो नागरिकमा आश्रित परिवारका सदस्यलाई समेत जनाउँदछ ।

खाद्य भन्नाले जैविक श्रोत बाट प्राप्त सांस्कृतिक रूपमा स्वीकार्य प्रशोधित, अर्धप्रशोधित वा अप्रशोधितमानव उपभोग्य पदार्थ सम्फनु पर्छ र सो शब्दले त्यस्तो पदार्थको तयारी, प्रशोधन, वा उत्पादनमा प्रयोग हुने कच्चा पदार्थलाई समेत जनाउँदछ ।

खाद्य सम्प्रभुता भन्नाले खाद्य उत्पादन तथावितरण प्रणालीमा किसानले उपभोग वा अभ्यास गर्ने देहायका अधिकार सम्फनु पर्छ :

- १) खाद्य सम्बन्धी नीती निर्माण प्रक्रियामा सहभागी हुने,
- २) खाद्य उत्पादन वा वितरण प्रणालीसँग सम्बन्धित कुनै पनि व्यवसाय रोज्ने
- ३) कृषि योग्य भूमि , श्रम, बीउ विजन, प्रविधि, औजारको छनौट गर्ने,
- ४) कृषि व्यवसायको विश्व व्यापारीकरण वा ब्यपारीकरण प्रतिकुल प्रभाव बाट मुक्त रहने

त्यस्तै खाद्य अधिकार तथा खाद्य असुरक्षाबाट संरक्षण गर्न यसले खाद्य सम्बन्धी अधिकार को सम्मान, संरक्षण र परिपुर्ति सम्बन्धी ब्यवस्था गरेको छ । त्यस्तै भोकमरी रोकथाम र नियन्त्रण का उपायहरु अबलम्बन गरेको छ । यो ऐनले लक्षित घरपरिवारको पहिचान गर्ने ब्यवस्था गरेको छ । यसरी पहिचान गरेकालाई खाद्य सहायता परिचयपत्रको ब्यवस्था हुनुपर्छ भनेको छ । साथै निशुल्क वा सहूलियत मुल्यमा खाद्य सहायता उपलब्ध गराउने सम्बन्धी ब्यवस्था गरेको छ । सँगै खाद्य पोषण तत्वको मापदण्ड तोक्ने र आपत्कालीन खाद्य तथा पोषण सुरक्षा गर्ने भनिएको छ । यस ऐन विशेष अबस्थामा खाद्य सकंटग्रस्त क्षेत्र घोषणा गर्न सक्ने अधिकार समेत दिएको छ । स्थानीय खाद्यलाई प्राथमिकता दिने, खाद्य सम्प्रभुताको अधिकारको सम्मान, संरक्षण र परिपुर्ति , कृषि पेशाको संरक्षण र किसानको जीवनस्तर प्रबर्द्धन गर्ने सम्बन्धी ब्यवस्था गरेको छ । किसानको पहिचान र सम्मान, कृषि योग्य भूमिको दिगो उपयोग, स्थानीय कृषि बाली तथा पशुजन्य उत्पादनको प्रबर्द्धन , कृषि योग्य भूमिको दिगो ब्यवस्थापनको जिम्मेवारी सम्बन्धी ब्यवस्था गरेको छ। लक्षित कृषि बिकास कार्यक्रम संचालन , जलवायु परिवर्तनबाट हुन सक्ने असरको न्युनीकरण, क्षतिपुर्ति दिनुपर्ने उल्लेख छ ।

खाद्य अधिकार कार्यान्वयन गर्न राष्ट्रिय खाद्य योजना बनाउन, खाद्य तथा पोषण सुरक्षा कार्यक्रम संचालन गर्ने, खाद्य अधिकारको अनुगमन गर्न सूचकांक बनाउने, खाद्य तथा पोषण शिक्षा र सुचनाको ब्यवस्था हुनुपर्ने एवम् अनुसन्धान तथा वैज्ञानिक प्रविधिको बिकास गर्नुपर्ने उल्लेख छ ।

त्यस्तै खाद्यको उपलब्धता । आपुर्ति तथा वितरण प्रणाली सम्बन्धी खाद्यको भण्डारन तथा संचिति ब्यवस्था, खाद्य खरीद, खाद्यको ढुवानी तथा वितरण, आधारभुत खाद्यको मुल्य स्थिरता, खाद्य वितरण को ब्यवस्था, विवरण सार्वजानिक गर्ने ब्यवस्था गरेको छ । राष्ट्रिय खाद्य परिषद, प्रदेश खाद्य परिषदतथा स्थानीय खाद्य समन्वय समितिको ब्यवस्थापन गर्न सोको गठन गर्ने, अनुगमन र सुपरिवेक्षण गर्ने, सो को काम, कर्तव्य, र अधिकार तोक्ने ब्यवस्था भएको छ । सो समितिको सहयोगको लागि उपसमिति वा कार्यदल वा विज्ञ समुह गठन गर्न सक्ने, अधिकार प्रात्योजन गर्ने । कर्मचारी सम्बन्धी ब्यवस्था गर्ने उल्लेख छ । साथै कसूर तथा सँजायको ब्यवस्था हुने, मुद्दाको अनुसन्धान र दायरी को ब्यवस्था, क्षतिपुर्तिको ब्यवस्था, निरीक्षण अधिकृत नियुक्त गर्न वा तोक्न सक्ने,नेपाल सरकारसँग सम्पर्क र नियम बनाउन सक्ने एवम् कार्यविधी तथा निर्देशिका बनाउन सक्ने ब्यवस्था भएको छ ।

३.१.७ समावेशी तथा दिगो कृषि विकास

कृषिका निती, योजना तर्जुमा गर्दा प्रमुख सरोकारवालाहरू (सरकार र नागरिक समाज दुवै) लाई योजना तर्जुमा र कार्यान्वयनमा सहभागी गराउनु पर्छ र उपयुक्त तथा नियमित रूपमा अनुगमन गर्नु पर्ने छ। समावेशी पक्षहरू (लैंगिक, पिछडिएका वर्गहरू, भौगोलिक रूपमा पिछडिएकाहरू) लाई उपयुक्त संयन्त्रहरूको माध्यमबाट समावेश गरिनेछ। यसले पनि सरोकारवालाहरूको सहभागिता सुनिश्चित गर्ने, योजना निर्माण, कार्यान्वयन र अनुगमनमा नागरिक समाजलाई जवाफदेही बनाउनेछ। सरकार र नागरिक समाजभित्रबाट छानिएका संघसंस्थाहरू (जस्तै, किसानहरू, निजी क्षेत्र र सहकारीहरूका संघसंस्थाहरू) का मानव संसाधनको क्षमताले कृषि कार्यक्रम सञ्चालन व्यवस्था सुदृढ गराउनमा समष्टिगत रूपमा योगदान दिनेछन्।

३.१.८ सुशासन

सुशासन (Improved Governance) भन्नाले नीतिहरूको तर्जुमा गर्ने, परिमार्जन गर्ने र कार्यान्वयन गर्ने सन्दर्भमा सरकारको क्षमतालाई बुझाउँछ। यस्तो क्षमताको अभावमा कृषि विकासका कार्यक्रम सफलतापूर्वक कार्यान्वयन हुन सक्ने छैन। सुशासनका प्रमुख तत्वहरू अन्तर्गत जवाफदेहीता, सहभागिता, पूर्वानुमान क्षमता र पारदर्शिता पर्दछन्। सुशासनका उपलब्धि हासिल गर्नका लागि प्रभावकारी समन्वय र योजना निर्माण मुख्य प्रतिफल(Output) हुनेछन्।

कृषि विकास रणनीति को समष्टिगत लक्ष्यहरूमध्ये एउटा खाद्य तथा पोषण सुरक्षाको सुधार गर्नु हो। यो एउटा दीर्घकालीन लक्ष्य हो जसका लागि अन्य सबै अवयवहरूले योगदान गर्नु पर्छ। यद्यपी, अल्पकालीन अवधिका लागि, सुशासनको कार्यान्वयन भएको मुख्य कसी भनेको सर्वाधिक पिछडिएका समूहहरूका सबैभन्दा जरूरी आवश्यकताहरू पूरा गर्ने सरकारको क्षमता नै हो। सुशासनको यो पक्ष पूरा भए/नभएको परीक्षणलाई सम्बोधन गर्न सुशासन अवयव अन्तर्गत रहने गरी समन्वय गर्नेछ।

३.१.९ सरकारी, निजी तथा उत्पादक साझेदारी (Public, Private and Producers Partnership), 4P

मुलुकले खुला अर्थतन्त्रको नीति अवलम्बन गरेदेखि नै निजी क्षेत्रलाई उत्पादन, वितरण र रोजगारी सृजनाको क्षेत्रमा साझेदार बनाउने अभ्यास निरन्तर रूपमा भइरहेको छ। एकातिर सरकारी तथा निजी क्षेत्रको साझेदारीमा ठूला ठूला विकास निर्माणका कार्यहरू संचालन भइरहेको अवस्थामा छ भने अर्कोतर्फ निजी क्षेत्र तत्काल लाभ हुने क्षेत्रमा बढी आकर्षित हुने र दीर्घकालिन लाभ प्राप्त हुने पूर्वाधार निर्माण एवं औद्योगिक क्षेत्रको विकासमा कमै मात्र केन्द्रित भएको विद्यमान अवस्थामा कृषि उद्यम तथा व्यवसायमा निजी क्षेत्रको आकर्षण बढाउने खालका नीति अवलम्बन गर्नु जरूरी छ। कृषि कार्यमा निजी क्षेत्रको अपनत्व भावमा अभिवृद्धि गर्न र लगानीको वातावरणको सुनिश्चितताको लागि एचएचबतभ ऋअतयच को भूमिका Action Plan मा नै स्पष्ट पारिनुपर्दछ। कृषि क्रमशः

ब्यावसायिकरण हुँदै जादाँ कृषिमा आधारित उद्योगमा स्थापना गर्नु अनिवार्य हुन जान्छ । उद्योग स्थापना हुँदै जादाँ यसले रोजगारी बृद्धि गराउँछ, कृषि उत्पादनको परिमाण समेत बढ्दै जान्छ, ग्रामीण क्षेत्रमा बसोबास गर्ने जनताको समेत आम्दानी बृद्धि हुँदै जान्छ । युवा पलायन रोकन समेत यसले मद्दत पुग्दछ । यस किसिमको कार्यमा सरकारी, गैर सरकारी नीजी तथा उत्पादक किसानको साम्फेदारी गर्दा कम जोखिम एवम् लगानीमा समेत सहजता हुन्छ ।

३.२ राष्ट्रिय किसान आयोगको गठन

अर्थतन्त्रको मेरुदण्डको रूपमा रहेको कृषि क्षेत्रलाई आधुनिकीकरण, ब्यवसायीकरण र विविधीकरण गरी किसानको हक हित संरक्षण एवम् प्रबर्द्धनका लागि कृषि सम्बन्धी नीती, ऐन, कानून तथा योजना तर्जुमाका साथै कृषि अनुसन्धान र प्रसारलाई किसान मैत्री बनाई किसानहरुको हक, हित र अधिकारको रक्षा गर्दै कृषि उत्पादनमा नेपाललाई आत्मनिर्भर बनाउन बान्छनीय भएको तथ्य लाई आत्मसात गर्दै कृषि विकास रणनीती (सन् २०१५ देखि २०३५ सम्म) ले परिलक्षित गरे बमोजिमका उद्देश्य हासिल गर्न नेपाल सरकारबाट २०७३ १९० । ६ मा जारी राष्ट्रिय किसान आयोग गठन कार्यकारी आदेश , २०७३ अनुसार राष्ट्रिय किसान आयोग गठन भएको हो ।

३.२.१ राष्ट्रिय किसान आयोगलाई प्रदत्त काम, कर्तव्य र अधिकार

नेपाल सरकार मन्त्री परिषद को मिति २०७३ १९०।०६ गतेको निर्णय बमोजिम राष्ट्रिय किसान आयोग गठन कार्यकारी आदेश , २०७३ अनुसार कृषि उत्पादन , उत्पादकत्व अभिवृद्धि गरी किसानको हक , हित र अधिकारको संरक्षण एवम् प्रबर्द्धन गर्ने कार्य सँग सम्बन्धित विषयमा नेपाल सरकारलाई सहयोग पुरयाउन राष्ट्रिय किसान आयोग गठन भएको हो । कार्यकारी आदेश अनुसार यस आयोगको काम, कर्तव्य र अधिकार निम्नानुसार रहेको छ ।

(१) कृषि विकास निति रणनीती सफल कार्यान्वयन गर्न का लागि कृषि विकास मन्त्रालय लगायत कृषि क्षेत्र सँग सम्बन्धित निकायहरु समक्ष समय सापेक्ष सुधारका सम्बन्ध नेपाल सरकारलाई सुफाव दिने ।

(२) किसानहरुको हक हित लाई प्रबर्द्धन गर्न किसान कल्याणकारी योजना (Farmers welfare scheme) तर्जुमा गरि नेपाल सरकारलाई सिफारिस गर्ने ।

(३) नेपाल सरकारले जारी गरेका विद्यमान निति, ऐन, नियममा किसान अधिकारमा रहेको नितिगत भिन्नता (Policy Gap) को सम्बन्धमा अध्ययन तथा विश्लेषण गरि सुधारको लागि नेपाल सरकारलाई सुफाव दिने ।

(४) किसानको हक, हित अधिकार एवम् किसानहरुको राज्य प्रतिको कर्तव्य र दायित्वका लागि नयाँ निति , ऐन, वा नियमावली बनाउन नेपाल सरकारलाई सहयोग गर्ने ।

(५) किसान अधिकारको अनुगमन, सुपरिवेषण गर्ने र सुधारका लागि नेपाल सरकार समक्ष सिफारिस गर्ने ।

- (६) कृषि कार्यमा प्रयोग हुने प्राकृतिक श्रोत साधनमा किसानहरुको पहुच बढाउने र अधिकार स्थापन गर्ने ठोस कार्य योजना नेपाल सरकार समक्ष सिफारिस गर्ने ।
- (७) विभिन्न बाली बस्तुहरुको बजार सरलीकरण गुणस्तर तथा लागत प्रतिस्पर्धात्मकता अभिवृद्धि र मुल्य अभिवृद्धिको आधारमा किसानले उचित मुल्य पाउने उपायको बारेमा नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने ।
- (८) बस्तुगत संघ, उत्पादक सहकारी संघ तथा किसान सञ्जाल एवम् संगठन हरुको क्षमता अभिवृद्धि गरी किसानहरुको हक अधिकारको संरक्षण र प्रवर्द्धन गर्ने उपायहरु सम्बन्धमा नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने ।
- (९) किसानहरुको परम्परागत ज्ञान, सिप, प्रविधि, रैथाने जात , बडि, नश्ल तथा किसानहरुले विकास गरेका बाली र पशु नश्लमा उनीहरुको पहुच र प्रयोग बढाउन तथा त्यसमा किसानहरुको अधिकार स्थापना गर्न नेपाल सरकारलाई आवश्यक सुझाव दिने ।
- (१०) कृषि पेशा लाई आकर्षित बनाउन अबलम्बन गनुपर्ने किसान अधिकार सम्बन्धी नीति तथा कार्यक्रमका सम्बन्धमा अध्ययन अनुसन्धान गर्ने गराउने ।
- (११) संबिधानले व्यवस्था गरेका किसानहरुका हक , हित र अधिकारहरु कार्यान्वयन भए नभएको सम्बन्धमा अध्ययन गरी नेपाल सरकारलाई आवश्यक सिफारिस गर्ने ।
- (१२) किसान संघ, संगठनहरु (समुह, सहकारी, गै.स.सं.बाहेक) लाई दर्ता गरी नियमन गर्ने ।
- (१३) सरकारी तथा गैरसरकारी एवम् निजी क्षेत्रबाट संचालित नीति तथा कार्यक्रम र आयोजनाहरुबाट किसानहरुको अधिकार हनन भएमा सम्बन्धित निकाय र नेपाल सरकारलाई जानकारी गराई आवश्यक सिफारिस गर्ने ।
- (१४) नेपाल सरकारले समय समयमा तोकेको अन्य काम गर्ने ।

३.२.२ किसान आयोगले संचालन गर्ने गरेका कार्यक्रमहरु

सरोकारवाला किसान संघ, संगठन, संस्था तथा सञ्जालहरूसँग “राष्ट्रिय कृषि नीति, २०७७” को प्रारम्भिक मस्यौदा, कोरोना भाइरस (कोभिड-१९) का कारण कृषि क्षेत्रमा परेको असर, सलह कीराले पुऱ्याएको नोक्सानी, “खाद्य अधिकार तथा खाद्य सम्प्रभुता नियमावली, २०७७” विदेशी लगानी तथा प्रविधि हस्तान्तरण ऐन, २०७५ अनुसार कृषि क्षेत्रमा हुने वैदेशिक लगानी, आ.व २०७७/७८ को नीति तथा कार्यक्रमको ११९ नम्बर बुँदामा समावेश भएको भूमि बैङ्कको स्थापना र उल्लिखित विषयमा किसान संघ/संस्था, सञ्जाल तथा पेशागत संघ/संगठनहरुको भूमिका, दुग्ध विकास नीति, २०७७ को मस्यौदा विषयहरुमा छलफल तथा अन्तरक्रिया गरी प्राप्त सुझावहरूसमेत संलग्न गरी सरोकारवाला निकायलाई पठाइएको । सरोकारवाला निकायहरु (किसान संघ संस्था, सञ्जाल तथा पेशागत संघ संगठन) हरुको क्षमता विकासका लागि प्रदेशस्तरमा क्षमता अभिवृद्धि कार्यक्रमहरु सञ्चालन गरिएको । उक्त कार्यक्रमबाट प्रदेशमार्फत सञ्चालन हुने कृषि कार्यक्रम तथा सेवा र सुविधा सम्बन्धमा सुसूचित गराइएको र महिला शसक्तिकरणमा टेवा पुगेको । राष्ट्रिय किसान आयोगमा परेका उजुरी तथा आयोगलाई प्राप्त कार्यदेश तथा जिम्मेवारी बमोजिम आयोगका पदाधिकारी तथा सचिवालयबाट कृषि

तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालयबाट सञ्चालन भएका विभिन्न आयोजना तथा कार्यक्रमहरू तथा निकायहरू जस्तै: प्रधानमन्त्री कृषि आधुनिकीकरण परियोजना अन्तर्गतका जोन र सुपरजोनहरू, कृषि ज्ञान केन्द्रहरू, भेटेरिनरी अस्पताल तथा पशु सेवा विज्ञ केन्द्र, विभिन्न सरकारी फार्म केन्द्रहरू, व्यवसायिक किसानका फर्महरू, तथा विभिन्न कृषिजन्य उद्योगहरू साथै विभिन्न आयोजनाबाट सञ्चालित कार्यक्रमहरूको अनुगमन गरी आवश्यक सुझाव र सल्लाहहरू दिइएको ।

कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालयको वार्षिक प्रगति प्रतिवेदन, २०७८ रासायनिक मल (यूरियाको) र उत्पादित कृषि उपजको बजारीकरणको सहजता नभएको सम्बन्धी विज्ञप्ति जारी गरी कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय लगायत अन्य सरोकारवाला निकायलाई आवश्यक पहल गर्न अनुरोध गरिएको । बाढी, पहिरो र डुवानबाट भएको क्षतिको यथार्थ विवरण सङ्कलन गरी कृषकहरूलाई राहत कार्यक्रम, कृषि व्यवसायको पुर्नस्थापना, रोजगारीको व्यवस्था र कृषकहरूलाई प्रोत्साहनको विशेष कार्यक्रम घोषणा गर्न राष्ट्रिय किसान आयोगले नेपाल सरकार र सबै सरोकारवाला निकायहरूसँग अनुरोध गरिएको । राष्ट्रिय किसान आयोगको कामलाई प्रभावकारी बनाउनको लागि साथै कृषकहरूका कृषि तथा पशुपन्छीजन्य उत्पादन, बजारीकरण र कृषिसँग सम्बन्धित अन्य क्रियाकलापहरूसँग सरोकार राख्ने क्षेत्रहरूमा भएका गुनासोहरूलाई व्यवस्थित गरी सम्बन्धित निकायमा पुऱ्याई सुनुवाई गर्नका लागि तयार गरिएको कृषक गुनासो व्यवस्थापन कार्यविधि, २०७८ स्वीकृतिको लागि कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालयमा पेश गरिएको ।

कोरोना भाइरस (कोभिड-१९) का कारण भएको बन्दाबन्दी तथा निषेधाज्ञाका कारण कृषि तथा पशुपन्छीजन्य उत्पादन तथा बजारीकरणमा भएका समस्याहरू समाधानको लागि कृषक, कृषि उद्यमी र सरोकारवाला निकायहरूसँग बीउ तथा मल उपलब्धता र वितरण प्रणाली, दुग्ध उत्पादन र बजारीकरण, कुखुरा तथा अण्डाको उत्पादन तथा बजारीकरणमा भएका समस्याहरू, तरकारी (आलु र च्याउसमेत), फलफूल, पुष्पको उत्पादन तथा बजारीकरण, चिया, कफी, अलैचीको उत्पादन र बजारीकरण तथा माछाको उत्पादन तथा बजारीकरणमा भएका समस्याहरू विषयक छलफल/अन्तरक्रिया सञ्चालन गरिएको । कोरोना भाइरस (कोभिड-१९) का कारण भएको बन्दाबन्दी तथा निषेधाज्ञाका कारण कृषि तथा पशुपन्छीजन्य उत्पादन तथा बजारीकरणमा भएका समस्याहरू सम्बन्धी छलफल र अन्तरक्रियाबाट प्राप्त सुझावहरूलाई समेटि सम्बन्धित सरोकारवाला निकायलाई नीतिगत तथा कार्यक्रमिक व्यवस्थाको लागि अनुरोध गरिएको । कृषि विज्ञहरूसँग बैठक तथा अन्तरक्रिया गरी सान्दर्भिक विषयहरूका (ऐन, नियामावली, निर्देशिका, नीति) सम्बन्धमा मन्त्रालयलाई पृष्ठपोषणको लागि राय सुझाव उपलब्ध गराइएको । मुलुकभर फैलिएको कोरोना भाइरस (कोभिड-१९) को महामारीका कारण जारी भएको बन्दाबन्दी र निषेधाज्ञाको कारण कृषि तथा पशुजन्य उत्पादनको बजारीकरण र कृषि उत्पादनमा प्रयोग हुने सामग्रीहरूमा सहजता भए नभएको बारे अनुगमन गरिएको । कृषिको व्यवसायिकरणका लागि प्रदान गरिने सहूलियतपूर्ण कर्जाको प्रभावकारी कार्यान्वयन गरी कृषि पेशा, उद्यम र व्यवसायमा कर्जाको पहुँच अभिवृद्धि गर्दै कृषि उत्पादनमा आत्मनिर्भर हुँदै खाद्य सुरक्षा कायम गर्न र आयआर्जन तथा रोजगारीको अवसर जुटाउन सर्वसुलभ रूपमा कृषक, उद्यमीलाई कर्जा उपलब्ध गराउन आवश्यक सुझावलाई आगामी मौद्रिक नीतिमा

समावेश गरी कर्जा प्राप्तमा आवश्यक सरलीकरण गर्न नेपाल राष्ट्र बैङ्कलाई अनुरोध गरिएको । (राष्ट्रिय किसान आयोग, २०७८)

३.२.३ आयोगको दुरदृष्टि, लक्ष्य र ध्येय

आयोगको दुरदृष्टि:

आम किसानको हक, हित र अधिकारको संरक्षण र प्रबर्द्धन गर्ने मूल मर्मलाई आत्मसात गर्दै कृषि नै विकास र समृद्धिको आधार हो भन्ने मान्यताका साथ किसान अधिकार संस्कृतिको विकास गर्ने ।

आयोगको लक्ष्य

किसान अधिकार मैत्री वातावरण निर्माण मार्फत सेवा किसानले आफुलाई प्राप्त अधिकारको निर्बाध उपभोग गर्न पाउने स्थिति निर्माण गर्ने ।

आयोगको ध्येय

विश्वव्यापी रूपमा आत्मसात गरिएका किसान अधिकार का सिद्धान्त, मुल्य मान्यतालाई अबलम्बन गर्दै स्वतन्त्र, निष्पक्ष, विश्वसनीय, तथा नेतृत्वदायी राष्ट्रिय किसान अधिकार सम्बर्द्धन र प्रबर्द्धन गर्ने संस्थाको रूपमा आयोग रहनेछ ।

आयोगको मुल्य मान्यताहरु

खाद्य सम्प्रभुता सहितको किसानमुखि र आत्मनिर्भर कृषि , समानता र न्याय, निष्पक्षता, खाद्य तथा कृषि उत्पादनका साधन स्रोत मा सबै किसानको पहुँच र लाभांशका समन्यायिक बाँडफाड , जवाफदेहिता, पारदर्शिता, स्वतन्त्रता र स्वायतता, सहभागिता र समावेशिकरणको सम्मान आयोगको मूलभुत मान्यताहरु हुन् ।

३.२.४ नेपालमा किसान अधिकार सम्बन्धी ब्यवस्थाहरु

३.२.४.१ नेपालको संविधान,२०७२ मा कृषि र किसान सम्बन्धी अधिकारहरु

(१) भाग ३ मौलिक हक: नेपालको संविधान , २०७२ मा कृषि र किसान सम्बन्धी निम्न बमोजिमका मौलिक हकहरुको ब्यवस्था गरिएको छः।

धारा ३६ खाद्य सम्बन्धी हक: (१) प्रत्येक नागरिकलाई खाद्य सम्बन्धी हक हुनेछ । (२) प्रत्येक नागरिकलाई खाद्यवस्तुको अभावमा जीवन जोखिममा पर्ने अवस्थाबाट सुरक्षित हुने हक हुनेछ । (३) प्रत्येक नागरिकलाई कानुन बमोजिम खाद्य सम्प्रभुताको हक हुनेछ ।

धारा ४० दलितको हक: (५) राज्यले भुमिहिन दलितलाई कानून बामेजिम एक पटक जमिन उपलब्ध गराउनु पर्नेछ ।

धारा ४२ सामाजिक न्यायको हकः (१) सामाजिक रूपले पछाडि परेका महिला, दलित, आदिबासि, जनजाति, मधेशी, थारु, अल्पसंख्यक , अपांगता भएका ब्यक्ति, सिमान्तकृत , मुस्लिम, पिछडा बर्ग, लैंगिक तथा यौनिक अल्पसंख्यक, युवा, किसान, श्रमिक, उत्पीडित वा पिछिडिएको क्षेत्रका नागरिक तथा आर्थिक रूपले विपन्न खस

आर्य लाई समावेशी सिद्धान्तका आधारमा राज्यको निकायमा सहभागिताको हक हुने छ । (२) आर्थिक रूपले विपन्न तथा लोपोन्मुख समुदायका नागरिक को संरक्षण, उत्थान, सशक्तिकरण र विकासका लागि शिक्षा, स्वास्थ्य, आवास, रोजगारी , खाद्यान्न र सामाजिक सुरक्षामा विशेष अवसर तथा लाभ पाउने हक हुने छ । (३) प्रत्येक किसानलाई कानून बमोजिम कृषि कार्यका लागि भूमिमा पहुँच , परम्परागत रूपमा प्रयोग र अबलम्बन गरिएको स्थानीय विउ विजन र कृषि प्रजातिको छनौट र संरक्षण को हक हुने छ ।

धारा ५१ राज्य नितीहरु: नेपालको संबिधान २०७२ मा कृषि र भूमिसुधार सम्बन्धी निम्न बमोजिमका नितीहरुको व्यवस्था गरिएको छ:

कृषि तथा भूमि सुधार सम्बन्धी नितीहरु: (१) भूमिमा रहेको दोहरो स्वामित्व अन्त्य गर्दै किसानको हितलाई ध्यानमा राखि वैज्ञानिक भूमिसुधार गर्ने, (२) अनुपस्थित भु स्वामित्व लाई निरुत्साहित गर्दै जग्गाको चाक्लाबन्दी गरी उत्पादन र उत्पादकत्व बृद्धि गर्ने (३) किसानको हक हित संरक्षण र सम्बर्धन गर्दै कृषिको उत्पादन र उत्पादकत्व बढाउन भु उपयोग नितीको अबलम्बन गरी भूमिको व्यवस्थापन र कृषिको व्यवसायीकरण , औद्योगिककरण, विविधीकरण र आधुनिकीकरण गर्ने (४) भूमिको उत्पादनशालिता , प्रकृति तथा बातावरणीय सन्तुलन समेतका आधारमा नियमन व्यवस्थापन गर्दै सोको समुचित उपयोग गर्ने । (५) कृषकका लागि कृषि सामाग्री , कृषि उपजको उचित मुल्य र बजारमा पहुँचको व्यवस्था गर्ने ।

नागरिकका आधारभुत आवश्यकता सम्बन्धी निती: कृषि क्षेत्रमा लगानी अभिवृद्धि गर्दै खाद्य सम्प्रभुता को मान्यता अनुरूप जलवायु र माटो अनुकूलको खाद्यान्न उत्पादनलाई प्रोत्साहन गरी खाद्यान्न को दिगो उत्पादन, आपूर्ति , सन्चय, सुरक्षा, सुलभ तथा प्रभावकारी वितरणको व्यवस्था गर्ने ।

सामाजिक न्याय र समावेशीकरण सम्बन्धी निती: मुक्त कर्मैया, कम्हलरी, हरुवा, चरुवा, हलिया, भूमिहिन, सुकुम्बासिहरुको पहिचान गरी बसोबासका लागि घर, घडेरी तथा जिविकोपार्जनका लागि कृषि योग्य जमिन वा रोजगारीको व्यवस्था गर्ने ।

पेशागत रूपमा किसानका विशेष अधिकारहरु :: सदियै देखि कृषिलाई मुख्य पेशा र माटोलाई जिविकोपार्जन र आय आर्जनको मुख्य साधन मान्दै आएका नेपाली किसानहरु आफ्ना पेशागत विशेषाधिकारबाट प्राय बन्चित छन् । जीवनभर माटोमा पसिना सिँचेर पनि भरपेट खान र बाल बच्चाको पालन पोषण गर्न नसकि कष्टकर जीवन बिताउन बाध्य छन् । किसानका अधिकारहरु निर्बाध रूपले प्राप्त भएमा कृषि व्यवसाय फस्टाउन का साथै किसानको जीवनस्तर माथि उठाउन सहज हुनेछ ।

भूमि र प्राकृतिक श्रोतहरु मथि किसानको अग्राधिकार : भूमि उत्पादनको प्रमुख साधन हो । भूमि , वन र कृषि बिना किसानको परिकल्पना गर्न सकिदैन । तर हाम्रो विद्यमान भूमि प्रशासन र भूमिमा पहुँचका हिसाबले विश्लेषण गर्दा वास्तविक श्रमजिवी किसानको पहुँचमा भूमि छैन । यसले राष्ट्रिय उत्पादकत्वमा नै प्रतिकुल असर पारेको छ । उत्पादकत्व बृद्धि गर्न भूमि र श्रमको उचित संयोजन आवश्यक छ । नेपालको संबिधान , २०७२ मा वैज्ञानिक भूमि सुधार मार्फत किसानको पहुँचमा भूमिको सम्बन्ध विस्तार गर्ने कुरा उल्लेख भए पनि यो हाल सम्म व्यवहारमा आउन सकेको छैन । यसकार्य यथाशक्य चाँडो कार्यान्वयन गरी भूमिमा श्रमजिवी किसानको

अधिकार स्थापित गर्न बाञ्छनीय छ । त्यस्तै उतपादकत्व वृद्धिमा जमिन, जल, जंगल, जैविक विविधता र चरी चरनको बीचमा अन्योन्याश्रित सम्बन्ध रहन्छ । तसर्थ तिनको प्रयोगमा अग्रधिकार स्थापित हुनु पर्दछ ।

कृषि पुर्वाधारहरु माथि किसानको अधिकारः कुनै पनि उद्योग व्यवसाय फस्टाउन र सफल हुनका लागि त्यसको निश्चित पुर्वाधार पहिलो शर्त हुन्छ । किसान वास्तवमा कृषि व्यवसायी हुन । यो व्यवसाय सफल हुनका लागि पनि पुर्वाधारको ठुलो महत्व रहन्छ । सिंचाई , गुणस्तरीय नश्ल, मल , बिउ, कृषि सडक, बजारको उचित व्यवस्थापन र भण्डारण, कृषि यन्त्र, सुलभ कृषि ऋण, कृषि प्रविधि, सुचना र संचार आदि कृषि विकासका प्रमुख पुर्वाधारहरु हुन् । यस्ता पुर्वाधारहरुको उचित व्यवस्थापन नभई कृषि व्यवसाय र किसानको उन्नति हुदैन । किसानहरुलाई राज्यले यी पुर्वाधारहरुको व्यवस्था गरिदिनु पर्छ ।

बिउ, बिजन, नश्ल, र अनुबांशिक श्रोतहरु माथि को अधिकार: शताब्दियौं देखि किसानहरुको एकल र सामुहिक प्रयासबाट गरिएका वाली तथा पशुपन्छीका जाति, प्रजाति, तथा नश्लको आफ्नै विशेषता र महत्व छ । आज विभिन्न वर्णशंकर पद्धतिबाट भित्रिएका बिउ बिजन र नश्ल आदिले अनुवंशीय श्रोत र मौलिक खेतीपातीको परम्परामा ठुलो चुनौती देखिएको छ । यो अनुवंशीय श्रोत र कृषि पद्धतिमा निरन्तरता दिंदै यसलाई किसानको मौलिक बौद्धिक सम्पत्ति को रूपमा सुरक्षित राख्नु पर्छ ।

कृषि उपजको मुल्य निर्धारण गर्न पाउने अधिकार: कुनै पनि उद्योग व्यवसायीले उत्पादित वस्तुको मुल्य निर्धारण लागत लाभको आधारमा आफुले गर्ने गर्दछ तर किसानले आफ्नो उपजको मुल्य निर्धारण आफैले गर्न पाउदैन । उक्त परिस्थिति अन्त्य गर्दै अन्य उद्योगीहरु सरह किसानले पनि आफ्नो कृषि उपजको मुल्य निर्धारण लागत लाभ को आधारमा गर्न पाउने व्यवस्थाका लागि सरकारले कृषि वस्तुको न्यूनतम समर्थन मुल्य तोक्दा उत्पादक किसानको सहभागितामा गराउनु पर्दछ ।

शिक्षा र रोजगारको अधिकार: कृषि उत्पादनमा संलग्न किसान र नवयुवाहरुलाई कृषि सम्बन्धी ब्यावसायिक तालिम प्रशिक्षण को उचित व्यवस्था गरी ब्यावहारिक र सैद्धान्तिक शिक्षाको व्यवस्था गरिनु पर्दछ । किसानका छोरा छोरीलाई रोजगारीको सुनिश्चिताता हुनुपर्दछ । कृषि उत्पादनमा महत्वपूर्ण योगदान गरेका किसानलाई रोजगारीको व्यवस्था राज्यले मिलाउनु पर्दछ ।

सुचना, नयाँ प्रविधि र प्रसारको हक: कृषि सँग सम्बन्धित नयाँ प्रविधि, बजार विस्तार र बजार मुल्य लगायत का विभिन्न सूचना र जानकारी पाउनु हरेक किसानको अधिकार हो । विभिन्न पत्रपत्रिका, रेडियो, टेलिभिजन, अनलाईन तालिम, प्रशिक्षण, गोष्ठी, भ्रमणका माध्यमबाट किसानहरुका बीचमा सुचना प्रविधिहरुको प्रचार प्रसार गरिनु पर्दछ ।

संरक्षण को अधिकार: २३ अप्रिल , २००४ मा नेपाल विश्व ब्यापार संगठन को सदस्य बने पश्चात नेपाली किसानहरु अविकसित देशहरु सँग खुल्ला प्रतिस्पर्धा गनुपर्ने अवस्था आएको छ । विकसित देशहरुमा उन्नत प्रविधि, यान्त्रीकरण, र राज्यबाट संरक्षित किसानहरु द्वारा उत्पादित कृषि वस्तुको लागत मुल्य न्यून हुन्छ । त्यसको तुलनामा हाम्रा किसानहरुको उत्पादन लागत मूल्य बढी छ । त्यसैले किसानको प्रतिस्पर्धी क्षमता अभिवृद्धि गर्न राज्यले उनीहरुलाई संरक्षण दिनु पर्दछ । देशको करीब ६० प्रतिशत जनसंख्या ओगटेको किसानलाई संरक्षण का

लागि कृषि उत्पादनका साधन र कृषि सामाग्रीमा अनुदान साथै अन्य सेवा सुविधा विस्तार गर्नु पर्दछ । यसरी संरक्षित हुन पाउनु किसानको अधिकार हो ।

राहत, क्षतिपूर्ति , बीमा, र बितीय अधिकार: कृषि विशुद्ध रुपमा प्रकृति सँग जोडिएको पेशा भएकोले वातावरणीय प्रभाव र प्राकृतिक हिसाबले कृषि अत्यन्त जोखिम पेशा हो । वातावरणीय तथा प्राकृतिक प्रकोपका कारणले कृषि बाली वस्तुमा क्षति पुगेमा नोक्शानी हेरी राहत र क्षतिपूर्ति पाउनु किसानको अधिकार हो । राज्यले राहत र क्षतिपूर्तिका लागि बिपद व्यवस्थापन कोष स्थापना गरी तत्काल क्षतिपूर्ति दिने कार्यलाई अगाडि बढाउनु पर्ने साथै बाली तथा पशुपन्छी विमालाई प्रभावकारी बनाउनु पर्छ ।

जलवायु र वातावरणीय प्रभावका न्यायिक अधिकारः:जलवायु परिवर्तनका कारणले अतिवृष्टि, अनावृष्टि, बाढी पहिरो, आदि प्रकोपबाट किसानहरु बढी प्रभावित हुने गरेका छन् । त्यस्ता किसानलाई राज्यले उचित क्षतिपूर्ति उपलब्ध गराउनु पर्दछ । किसानकै कृषि कर्मले वातावरणीय सन्तुलनमा योगदान पनि पुगी राखेको हुन्छ । यसरी वातावरणीय सन्तुलनमा योगदान पुरयाउने किसानलाई न्यायसंगत थप सेवा सुविधा र अनुदानको व्यवस्था राज्यले मिलाउनु पर्दछ । कृषिलाई वातावरणीय अनुकुलनका आधारमा थप कार्यक्रमहरु सन्चालनमा ल्याउनु पर्दछ ।

स्वास्थ्य सेवाको अधिकार : स्वस्थ्य जीवन बाँच्न पाउनु किसानको अधिकार हो । किसान स्वस्थ्य नभएमा उसको योगदान गर्ने क्षमतामा कमी आई कृषि वस्तुको उत्पादन नै कम हुँदै जान्छ । तसर्थ किसानलाई निःशुल्क स्वास्थ्य सेवाको व्यवस्था राज्यले मिलाउनु पर्दछ ।

खाद्य सम्प्रभुताको अधिकार: पोषणयुक्त, सांस्कृतिक परम्परा र वैयक्तिक रुचि अनुसारको भरपेट खान पाउने खाद्य अधिकार सबै नागरिकको नैसर्गिक अधिकार हो । राज्यले नागरिकको खाद्यान्नको प्रत्याभुति गर्नु पर्दछ । नेपालको संबिधान , २०७२ यसलाई प्रत्याभुत गरेको छ । संबिधानमा खाद्य सम्प्रभुता सुनिश्चित गर्न नेपालका विभिन्न राजनैतिक पार्टीसँग सम्बद्ध किसान संघ , संगठन सन्जाल हरुको अहम् भुमिका हुन्छ ।

सम्मान र परिचयको अधिकार: समग्र नागरिकको खाद्य तथा पोषण को जिम्मेवारी बोकेको किसान वर्ग आफैमा मर्यादित वर्ग हो । तर हाम्रो विद्यमान परम्पराले किसानलाई अपहेलित गरेको छ । सरकारी कार्यालय लगायत अन्य विभिन्न कार्यालयहरु तथा संस्थाहरुमा किसानको उचित मर्यादा हुने अवस्था नभएकाले उनीहरु प्रति स्वाभिमानका साथ अन्य वर्गका मानिसहरु जस्तै मर्यादित हुन पाउने अधिकारको व्यवस्था गरिनु पर्दछ ।

सहभागिताको अधिकार: कृषि विकास रणनीति (२०१५ देखि २०३५ सम्म) ले कृषिको हरेक निती निर्माण तहमा किसानको सहभागितालाई अनिवार्य गरेको छ । अहिले देश संघीय, प्रदेश र स्थानीय तह गरी तीन तहमा व्यवस्थित छ । यी तीन तहबाट गरिने कृषि विकास तथा खाद्य पोषण सम्बन्धी निती निर्माण , कार्यान्वयन र अनुगमन तहमा किसान प्रतिनिधीको सहभागिता अनिवार्य हुनु पर्दछ । यसरी आफ्ना लागि तयार तथा तर्जुमा हुने निती तथा कार्यक्रमहरुमा किसानको सहभागी हुन पाउने अधिकार किसानको महत्वपूर्ण पाटो हो ।

सामाजिक सुरक्षा र निवृत्तिभरणको अधिकार :किसानहरुलाई राज्यका सरकारी सेवा लगायत अन्य सेवामा भएका व्यवस्था बमोजिम सामाजिक सुरक्षा र निवृत्तिभरणका अधिकारका लागि लामो अवधि सम्म कृषि पेशामा लागेका श्रम गर्न नसक्ने , आय श्रोतको कुनै विकल्प नभएका किसानहरुलाई राज्य ले तिनीहरुलाई सामाजिक सुरक्षा र निवृत्तिभरणको अधिकार सुनिश्चित गर्न आवश्यक व्यवस्था गर्नुपर्दछ ।

परिच्छेद- ४

४ तथ्याङ्क प्रस्तुति र विश्लेषण :

राष्ट्रिय किसान आयोग को आवधिक रणनीतिक योजना तयार गर्न गरिएको सर्वेक्षणको देहाए अनुसार विश्लेषण तथा प्रस्तुत गरिएको छ ।

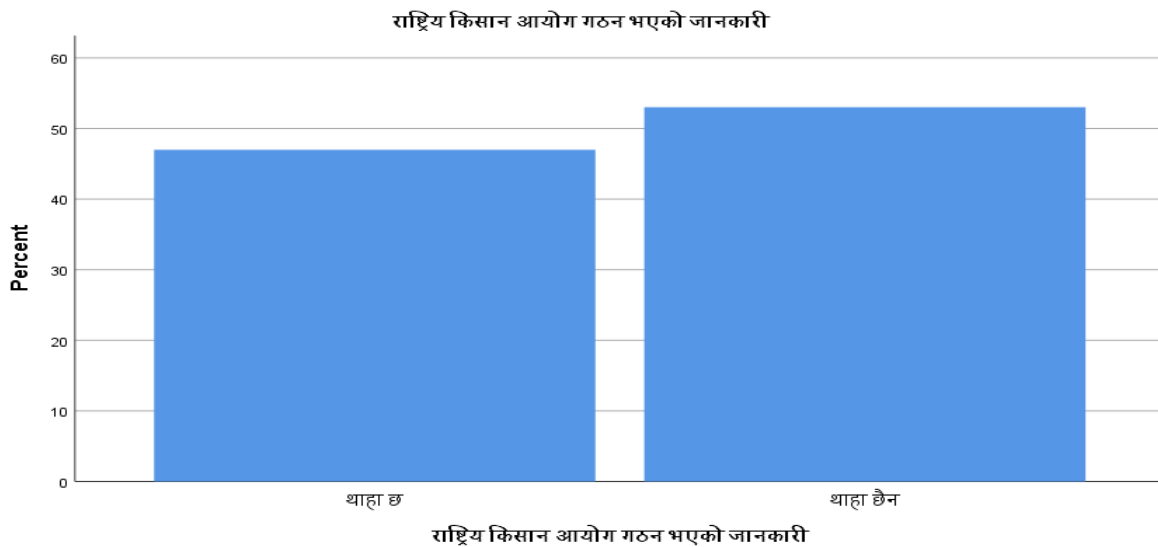
४.१ राष्ट्रिय किसान आयोग गठन सम्बन्धमा

वि.सं. २०७३ सालमा राष्ट्रिय किसान आयोगको गठन पश्चात निरन्तर रूपमा यस आयोगले किसानका समस्याहरूलाई उजागर गर्ने एवम् सो समाधानका उपायहरू खोजी नेपाल सरकार र अर्न्तगतका निकायहरूलाई सिफारिस गर्ने गरेको छ । यो रणनीति तयार गर्न गरिएको सर्वेक्षणमा ५३ प्रतिशत किसान र कृषि व्यवसायी ले राष्ट्रिय किसान आयोगको गठन बारे अनभिज्ञता प्रकट गर्नु भएको छ भने ४७ प्रतिशतलाई जानकारी भएको सर्वेक्षणले देखाएको छ ।

तालिका ५ : राष्ट्रिय किसान आयोगको गठन सम्बन्धमा

		Frequency	Percent	Valid Percent
Valid	थाहा छ	39	47.0	47.0
	थाहा छैन	44	53.0	53.0
	Total	83	100.0	100.0

Source: Field survey 2023

चार्ट : राष्ट्रिय किसान आयोगको गठन भएको सम्बन्धी

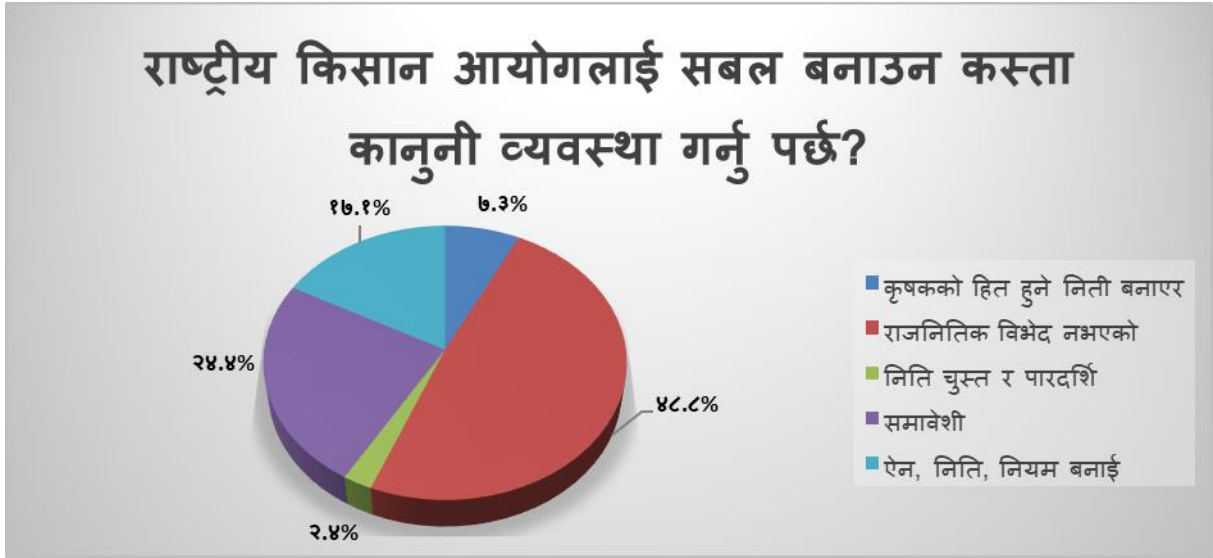
४.२ राष्ट्रिय किसान आयोगलाई सबल बनाउन कानुनी व्यवस्था सम्बन्धमा

सर्वेक्षणमा कृषक एवम् सरोकारवाला निकायहरूले राष्ट्रिय किसान आयोगलाई सबल बनाउन कस्ता कानुनी व्यवस्था गर्नु पर्छ, भनी प्रश्न गर्दा सो को नतीजा तपसिल अनुसारको रहेको छ: । जसमा ४८.८ प्रतिशतले

राजनैतिक विभेद हुने गरेको कुरा उठाएका थिए भने २४.४ प्रतिशतले आयोगलाई समावेशी बनाउनु पर्ने कुरा उठाएका थिए ।

तलिका ६ : कानुनी व्यवस्था सम्बन्धी

कानुनी व्यवस्था	प्रतिशत
कृषकको हित हुने निती बनाएर	७.३
राजनैतिक विभेद नभएको	४८.८
निती चुस्त र पारदर्शि	२.४
समावेशी	२४.४
ऐन, निती, नियम बनाई	१७.१

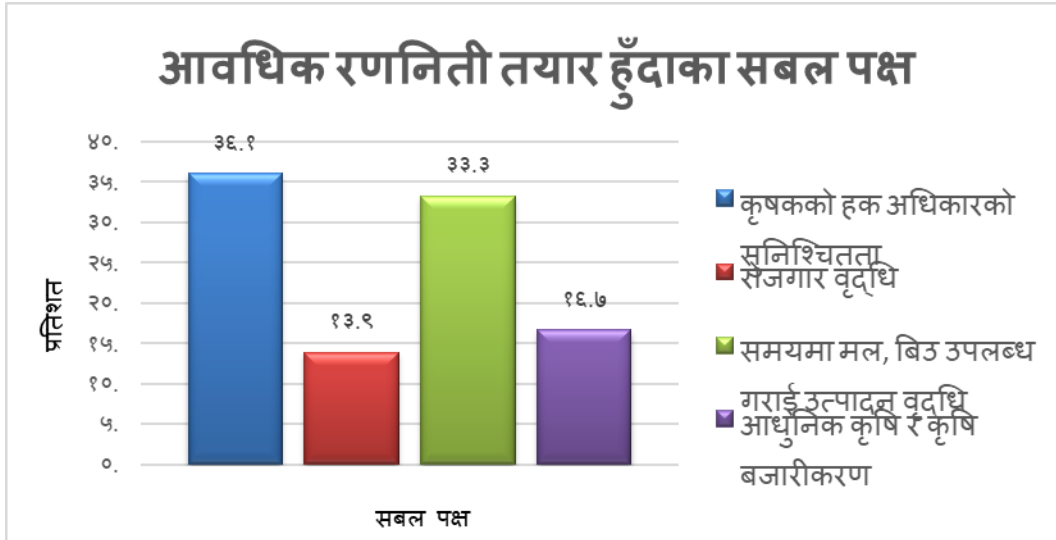
चार्ट : कानुनी व्यवस्था सम्बन्धी

४.३ आबधिक रणनीति तयार हुँदाका सबल पक्ष सम्बन्धमा

आयोगको आबधिक रणनीति तयार हुँदै गरेको जानकारी गराए सँगै यसका सबल पक्षहरू तपसिल अनुसार रहने भनी सर्वेक्षणका नतीजाले प्रष्ट पारेको छ,

तलिका ७ :: आबधिक रणनीति तयार हुँदाका सबल पक्ष

आबधिक रणनीति तयार हुँदाका सबल पक्ष	
सबल पक्ष	प्रतिशत
कृषकको हक अधिकारको सुनिश्चितता	३६.१
रोजगार वृद्धि	१३.९
समयमा मल, बिउ उपलब्ध गराई उत्पादन वृद्धि	३३.३
आधुनिक कृषि र कृषि बजारीकरण	१६.७

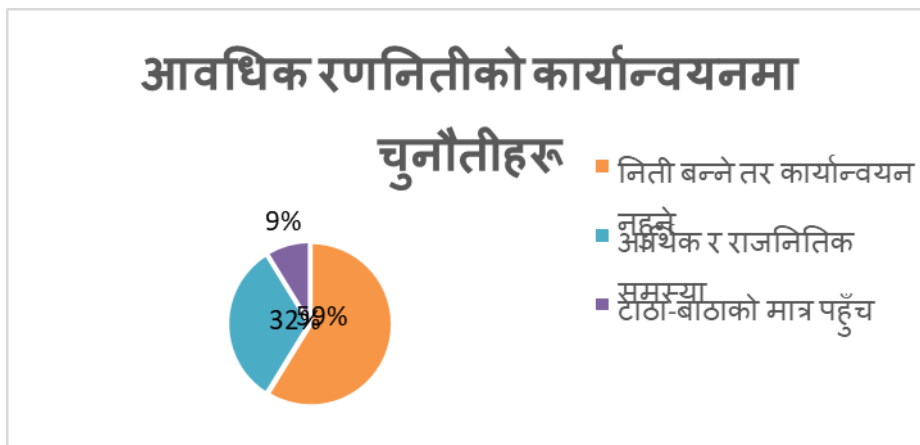
चार्ट : आवधिक रणनीति तयार हुँदाका सबल पक्ष

४.४ आवधिक रणनीतिको कार्यान्वयनमा चुनौतीहरू सम्बन्धमा

आयोगको आवधिक रणनीति तयार गर्दै गर्दा यसका कार्यान्वयनमा चुनौतीहरू बारे प्रश्न गर्दा , त्यस्ता चुनौतीहरू निम्नानुसार रहन सक्ने भनी जवाफ उल्लेख गरिएको छ :

तलिका ८ : रणनीति कार्यान्वयनमा चुनौतिहरू

आवधिक रणनीतिको कार्यान्वयनमा चुनौतीहरू	
चुनौतीहरू	प्रतिशत
निती बन्ने तर कार्यान्वयन नहुने	५८.८
आर्थिक र राजनितिक समस्या	३२.४
टाठाबाठाको मात्र पहुँच-	८.८

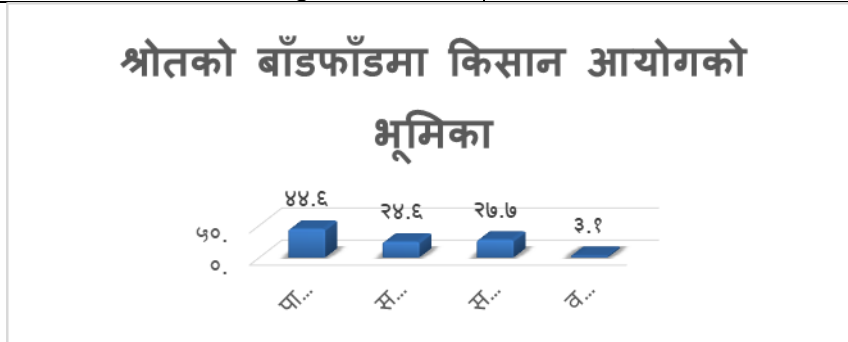
चार्ट : रणनीति कार्यान्वयनमा चुनौतिहरू

४.५ श्रोतको बाँडफाँडमा किसान आयोगको भूमिका सम्बन्धमा

कृषि क्षेत्रको बजेट विनियोजन एवम् बाँडफाँड मा किसान आयोगको भूमिका बारे प्रश्न राख्दा निम्नानुसार भएको सर्वेक्षण रिपोर्टले देखाएको छः ।

तालिका ९ : श्रोतको बाँडफाँड

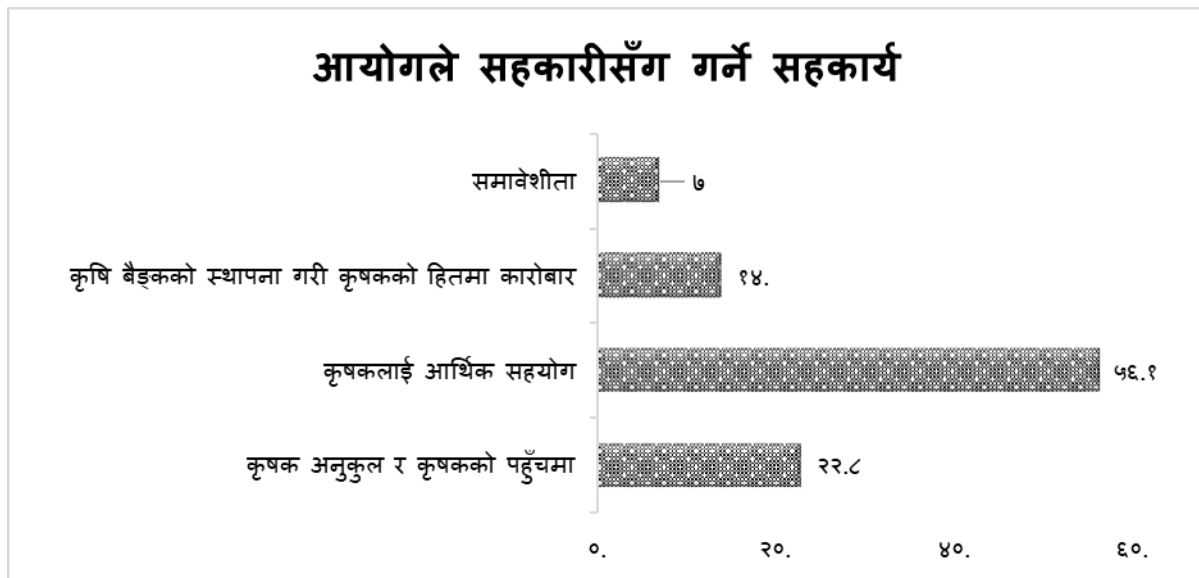
श्रोतको बाँडफाँडमा किसान आयोगको भूमिका	
श्रोतको बाँडफाँडमा भूमिका	प्रतिशत
पारदर्शि	४४.६
सबै किसानले पाउने गरि	२४.६
समान रूपले बाँड्ने	२७.७
वडा स्तरमा उपलब्ध हुने गरि	३.१

चार्ट : श्रोतको बाँडफाँड

४.६ आयोगले सहकारीसँग गर्ने सहकार्य सम्बन्धमा

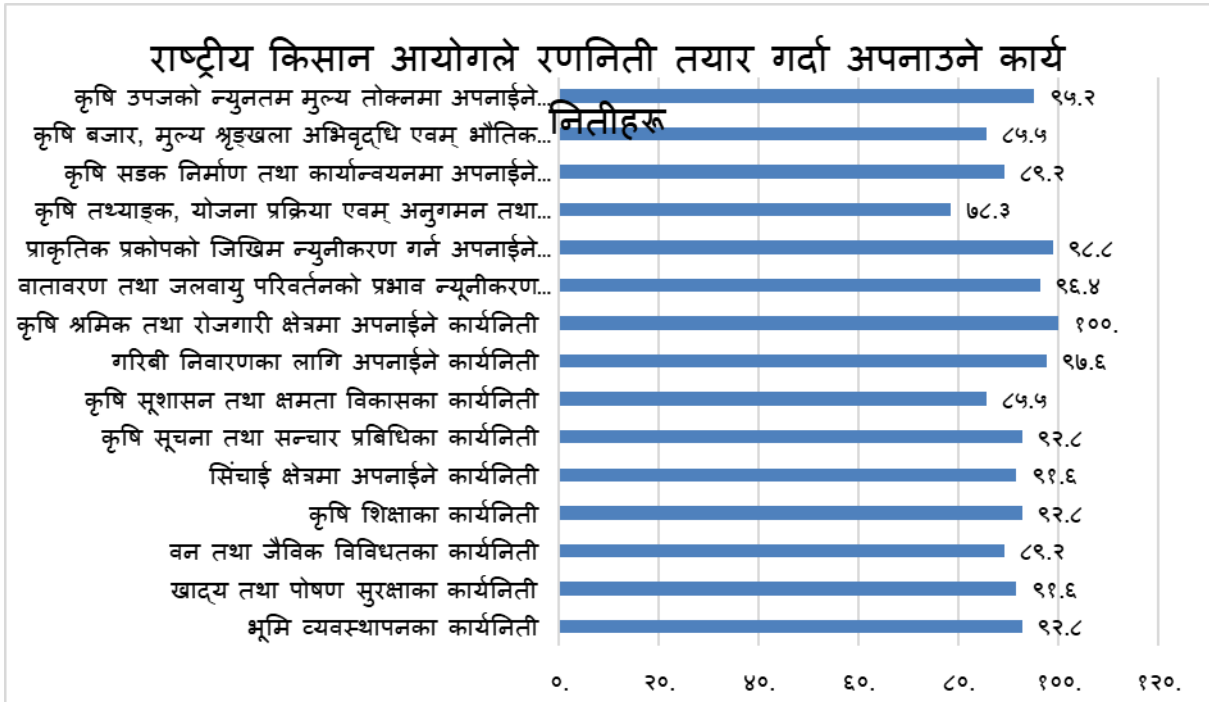
राष्ट्रिय किसान आयोगको तोकिएका विभिन्न कार्य क्षेत्रहरुमा आयोगले कृषि सम्बन्धित सहकारीहरु सँग सहकार्य गर्ने भनी उल्लेख छ, आयोगले सहकारी सँग गर्ने सहकार्यहरुको प्रश्नावली को जबाफलाई विश्लेषण गर्दा यसको नतीजा तपसिल अनुसार भएको देखिन्छः

चार्ट : आयोगले सहकारी सग गर्ने सहकार्य

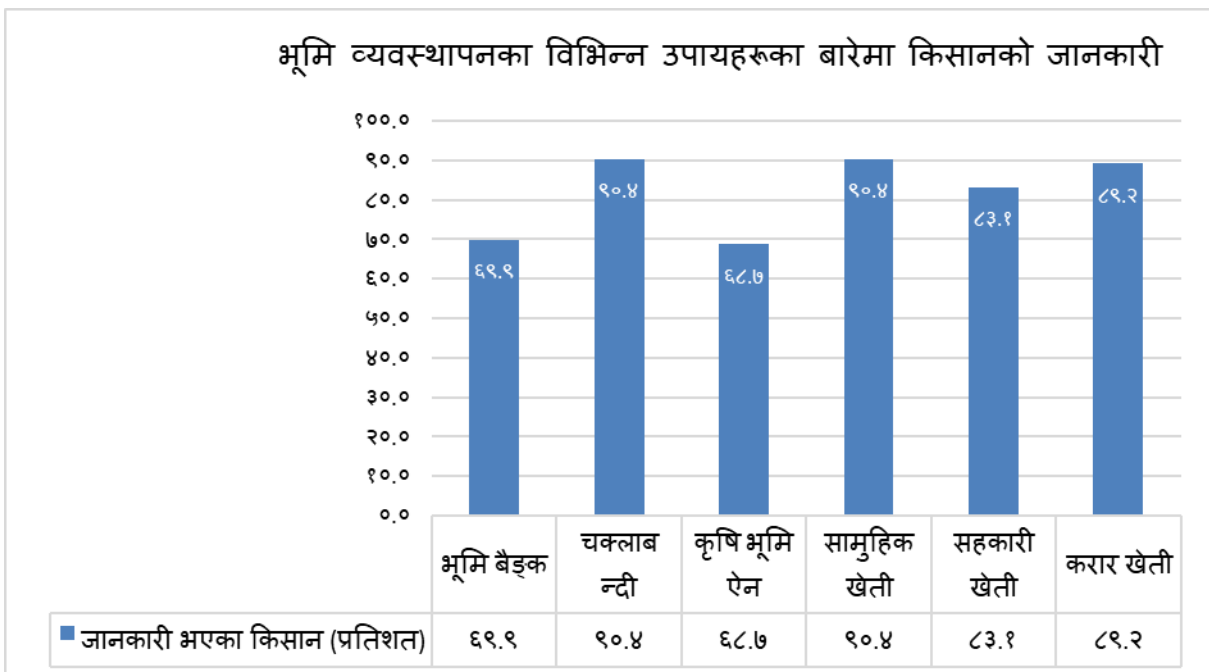
४.७ राष्ट्रिय किसान आयोगले रणनीति तयार गर्दा अपनाउने कार्य सम्बन्धमा

राष्ट्रिय किसान आयोगले रणनीति तयार गर्दा अपनाउने कार्यनितिहरू तपसिल अनुसारको हुने सर्वेक्षणले देखाएको छः

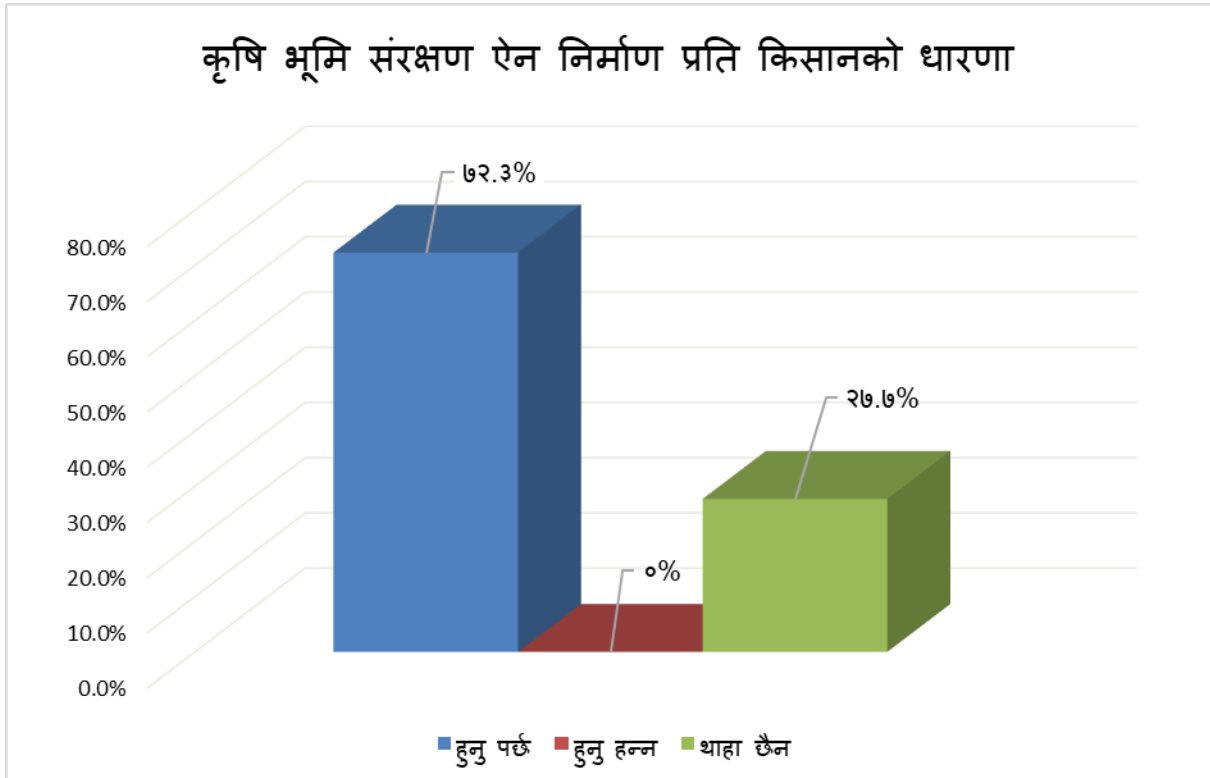
चार्ट : :रणनीति तयार गर्दा अपनाउने कार्य

४.८ भूमि व्यवस्थापनका विभिन्न उपायहरूका बारेमा किसानको जानकारी:सम्बन्धमा

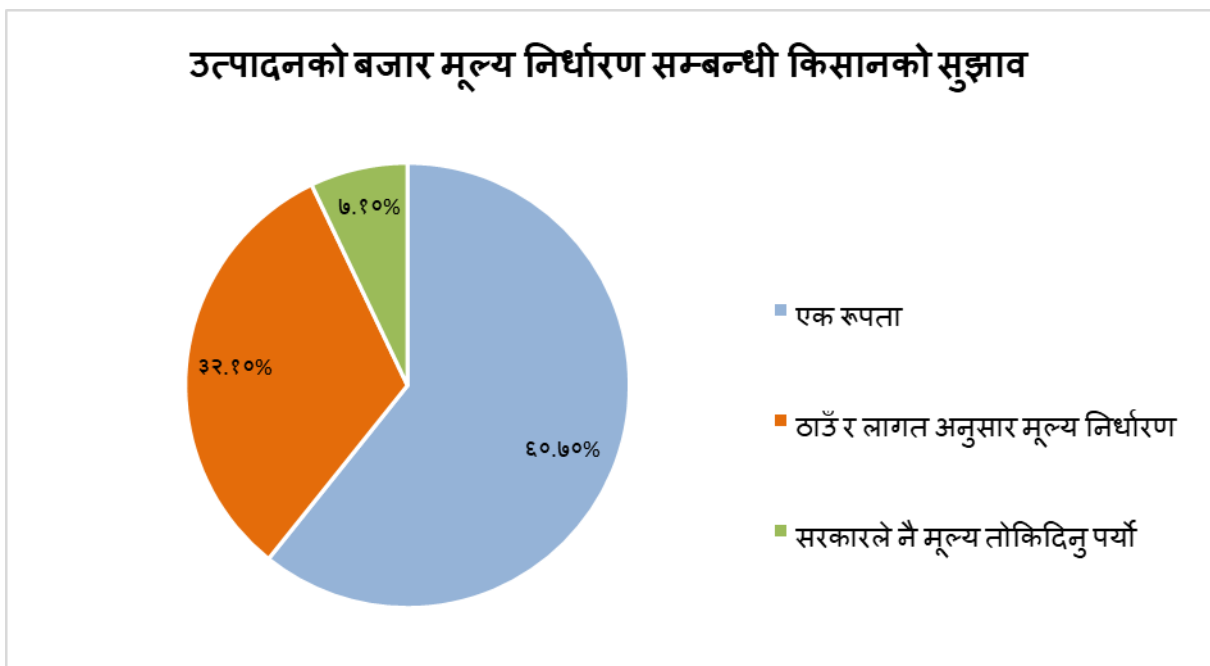
चार्ट : :भूमि व्यवस्थापनका विभिन्न उपायहरू बारेमा किसानको जानकारी

४.९ कृषि भूमि संरक्षण ऐन निर्माण प्रति किसानको धारणा

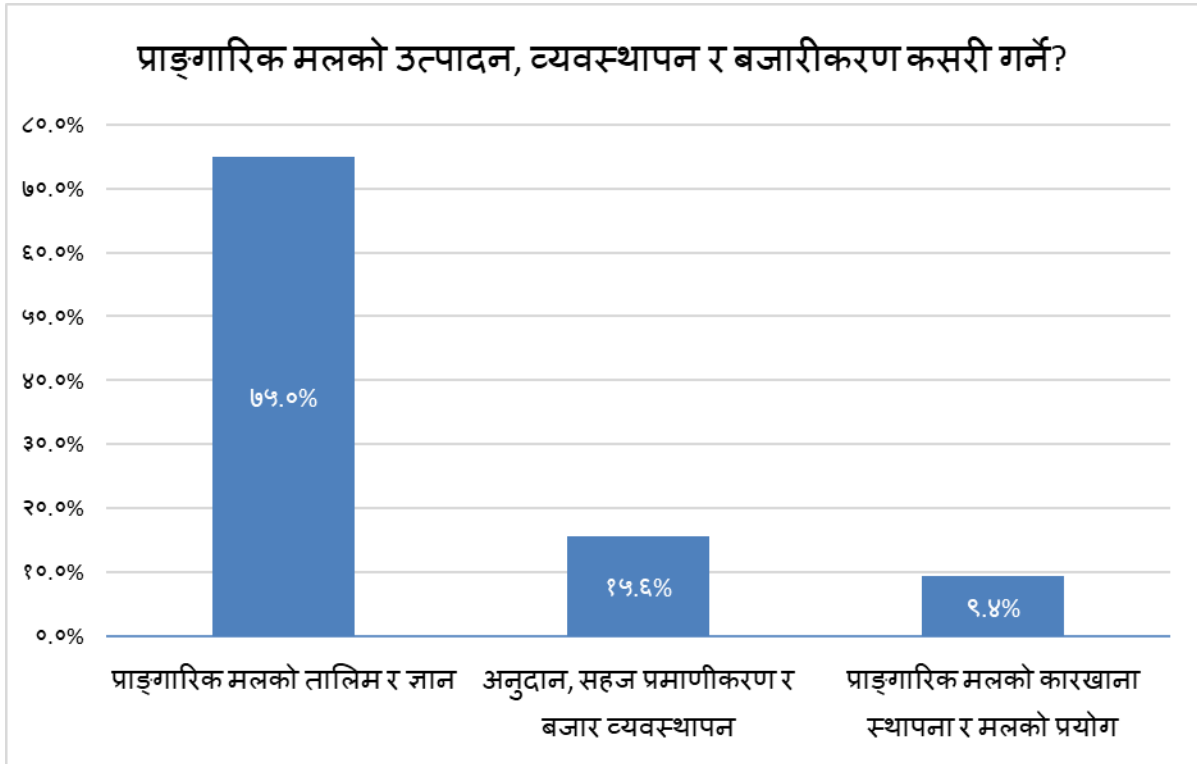
चार्ट : :कृषि भूमि संरक्षण ऐन निर्माण प्रति किसानको धारणा

४.१० उत्पादनका बजार मूल्य निर्धारण सम्बन्धी किसानको सुझाव

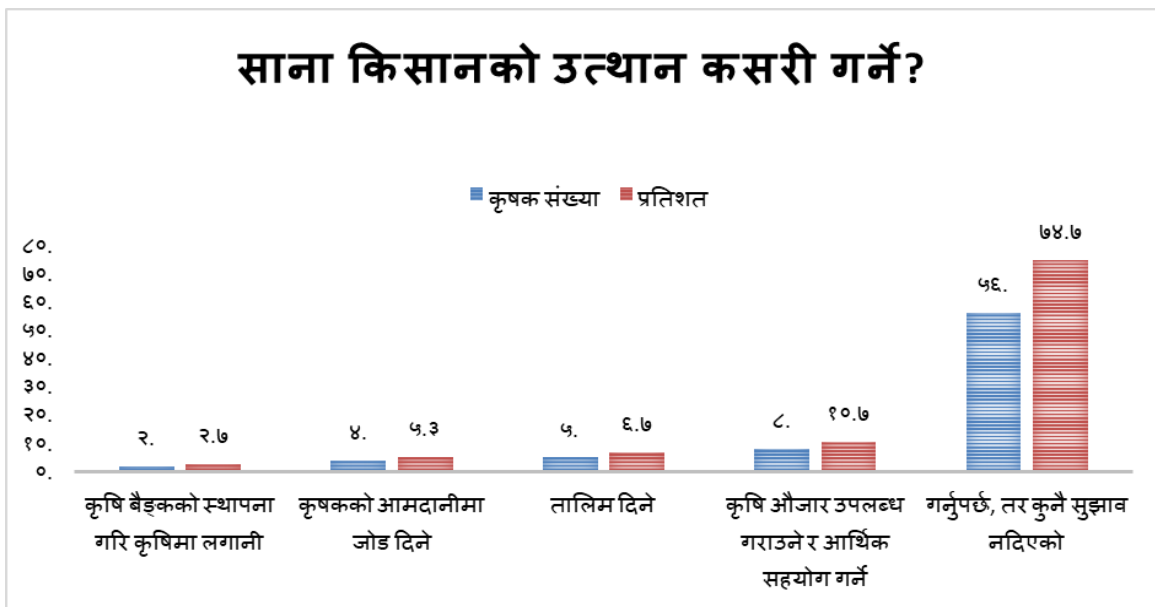
चार्ट : :उत्पादनको बजार मूल्य निर्धारण सम्बन्धी किसानको सुझाव

४.११ प्राङ्गारिक मलको उत्पादन , ब्यबस्थापन र बजारीकरण सम्बन्धमा

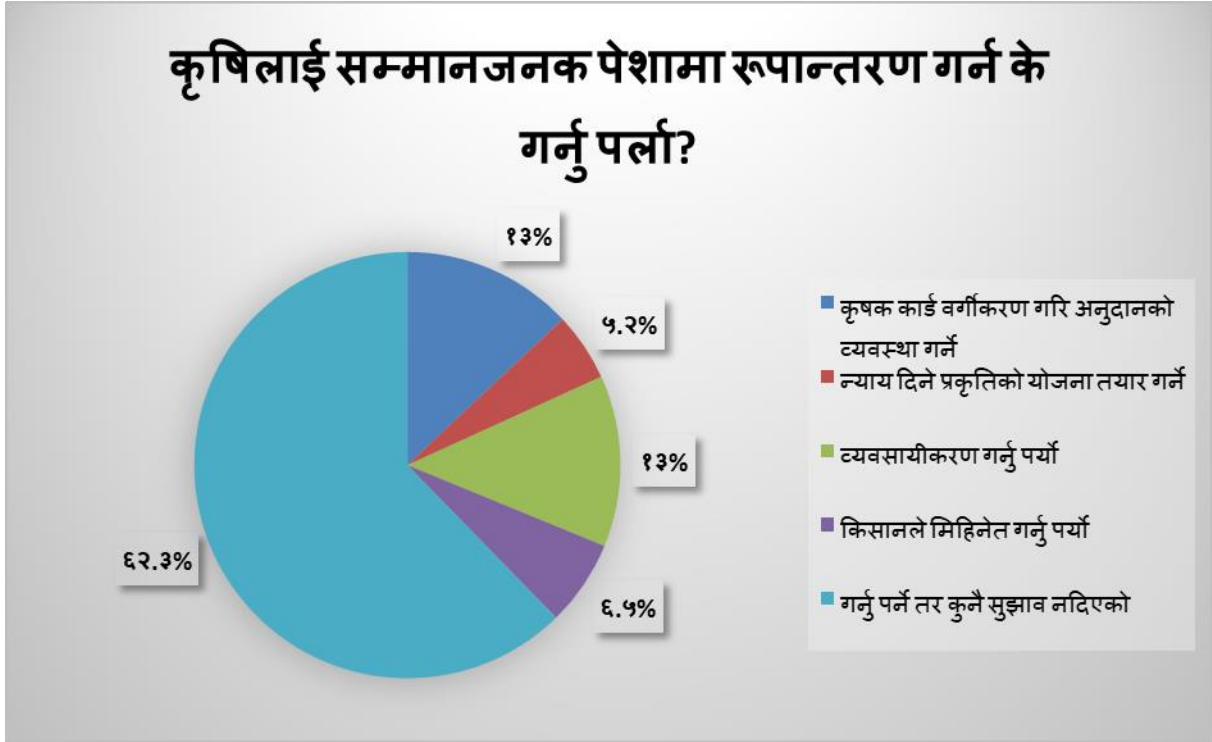
चार्ट : प्राङ्गारिका मल उत्पादन, व्यवस्थापन र बजारीकरण

४.१२ साना किसानको उत्थान गर्ने सम्बन्धमा

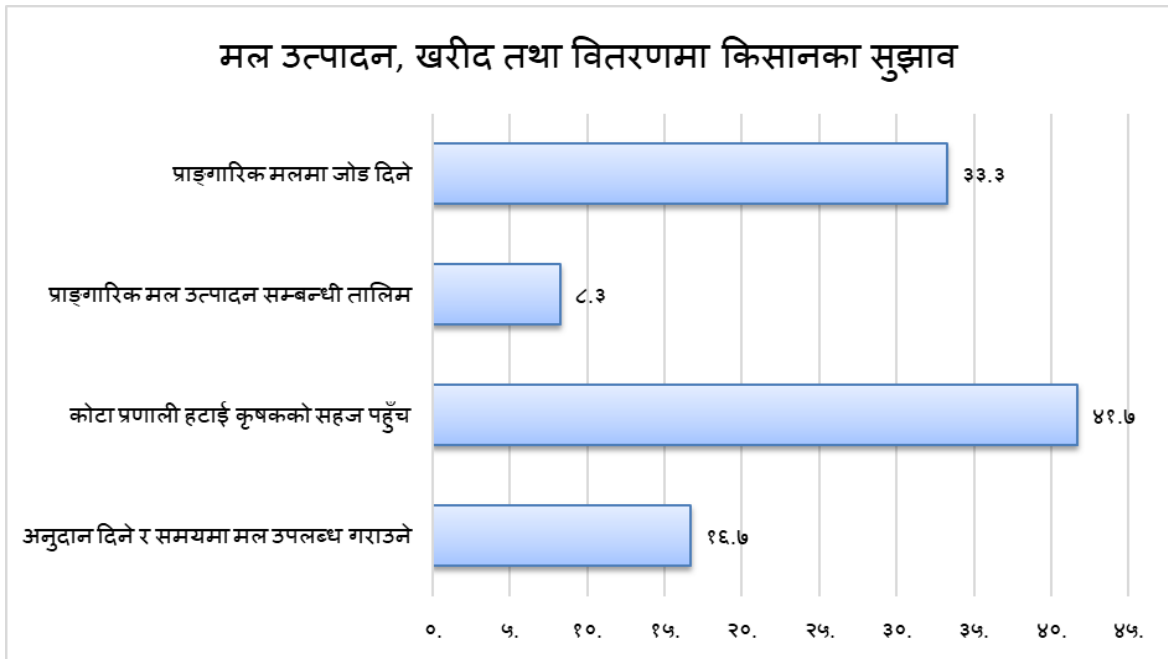
चार्ट : साना किसानको उत्थान गर्ने सम्बन्धी

४.१३ कृषिलाई सम्मानजनक पेशामा रूपान्तरण गर्ने सम्बन्धमा

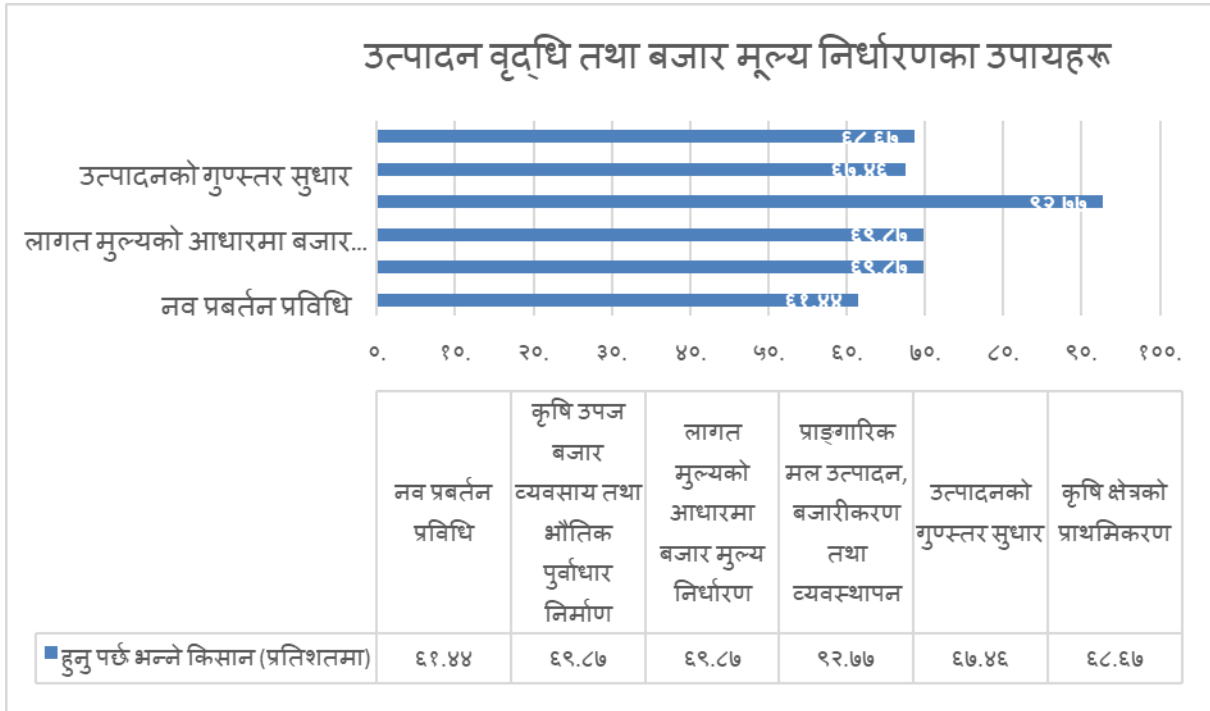
चार्ट : कृषिलाई सम्मानजनक पेशामा रूपान्तरण गर्ने सम्बन्धमा

४.१४ मल उत्पादन, खरीद तथा बितरणमा किसानका सुझाव

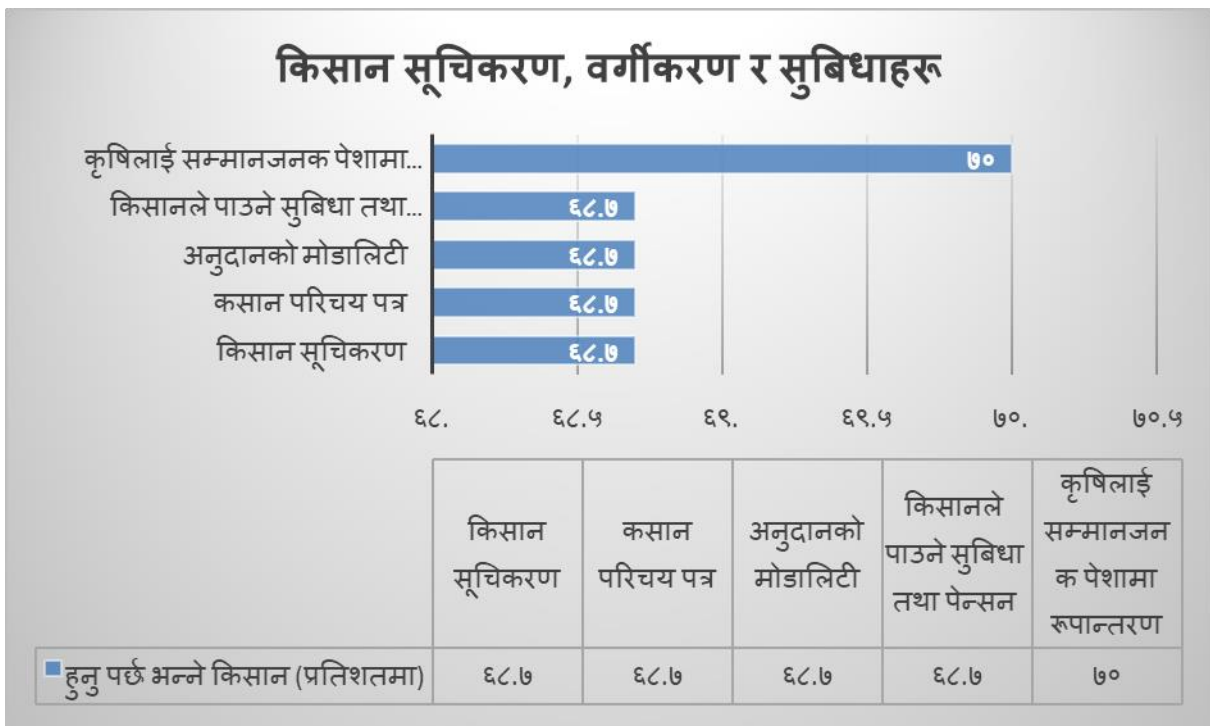
चार्ट : मल उत्पादन खरीद र बितरणमा किसानको सुझाव

४.१५ उत्पादन वृद्धि तथा बजार मूल्य निर्धारणका उपायहरू

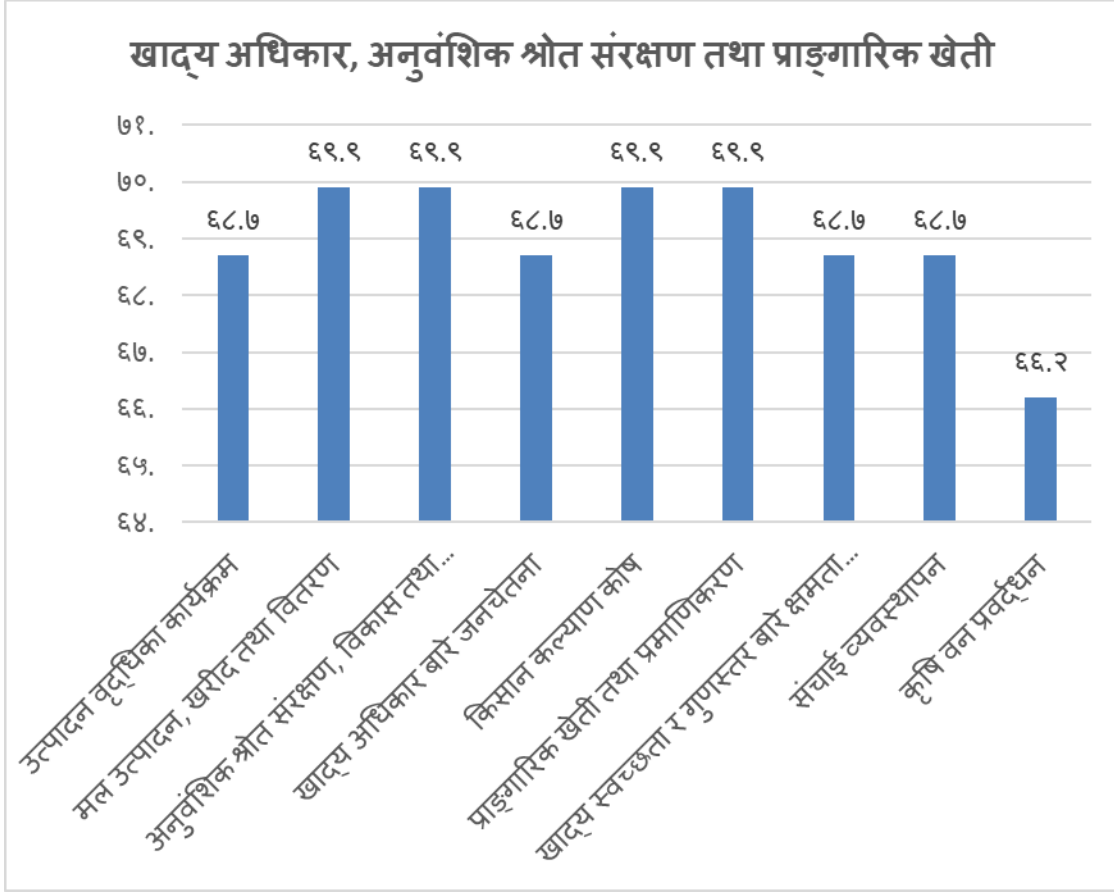
चार्ट : उत्पादन वृद्धि तथा बजार मूल्य निर्धारणका उपायहरू

४.१६ किसान सूचिकरण , बर्गीकरण र सुबिधाहरू सम्बन्धमा

चार्ट : किसान बर्गीकरण सूचिकरण र सुबिधाहरू सम्बन्धमा

४.१७ खाद्य अधिकार, अनुवांशिक श्रोत संरक्षण तथा प्राङ्गारिक खेती सम्बन्धमा

चार्ट : खाद्य अधिकार, अनुवांशिक श्रोत संरक्षण तथा प्राङ्गारिक खेती

परिच्छेद- ५

५ आयोगको प्रस्तावित आबधिक रणनीतिक योजना :

यस अध्ययनको मुख्य लक्ष्य आम किसानको हक हित र अधिकारको संरक्षण र प्रबर्द्धन गर्न आयोगको १० वर्षे आबधिक रणनीतिक योजना तयार गर्नु रहेको छ। अध्ययनको उद्देश्यहरु र सोही अनुसार प्रत्येक उद्देश्यका रणनीति, सो को कार्यनिती एवम् प्राथमिकताका कार्यक्रमहरुको विश्लेषण निम्नानुसार उल्लेख गरिएको छः

१) अध्ययनको उद्देश्य नं.(१) राष्ट्रिय किसान आयोगको कार्य क्षेत्रको विश्लेषण सहित रोडम्याप तयार गर्नु

१.१ दीर्घकालीन सोच, लक्ष्य एवम् उद्देश्यः

सोचः

“सबल आयोग, सक्षम किसान”

लक्ष्यः

“राष्ट्रिय किसान आयोगको संगठन संरचनालाई समसामयिक परिवर्तन गरी किसानको हक, हित र अधिकारको संरक्षण गर्ने ”

उद्देश्यः

(क) राष्ट्रिय किसान आयोगको कार्य क्षेत्रलाई विश्लेषण गर्ने (सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अवसर र जोखिम विश्लेषण)

(ख) राष्ट्रिय किसान आयोगलाई स्वायत्त निकायको रूपमा काम, कर्तव्य र जिम्मेवारी दिने गरी संगठन संरचना प्रस्ताव गर्ने

(ग) राष्ट्रिय किसान आयोगको प्रस्तावित संगठन संरचना अनुरूप आयोगका अध्यक्ष, सदस्यहरु एवम् कार्यरत कर्मचारीहरुको कार्य विभाजन प्रस्तावित गर्ने

(घ) राष्ट्रिय किसान आयोगको कार्य क्षेत्रलाई सबल रूपमा सन्चालन गर्न एवम् किसानका समस्याहरु समाधान गर्दै अधिकारहरु स्थापित गर्न केन्द्रिय, प्रादेशिक एवम् स्थानीय समन्वय समिति गठन गर्न संरचना प्रस्ताव गर्ने

१.२ उद्देश्य अनुसारका रणनीति तथा कार्यनिती

उद्देश्य (क) राष्ट्रिय किसान आयोगको कार्य क्षेत्रलाई विश्लेषण गर्ने

(१) राष्ट्रिय किसान आयोगको कार्य क्षेत्र विश्लेषणः सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अवसर र जोखिम विश्लेषण देहाए अनुसार प्रस्तुत गरिएको छः

सबल पक्ष	कमजोर पक्ष
१. कृषि विकास रणनीति (२०१५ देखि २०३५) ले लक्षित गरेका लक्ष्य र उद्देश्यहरु पूर्तिका लागि राष्ट्रिय किसान आयोग गठन कार्यकारी आदेश , २०७३ मा व्यवस्था भए अनुसार आयोग मा एक जना अध्यक्ष, पाँच सदस्यहरु र सदस्य सचिव सहित सात जना पदाधिकारी हरू नेपाल सरकारबाट नियुक्त गर्ने व्यवस्था भएको छ । २) यस आयोगले कृषि सम्बन्धी विषयवस्तुमा कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय र अन्तर्गतका निकायसँग	(१) कार्य आदेशले तोकेको काम, कर्तव्य र अधिकार अनुसार कृषि सम्बन्धी विषय कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय सित समन्वय, सहकार्य र सिफारिस गर्नेछ तर कृषि का विषयवस्तु अन्य मन्त्रालय हरू जस्तै: सिंचाई, अर्थ व्यवस्था, सडक, वन तथा बातावरण सँग समेत समन्वय गर्न बाधक देखिन्छ । (२) नेपाल सरकारको विद्यमान नीति, ऐन, नियममा किसानको अधिकारमा रहेको नितीगत भिन्नताको

<p>सहकार्य, समन्वय एवम् सिफारिस गर्न सक्दछ ।</p> <p>(३) किसान कल्याणकारी योजना किसान वा सो को संघ, संगठन, सन्जाल सँग छलफल गरी सरकारलाई सिफारिस गर्ने एवम् पैरवी गर्ने काम आयोग को रहेको छ, यस सम्बन्धी कामगर्ने अन्य कुनै निकाय नेपालमा भएको देखिदैन ।</p> <p>(४) नेपाल सरकारको विद्यमान ऐन, नियम, निती, कायबिधीमा किसानको अधिकार सुरक्षित गर्न सुफाव दिने एवम् किसानको हक, हित एवम् अधिकार संरक्षण गर्ने गरी नयाँ ऐन, नियम, निती बनाउन नेपाल सरकारलाई सहयोग गर्न सक्ने अवस्था छ ।</p> <p>(५) प्राकृतिक श्रोत साधनमा साना, दलित, श्रमिक, गरीब किसानको समन्वयाधिक पहुच बढाउने गरी निती नियम निर्माण गर्ने एवम् सो को लागि संघीय सरकार, प्रदेश सरकार उभम् स्थानीय सरकार सँग पहल गरी किसानको आर्थी आर्जन एवम् जीवन स्तरमा आमूल परिवर्तन गनु सकिन्छ ।</p> <p>(६) नेपालका किसानले वर्षेनी भोग्नु परेको प्राकृतिक प्रकोप जस्तै बाढी, अतिवृष्टि, अनावृष्टि, गर्मी तथा चिसोको चपेटा, पहिरो, हुरी बतास, जलवायु परिवर्तनका असरहरु ले गर्दा हुने क्षतिको बारे अनुगमन र विश्लेषण गरी क्षतिपुर्ति तथा राहतको कार्यको लागि सरकारलाई सिफारिस गर्ने र किसानको क्षतिलाई न्यूनीकरण गर्न सकिन्छ ।</p> <p>(७) आयोग दोश्रो चार वर्षीय कार्यकालमा रहेको अवस्थामा किसानहरु, यसका संघ, संस्था एवम् सन्जाल हरू सँग घनीभूत रुपमा छलफल हुनु एवम् अवलोकन तथा सुपरिवेक्षणले गर्दा किसान को समस्यालाई समाधानको लागि पहल गर्न सक्ने क्षमता विकास हुँदै जानाले किसानको हक, हित र अधिकार क्रमश स्थापित हुँदै गएको अवस्था हो ।</p> <p>(८) संविधानले व्यवस्था गरेका र आयोगलाई प्रदान गरिएको कार्यआदेशमा उल्लेख नभएको विषय वस्तु तर किसान हक, हित एवम् अधिकारको लागि आवश्यक ठानेमा सो को अध्ययन गरी नेपाल सरकारलाई सुफाव र सिफारिस गर्न सक्ने छ ।</p> <p>(९) किसान संघ, संगठनहरुलाई कार्यविधी तयार गरी दर्ता प्रक्रिया अबलम्बन गर्न सक्ने, नियमानुसार नियमन गर्न सक्ने एवम् दण्ड, सजाय र पुरस्कृत गर्न सक्ने छ ।</p> <p>(१०) आयोगले सरकारी, गैर सरकारी एवम् निजी क्षेत्र तथा कार्यक्रम र आयोजनाबाट किसानको अधिकार हनन भएको अवस्थामा आवश्यक सुफाव तथा सिफारिस गर्ने दायित्व आयोग ले हेर्ने भनेको छ ।</p>	<p>सम्बन्धमा अध्ययन तथा विश्लेषण गरी सिफारिस गर्ने अधिकार प्राप्त भए पनि सिफारिस कार्यान्वयनको गारेन्टि गर्न सक्ने अवस्था देखिदैन, साथै कतिपया अवस्थामा सम्बन्धित मन्त्रालयको विरुद्धमा पैरवीगर्ने अवस्था आउन सक्छ, जसले गर्दा कार्यक्रम अवरुद्ध हुने अवस्था सिर्जना हुन सक्छ ।</p> <p>(३) नेपालमा विद्यमान निती, ऐन, नियममा भएको नितीगत भिन्नता लाई विश्लेषण गर्ने एवम् नयाँ कानून बनाउन वा सहयोग गर्न सो सम्बन्धी जानकार भएको कानून अधिकृत वा कानून व्यवसायी को दरबन्दी आयोगमा रहेको देखिदैन ।</p> <p>(४) प्राकृतिक श्रोत साधनमा साना, गरीब, श्रामिक किसानहरुको पहुचलाई अभिवृद्धि गर्न गैर कृषि क्षेत्रका ऐन, नियम - वन, सिंचाई, गृह, उद्योग आदि बाधक हुन सक्छ, र यसमा सिफारिस गरिए पनि कार्यान्वयन नहुन सक्छ ।</p> <p>(५) आयोगलाई विभिन्न बाली बस्तुको बजार सबलीकरण गर्ने, गुणस्तर तथा लागतमा प्रतिस्पर्धात्मकता अभिवृद्धि र मुल्य अभिवृद्धिको आधारमा किसानले उचित मुल्य पाउने एवम् न्यूनतम समर्थन मुल्यको लागि आवश्यक विश्लेषण र संयोजन गर्ने जनशक्तिको अभाव छ ।</p> <p>(६) आयोगको कार्य आदेशमा किसानको हक, हित एवम् अधिकार संरक्षण गर्न काम, कर्तव्य र अधिकार तोकिए पनि सो को कार्यान्वयन गर्ने पक्षहरु कृषि तथा गैर कृषि क्षेत्रमा निहित भएकोले सुफाव अनुसार कार्यान्वयन गर्न सकिएन भने आयोगले दण्डित गर्ने अधिकार राख्दैन ।</p> <p>(७) आयोगको कार्य आदेशमा तोकिएको कार्य गर्न पनि आयोगको संगठन संरचनामा जनशक्ति वा श्रोत साधनको खासै व्यवस्था भएको देखिदैन ।</p>
<p>अवसर</p>	<p>जोखिम</p>
<p>(१) किसानको अधिकारको अनुगमन गर्ने, सुपरिवेक्षण गर्ने र सुधारको लागि नेपाल सरकार समक्ष सिफारिस गर्ने काम आयोगको रहेको छ । यसले गर्दा किसानका समस्याहरुलाई उजागर गर्ने, किसानको समस्यालाई समाधान गर्न छलफल बाट समाधानका उपाय पता लगाउने एवम् सरकार र किसानको अधिकार सित सम्बन्धित भिन्नता वा दुरीलाई कम गर्न सक्ने अवसर प्राप्त छ ।</p> <p>(२) अन्य मुलुकमा व्यवस्था भए अनुसार नेपालका किसानलाई उत्पादन गरेका वाली वस्तु, कृषि जन्य पदार्थहरुको उचित मुल्य पाउने अवस्था छैन । यस सम्बन्धमा आयोगले कृषि वस्तुको बजारसँग संलग्न, सरकारी, सहकारी एवम् निजी क्षेत्रका संस्थाहरु सित बजार</p>	<p>(१) राष्ट्रिय किसान आयोग नेपाल सरकारको कार्य आदेशबाट गठन भएकोले यसको स्थायित्वमा प्रश्न उठन सक्छ, तसर्थ यस सम्बन्धी ऐन यथासक्य चाँडै तर्जुमा गर्नु पर्ने हुन्छ ।</p> <p>(२) राष्ट्रिय किसान आयोगमा राजनैतिक क्रियाकलाप बढ्ने, किसानको समस्यालाई उठान गर्न नसक्ने, गरे पनि सुनवाई नहुने, श्रोत, साधन एवम् जनशक्तिले परिपुर्ण गर्न सकिएन भने किसान आयोगको स्थायित्वमा समस्या आउन सक्छ ।</p> <p>(३) किसानको अवस्था सुधार्न सकिएन एवम् कृषि विकास रणनीतिले लिएको उद्देश्य अनुरूप काम गर्न सकिएन, कृषि लाई व्यवसायीकरण, आधुनिकिकरण, औद्योगिकिकरण</p>

<p>सरलीकरण, गुणस्तर तथा लागत प्रतिस्पर्धात्मकता अभिवृद्धि र मुल्य अभिवृद्धिको आधारमा किसानले उचित मुल्य पाउने अवस्था निर्माण गर्न सक्ने अवसर हुन सक्छ ।</p> <p>(३) किसानले उत्पादन गर्ने कृषि बाली, पशुपन्छी का उत्पादनहरको लागत लाभ विश्लेषण गरी न्युनतम समर्थन मुल्य तोक्न सरकारसँग सिफारिस गर्न सक्दछ, साथै किसानको उत्पादित बस्तु बालीलाई खरीद गर्न, सन्वय गर्न र अवस्था अनुसार विक्री वितरणको व्यवस्थापन गर्न प्रदेश एवम् स्थानीय सरकारसँग सहकार्य गर्न सकिन्छ ।</p> <p>(४) किसान बस्तुगत संघ, उत्पादक सहकारी संघ तथा किसान सन्जाल एवम् संगठनहरुको क्षमता विकास गर्न सरकारलाई सुझाव दिने, किसानको हक अधिकार संरक्षित गर्न विभिन्न राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय सभा, सम्मेलन, गोष्ठी, अन्तर्क्रिया एवम् छलफल आयोजना गरी समस्या समाधान गर्न आवश्यक पहल गर्ने र किसानहरुको सामीप्यताले हक हित तथा अधिकार प्राप्त गर्न सहज हुने ।</p> <p>(५) किसानहरुको परम्परागत ज्ञान, सिप, प्रविधि, रैथाने जात, विउ, नश्ल आदि बारे जानकारी प्राप्त हुने, रैथाने बाली तथा पशु संरक्षण एवम् जैविक विविधताको संरक्षणमा सहयोग पुग्ने हुन्छ ।</p> <p>(६) किसानहरुले विकास गरेका बाली र पशु नश्लमा उनीहरुको पहुँच र प्रयोग बढाउन र अधिकार स्थापना गर्न सहयोग पुग्ने हुन्छ ।</p> <p>(७) कृषि पेशालाई आयमुलक, रोजगारमुलक बनाउनाले कृषि पेशा आकर्षक पेशाको रुपमा स्थापित हुन सहयोग पुग्ने हुन्छ ।</p> <p>(८) कृषि क्षेत्रमा सरकार तथा अन्य संघ, संस्थाबाट समेत कमै चासो रहेको, अनुसन्धानमा कम लगानी भएको अवस्थालाई विश्लेषण भई अनुसन्धानलाई किसानमुखी बनाउन सकिन्छ ।</p> <p>(९) आयोगलाई दिएको कार्य आदेश बमोजिम किसानको घर दैलोमा गरिने अवलोकन , साथै कृषक संघ, संस्था एवम् सन्जालको सहकार्यले हाल कृषि सेवामा देखिएको भिन्नतालाई किसानको सहभागिताले कृषि प्रसार, अनुसन्धान एवम् कृषि शिक्षालाई किसानको घरदैलोमा पुर्याई सेवालाई एकद्वार प्रणालीबाट सहज र सरल बनाउन सहयोग पुग्ने हुन्छ ।</p> <p>(१०) कार्य आदेशमा उल्लेख नभए पनि सरकार वा सम्बन्धित मन्त्रालयले आवश्यक ठानेमा एवम् आयोग ले किसानको हक हित को लागि आवश्यक भएको ठानेमा सिफारिस गर्ने, सुझाव दिने, समन्वय गर्ने, क्षमता विकास गर्ने अन्य कामहरुमा समेत आयोग ले काम गर्न सक्दछ ।</p>	<p>,विविधीकरण एवम् रुपान्तरण गर्न सकिएन भने अरुका कारणले पनि आयोग जोखिममा पर्न सक्छ ।</p>
--	---

उद्देश्य (ख) राष्ट्रिय किसान आयोगलाई स्वायत निकायको रुपमा काम, कर्तव्य र जिम्मेवारी दिने गरी संगठन संरचना प्रस्ताव गर्ने

(१) राष्ट्रिय किसान आयोगको रोड म्याप

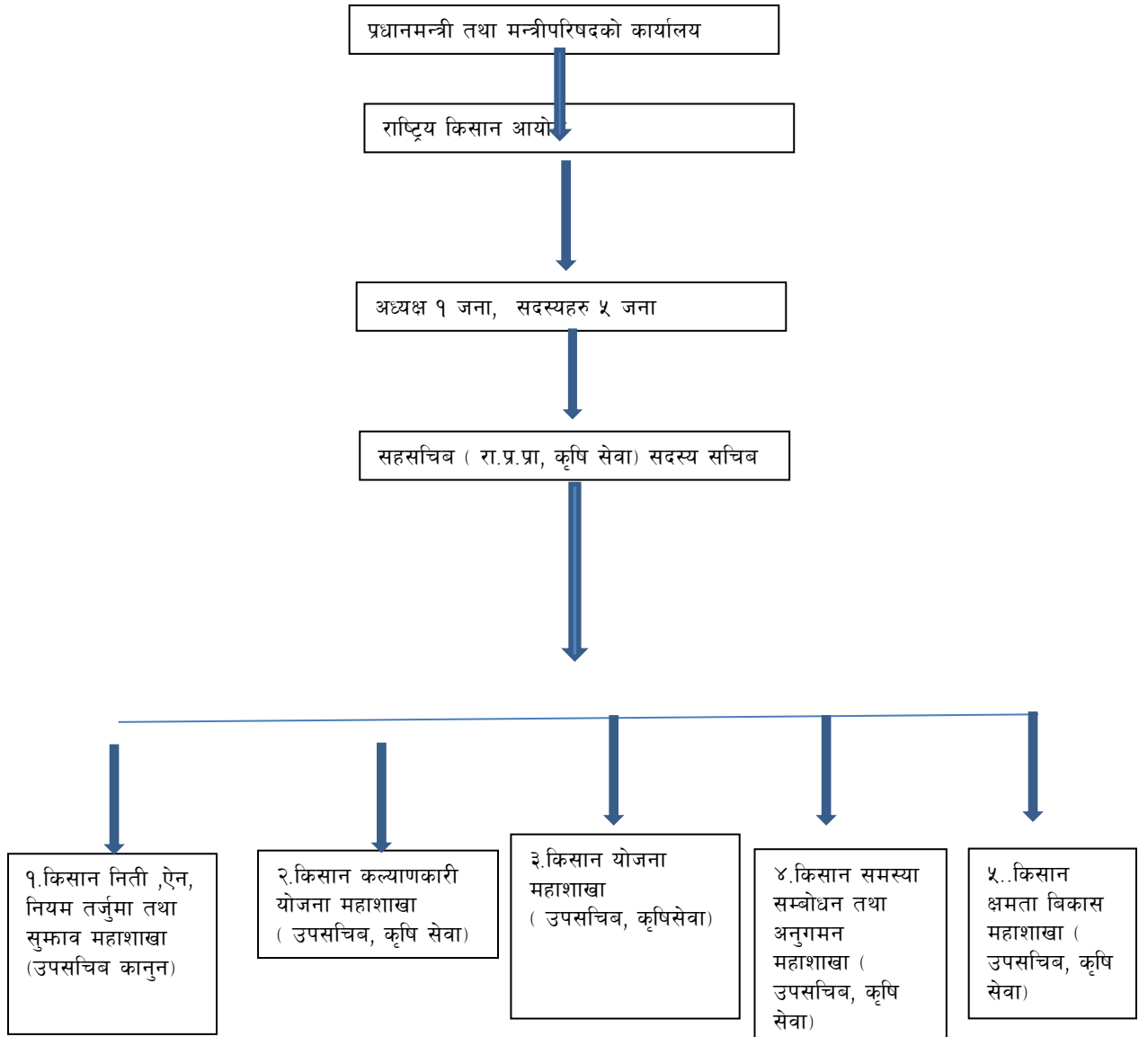
(१) कृषि विकास रणनीति (२०१५ देखि २०३५ सम्म) तयार गर्दा कृषक संघ, संगठन, संस्था र सन्जालको प्रत्यक्ष सहभागिता रहेको, यसमा उल्लेख भएका लक्ष्य, उद्देश्य, रणनीतिहरु सँग किसानहरु प्रत्यक्ष संलग्न भएको अवस्थामा यस रणनीति अनुसार कृषि क्षेत्र विकास गरी देशलाई प्रगति पथमा लैजानु सबैको कर्तव्य हो । सोही रणनीति अनुसार राष्ट्रिय किसान आयोग गठन भएको अवस्थामा यस आयोगलाई स्वतन्त्र रुपले काम गर्ने गरी **स्वायत निकायको** रुपमा आयोगको ऐन तर्जुमा गर्न आवश्यक छ ।

(२) हाल राष्ट्रिय किसान आयोग कृषि तथा पशुपँन्छी विकास मन्त्रालय सँग समन्वय गर्ने , सुफाव दिने, सिफारिस गर्ने जस्ता कामहरूले गर्दा किसानका अधिकांश समस्याहरूलाई सम्बोधन गर्न सक्ने अवस्था रहदैन । तसर्थ कृषकका हक, हित, अधिकार संरक्षणको लागि आवश्यक सिंचाई, उर्जा, आर्थिक मामिला, बैंकिंग, बिमा, भन्सार, ब्यापार , उद्योग, बाणिज्य क्षेत्र आदि सँग पनि समन्वय र सहकार्य गर्नु पर्ने हुन्छ । तसर्थ यस आयोगलाई **प्रधानमन्त्री तथा मन्त्री परिषद कार्यालय अन्तरगत** राखी सोही अनुसार ऐन तर्जुमा गरी कार्यान्वयन गर्नुपर्ने हुन्छ ।

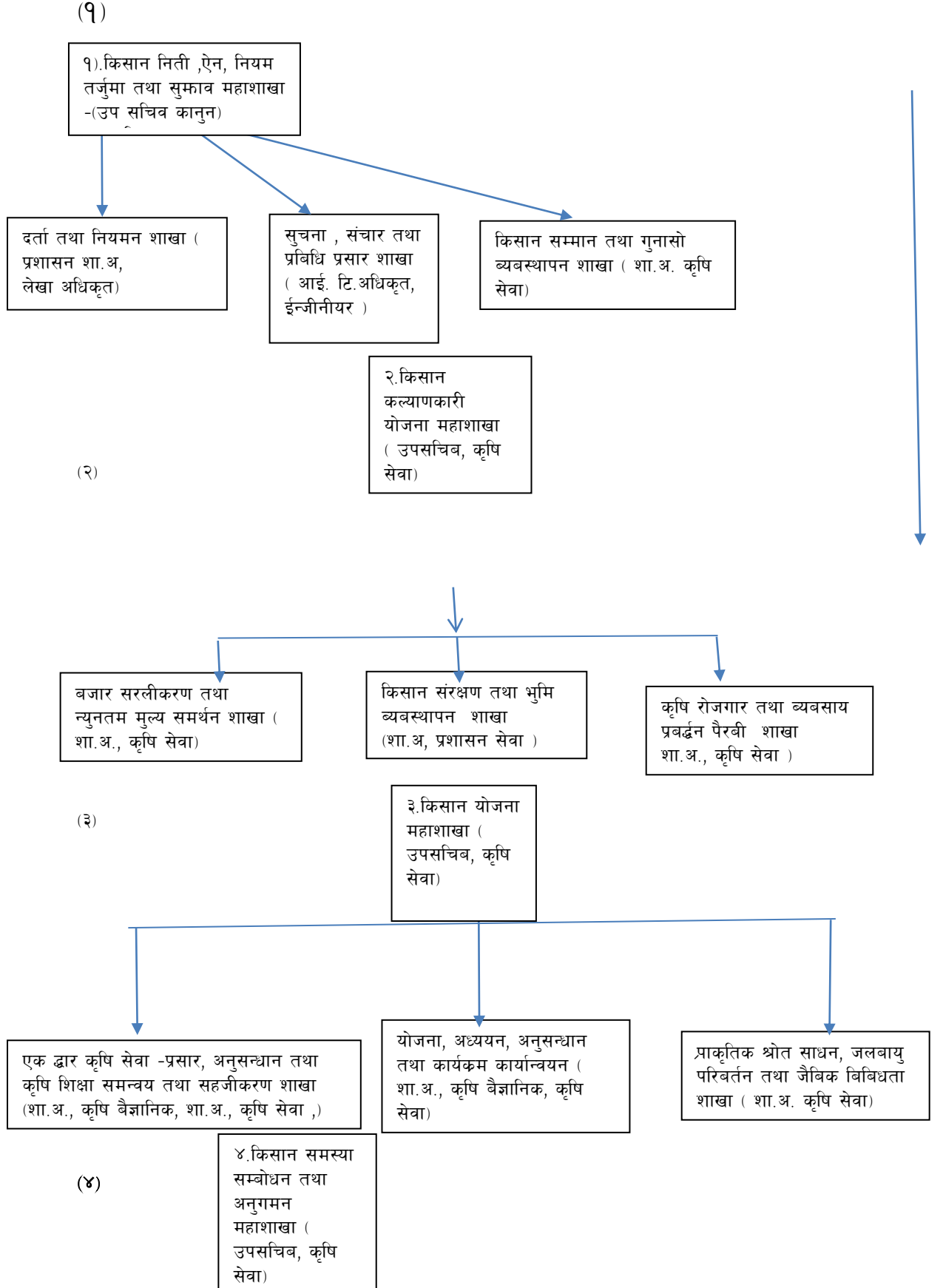
(३) किसान हक, हित एवम् अधिकार संरक्षण गर्न किसान आयोगको संगठन संरचनामा विभिन्न विधाका विज्ञ, निती नियम सँग संलग्न, किसान कल्याणकारी योजना लागु गर्न चाहिने प्रशासनिक एवम् प्रशासकिय जनशक्ति, कृषि बजार, लागत, लाभ, प्रविधिसँग जानकारी हुने **बैज्ञानिक तथा विज्ञहरूको** आवश्यकता पर्दछ, तसर्थ संगठन संरचना समावेशी किसिमको हुनु पर्छ ।

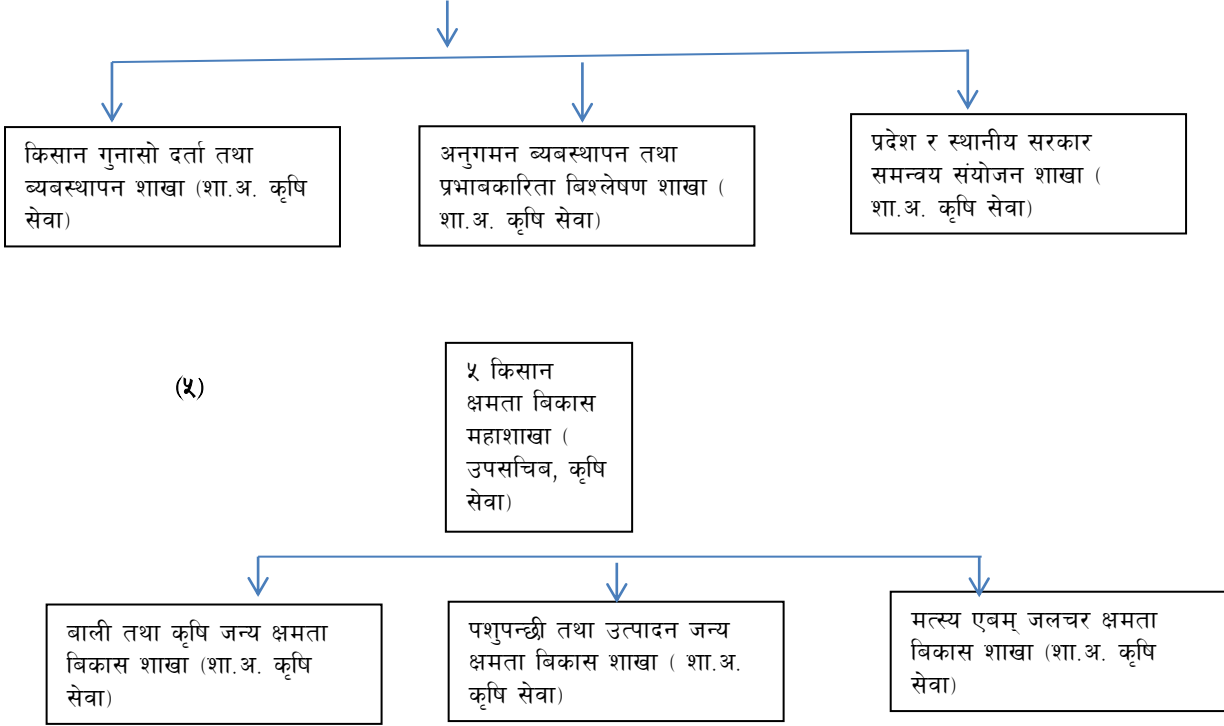
(४) राष्ट्रिय किसान आयोगलाई संघीय सरकारसँग मात्र समन्वय, सहकार्य र सिफारिस गर्ने काममा सिमित गरिएमा यसले देश भरिका लाखौ किसानहरूको समस्या सम्बोधन गर्न सक्ने हुदैन, तसर्थ किसान आन्दोलनबाट स्थापित यस आयोग को समन्वय र **सहकार्य प्रदेश सरकार एवम् स्थानीय सरकारसँग** हुने गरी किसानको नेतृत्वमा समन्वय समिति गठन गरी कार्य सम्पादन गर्नु पर्छ ।

(२) प्रस्तावित संगठन संरचना :

महाशाखा अन्तरगत रहने शाखाहरु देहाए अनुसार रहने छन् :

३ संगठनात्मक संरचना अनुसार काम, कर्तव्य

३.१ किसान निती, ऐन, नियम तर्जुमा तथा सुझाव महाशाखा

- यस महाशाखाले किसानको हक, हित र कानून प्रदत्त अधिकार संरक्षणको लागि ऐन, नियम, निती, कार्यविधि तर्जुमा गर्ने छ र स्वीकृतिको लागि पेश गर्नु पर्नेछ ।
- यसले नेपाल सरकारको विद्यमान निती, ऐन, नियम, कार्यविधिलाई किसान मैत्री बनाउन र परिमार्जन गर्न पैरवी गर्नेछ ।
- यस महाशाखा अन्तर्गत रहने गरी तपसिलका शाखाहरु कार्य सन्चालन गर्ने छः

३.१.१ दर्ता तथा नियमन शाखा

- नेपाल सरकारले आयोगलाई तोकेको काम कर्तव्य र अधिकारमा रहने गरी कृषक समुह, समिति, सहकारी, संघ, संगठन, सन्जालको दर्ता र नियमन गर्ने छ ।
- आयोगले कृषि सम्बन्धी काम गर्ने सरकारी, गैरसरकारी संस्थाहरुको दर्ता गर्ने, अनुगमन गर्ने एवम् नियमन गर्ने छ ।

३.१.२ सूचना , संचार तथा प्रविधि प्रसार शाखा

- डिजिटल कृषिको बढावा दिन , कृषि संघ, संगठन, संस्था र सञ्जालको तथ्यांक लगायत अभिलेखिकरण गर्ने ।
- ई कृषिका कार्यक्रम सन्चालन गर्न , किसानलाई समयमै विभिन्न किसिमका सूचना प्रवाह गर्ने ।
- प्रविधि विस्तारमा सहयोग गर्ने

३.१.३ किसान सम्मान तथा गुनासो व्यवस्थापन शाखा

- किसान देशको सर्वोपरि एवम् सम्मानित पेशा भएकोले किसान सम्मान कार्यक्रम सन्चालन गर्ने।
- आयोगमा आउने विभिन्न गुनासोलाई दर्ता गर्ने, छलफल र अर्न्तक्रिया गर्ने, समस्या समाधानका लागि अनुगमन र अध्ययन व्यवस्थापन गर्ने ।
- गुनासो व्यवस्थापनको प्रगति कम्पायल गर्ने , सिफारिस गर्ने, सम्बन्धित कृषक वा संघ, संगठन, संस्था ,सञ्जाल लाई जानकारी गराउने

३.२ किसान कल्याणकारी योजना महाशाखा

- नेपाल सरकार एवम् गठन ऐन , नियम, नीतिले निर्देशन गरे बमोजिम किसान को हक, हित र अधिकार संरक्षणको कार्य गर्ने छ ।
- किसानले भोगेका समस्याहरु समाधान गर्न , कृषकलाई पेशाबाट लाभ र बचत हुने गरी कल्याणकारी योजना तर्जुमा गर्ने छ ।
- किसान कल्याणकारी योजना महाशाखा अर्न्तगत रहने गरी तपसलिका शाखाहरु रहने छन्:

३.२.१ बजार सरलीकरण तथा न्युनतम मुल्य समर्थन शाखा

- यस शाखाले कृषि उपजलाई बजारसम्म पुरयाउन विभिन्न निकाय सँग समन्वय गरी सहजीकरण गर्ने छ ।
- स्वदेशको कृषि उत्पादनलाई बढावा दिन विभिन्न निकाय सित समन्वय गरी आयात प्रतिस्थापन एवम् निर्यात प्रबर्द्धनका लागि पैरवी गर्ने छ ।
- किसानको उत्पादनलाई बजारमा सहज प्रवेश र नाफामुलक बनाउन, विचौलियालाई न्युनीकरण गर्न आवश्यकता अनुसार अध्ययन र अनुसन्धान गरी कृषि, पशुपन्छी का उत्पादनको न्युनतम समर्थन मुल्य तोक्न समन्वय र सहजीकरण गर्ने छ ।

३.२.२ किसान संरक्षण तथा भूमि व्यवस्थापन शाखा

- यस शाखाले नेपाल को कानुन एवम् नेपाल सरकारले तोकेको अधिकार प्रयोग गर्ने गरी किसान संरक्षणका विभिन्न स्किमहरु जस्तै: किसान सामाजिक सुरक्षा, किसान विमा सेवा, स्वास्थ्य सेवा, निवृत्तिभरण, किसान सुचीकरण, बर्गीकरण, किसान कार्ड, मा कामगर्ने र समन्वय गर्ने छ ।
- नेपालका कानुन तथा सरकारले तोकेको बमोजिमको अधिकार प्रयोग गर्ने गरी विभिन्न भूमि व्यवस्थापन हरु जस्तै: चाक्लाबन्दी, करार खेती, सहकारी खेती , भूमि बैंक, आदि स्किमहरुमा समन्वय र सन्चालन गर्नेछ ।

३.२.३ कृषि रोजगार तथा व्यवसाय प्रबर्द्धन पैरबी शाखा

- युवाहरु बीच कृषि पेशालाई आकर्षक र रोजगारमुलक बनाउन कृषि उद्यमी, व्यवसायी बनाउन प्रोत्साहन गर्ने, इन्क्युबेसन सेन्टर एवम् क्षमता विकासका कार्यक्रम सन्चालन गर्ने, समन्वय गर्ने ।
- कृषि रोजगार कार्यक्रमलाई सफल बनाउन आयोजनामा सन्चालित, कृषि व्यवसायीहरुको उद्यम स्टार्ट अप कार्यक्रम सन्चालन तथा समन्वय गर्ने
- कृषि व्यवसाय प्रबर्द्धन , उत्पादकत्व तथा उत्पादन बृद्धिको लागि संघीय सरकार, प्रदेश सरकार एवम् स्थानीय सरकारसँग समन्वय तथा सहकार्य गर्ने

३.३ किसान योजना महाशाखा:

- राष्ट्रिय किसान आयोगलाई सक्रिय रूपमा देश भरि नै किसानको हक, हित तथा अधिकार संरक्षणमा कार्यगर्न कार्यक्रम तर्जुमा गर्ने, समन्वय गर्ने तथा पेश गर्ने
- आयोग एवम् किसानसम्बन्ध अन्य सरकारी तथा गैरसरकारी निकायहरुको कार्यक्रम सित सहकार्य र समन्वय गर्ने ।
- कार्यक्रम सन्चालन गर्दा देखापर्ने समस्यालाई समाधान गर्न किसान तर्फबाट सहजीकरण गर्ने, गुनासो व्यवस्थापन गर्ने एवम् नेपाल सरकारलाई सुझाव पेश गर्ने
- यस महाशाखा अन्तर्गत रहने गरी तपसिलका शाखाहरु काम गर्ने छन

३.३.१ एक द्वार कृषि सेवा -प्रसार, अनुसन्धान तथा कृषि शिक्षा समन्वय तथा सहजीकरण शाखा

- कृषकलाई आवश्यक पर्ने न्युतम सेवा सुविधाहरु जस्तै: भूमि, सिंचाई, मल, विद्युत, विउ, नश्ल, स्वास्थ्य, माटो परिक्षण, विमा, कृषि ऋण, प्राविधिक सेवा , अनुदान आदि किसानको घर दैलोमा पुग्ने गरी सहजीकरण गर्ने

- कृषि का सम्पूर्ण सेवालार्ई एकै स्थानबाट सन्चालन हुने गरी सहजीकरण , समन्वय र अनुगमन गर्ने
- कृषि प्रसार, अनुसन्धान एवम् कृषि शिक्षाका सबै विधालार्ई किसानको खेत, गोठ , घरमा कामगर्ने गरी सहजिकरण गर्ने
- कृषि उत्पादन देखि बजारीकरण सम्म कृषकलार्ई सहयोग हुने गरी मोडेलहरु तयार गर्ने र सफल मोडेलको कार्यान्वयन गर्न सहजीकरण र सहयोग गर्ने

३.३.२ योजना, अध्ययन, अनुसन्धान तथा कार्यक्रम कार्यान्वयन

- आयोग को योजना तर्जुमागर्ने, पेश गर्ने एवम् किसान संरक्षणका योजना तर्जुमागर्न सहजीकरण गर्ने
 - समय सापेक्ष समस्याहरु बारे अध्ययन कार्यक्रम सन्चालन गर्ने र सोका लागि सम्बन्धित निकायहरु सित समन्वय र सहकार्य गर्ने
 - आवश्यकता अनुसार किसानको हक , हित संरक्षण गर्न एवम् किसानको मेत्री कार्यक्रम सन्चालन वा सहजीकरण गर्न विभिन्न अध्ययन, अबलोकन वा अनुसन्धान गर्न पहल गर्ने
 - किसानको खेत , बारी , गोठ र पोखरी लगायात स्थानहरुमा अनुसन्धान सन्चालन गर्ने, समन्वय गर्ने एवम् नार्कको समन्वयमा अनुसन्धान कार्यको सहजीकरण गर्ने

३.३.३ प्राकृतिक श्रोत साधन, जलवायु परिवर्तन तथा जैबिक विविधता

- किसानको हक ,हित संरक्षण गर्न हरेक तप्काका कृषकको पहुच प्राकृतिक श्रोत साधनमा पुग्न समन्वय तथा पहल गर्ने
 - प्राकृतिक श्रोत साधनको संरक्षण , विकास तथा समन्यायिक उपयोग एवम् बाँडफाँडको लागि ऐन परिमार्जन तथा नयाँ ऐन निर्माण गर्ने
 - जलवायु परिवर्तनका असरहरुबारे अनुसन्धान एवम् अध्ययनको लागि सघाउ पुरयाउने , निती नियाम तर्जुमा गर्ने, असर न्युनीकरण गर्ने उपायहरु बारे किसानमा जानकारी गराउने, अबलम्बन गर्न पहल गर्ने
 - नेपालमा विद्यमान जैबिक विविधता को अध्ययन र अनुसन्धानको पहल गर्ने, स्थानीय कृषि उपज एवम् पशुपन्छिलार्ई संरक्षण गर्न एवम् उत्पादन र उत्पादकत्व वृद्धि गर्न आवश्यक पैरवी गर्ने, सिफारिस गर्ने
 - किसानको नाफामुलक व्यवसायको रुपमा कृषिवनलार्ई बढावा दिने

- प्राकृतिक नदीहरु खोला नाला मा नयाँ प्रविधिको माछापालनको लागि पहल गर्ने, सिफारिस गर्ने
- किसानलाई विभिन्न कारणले हुने क्षति बिबरण तयार गरी राहत, क्षतिपुर्तिका लागि , प्राकृतिक प्रकोपलाई न्युनीकरण गर्न सुझाव संकलन गरी सिफारिस गर्ने

३.४ किसान समस्या सम्बोधन तथा अनुगमन महाशाखा

- किसानको समस्यालाई अध्ययन गर्ने एवम् सम्बन्धित पक्षहरु सित छलफल एवम् अनर्तक्रिया गर्ने
- किसानको समस्यालाई पहिचान गर्न स्थलगत अनुगमन गर्ने एवम् अनुगमन प्रतिवेदन तयार गरी आयोगमा बिज्ञ सिहितको टोलीमा छलफल गर्ने
- अनुगमनबाट प्राप्त प्रतिवेदन अनुसार समस्या सम्बोधन गर्न सम्बन्धित निकायलाई समाधानको लागि सिफारिस गर्ने
- सम्बोधन भएको वा समाधान गरिएको हो होइन, फ्लो अप गर्ने

यस महाशाखा अन्तर्गत रहने गरी तपसिलका शाखाहरु कार्य गर्ने छन्ः

३.४.१ किसान गुनासो दर्ता तथा व्यवस्थापन शाखा.

- किसानबाट उठेका एवम् भोगेका समस्याहरुको दर्ता गर्ने
- किसानहरु फोन कल वा इलेक्ट्रोनिक माध्यमबाट आएका समस्या दर्ता गर्ने
- दर्ता भएका समस्याबारे गहन अध्ययन गर्ने, अन्य निकाय सित सोधपुछ गर्ने
- किसानको गुनासो बारे छलफल तथा अर्तक्रिया आयोजना गर्ने
- किसानको समस्या समाधानमा भएका प्रगति विश्लेषण गर्ने र अन्य निकायमा पठाउने

३.४.२ अनुगमन व्यवस्थापन तथा प्रभावकारिता विश्लेषण शाखा.

- किसानको समस्या दर्ता पश्चात एवम् प्रारम्भिक छलफल पश्चात आवश्यकता अनुसार स्थलगत अनुगमनको व्यवस्थापन गर्ने
- स्थलगत अनुगमनको बेला आवश्यकता अनुसार अन्य सरकारी तथा गैरसरकारी, किसान सन्जाल , जनप्रतिनिधीहरूसँग समनवय तथा सहकार्य गर्ने
- स्थलगत अनुगमनको बेला विषय बस्तु बारे तथ्य गत विषयको टिपोट गर्ने र विश्लेषण गर्ने
- अनुगमन पश्चातका छलफल एवम् अर्तक्रियामा उठेका विषयबस्तुको विश्लेषण गर्ने , फ्लो अप गर्ने एवम् स्थलगत अनुगमनको प्रभावकारिताको अध्ययनको प्रतिवेदन तयार गर्ने

३.४.३ प्रदेश र स्थानीय सरकार समन्वय संयोजन शाखा

- किसानको समस्या समाधान गर्न आवश्यकता अनुसार प्रदेश एवम् स्थानीय सरकार सँग सहकार्य र समन्वय गर्ने
- संघीय , प्रदेश एवम् स्थानीय तहमा गठित किसान समन्वय समितिसँग सहकार्य र समन्वय गर्ने र प्रगति प्रतिवेदन तयार गर्ने
- संघीय , प्रदेश , स्थानीय सरकार एवम् गैर सरकारी संघ संस्थाहरुबाट सन्चालित कार्यक्रमहरुको अभिलेखिकरण गर्ने, अनुगमन व्यवस्थापन गर्ने , प्रगति प्रतिवेदन तयार गर्ने

३.५ किसान क्षमता विकास महाशाखा

- किसान क्षमता विकासका कार्यक्रमहरु तर्जुमा गर्ने र सन्चालन गर्ने
- किसान क्षमता विकासका कार्यक्रमहरु अन्य निकाय सित समन्वय र सहकार्य गर्ने
- किसान क्षमता विकासका व्यावसायिक कार्यक्रम सन्चालन गर्ने
- अन्य सरकारी तथा गैर सरकारी संघ, संस्थाहरुबाट सन्चालित कार्यक्रमको अनुगमन गर्ने
- किसान क्षमता विकास कार्यक्रमको प्रगति तयार गरी विश्लेषण गर्ने

३.५.१ बाली तथा कृषि जन्य क्षमता विकास शाखा.

- बाली तथा अन्य कृषि जन्य कार्यमा रहेका साना मझौला तथा व्यावसायिक किसानको क्षमता विकास कार्यक्रम सन्चालन गर्ने
- किसानको तालिम आवश्यकताको विश्लेषण गर्ने र सिफारिस गर्ने
- किसानको क्षमता विकास, तालिम, गोष्ठी , अभिमुखिकरणको लागि तयारी गर्ने

३.५.२ पशुपन्छी तथा उत्पादन जन्य क्षमता विकास

- पशुपन्छी तथा सोको उत्पादनमा आधारित किसान क्षमता विकासका कार्यक्रम तर्जुमा र कार्यान्वयन गर्ने
- तालिम आवश्यकताका विश्लेषण र मागमा आधारित तालिम सन्चालन गर्ने
- पशुपन्छी सम्बन्ध तालिम, अभिमुखिकरण , गोष्ठी एवम् कार्य शाला सन्चालन गर्ने , सहभागी हुने र अन्य निकाय सित समन्वय गर्ने

३.५.३ मत्स्य एवम् जलचर क्षमता विकास शाखा

- मत्स्य तथा जलचर क्षमता विकास का कार्यक्रम तर्जुमा एवम् सन्चालन गर्ने

- मागका आधारमा तालिम संयोजन गर्ने
- मत्स्य तथा जलचर क्षेत्रका तालिम, अभिमुखिकरण, गोष्ठी एवम् कार्यशाला सन्चालन गर्ने , सहभागी हुने

३.६ राष्ट्रिय किसान आयोग

- आयोग नेपाल सरकार, प्रधानमन्त्री तथा मन्त्री परिषद कार्यालय अन्तर्गत रहने गरी एक स्वायत्त संवैधानिक निकायको रूपमा काम गर्ने ,
- आयोग ले आवश्यकता अनुसार प्रदेशहरूमा वा अन्य कुनै स्थानमा अस्थायी कार्यालय स्थापना गर्न सक्ने छ
- आयोगको काम , कर्तव्य र अधिकार नेपाल सरकारले तोके बमोजिम हुनेछ ।
- आयोगको गठन राष्ट्रिय किसान आयोग सन्चालन तथा व्यवस्थापन ऐन बमोजिम हुनेछ ।
- आयोगलाई कार्यक्रम सन्चालन र किसानको हक , हित र अधिकार संरक्षणको लागि ५ वटा महाशाखाहरू हुनेछ र प्रत्येक महाशाखा अन्तर्गत रहने गरी ३।३ वटा शाखाहरू हुनेछन ।
- प्रत्येक एक महाशाखा का कार्यक्रम संयोजन , अनुगमन एवम् कार्य सम्पन्न गर्ने काम आयोगको एक जना सदस्यले गर्ने छ, र
- ५ वटै महाशाखा को प्रशासनिक र प्राविधिक व्यवस्थापन कार्य सदस्य सचिव ले गर्ने छ ।

३.७ प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रीपरिषदको कार्यालय

- राष्ट्रिय किसान आयोगका पदाधिकारीहरूको छनौट र नियुक्ति गर्ने
- आयोगले सिफारिस गरेका निती, ऐन , नियम, कार्यविधि स्वीकृत गर्ने वा सिफारिस गर्ने
- राष्ट्रिय किसानले कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, सिंचाई तथा उर्जा मन्त्रालय, अर्थ मन्त्रालय, बन तथा बातावरण मन्त्रालय, उद्योग वाणिज्य तथा आपूर्ति मन्त्रालय, प्रदेश सरकार, स्थानीय सरकार लगायात अन्य निकायहरू सित समन्वय गर्दा सहजीकरण गर्ने ।
- राष्ट्रिय किसान आयोगको गतिविधि, कार्यक्रम, बजेट, श्रोत , साधन , जनशक्तिको व्यवस्थापन गर्ने ,
- आयोगको क्रियाकलाप को अनुगमन गर्ने ।

उद्देश्य (ग))राष्ट्रिय किसान आयोगको प्रस्तावित संगठन संरचना अनुरूप आयोगका अध्यक्ष, सदस्यहरू एवम् कार्यरत कर्मचारीहरूको कार्य विभाजन प्रस्तावित गर्ने

१ आयोगको पदाधिकारी तथा कर्मचारी दरबन्दी विवरण (प्रस्तावित)

१.१.आयोगका पदाधिकारी

क्र.स.	पद	दरबन्दी	कार्य क्षेत्र	कैफियत
१	अध्यक्ष	१	अध्यक्षता तथा संयोजन	
२	सदस्य	१	किसान निती ,ऐन, नियम तर्जुमा तथा सुफाव	
३	सदस्य	१	किसान कल्याणकारी योजना	
४	सदस्य	१	किसान योजना	
५.	सदस्य	१	किसान समस्या सम्बोधन तथा अनुगमन	
६	सदस्य	१	किसान क्षमता विकास	
	जम्मा पदाधिकारी संख्या	६ जना		

१.२.आयोगको कर्मचारी दरबन्दी

क्र.स.	पद	श्रेणी	सेवा	समुह	दरबन्दी	कार्य क्षेत्र
१	सदस्य सचिव	रा.प.प्रथम	कृषि	समुहकृत नहुने	१	सदस्य सचिव भई कामगर्ने
२	उपसचिव	रा.प. द्वि	कानून	कानून	१	किसान निती ,ऐन, नियम तर्जुमा तथा सुफाव महाशाखा
३.	बरिष्ठ अधिकृत	रा.प. द्वि	कृषि	समुहकृत नहुने	१	किसान कल्याणकारी योजना महाशाखा)
४	बरिष्ठ अधिकृत	रा.प.द्वि	कृषि	समुहकृत नहुने	१	किसान योजना महाशाखा
५	बरिष्ठ अधिकृत	रा.प.द्वि	कृषि	समुहकृत नहुने	१	किसान समस्या सम्बोधन तथा अनुगमन महाशाखा
६	बरिष्ठ अधिकृत	रा.प.द्वि	कृषि	समुहकृत नहुने	१	किसान क्षमता विकास शाखा
७	शाखा अधिकृत	रा.प.तृ.	प्रशासन	प्रशासन	१	दर्ता तथा नियमन शाखा
८	शाखा अधिकृत	रा.प.तृ.	लेखा	लेखा	१	आर्थिक प्रशासन
९	शाखा अधिकृत	रा.प.तृ.	प्राविधिक	ईन्जीनीयरिंग (आईटी)	१	सूचना , संचार तथा प्रविधि प्रसार शाखा
१०	प्राविधिक	रा.प.तृ.	कृषि	समुहकृत नहुने	१	किसान सम्मान तथा गुनासो व्यवस्थापन शाखा
११	प्राविधिक	रा.प.तृ.	कृषि	समुहकृत नहुने	१	बजार सरलीकरण तथा न्यूनतम मूल्य समर्थन शाखा
१२	प्राविधिक	रा.प.तृ.	कृषि	समुहकृत नहुने	१	किसान संरक्षण तथा भूमि व्यवस्थापन शाखा
१३	प्राविधिक	रा.प.तृ.	कृषि	समुहकृत नहुने	१	कृषि रोजगार तथा व्यवसाय प्रवर्द्धन पैरवी शाखा
१४	प्राविधिक	रा.प.तृ.	कृषि	समुहकृत नहुने	१	एक द्वार कृषि सेवा -प्रसार, अनुसन्धान तथा कृषि शिक्षा) समन्वय तथा सहजीकरण शाखा
१५	प्राविधिक	रा.प.तृ.	कृषि	समुहकृत नहुने	१	योजना, अध्ययन, अनुसन्धान तथा कार्यक्रम कार्यान्वयन शाखा
१६	शाखा अधिकृत	रा.प.तृ.	कृषि	समुहकृत नहुने	१	प्राकृतिक श्रोत साधन, जलवायु परिवर्तन तथा जैविक विविधता शाखा,

१७	शाखा अधिकृत	रा.प.तृ	कृषि	समुहकृत नहुने	१	किसान गुनासो दर्ता तथा व्यवस्थापन शाखा
१८	शाखा अधिकृत	रा.प.तृ	कृषि	समुहकृत नहुने	१	अनुगमन व्यवस्थापन तथा प्रभावकारिता विश्लेषण शाखा,
१९	शाखा अधिकृत	रा.प.तृ.	कृषि	समुहकृत नहुने	१	प्रदेश र स्थानीय सरकार समन्वय संयोजन शाखा
२०	शाखा अधिकृत	रा.प.तृ.	कृषि	समुहकृत नहुने	१	बाली तथा कृषि जन्य क्षमता विकास शाखा
२१	शाखा अधिकृत	रा.प.तृ.	कृषि	समुहकृत नहुने -पशुपन्छी समुह	१	पशुपन्छी तथा उत्पादन जन्य क्षमता विकास शाखा
२२	शाखा अधिकृत	रा.प.तृ.	कृषि	समुहकृत नहुने - मत्स्य समुह	१	मत्स्य एवम् जलचर क्षमता विकास शाखा
२३	कृषि । पशुसेवा । मत्स्य प्राविधिक	रा.प.अन.प्र	कृषि	समुहकृत नहुने	२	सहायक स्तर एवम् आवश्यकता अनुसार कार्य विभाजन
२४	सवारीचालक	श्रेणीविहीन	प्रशासन	हलुका सवारी	६	सवारी चालक
२५	कार्यालय सहयोगी	श्रेणी विहीन	प्रशासन	प्रशासन	२	कार्यालय सहयोगी
				जम्मा	३२ जना	

उद्देश्य (घ) राष्ट्रिय किसान आयोगको कार्य क्षेत्रलाई सबल रूपमा सन्चालन गर्न एवम् किसानका समस्याहरु समाधान गर्दै अधिकारहरु स्थापित गर्न केन्द्रिय, प्रादेशिक एवम् स्थानीय समन्वय समिति गठन गर्न संरचना प्रस्ताव गर्ने

१.१ राष्ट्रिय किसान आयोग समन्वय समिति

सि.न..	संस्था	पद
१	राष्ट्रिय किसान आयोग, अध्यक्ष	संयोजक
२	राष्ट्रिय किसान आयोग, सदस्यहरु ५ जना	सदस्य
३	प्रधानमन्त्री तथा मन्त्री परिषदको कार्यालय, सहसचिव	सदस्य
४	कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, सह सचिव	सदस्य
५	अर्थ मन्त्रालय, सहसचिव	सदस्य
६	राष्ट्रिय योजना आयोग, सहसचिव	सदस्य
७	गृह मन्त्रालय, सहसचिव	सदस्य
८	उर्जा, जलश्रोत तथा सिंचाई मन्त्रालय, सहसचिव	सदस्य
९	उद्योग, बणिज्य आपूर्ति तथा आपूर्ति मन्त्रालय। सहसचिव	सदस्य
१०	नेपाल राष्ट्र बैंक, अधिकृत प्रतिनिधी	सदस्य
११	बिमा समिति, कार्यकारी अधिकृत	सदस्य
१२	कृषक, संघ, संगठन । सन्जालबाट ३ जना मनोनीत प्रतिनिधी (नेपाल सरकारबाट मनोनीत)	सदस्य
१३	अन्य आमन्त्रित २ जना बिज्ञ (आवश्यकता अनुसार)	सदस्य
१४	राष्ट्रिय किसान आयोग, सदस्य सचिव	सदस्य सचिव

१.२ राष्ट्रिय किसान आयोगको प्रदेश स्तर समन्वय समिति

किसानहरुको हक, हित र अधिकार संरक्षण गर्न प्रदेश सरकारले प्रादेशिक किसान आयोग स्थापना गर्न सक्नेछ, र सो आयोगको काम, कर्तव्य र कार्य क्षेत्र सम्बन्धित प्रदेश सरकारले तोके बमोजिम हुनेछ। यस किसिम ले स्थापित प्रादेशिक किसान आयोगले आवश्यकता अनुसार कार्यगत समन्वय गर्न सक्नेछ। यस्ता प्रादेशिक आयोग स्थापना गर्न नसकेको अवस्थामा प्रदेश सरकारले प्रादेशिक किसान आयोग समन्वय समिति गठन गर्न सक्छ, एवम् सो समितिको काम, कर्तव्य, अधिकार प्रदेश सरकारले तोके बमोजिम हुनेछ।

२ अध्ययनको उद्देश्य नं २ : किसानहरुको हक, हित प्रबर्द्धन का लागि योजनाबद्ध रुपले किसान कल्याणकारी योजना तर्जुमा गरी कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्न आबधिक रणनीती योजना तयार गर्नु

२.१ दिर्घकालिनि सोच, लक्ष्य, एवम् उद्देश्य :

सोच:

“सम्मानित किसान, समृद्ध नेपाल”

लक्ष्य:

किसानको सम्मान र हक, हित प्रबर्द्धनको लागि किसान कल्याणकारी योजना कार्यान्वयन गर्ने ।

उद्देश्य:

(क) किसानलाई समृद्ध बनाउन नाफामुलक र प्रतिस्पर्धी कृषि व्यवसायमा रुपान्तरण गर्न आवश्यक सुम्भाव पेश गर्ने ।

(ख) किसानको हक, हित र अधिकार संरक्षण गर्न किसान कल्याणकारी योजना लागु गर्न सिफारिस गर्ने ।

(ग) किसानका लागि सरकारी तथा गैरसरकारी निकायबाट सन्चालन हुने गरी योजनाहरु प्रस्तुत गर्ने एवम् कार्यान्वयनको अवस्थामा अनुगमन गरी आवश्यक सुम्भाव पेश गर्ने

२.२ उद्देश्य अनुसारका रणनीति तथा कार्यनिती

सि.नं.	मुख्य कार्य क्षेत्र	उद्देश्य	रणनीति	कार्यनिती
१.	किसानहरुको हक, हित प्रबर्द्धन का लागि योजनाबद्ध रूपले किसान कल्याणकारी योजना तर्जुमा गरी कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्न आवधिक रणनीति योजना तयार गर्नु आयोगको उद्देश्य नं. २	(क) किसानलाई समृद्ध र कृषिलाई नाफामुलक र प्रतिस्पर्धी कृषि व्यवसायमा रूपान्तरण गर्न आवश्यक सुझाव पेश गर्ने ।	(१) विभिन्न बाली बस्तुहरुको बजार सरलीकरण गुणस्तर तथा लागत प्रतिस्पर्धात्मकता अभिवृद्धि र मुल्य अभिवृद्धिको आधारमा किसानले उचित मुल्य पाउने उपायको बारेमा नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने ।	१) विभिन्न बाली बस्तुहरुको गुणस्तर सुधारका प्रक्रिया अपनाउन अध्ययन गरी सुझाव पेश गर्ने । २) विभिन्न बाली बस्तुहरुको बजार सहजीकरणका लागि आवश्यक सुझाव पेश गर्ने ३) कृषि क्षेत्रका बाली बस्तुहरुको लागत मुल्य प्रतिस्पर्धात्मक एवम् कम बनाउन अध्ययन गरी सुझाव पेश गर्ने ४) कृषकलाई नाफा हुने गरी लागत मुल्य एवम् मुल्य अभिवृद्धिको आधारमा किसानले न्युनतम मुल्य पाउने गरी आवश्यक पहल गर्ने
			(२) कृषि पेशा लाई आकर्षित बनाउन अबलम्बन गर्नुपर्ने किसान अधिकार सम्बन्धी निती तथा कार्यक्रमका सम्बन्धमा अध्ययन अनुसन्धान गर्ने गराउने ।	(१) उत्पादन तथा उत्पादकत्व बृद्धिका लागि अध्ययन र अनुसन्धान गर्ने । (२) किसान अधिकार सम्बन्धी निती तथा कार्यक्रमको अध्ययन र अनुसन्धान गर्ने (३) किसान अधिकार सम्बन्धी निती तथा कार्यक्रममा सुधार गर्नुपर्ने भए नेपाल सरकारलाई सुझाव पेश गर्ने । (४) कृषि उपज बजार तथा भौतिक पूर्वाधार निर्माणको लागि पैरवी गर्ने (५) कृषि जन्य पदार्थको गुणस्तर सुधार गर्न क्षमता अभिवृद्धि गर्ने (६) आयात प्रतिस्थापन र निर्यात प्रबर्द्धन लागि आवश्यक पहल गर्ने (७) किसानको सेवा प्रवाहको लागि अनुसन्धान, प्रसार र कृषि शिक्षालाई एकीकृत रूपमा सेवा प्रवाह गर्न लाई पहल गर्ने ।
		(ख) किसानको हक, हित र अधिकार संरक्षण गर्न किसान कल्याणकारी योजना लागु गर्न सिफारिस गर्ने ।	(३) किसानहरुको हक हित लाई प्रबर्द्धन गर्न किसान कल्याणकारी योजना ९ Farmers Welfare scheme) तर्जुमा गरी नेपाल सरकारलाई सिफारिस गर्ने ।	१) किसान सुचीकरण तथा बर्गीकरण गर्ने २) किसानले पाउने सुविधाको लागि परिचय पत्र र किसान कार्डको व्यवस्थापन गर्ने ३) किसानले पाउने सामाजिक सुरक्षाहरु जस्तै स्वास्थ्य सेवा, विमा सेवा, किसान पेन्सन, किसान बचत आदिको लबिग गर्ने र लागु गर्न पहल गर्ने (४) कृषिलाई सम्मानजनक पेशाको रूपमा रूपान्तरण गर्न किसान समृद्धिको कार्य योजना तयार गरी नेपाल सरकारमा पेश गर्ने (५) उत्पादन र बजारको आधारमा अनुदान व्यवस्थापनका उपायहरु अबलम्बन गर्न नेपाल सरकारमा सुझाव पेश गर्ने (६) किसानलाई बैकिंग सुविधासँग आवद्ध गर्न विशेष पहल गर्ने
		(ग) किसानका लागि	(४) सरकारी तथा गैरसरकारी	(१) सरकारी निकायबाट सन्चालित

		सरकारी तथा गैरसरकारी निकायबाट सन्चालन हुने गरी योजनाहरु प्रस्तुत गर्ने एवम् कार्यान्वयनको अवस्थामा अनुगमन गरी आवश्यक सुझाव पेश गर्ने	एवम् निजी क्षेत्रबाट संचालित निती तथा कार्यक्रम र आयोजनाहरुबाट किसानहरुको अधिकार हनन भएमा सम्बन्धित निकाय र नेपाल सरकारलाई जानकारी गराई आवश्यक सिफारिस गर्ने ।	नीति तथा कार्यक्रमहरुबाट किसानहरुको अधिकार हनन भएमा वा संरक्षण भएको भए सो को अध्ययन, आंकलन र विश्लेषण गर्ने । १२) गैर सरकारी निकाय वा राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय आयोजनाबाट सन्चालित कार्यक्रमहरुबाट किसानको अधिकार हनन भएको वा संरक्षित भएको अध्ययन, आंकलन र विश्लेषण गर्ने । (३) निजी क्षेत्रबाट सन्चालित कार्यक्रमहरुबाट किसान अधिकार हनन भएको वा संरक्षित भएको आंकलन र विश्लेषण गर्ने । ४) सरकारी , गैरसरकारी , राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय आयोजनाहरु वा निजी क्षेत्रबाट सन्चालित कार्यक्रमहरुबाट किसानको हक, हित, अधिकार हनन भएको अवस्थामा अध्ययन, विश्लेषण प्रतिवेदन तयार गरी सुधारको लागि सम्बन्धित निकाय र नेपाल सरकारमा पेश गर्ने
--	--	--	--	---

२.२.१ रणनीतिको विश्लेषण, कार्ययोजना र आवधिक बांडफांड

(१) विभिन्न बाली बस्तुहरुको बजार सरलीकरण गुणस्तर तथा लागत प्रतिस्पर्धात्मकता अभिवृद्धि र मुल्य अभिवृद्धिको आधारमा किसानले उचित मुल्य पाउने उपायको बारेमा नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने

१. सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अवसरहरु एवम् जोखिम विश्लेषण

<p>१) सबल पक्ष:</p> <p>१. विभिन्न बाली बस्तुहरुको बजार विकास एवम् मुल्य अभिवृद्धि बारे अध्ययन अनुसन्धान भएको ।</p> <p>२. कृषि बाली बस्तु , पशुपन्छी , मत्स्य जन्य उत्पादनको बजार सरलीकरणको लागि भौतिक पुर्वाधार निर्माण भएको</p> <p>३. कृषि जन्य बस्तुको प्रशोधन तथा बजारीकरणको लागि उद्योग स्थापना भई गुणस्तर सुधारका कामहरु भएको</p> <p>४. विभिन्न बाली बस्तुको लागत तथा लाभको प्रतिस्पर्धात्मक अध्ययन तथा अनुसन्धान भएको</p> <p>५. बाली बस्तु को मुल्य अभिवृद्धि अध्ययन अनुसन्धान भएको</p> <p>६. कृषि जन्य उत्पादन हरु मध्ये धान, गहुँ, उखुको समर्थन मुल्य तोकिएको व्यवस्था गरिएको</p>	<p>२) कमजोर पक्ष:</p> <p>१. बाली बस्तुहरुको अध्ययन अनुसन्धान भए पनि बजार विकास तथा मुल्य अभिवृद्धिका कामहरु तीब्रताका साथ कार्यान्वयन नभएको</p> <p>२. हिमाल, पहाड, तराईमा बजार, कोल्ड स्टोरेज, वेयर हाउस, बिक्री वितरण, ढुवानी सेवाको पर्याप्त सुविधा नभएको</p> <p>३. कृषि बजारमा धेरै तहमा विचौलियाहरुको हाली मुहाली रहेको, किसानले उत्पादन मुल्य पाउन नसकेको</p> <p>४. कृषि जन्य उत्पादनका बस्तुहरु निर्यात योग्य रहे पनि गुणस्तरको आधारमा विश्व बजारमा प्रतिस्पर्धा गर्न नसकेको</p> <p>५. किसानले लागत मुल्य पाउन नसकेको एवम् सरकारबाट समर्थन मुल्य तोकिएको , तोकिए पनि कार्यान्वयन हुन नसकेको</p>
<p>३. अवसरहरु:</p> <p>१. कृषि बजार, मुल्य अभिवृद्धि तथा भौतिक पुर्वाधारबारे अध्ययन र अनुसन्धान गर्न सक्ने</p> <p>२. किसानको हक , हित, कृषि बचतको हकमा कृषि बाली एवम् उत्पादनको लागत न्युनीकरण का उपायहरु पहिल्याउन एवम् सुझाव दिन सक्ने</p> <p>३. कृषि बजारमा रहेको विचौलियाको तहलाई न्युनीकरण गरी कृषकको आमदानी बृद्धि गर्न सक्ने</p>	<p>४. जोखिम</p> <p>१. बजार विकास सरकारी, निजी, आयोजना, गैर सरकारी संघा संस्था एवम् किसानका सहकारीहरु बाट स्थापना भई सन्चालनमा रहेको अवस्थामा समन्वय र सहकार्य गर्न कठिन छ,</p> <p>२. आयोगबाट प्राप्त सुझाव सम्बन्धित निकायले लागु नगर्न सक्छ ।</p>

४. कृषि जन्य उत्पादनको गेणस्तर सुधार हुने, ब्राडिंग, प्याकेजिंग, लेबलिंगमा सुधार आई निर्यात गर्ने अवसर प्राप्त हुन सक्ने ।	
--	--

२. कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२.	विभिन्न वाली वस्तुहरूको बजार सरलीकरण गुणस्तर तथा लागत प्रतिस्पर्धात्मकता अभिवृद्धि र मुल्य अभिवृद्धिको आधारमा किसानले उचित मुल्य पाउने उपायको बारेमा नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने ।					
२.१	लक्ष्य: विभिन्न वाली वस्तुको बाजार सरलीकरण गर्न भौतिक पुर्बाधार निर्माण, गुणस्तर सुधार हुने, लागत न्युनीकरणका उपाय बारे सहजीकरण गर्ने र कृषि उत्पादनको न्युनतम समर्थन मुल्य तोकिंदा किसानको आमदानी वृद्धि हुने	१. बजारका भौतिक पुर्बाधारका लागि सिफारिस हुने २. लागत न्युनीकरण का उपाय जानकारी हुने ३. कृषिवाली वस्तुको न्युनतम मुल्य निर्धारण गर्न सहज हुने	१. पुर्बाधारको आंकलन र अध्ययन २. लागत न्युनीकरण गर्न छलफल ३. गुणस्तरको मापदण्ड	१. समन्वयको कमी २. सुझाव लागु नहुने	२५ लाख	३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय र अन्तर्गतका निकाय, नीजी क्षेत्रका व्यवसायी, किसान

<p>२.२</p>	<p>उद्देश्य: क) कृषि उत्पादनका सम्भाव्य क्षेत्रमा बजार पुर्वाधारको अध्ययन र अनुगमन गर्ने ख) कृषि उत्पादनको गुणस्तर सुधारको लागि किसान एवम् सरोकारवालाई जनचेतना बृद्धि गर्ने ग) उत्पादन लागतको आधारमा कृषि उपजको बजार मूल्य निर्धारण गर्न सहयोगी हुने</p>	<p>१.बजार विकास बारे अध्ययन र अनुगमन रिपोर्ट २. गुणस्तर सुधारका मापदण्ड तयार हुने ३. मूल्य अभिवृद्धिको बारे किसान र सरोकारवाला लाई जानकारी हुने ४. न्युनतम समर्थन मूल्य तोक्न टेबा पुग्ने</p>	<p>१.अध्ययन रिपोर्ट २। मापदण्ड तयार ३.मूल्य अभिवृद्धिका अध्ययन र अनुसन्धान ४.न्युनतम समर्थन मूल्यको वैज्ञानिक विश्लेषण</p>	<p>१.सुम्भाव लागु गर्न आनाकानी हुने, २. राजनैतिक नेतृत्व मन्त्रालयमा अस्थिर</p>		<p>३ तहका सरकार , कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग,</p>
<p>२.३</p>	<p>प्रतिफल: क) सुम्भाव अनुसारको बजार भौतिक पुर्वाधार निर्माण तथा सुधार ख) कृषि वाली बस्तु गुणस्तर सुधारका लागि अध्ययन रिपोर्ट कार्यान्वयन गर्न सहज हुने ग) वाली बस्तुको न्युनतम समर्थन मूल्य तोक्न प्रतिवेदा सहायक हुने ।</p>	<p>१. बजार भौतिक पुर्वाधारका अध्ययन रिपोर्ट २.गुणस्तर सुधारका सुम्भावहरु ३. न्युनतम समर्थन मूल्य तोक्न आधार हुने</p>	<p>१.रिपोर्ट र प्रतिवेदन २. लाभ लागतको विश्लेषण ३. गुणस्तर सुधारका मापदण्ड</p>	<p>कार्यान्वयनमा ढिला सुस्ती</p>		<p>३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी मन्त्रालय र अन्तर्गतका निकायहरु</p>
<p>२.४</p>	<p>कार्यक्रमहरु: क) बजारका विद्यमान भौतिक पुर्वाधारका आंकलन र अध्ययन ख) कृषि उपजको बजार व्यवस्थापन तथा भौतिक पुर्वाधार</p>	<p>१.विद्यमान भौतिक पुर्वाधारको आंकलन २.भौतिक</p>	<p>१. तथ्यांक २. प्रतिवेदन ३.मापदण्ड ४.लाभ लागत विश्लेषण तथा</p>	<p>कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने</p>		<p>राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी,</p>

निर्माण सम्बन्धी सुझाव पेश गर्ने ग) लागत मूल्यको आधारमा बजारको मूल्य निर्धारण तथा अनुगमन प्रतिवेदन पेश गर्ने घ) कृषि, पशुपन्छी तथा मत्स्य जन्य पदार्थको गुणस्तर सुधार गर्न सुझाव पेश गर्ने ड.) कृषि बाली बस्तुको न्युनतम समर्थन मुल्य तोक्न प्रतिवेदन पेश गर्ने	पुर्वाधार निर्माण गर्न सिफारिस ३.लागत लाभको प्रतिस्पर्धात्मक विश्लेषण ४.कृषि बाली बस्तुको समर्थन मुल्य तोक्न सहयोगी सामग्री हुने	रिपोर्ट ५.न्युनतम समर्थन मुल्य तोक्न बैज्ञानिक रिपोर्ट			उद्योगी र अन्य संघ संस्था,
--	--	---	--	--	----------------------------

(३)आबधिक बाँडफाँड:

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	बजारका विद्यमान भौतिक पुर्वाधारका आकलन र अध्ययन	+	+				
२	कृषि उपजको बजार व्यवस्थापन तथा भौतिक पुर्वाधार निर्माण सम्बन्धी सुझाव पेश गर्ने	+	+	+	+	+	+
३	लागत मूल्यको आधारमा बजारको मूल्य निर्धारण तथा अनुगमन प्रतिवेदन पेश गर्ने	+	+	+	+	+	+
४	कृषि, पशुपन्छी तथा मत्स्य जन्य पदार्थको गुणस्तर सुधार गर्न सुझाव पेश गर्ने	+	+	+	+	+	
५	कृषि बाली बस्तुको न्युनतम समर्थन मुल्य तोक्न प्रतिवेदन पेश गर्ने	+	+	+	+	+	+

(२) कृषि पेशा लाई आकर्षित बनाउन अबलम्बन गनुपर्ने किसान अधिकार सम्बन्धी निती तथा कार्यक्रमका सम्बन्धमा अध्ययन अनुसन्धान गर्ने

(१) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसरहरु एवम् जोखिम विश्लेषण

<p>सबल पक्षहरु:</p> <p>१)कृषि पेशालाई आकर्षित बनाउन व्यवसायीकरण, औद्योगिकीकरण, यान्त्रीकरण एवम् विविधीकरण गरी कृषि पेशालाई रुपान्तरण गर्न सकिन्छ ।</p> <p>(२)कृषि उत्पादन लागत घटाई किसानको आयआर्जनमा बृद्धि गर्न सकिने</p> <p>(३) कृषि उपजको उत्पादन लागत र गुणस्तरको आधार मानी</p>	<p>कमजोर पक्षहरु:</p> <p>(१) कृषिमा भएका समस्याहरुलाई सरकार मात्रले समाधान गर्न नसकिने,</p> <p>(२) कृषि उपजको न्युनतम समर्थन मुल्य तोकिए पनि सरकारले किसानको नोक्शान जोगाउन खरीद गर्न नसक्ने</p> <p>(३) कृषि अनुसन्धान, प्रसार तथा कृषि शिक्षालाई एकीकृत रुपमा सेवा प्रवाह गर्न नसकेको</p>
---	---

<p>न्यूनतम समर्थन मुल्य तोक्न सक्ने</p> <p>(४) कृषि को उत्पादन देखि बजारीकरण सम्मका समस्याहरु लाई किसानको सहभागितामा निराकरण गरी संरक्षित कृषि सुरक्षित बचतको अवधारणा किसानको हक, हित एवम् अधिकारलाई संरक्षण गर्न सकिने</p>	
<p>अबसरहरु:</p> <p>१) कृषि लाई व्यवसायीकरण एवम् औद्योगिकीकरण गर्न सके देशको तीब्रतर आर्थिक विकास हुने</p> <p>(२) कृषिलाई व्यवसायको रुपमा रुपान्तरण गरी आय आर्जनको रुपमा विकास गर्न सके युवा आकर्षित हुने एवम् युवाको विदेश पलायन रोकिने</p> <p>(३) किसानमुखि निती एवम् कार्यक्रम ल्याउन सके किसानको अधिकार स्थापित गर्न सहयोग पुग्ने</p> <p>(४) किसान संघ, संस्था, संगठन, व्यवसायी, सहकारी एवम् किसान सन्जालको क्षमता अभिवृद्धि भई सहभागिता बढने</p>	<p>जोखिम:</p> <p>(१) कृषि निती हरू चाँडो चाँडो परिवर्तन भईरहने</p>

(२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२.	कृषि पेशा लाई आकर्षित बनाउन अबलम्बन गर्नुपर्ने किसान अधिकार सम्बन्धी निती तथा कार्यक्रमका सम्बन्धमा अध्ययन अनुसन्धान गर्ने गराउने ।					
२.१	लक्ष्य: कृषि, पशुपन्छी तथा मत्स्य क्षेत्रको उत्पादन तथा उत्पादकत्व बृद्धि गर्ने, लागतको आधारमा बजार मूल्य निर्धारण हुने एवम् गुण स्तरमा सुधार ल्याई युवालाई यस पेशा प्रति आकर्षित गर्ने अध्ययन र अनुसन्धान गर्ने गराउने	उत्पादन तथा उत्पादकत्व बृद्धिका तथ्यांकहरु, कृषि क्षेत्रमा रोजगार बृद्धिका सूचकहरु	तथ्यांक , लक्ष्य अनुसार उत्पादन तथा उत्पादकत्व बृद्धि, गुणस्तर सुधारको प्रमाणीकरण हुने	लागत मुल्य बढ्दै जाँदा छिमेकी मुलुकसंग प्रतिस्पर्धा गर्न नसक्ने	१ करोड	३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय,

<p>२.२</p>	<p>उद्देश्य: क) उत्पादन तथा उत्पादकत्व वृद्धिको लागि कृषिको नवप्रवर्तन प्रविधिमा आधारित कृषिको आधुनिकीकरण, व्यावसायीकरण र यान्त्रीकरण हुने ख) नव प्रवर्तन प्रविधिले कृषि जन्य उत्पादनको लागत घटाउने ग) उत्पादन लागतको आधारमा कृषि उपजको बजार मुल्य निर्धारण गर्ने घ) कृषिको बजारीकरणको लागि पूर्वाधार निर्माण मा जोड दिने, बजार इन्टिजेजेन्स र सूचना प्रणाली विकास गर्ने ङ.) किसानको उत्पादनलाई खरीद बिक्रीको गारेन्टी दिने र न्यूनतम नाफाको लागि प्रणाली व्यवस्थापन गर्ने च) निर्दिष्ट वाली वस्तुमा गुणस्तर सुधार भई निर्यात प्रवर्द्धन हुने</p>	<p>नवप्रवर्तन प्रविधिको विकास हुने, कृषिमा रुपान्तरणका असर देखिने, वाली तथा पशुपन्छी का उत्पादनको न्यूनतम समर्थन मुल्य तय हुने, किसानलाई न्यूनतम बचत हुने</p>	<p>तथ्यांक, प्रतिवेदन, कृषकको प्रतिक्रिया</p>	<p>त्रुटीपूर्ण कृषि नितीले सम्पूर्णकाममा बाधा आउने</p>		<p>३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय एवम् अन्तर्गतका निकायहरु</p>
<p>२.३</p>	<p>प्रतिफल: क) कृषि क्षेत्र व्यवसायीकरण र औद्योगिकीकरण हुदा कृषि पेशा प्रति आकर्षण बढने ख) किसानको आय आर्जन वृद्धि भएमा कृषि क्षेत्रमा रोजगार प्रवर्द्धन हुने ग) कृषि क्षेत्रको विकास का लागि आवश्यकता अनुसार अध्ययन र अनुसन्धान गराई किसानलाई जानकारी हुने</p>	<p>खाद्यान्नमा आयात घट्ने, देश कृषि क्षेत्रमा आत्मनिर्भर हुने, प्रांगारिक एवम् केही कृषि वस्तु निर्यात हुने</p>	<p>भन्सार तथ्यांक, कृषिको आमदानी</p>	<p>कार्यान्वयनमा असफलता</p>		<p>३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी मन्त्रालय</p>
<p>२.४</p>	<p>कार्यक्रमहरु: क) उत्पादन तथा उत्पादकत्व वृद्धिका लागि अध्ययन अनुसन्धान गर्ने गराउने ख) नव प्रवर्तन प्रविधि विकासको लागि कृषि अनुसन्धानलाई प्रेरित गर्ने ग) कृषि उपजको बजार व्यवस्थापन तथा भौतिक पूर्वाधार निर्माणको लागि पैरवीगर्ने ङ.) कृषि, पशुपन्छी तथा मत्स्य जन्य पदार्थको गुणस्तर सुधार गर्न किसानको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने च) आयात प्रतिस्थापन र निर्यात प्रवर्द्धनको लागि आवश्यक पहल गर्ने छ) किसानको सेवा प्रवाहको लागि कृषि अनुसन्धान, प्रसार एवम् कृषि शिक्षालाई एकीकृत रुपमा सेवा प्रवाह गर्न आवश्यक पहल र पैरवीगर्ने</p>	<p>उत्पादन र उत्पादकत्व वृद्धि, लाभ लागत को हिसाबले बजार व्यवस्थापन, गुणस्तर सुधार</p>	<p>तथ्यांक, प्रतिवेदन, भन्सार प्रतिवेदन, बजारको भौतिक पूर्वाधार निर्माण</p>	<p>कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने</p>		<p>राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था</p>

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	उत्पादन तथा उत्पादकत्व बृद्धिका लागि अध्ययन अनुसन्धान गर्ने गराउने	+	+	+	+	+	+
२	नव प्रवर्तन प्रविधि विकासको लागि कृषि अनुसन्धानलाई प्रेरित गर्ने	+	+	+	+	+	+
३	कृषि उपजको बजार व्यवस्थापन तथा भौतिक पूर्वाधार निर्माणको लागि पैरवीगर्ने	+	+	+	+	+	+
४	कृषि, पशुपन्छी तथा मत्स्य जन्य पदार्थको गुणस्तर सुधार गर्ने किसानको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने , गराउने	+	+	+	+	+	+
५	आयात प्रतिस्थापन र निर्यात प्रवर्द्धनको लागि आवश्यक पहल गर्ने	+	+	+	+	+	+
६	किसानको सेवा प्रवाहको लागि कृषि अनुसन्धान, प्रसार एवम् कृषि शिक्षालाई एकीकृत रूपमा सेवा प्रवाह गर्न आवश्यक पहल र पैरवीगर्ने	+	+	+	+	+	+

(३) किसानहरुको हक हित लाई प्रवर्द्धन गर्न किसान कल्याणकारी योजना (Farmers Welfare Scheme)

तर्जुमा गरि नेपाल सरकारलाई सिफारिस गर्ने

(क) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसरहरु एवम् जोखिम विश्लेषण

<p>१) सबल पक्षहरु:</p> <p>१) किसानको हक, हित एवम् अधिकार संरक्षणको लागि प्लेटफार्म तयार हुने ।</p> <p>२) किसान कल्याण योजनाको लागि ऐन तर्जुमाको मस्यौदा तयार हुने ।</p> <p>३) किसान पेशा रोजगारमुलक, आयआर्जन गर्ने सम्मानित पेशाको रूपमा रुपान्तरण हुने</p> <p>४) युवा पिढी कृषि पेशा प्रति आकर्षित हुने, वैदेशिक पलायन घटने</p>	<p>२. कमजोर पक्षहरु:</p> <p>१) किसान कल्याणकारी योजनाको व्यवस्थापन कठिन हुने</p> <p>(२)कल्याणकारी योजना लागु गर्न सरकारले प्रशस्त बजेट खर्चिनुपर्ने</p> <p>(३)सबै कल्याणकारी योजना एकै पटक लागु गर्न नसकने</p> <p>(४) योजना सहभागितात्मक नहुने</p>
<p>३) अबसरहरु:</p> <p>१) कृषि पेशा प्रति आकर्षण हुने</p> <p>(२) कृषि पेशा सम्मानित पेशाको रूपमा रुपान्तरण हुने</p> <p>(३) कृषिको व्यवसायीकरण, यान्त्रीकरण , आधुनिकीकरण गर्न सहज हुने</p> <p>(४) कृषि व्यवसायका अबसरहरु सृजना हुने</p>	<p>४) जोखिम:</p> <p>(१) सिफारिस गरिएका कल्याणकारी योजना कार्यान्वयन नहुने</p>

(२) कार्ययोजना:

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२	किसानहरुको हक हित लाई प्रवर्द्धन गर्न किसान कल्याणकारी योजना (५० लाख	

	Farmers Welfare Scheme) तर्जुमा गरी नेपाल सरकारलाई सिफारिस गर्ने ।					
२.१	लक्ष्य: कृषि, पशुपन्छी तथा मत्स्य क्षेत्रका किसानलाई स्थानीय तहमै सूचीकरण गर्ने, नियमानुसार बर्गीकरण गर्ने , कृषिकर्मका लागि न्यूनतम सहूलियत र सुविधा उपलब्ध गराउने, अनुदान नियमसंगत वितरण गर्ने	डिजीटल किसान सूचीकरण हुने, बर्गीकरण भई परिचय पत्र प्राप्त हुने र नियमसंगत सरकारी सेवा र सुविधा उपलब्ध हुने	तथ्यांक , डिजीटल डिसप्ले	कार्यान्वयनमा समस्या र फर्जी किसानले अवरोध खडा गर्ने		संघीय सरकारका निकाय, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, प्रदेश सरकार, स्थानीय सरकार
२.२	उद्देश्य: क) किसान सूचीकरणको नियमावली स्वीकृत भई डिजीटल सूचीकरण कार्य शुरु हुने ख) किसान सूचीकरण तथा बर्गीकरण का काम को तालीम तथा क्षमता विकास हुने, ग) किसानले परिचय पत्रको आधारमा सेवा , सुविधा प्राप्त गर्ने घ)कृषि अनुदानलाई विवाद रहित प्रदान गर्ने	डिजीटल किसान सूचीकरण हुने, परिचय पत्र प्राप्त हुने, डाटाबेस	तथ्यांक, प्रतिवेदन, डिजीटल डिसप्ले	त्रुटीपूर्ण निती ले सूचीकरण गर्न समस्या		संघीय सरकारका निकाय, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, कृषक संघ, संस्था, प्रदेश सरकार, स्थानीय सरकार
२.३	प्रतिफल: क) देशमा रहेको करीब ३८ लाख कृषक घर परिवार किसान सूचीकरणमा लाभान्वित हुने ख) महिला, दलित, गरीब ,जनजाति किसानको बर्गीकरणले विशेष सुविधा प्राप्त गर्न सक्ने	किसानलाई प्रदान गर्ने सुविधालाई डिजीटल सुचीकरण हुने, बैकिग तथा बीमा सेवाको	डाटा बेस, तथ्यांक, कृषि सेवाको प्रतिवेदन	कार्यान्वयनमा असफलता		संघीय सरकारका निकाय, कृषि तथा पशुपन्छी मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग,प्रदेश सरकार,

	ग)कृषि अनुदानलाई बैंकिंग सेवा संग जोड्ने। ।	तथ्यांक				स्थानीय सरकार
२.४	कार्यक्रमहरु: क) किसान सूचीकरणको क्षमता विकास ख) किसान सूचीकरण तथा बर्गीकरण ग) किसान परिचयपत्र तथा किसान कार्ड घ) किसानले पाउने सुविधाको अभिलेखीकरण ड.) किसानले पाउने सामाजिक सुरक्षा स्वास्थ्य सेवा सुविधा र विमा सेवा (च)किसान पेन्सन कृषि बचत, सरकारी तथा गैरसरकारी अन्य सुविधा च) कृषि सम्मानजनक पेशामा रुपान्तरणका कार्यक्रमहरु (ज)किसानले पाउने सहूलियत एवम् उत्पादनमा आधारित अनुदान कार्यक्रम फ) किसान खाता आदि	डाटाबेस, किसान परिचयपत्र, किसान कार्ड, किसानले पाउने सुविधाको सूची एवम् अभिलेख	तथ्यांक, प्रतिवेदन, डाटाबेस	कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने	राष्ट्रिय किसान आयोगबाट खर्च हुने १ करोड (४ बर्षमा)	राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, ब्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो बर्ष	दोश्रो बर्ष	तेश्रो बर्ष	चौथो बर्ष	पाँचौ बर्ष	दश बर्ष
१	किसान सूचीकरणको क्षमता विकास गर्ने	+					
२	किसान सूचीकरण तथा बर्गीकरण गर्ने	+					
३	किसान परिचयपत्र तथा किसान कार्ड गर्ने	+	+	+	+	+	
४	किसानले पाउने सुविधाको अभिलेखीकरण गर्ने	+	+	+	+	+	+
५	किसानले पाउने सामाजिक सुरक्षा स्वास्थ्य सेवा सुविधा र विमा सेवा पैरवी गर्ने	+	+	+	+	+	+
६	किसान पेन्सन कृषि बचत, सरकारी तथा गैरसरकारी अन्य सुविधा पैरवीगर्ने	+	+	+	+	+	+
७	कृषि सम्मानजनक पेशामा रुपान्तरणका कार्यक्रमहरु पहल गर्ने	+	+	+	+	+	+
८	किसानले पाउने सहूलियत एवम् उत्पादनमा आधारित अनुदान कार्यक्रम समन्वय गर्ने	+	+	+	+	+	+
९	किसान खाता आदि	+	+	+	+	+	

(४) सरकारी तथा गैरसरकारी एवम् निजी क्षेत्रबाट संचालित निती तथा कार्यक्रम र आयोजनाहरुबाट किसानहरुको अधिकार हनन भएमा सम्बन्धित निकाय र नेपाल सरकारलाई जानकारी गराई आवश्यक सिफारिस गर्ने

१) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसरहरु एवम् जोखिम विश्लेषण

<p>सबल पक्ष:</p> <p>१) सरकारी, गैरसरकारी एवम् निजी क्षेत्र सँग किसानको हक, हित एवम् अधिकार सम्बन्धमा सहकार्य हुन सक्ने ।</p> <p>(२) सरकारी, गैरसरकारी एवम् निजी क्षेत्रबाट संचालित निती तथा कार्यक्रमहरुमा किसानको प्रत्येक संलग्नता बढ्ने</p> <p>३) सरकारी, गैरसरकारी एवम् निजी क्षेत्रबाट संचालित कार्यक्रमहरुमा किसानको अधिकारको हनन भएको हो वा होईन सोको अनुगमन तथा अध्ययन किसान आयोगले गर्न सक्ने</p> <p>४) गैरसरकारी एवम् निजी क्षेत्रमा किसानलाई गरिने सहयोग, सुविधा, सहूलियत बारे आयोग मार्फत सरकारीलार्थ जानकारी हुने ।</p>	<p>कमजोर पक्ष:</p> <p>१) सरकारी निती तथा कार्यक्रममा आयोगको पहुच सहज भए पनि गैरसरकारी संघ संस्था एवम् निजी क्षेत्रले सम्पूर्ण जानकारी नदिन सक्छ ।</p> <p>(२) गैर सरकारी तथा निजी क्षेत्रले प्रदान गर्ने सेवा, सहूलियत एवम् सुविधामा द्वैपक्षिय वा सरोकारवालाहरुको सम्मौताको आधारमा सन्चालन हुने भएकोले सो बारे जानकारी नदिन सक्ने</p> <p>(३) आयोजनाहरुको सन्चालन नेपाल सरकार सँग सम्मौत भई कार्यान्वयनमा आएकोले किसानको अधिकारको हनन भए पनि नेपाल सरकारलाई सिफारिस गरिए पनि खासै परिवर्तन गर्ने परिस्थिति नहुन सक्छ ।</p>
<p>अबसरहरु:</p> <p>(१) सरकारी, गैरसरकारी, निजी क्षेत्र एवम् आयोजनाहरुका (क) निती तथा कार्यक्रमहरुमा किसानको अधिकार सुरक्षित भएको नभएको स्थिति आंकलन गर्न सकिन्छ ।</p> <p>(२) गैरसरकारी, निजी क्षेत्रले किसानलाई दियने सुविधा, सहूलियत एवम् सेवामा सरकारको निती तथा कार्यक्रम भन्दा फरक भएको वा सोही अवस्थामा किसान ले सुविधा प्राप्त गरेको अवस्था अध्ययन र अनुसन्धान गर्न सकिन्छ ।</p> <p>(३) राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय संघ, संस्था एवम् दात्री निकायबाट संचालित निती तथा कार्यक्रमबारे जानकारी प्राप्त भएमा वा कुनै त्रुटी फेला परेमा सुधार गर्ने अवस्था रहन्छ</p> <p>(४) नेपालमा कृषि क्षेत्रमा कार्यरत जुनसुकै संस्थाहरुले कृषकको हक, हित, र अधिकारको संरक्षण गर्ने परिस्थिति निर्माण भएमा किसानले फाईदा पुग्ने एवम् कृषि क्षेत्रको भावी दिनहरुमा लक्ष्य प्राप्त गर्न सहज हुनेछ</p>	<p>जोखिम:</p> <p>(१) गैरसरकारी, निजी क्षेत्र एवम् आयोजनाहरुले स्पष्ट एवम् सम्पूर्ण जानकारी नदिन सक्छ,</p> <p>(२) कानुनी रुपले अडचन आउन सक्छ ।</p>

२ कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२	सरकारी तथा गैरसरकारी एवम् निजी क्षेत्रबाट संचालित निती तथा कार्यक्रम र आयोजनाहरुबाट किसानहरुको अधिकार हनन् भएमा सम्बन्धित निकाय र नेपाल सरकारलाई जानकारी गराई आवश्यक सिफारिस गर्ने ।					

२.१	<p>लक्ष्य: सरकारी, गैरसरकारी, निजी एवम् आयोजनाहरूमा सन्चालित निती तथा कार्यक्रमहरूबाट किसानहरूले प्राप्त गर्ने सुविधा, सहूलियत को आंकलन गर्न'को साथै किसानको अधिकार हनन भएको जानकारी नेपाल सरकारलाई दिने</p>	<p>सरकारी, गैरसरकारी, निजी तथा आयोजनाहरूका निती तथा कार्यक्रममा किसान कल्याण र अधिकार संरक्षण प्रतिवेदन</p>	<p>प्रतिवेदन, तथ्यांक, अध्ययन प्रतिवेदन</p>	<p>जानकारी प्राप्त नहुने</p>	<p>३० लाख</p>	<p>३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, कृषि सँग सम्बन्ध सरकारी, गैरसरकारी, निजी एवम् आयोजनाहरू</p>
२.२	<p>उद्देश्य: क) सरकारी, गैरसरकारी, निजी एवम् आयोजनाहरूमा किसानको लागि सन्चालित निती तथा कार्यक्रमहरूको आंकलन र विश्लेषण गर्ने (ख) गैरसरकारी, निजी एवम् आयोजनाबाट सन्चालित निती तथा कार्यक्रमहरू नेपाल सरकार र ऐन कानून ले तोकेको अनुसार भए वा नभएको विश्लेषण गरी प्रतिवेदन तयार गर्ने ग) गैरसरकारी, निजी एवम् आयोजनाहरू किसान कल्याण का सुविधाहरू प्रदान गरेको वा नगरेको, किसानलाई दिइने सुविधा, सहूलियत एवम् सेवा बाट किसानलाई फाइदा पुगेको सम्बन्धमा आंकलन गर्ने घ) सरकारीनिकाय, गैरसरकारी निकाय, निजी एवम् आयोजनाहरूले लागु गरेको निती को अध्ययन, अनुसन्धान एवम् आंकलन गरी किसान अधिकार संरक्षण विषयमा नेपाल सरकारलाई सिफारिस गर्ने</p>	<p>अध्ययन प्रतिवेदन, रिपोर्ट</p>	<p>प्रतिवेदन, तथ्यांक,</p>	<p>सम्पूर्ण जानकारी प्राप्त नहुने</p>		<p>३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, कृषि सँग सम्बन्ध सरकारी, गैरसरकारी, निजी एवम् आयोजनाहरू</p>
२.३	<p>प्रतिफल: क) किसानको अधिकार संरक्षण भउको हुने (ख) गैरसरकारी, निजी क्षेत्र उवम् आयोजनाहरूले किसान हक हित एवम् अधिकार संरक्षित हुने गरी निती तथा कार्यक्रम लागु गरेको हुने (ग) किसान कल्याण को योजना बारे प्राप्त जानकारी उवम् आवश्यक परिमार्जन गर्ने विषय वस्तु सहित सरकारमा सिफारिस भएमा कार्यक्रम कार्यान्वयनमा मद्दत पुग्ने देखिन्छ।</p>	<p>किसान अधिकार संरक्षण भएको आंकलन, किसान कल्याण योजनाको प्रतिवेदन, सरकारलाई सिफारिस गरिएको प्रतिवेदन</p>	<p>अध्ययन प्रतिवेदन, सिफारिस प्रतिवेदन</p>	<p>सम्पूर्ण जानकारी प्राप्त नहुने सम्भावना</p>		<p>३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, कृषि सँग सम्बन्ध सरकारी, गैरसरकारी, निजी एवम् आयोजनाहरू</p>

<p>२.४</p>	<p>कार्यक्रमहरु: क) सरकारी क्षेत्रमा लागु भएका निती तथा कार्यक्रम मा किसानको अधिकार हनन भएको हो वा संरक्षित भएको हो सो को आंकलन गर्ने एवम् आवश्यक सिफारिस सहित नेपाल सरकारमा पेश गर्ने ख) गैरसरकारी एवम् निजी क्षेत्रमा भएका निती तथा कार्यक्रममा किसान कल्याण को विषयको अवस्था आंकलन हुने र कानुन सम्मत भएको वा सुधार गर्नुपर्ने भए सोको आंकलन नेपाल सरकारमा पेश गर्ने (ग) राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय आयोजनाहरुमा लागु भएका कार्यक्रम तथा नितीहरु नेपाल सरकारले निर्धारण गरेको मापदण्ड भएको हो वा होइन सो आंकलन प्रतिवेदन नेपाल सरकारमा पेश गर्ने (घ) नेपाल सरकारले किसान कल्याणको लागि तोकेको मापदण्ड अनुसार काम भएको हो वा होईन , अपनाउनु पर्ने सुधारका विषयहरु सिफारिस गर्ने ड.) सिफारिस अनुसार गरिएको किसान कल्याण का विषयबस्तु सम्बन्धित सरकारी, गैरसरकारी, निजी क्षेत्र एवम् आयोजनाहरुले कार्यान्वयन गरे नगरेको अनुगमन गर्ने र सोको प्रतिवेदन नेपाल सरकारमा पेश गर्ने</p>	<p>किसान कल्याणका योजना कानुन सम्मत भएका प्रतिवेदन, सिफारिस गरिएका प्रतिवेदन, सिफारिस गरिएका विषय कार्यान्वयन भएको फ्लो अप प्रतिवेदन</p>	<p>प्रतिवेदन, अध्ययन विश्लेषण प्रतिवेदन</p>	<p>कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने</p>	<p>राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, ब्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था</p>
------------	---	--	---	------------------------------------	--

३ आबधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	कैफियत
१	सरकारी क्षेत्रमा लागु भएका निती तथा कार्यक्रम मा किसानको अधिकार हनन भएको हो वा संरक्षित भएको हो सो को आंकलन गर्ने एवम् आवश्यक सिफारिस सहित नेपाल सरकारमा पेश गर्ने	+	+	+	+	+	+
२	गैरसरकारी एवम् नीजी क्षेत्रमा भएका निती तथा कार्यक्रममा किसान कल्याण को विषयको अवस्था आंकलन हुने र कानून सम्मत भएको वा सुधार गर्नुपर्ने भए सोको आंकलन नेपाल सरकारमा पेश गर्ने	+	+	+	+	+	+
३	राष्ट्रिय तथा अन्तराष्ट्रिय आयोजनाहरूमा लागु भएका कार्यक्रम तथा नितीहरू नेपाल सरकारले निर्धारण गरेको मापदण्ड भएको हो वा होइन सो आंकलन प्रतिवेदन नेपाल सरकारमा पेश गर्ने	+	+	+	+	+	+
४	नेपाल सरकारले किसान कल्याणको लागि तोकेको मापदण्ड अनुसार काम भएको हो वा होईन , अपनाउनु पर्ने सुधारका विषयहरू सिफारिस गर्ने	+	+	+	+	+	+
५	सिफारिस अनुसार गरिएको किसान कल्याण का विषयवस्तु सम्बन्धित सरकारी, गैरसरकारी, नीजी क्षेत्र एवम् आयोजनाहरूले कार्यान्वयन गरे नगरेको अनुगमन गर्ने र सोको प्रतिवेदन नेपाल सरकारमा पेश गर्ने	+	+	+	+	+	+

अध्ययनको उद्देश्य नं. ३ : नेपाल सरकारबाट जारी भएका कृषि सम्बन्धी नीती , ऐन, नियम , कानूनमा किसानहरूको पहुँच बृद्धिका लागि आबधिक रणनीतिक योजना तयार गर्नु

३.१ दिर्घ कालिन सोच, लक्ष्य एवम्, उद्देश्य :

सोच:

“ किसान मैत्री नीती, ऐन, नियम, कृषि विकासमा कोशे हुंगा”

लक्ष्य:

कृषिको तीब्रतर विकासको लागि नीति, ऐन, नियममा कृषकको पहुँच बढाई ब्यावसायिक कृषि प्रबर्द्धन गर्न आजको आवश्यकता रहेको छ ।

उद्देश्य

क) कृषि निती एवम् कृषि विकास रणनीती लाई समउ सापेक्ष परिमार्जन गरी कृषक मैत्री बनाउने ।

(ख) कृषिका निती, ऐन, नियम निर्माण गर्दा कृषकको संघ, संगठन एवम् सन्जाल को दर्ता गरी प्रत्यक्ष सहभागितामा निती, ऐन, नियम बनाउने ।

(ग) ब्यावसायिक कृषि प्रबर्द्धन गर्न नीति , ऐन , नियममा कृषकको पहुच बढाउने र कृषक अधिकारको सुनिश्चित गर्ने

(घ) किसान तथा किसान संघ, संगठन, सहकारी र सन्जालको हक, हित , अधिकार संरक्षण गर्न क्षमता अभिवृद्धि गर्ने

३.२ उद्देश्य अनुसारको रणनीति तथा कार्यनिती

सि.नं.	मुख्य कार्य क्षेत्र	उद्देश्य	रणनीति	कार्यनिती
१.	नेपाल सरकारबाट जारी भएका कृषि सम्बन्धी नीति, ऐन, नियम, कानूनमा किसानहरुको पहुँच बृद्धिका लागि आवधिक रणनीतिक योजना तयार गर्नु (अध्ययनको उद्देश्य नं. ३)	(क) कृषि नीति एवम् कृषि विकास रणनीति लाई समय सापेक्ष परिमार्जन गरी कृषक मैत्री बनाउने ।	(१) कृषि विकास नीति, रणनीति सफल कार्यान्वयन गर्न का लागि कृषि विकास मन्त्रालय लगायत कृषि क्षेत्र सँग सम्बन्धित निकायहरु समक्ष समय सापेक्ष सुधारका सम्बन्ध नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने	(१) कृषि नीति, २०६१ को समय सापेक्ष परिमार्जनका सुझाव श गर्ने (२) कृषि विकास रणनीतिको कार्यान्वयन पक्षको अध्ययन गर्ने र प्रतिवेदन तयार गरी पेश गर्ने (३) कृषि विकास रणनीति अनुरूप तयार भएका प्रादेशिक रणनीतिहरुको अध्ययन र विश्लेषण गरी कार्यान्वयन को लागि सम्बन्धित निकायमा पेश गर्ने । (४) कृषि नीति तथा कृषि विकास रणनीतिको कार्यान्वयन पक्षको समिक्षा गर्ने गरी कृषक संघ, संगठन, सन्जाल हरु सँग अर्न्तक्रिया गर्ने एवम् सुझावहरु नेपाल सरकारमा पेश गर्ने (५) कृषि नीति र कृषि विकास रणनीतिको सफल कार्यान्वयनको लागि अपनाईने प्रक्रिया बारे प्रतिवेदन तयार गरी पेश गर्ने
			(२) नेपाल सरकारले जारी गरेका विद्यमान नीति, ऐन, नियममा किसान अधिकारमा रहेको नितीगत भिन्नता (Policy Gap) को सम्बन्धमा अध्ययन तथा विश्लेषण गरी सुधारको लागि नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने	(१) नीति, ऐन, नियम निर्माण हुँदा किसान संघ, संस्था, सन्जालको सहभागिता गराउने (२) नीति, ऐन, नियम सम्बन्धी किसानको क्षमता विकास गर्न अभिमुखिकरण गर्ने (३) नेपालको विद्यमान नीति, ऐन, नियम भएका कमी, कमजोरी लाई परिमार्जन गर्न नेपालसरकारमा सिफारिस गर्ने
		(ख) कृषिका नीति, ऐन, नियम निर्माण गर्दा कृषकको संघ, संगठन एवम् सन्जाल को दर्ता गरी प्रत्यक्ष सहभागितामा नीति, ऐन, नियम बनाउने	(३) किसान संघ, संगठनहरु समुह, सहकारी, गै.स.सं.बाहेक) लाई दर्ता गरी नियमन गर्ने	(१) किसान संघ, संस्था, संगठन, सन्जाल आदिको पहिचान गर्ने (२) किसान संघ, संस्था, सन्जालको दर्ता र नियमनको लागि कार्यविधि तयार गरी स्वीकृत गर्ने, गराउने (३) किसान संघ, संगठन, सन्जालको दर्ता प्रक्रिया अगाडि बढाई डाटाबेस तयार गर्ने (४) किसान संघ, संगठन, संस्थाको क्षमता विकास गरी नियमन प्रक्रिया अगाडि बढाउने । (५) किसान संघ, संगठन, सन्जालको दर्ता प्रक्रिया अनुसार प्रगति प्रतिवेदन तयार गरी पेश गर्ने
			(४) किसान अधिकारको अनुगमन, सुपरिवेक्षण गर्ने र सुधारका लागि नेपाल सरकार समक्ष सिफारिस गर्ने ।	(१) किसान हक, हित तथा अधिकार संरक्षण गर्न स्थलगत अनुगमन, सुपरिवेक्षण र सिफारिस कार्यविधि तयार गरी स्वीकृत गराउने (२) किसानको समस्या पहिचान गरी सरोकारबालासँग छलफल र अर्न्तक्रिया गर्ने एवम् समाधानका उपाय पता लगाउने (३) समस्या समाधानका लागि

				सम्बन्धित निकाय सित समन्वय र सहकार्य गर्ने (४)समस्याका समाधान पता लगाई सिफारिस गर्ने (५)समाधानका उपाय कार्यान्वयन को फलो अप गर्ने
			(५)संविधानले व्यवस्था गरेका किसानहरुका हक , हित र अधिकारहरु कार्यान्वयन भए नभएको सम्बन्धमा अध्ययन गरी नेपाल सरकारलाई आवश्यक सिफारिस गर्ने	(१)संविधानले व्यवस्था गरेका किसानको हक, हित र अधिकार को अभिलेखिकरण र लेखाजोखागर्ने (२)ऐनले दिएको अधिकारको कार्यान्वयनको लेखाजोखागर्ने (३) किसानको हक, हित र किसान कल्याणका कार्यक्रमहरु कार्यान्वयन भए नभएको अध्ययन गरी प्रतिवेदन तयार गर्ने र पेश गर्ने (४)किसान अधिकार कार्यान्वयन पक्षको अवस्था, प्रगति एवम् हुन नसकेको कामको कार्यान्वयनका लागि पैरवीगर्ने
		(ग)व्यावसायिक कृषि प्रबर्द्धन गर्न नीति , ऐन , नियममा कृषकको पहुच बढाउने र कृषक अधिकारको सुनिश्चित गर्ने	(६)किसानको हक, हित अधिकार एवम् किसानहरुको राज्य प्रतिको कर्तव्य र दायित्वका लागि नयाँ निती , ऐन, वा नियमावली बनाउन नेपाल सरकारलाई सहयोग गर्ने ।	(१) नयाँ निती, ऐन, नियम बनाउन समय सापैक्ष किसानको क्षमता विकास गर्ने (२) किसानको हक, हित र अधिकारको लागि तीन तह सरकारसँग नयाँ निती, ऐन, नियम बनाउन समन्वय र सहकार्य गर्ने (३) नयाँ निती, ऐन, नियम बनाउन कृषक संघ, संस्था, सन्जाल को सहभागिता गराउन सिफारिस गराउने (४) कृषि , पशुपन्छ तथा मत्स्य क्षेत्र विकासका लागि आवश्यक ऐन, नियम , निती का लागि सर्वेक्षण गरी सिफारिस गर्ने (५) किसानको राज्य प्रतिको दायित्व बोध हुने गरी कार्यविधी । निर्देशिका (code of conduct) तयार गरी लागु गर्न सिफारिस गर्ने
			(७)कृषि कार्यमा प्रयोग हुने प्राकृतिक श्रोत साधनमा किसानहरुको पहुँच बढाउने र अधिकार स्थापना गर्ने ठोस कार्य योजना नेपाल सरकार समक्ष सिफारिस गर्ने ।	(१) प्राकृतिक श्रोत साधनको सही उयोगको लागि सम्बन्धित निती, ऐन, नियमको अध्ययन तथा विश्लेषण गर्ने (२)प्राकृतिक श्रोत साधनमा किसानको पहुँच बढाउन कार्यविधी तयार गरी नेपाल सरकारमा पेश गर्ने (३)प्राकृतिक श्रोत साधनमा किसानको पहुच बढाउन देखिएका चुनौतीबारे अध्ययन र समाधानका लागि सिफारिस गर्ने (३)प्राकृतिक श्रोत साधनको संरक्षण, विकास एवम् समन्यायिक उपयोग एवम् बाँडफाडको लागि जनचेतना अभिवृद्धि एवम् सथानीय तहसँग

				सहकार्यको लागि अभिमुखिकरण (४)जैविक विविधता संरक्षण, बिकास एवम् उपयोग को लागि कार्ययोजना तयार गर्न सहकार्य गर्ने (५)सरकारी वा नीजी बाँझो जग्गामा सामुहिक खेती, सहकारी खेती , करारा खेती को प्रबर्द्धन गर्न पैरबीगर्ने
			(६) किसानहरुको परम्परागत ज्ञान, सिप, प्रविधि, रैथाने जात , बीउ, नश्ल तथा किसानहरुले बिकास गरेका वाली र पशु नश्लमा उनीहरुको पहुँच र प्रयोग बढाउन तथा त्यसमा किसानहरुको अधिकार स्थापना गर्न नेपाल सरकारलाई आवश्यक सुझाव दिने ।	(१) किसानहरुको परम्परागत ज्ञान, सिप र प्रविधिको अभिलेखिकरण गर्न सहयोग गर्ने (२) रैथाने बिउ, जात एवम् पशुपन्छिका नश्ल प्रबर्द्धन गर्न पैरबीगर्ने (३) जलवायु परिवर्तनबाट कृषि क्षेत्रमा पर्ने षटि न्युनीकरण एवम् उत्पादन तथा उत्पादकत्व बृद्धि गर्न किसानको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने (४) स्थानीय बिउ, पशुपन्छिको नश्ल एवम् माछाको भुराको संरक्षण तथा बिस्तारका लागि कार्ययोजना तयार गर्न सहयोग गर्ने (५) रैथाने बिउ, जात,र नश्लमा किसानको पहुँच पुरयाउन र किसानको अधिकार संरक्षण गर्न आवश्यक कार्ययोजना तयार गर्न सहयोग गर्ने एवम् नेपाल सरकारलाई कार्यान्वयन गर्न सिफारिस गर्ने
		(घ)किसान तथा किसान संघ, संगठन, सहकारी र सन्जालको हक, हित , अधिकार संरक्षण गर्न क्षमता अभिवृद्धि गर्ने	(९) बस्तुगत संघ, उत्पादक सहकारी संघ तथा किसान सन्जाल एवम् संगठन हरुको क्षमता अभिवृद्धि गरी किसानहरुको हक अधिकारको संरक्षण र प्रबर्द्धन गर्ने उपायहरु सम्बन्धमा नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने ।	(१) किसानको हक, हित एवम् अधिकार संरक्षण को लागि किसानका बस्तुगत संघ, संगठन, सहकारी संघ एवम् सन्जालको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने । (२) किसानको उत्पादन देखि बस्तुको बजारीकरण सम्मको समस्यालाई पहिचान गर्ने । अध्ययन गरी प्रतिवेदन पेश गर्ने । (३)कृषि उपजको बजार ब्यवस्थापन तथा भौतिक पुर्वाधार निर्माणका लागि आवश्यक पैरबी गर्ने (४)किसानका बस्तुगत संघ, संगठन , सहकारी संघ, सन्जाल सँग समन्वय र सहकार्य गरी समस्या समाधान का उपायहरु पहिचान गरी सम्बन्धित निकायमा सिफारिस गर्ने

३.२.१ रणनीतिको विश्लेषण कार्य योजना र आवधिक बाडंफाडं

(१) कृषि बिकास निती, रणनीती सफल कार्यान्वयन गर्न का लागि कृषि बिकास मन्त्रालय लगायत कृषि क्षेत्र सँग सम्बन्धित निकायहरु समक्ष समय सापेक्ष सुधारका सम्बन्ध नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने ।

(१) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसर एवम् जोखिम विश्लेषण:

<p>१.सबल पक्ष:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● कृषि विकास निती तथा रणनीती (२०१५ देखि २०३५ सम्म कार्यान्वयनमा रहेको र हालको पन्ध्रौं पन्चवर्षीय योजना सोही आधारमा तर्जुमा भई कार्यान्वयनमा रहेको । ● कृषि विकास रणनीती कृषि क्षेत्रको व्यवसायीकरण, आधुनिकीकरण, औद्योगिकीकरण , यान्त्रीकरण एवम् विविधिकरणमा जोड दिएको । ● कृषि निती, २०६१ को परिमार्जन हुनुपर्ने एवम् कृषिको छाता ऐन निर्माण गर्नुपर्ने सर्वत्र जोड ● कृषि विकास सँगै दिगो विकासका लक्ष्यहरु पुरा गर्न जोड दिइएको । 	<p>२.कमजोर पक्ष:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● कृषि विकास रणनीती र पन्ध्रौं पन्चवर्षीय योजनाका लक्ष्यहरु पुरा गर्न दोहरो अंकमा कृषि क्षेत्रको आर्थिक वृद्धि दर हुनु पर्ने तर पछिल्लो वर्ष यसको वृद्धि दर २ प्रतिशतको हाराहारी मा रहेको । ● निती र रणनीती अनुसार कार्यविधि एवम् मापदण्ड तयार गरे पनि स्वीकृतिको लागि महिनौं वा वर्षौं कुनुपर्ने । ● यस्ता सुधारका योजनामा कृषकहरु वा प्रतिनिधी संस्था, सन्जालको सहभागिता नरहेको । ● सुधारका विषयवस्तु प्रदेश एवम् स्थानीय सरकारसँग बिरलै छलफल हुने गरेको ।
<p>३. अबसर:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● निती तथा रणनीतिका लक्ष्यहरु एवम् उद्देश्यहरु पूर्ति गर्न एवम् यसका सुचकहरुको अनुगमन गरिएमा वर्तमान स्थितिको लेखाजोखा गर्न सक्ने । ● किसान का संघ, संगठन, संस्था एवम् सन्जालको सहभागितामा कृषि मन्त्रालय वा कृषि सँग सम्बन्ध मन्त्रालयको समस्याहरु छलफल भई त्रुटि सच्याउन मद्दत पुग्ने । ● कृषि मन्त्रालय एवम् कृषि सँग सम्बन्धित निकायहरुको संगठनात्मक सुधारको बारे जानकारी हुने एवम् सो को काम कारवाईमा पारदर्शी आउने ● कृषि सँग सम्बन्ध गैर सरकारी संघ, संस्थाहरुको प्रगति एवम् प्रक्रियाबारे किसान एवम् निती, निर्माणकर्तालाई जानकारी हुने र सुधारका अबसरहरु प्राप्त हुने ● कृषि सँग सम्बन्धित निकायको समय सापेक्ष सुधार हुने र कृषि रणनीतिका उद्देश्यहरु पुरा गर्न सजिलो हुने 	<p>४. जोखिम:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● कृषि मन्त्रालय एवम् कृषि सँग सम्बन्ध निकाय किसान आयोग सँग समन्वय र सहकार्य गर्न रुचि नराख्ने । ● आयोग सँग समन्वय र सहकार्य गर्न कानुनी बाध्यता नहुने ।

(२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
(२)	कृषि विकास निती रणनीती सफल कार्यान्वयन गर्न का लागि कृषि विकास मन्त्रालय लगायत कृषि क्षेत्र सँग सम्बन्धित निकायहरु समक्ष समय सापेक्ष सुधारका सम्बन्ध नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने ।					
२.१	लक्ष्य: कृषि विकास निती तथा रणनीती का लक्ष्य हासिल गर्न समय सापेक्ष सुधारका निती र कार्यविधिहरु अवलम्वन गर्ने	१.निती तथा रणनीतीका कार्यान्वयन पक्षहरुको विश्लेषण हुने । २.सुधारका पक्षहरु	१.निती तथा रणनीती को अध्ययन एवम् विश्लेषण रिपोर्ट । २.सर्वपक्षीय	१.समन्वय एवम् सहकार्यको अभाव	१५ लाख	३.तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय,

		<p>बारे किसानहरु लगायत सम्बन्धित निकायहरु सित छलफल र अर्न्तक्रिया हुने ।</p> <p>३. नेपाल सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, प्रदेश सरकारलाई कार्यान्वयन सुधारका रिपोर्ट प्राप्त हुने</p>	<p>छलफल एवम् अनुगमनबाट प्राप्त निष्कर्ष</p>			<p>कृषि सम्बन्ध निकायहरु</p>
२.२	<p>उद्देश्य: क) निती तथा रणनीती को कार्यान्वयनमा देखिएको समस्या पहिल्याउने</p> <p>ख) कार्यान्वयन पक्षको अनुगमन तथा प्रगति विश्लेषण गर्ने</p> <p>ग) कार्यान्वयन गर्ने पक्षहरु एवम् किसान संघ, संस्था संस्थाहरु सित छलफल हुने</p> <p>घ) किसानको हक, हित, अधिकारबारे रणनीतिले पुरयाएको सहयोगबारे चर्चा हुने</p> <p>ड.) रणनीती तथा नितीको कार्यान्वयनमा देखिएको समस्याहरु, यसमा परिमार्जन गर्नुपर्ने विषयबस्तुहरु जानकारी गराई सम्बन्धित पक्षलाई सुझाव पेश हुने</p>	<p>१.निती तथा रणनीतीका कमजोर एवम् सबल पक्षहरु बारे जानकारी</p> <p>२.कार्यान्वयनमा देखिएका अष्टयाराबारे जानकारी हुने</p> <p>३. कार्यान्वयन गर्ने पक्षलाई सफल र असफल कथाहरु जनकारी हुने</p> <p>४. प्रगति प्रतिवेदन र भाबी कार्यदिशाबारे रिपोर्ट प्राप्त हुने</p>	<p>तथ्यांक, प्रगति प्रतिवेदन, सुझाव एवम् कार्यान्वयन का उपायहरु</p>	समन्वय अभाव		<p>३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, कृषि सम्बन्ध निकायहरु, राष्ट्रिय किसान आयोग</p>
२.३	<p>प्रतिफल: क) कृषि निती र रणनीती को कार्यान्वयन पक्ष एवम् देखापरेको अवरोध बारे जानकारी हुने ।</p> <p>ख) प्रगति रिपोर्ट प्राप्त भई देखिएका त्रुटीहरु बारे जानकारी हुने</p> <p>ग) प्रदेश र स्थानीय तहका कृषि विकास रणनीती बनाईदा परिमार्जनका सुझावहरु संलग्न गर्ने</p> <p>घ) सबै प्रदेश र स्थानीय तहहरुको कृषि विकास रणनीती तयार हुने</p>	<p>१)निती तथा रणनीतीको समस्या विश्लेषण</p> <p>२) अनुगमन रिपोर्ट</p> <p>३)सुझावहरु केन्द्रिय, प्रदेश र स्थानीय तहका सरकार एवम् कृषि संग सम्बन्ध निकायले प्राप्त गर्ने</p>	<p>१)परिमार्जित निती तथा रणनीती</p> <p>२) प्रगति प्रतिवेदन</p> <p>(३) सुझाव प्रतिवेदन</p>	समन्वयको अभाव र जनशक्तिको कमी		<p>३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय र सम्बन्ध निकायहरु</p>
२.४	<p>कार्यक्रमहरु:</p> <p>क) कृषि निती, २०६१ तथा कृषि विकास रणनीती(२०१५ देखि २०३५ सम्म) का कार्यान्वयन अवस्था बारे विश्लेषण अध्ययन</p> <p>ख)निती तथा रणनीतीको कार्यान्वयन प्रगतिको कृषक संघ, संगठन, सन्जाल एवम् सरोकारवाला निकाय सित छलफल, अर्न्तक्रिया एवम्</p>	<p>१) निती तथा रणनीती सुधारका बुँदाहरु</p> <p>२) कार्यान्वयनको अवस्था बारे प्रगति</p> <p>३) परिमार्जित निती तथा रणनीती स्वीकृतको लागि पेश हुने</p>	<p>१) परिमार्जित निती तथा रणनीती</p> <p>२)सुझावका बुँदाहरु</p>	समन्वयको कमी, पेश भएका प्रतिवेदन स्वीकृत नहुने, कार्यान्वयन पक्ष कमजोर	१५ लाख	<p>राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था</p>

समिक्षा ग)सफल कार्यान्वयन को लागि आईपरेको बाधा, अवरोध एवम् समस्या समाधानको लागि सुझावहरु पेश गर्ने घ)निती तथा रणनीती कार्यान्वयनका लागि सुझाव दस्तावेज संघीय सरकार, प्रदेश सरकार र आवश्यकता अनुसार स्थानीय सरकारलाई उपलब्ध गराउने						
---	--	--	--	--	--	--

(३)आवधिक बाँडफाँड:

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	कृषि निती , २०६१ तथा कृषि विकास रणनीती(२०१५ देखि २०३५ सम्म) का कार्यान्वयन अवस्था बारे विश्लेषण अध्ययन	+					
२	निती तथा रणनीतीको कार्यान्वयन प्रगतिको कृषक संघ, संगठन, सन्जाल एवम् सरोकारवाला निकाय सित छलफल , अर्न्तक्रिया एवम् समिक्षा	+					
३	सफल कार्यान्वयन को लागि आईपरेको बाधा, अवरोध एवम् समस्या समाधानको लागि सुझावहरु पेश गर्ने	+	+	+	+	+	+
४	निती तथा रणनीती कार्यान्वयनका लागि सुझाव दस्तावेज संघीय सरकार, प्रदेश सरकार र आवश्यकता अनुसार स्थानीय सरकारलाई उपलब्ध गराउने	+	+	+	+	+	+

(२) नेपाल सरकारले जारी गरेका विद्यमान निती, ऐन, नियममा किसान अधिकारमा रहेको नितीगत भिन्नता (Policy Gap) को सम्बन्धमा अध्ययन तथा विश्लेषण गरी सुधारको लागि नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने
१ सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसरहरु र जोखिम विश्लेषण

<p>सबल पक्षहरु:</p> <p>(१) नेपाल सरकारका निती, ऐन, नियम, मापदण्ड किसान मैत्री भए नभएको आकलन हुने</p> <p>(२) नेपाल सरकारको निती, ऐन, नियममा किसानको पहुँच भए , नभएको अध्ययन गर्ने</p> <p>(३) नेपाल सरकारका निती, ऐन, नियममा किसान को हक, हित एवम् अधिकार संरक्षण गर्न के कस्तो नितीगत भिन्नता रहेको जानकारी प्राप्त हुने</p> <p>(४) सरकारी निती, ऐन नियममा किसानको पहुँच बढाउन अपनाईने पद्धति बारे किसानको षमता अभिवृद्धि गर्ने</p>	<p>कमजोर पक्षहरु:</p> <p>(१) नेपालको निती, ऐन, कानुन मा किसानको सहभागिता नरहेको अवस्थामा नितीगत भिन्नतालाई न्युनीकरण गर्न कठिन हुने</p> <p>(२) किसानको अधिकारबारे सोच नलिई निर्माण गरिएका निती, ऐन , नियम खासै प्रभावकारी नहुने</p> <p>(३) कतिपया निती ऐन नियम किसान मैत्री भन्दा पालकको रुपमा निर्माण गरिएकोले किसानको अधिकार संरक्षण गर्न नसक्ने</p>
<p>अबसरहरु:</p> <p>(१) सरकारी निती,ऐन, नियम परिमार्जन गर्न सिफारिस गर्ने</p> <p>(२) किसान मैत्री ऐन,नियम , निती परिमार्जन गरिएमा किसानको पहुँच बढने एवम् किसान हक, हित एवम् अधिकारको संरक्षण हुने</p> <p>(३) गैरसरकारी, नीजी एवम् आयोजनाहरुको निती तथा कार्यक्रमलाई सरकारी सरह किसान मैत्री बनाउन सक्ने</p> <p>(४) निती, ऐन, नियम किसानको पहुँच हुने गरी निर्माण तथा परिमार्जन गरेमा कृषि रुपान्तरण र वृद्धि तीब्रतर हुने</p>	<p>जोखिम:</p> <p>(१) सिफारिस गरिएका विषयबस्तु कार्यान्वयन गर्न नसक्ने</p>

२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२.	नेपाल सरकारले जारी गरेका विद्यमान निती, ऐन, नियममा किसान अधिकारमा रहेको नितीगत भिन्नता (Policy न्वउ० को सम्बन्धमा अध्ययन तथा विश्लेषण गरी सुधारको लागि नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने					
२.१	लक्ष्य: नेपाल सरकारका विद्यमान निती, ऐन, नियम मा रहेको भिन्नता सम्बन्धी अध्ययन, विश्लेषण र सुधार गर्ने	निती , ऐन , नियम को भिन्नता बारे प्रतिवेदन	कृषि तथा पशुपन्ध्री मन्त्रालयको प्रतिवेदन,	संसदिय तथा सरोकारवाला मन्त्रालयमा ढिला सुस्ती	२० लाख	३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्ध्री विकास मन्त्रालय, कानून मन्त्रालय, किसान सम्बन्ध संघ, संस्था, सन्जाल
२.२	उद्देश्य: क) निती, ऐन तथा नियम निर्माण हुंदा किसान तथा किसान संघ, संसथ एवम् सन्जालको सहभागिता हुने ख) निती, ऐन, नियममा किसान मैत्री बनाउंदा भएका भिन्नता पहिचान हुने ग) निती, ऐन र नियम बन्दा किसानको अधिकार संरक्षण भएको हुने घ) किसान हक हित अधिकार संरक्षण हुने गरि सुधार गरी नेपाल सरकारमा सिफारिस गर्ने	किसान मैत्री निती, ऐन, नियम निर्माण तथा परिमार्जन हुने निती, ऐन, नियममा देखा पर्ने भिन्नताको प्रतिवेदन तयार हुने	प्रतिवेदन, किसान तथा यसका संघ, संस्था एवम् सन्जालको सहभागिता	निती, ऐन एवम् नियम निर्माण गर्दा किसानको सहभागिता नभए किसान मैत्री नहुने		३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्ध्री विकास मन्त्रालय, कानून मन्त्रालय, किसान सम्बन्ध संघ, संस्था, सन्जाल
२.३	प्रतिफल: क) कृषकको सहभागिता किसानमुखी निती ,ऐन , नियम तयार हुने । ख)किसानमुखी निती, ऐन र नियम बन्दा कृषकलाई सम्मान हुने एवम् कृषकको पहुच बढने, ग) किसान तथा व्यवसायी, सरकार पक्ष हुने विवादमा कमी आउने	भिन्नताको प्रतिवेदन, सिफारिसका विषयवस्तु	प्रतिवेदन, आंकलन	सम्बन्धित निकायबाट राष्ट्रिय किसान आयोगलाई अवमूल्यन हुने		३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्ध्री मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग
२.४	कार्यक्रमहरु: क) निती, ऐन तथा नियम निर्माण हुंदा किसान तथा किसान संघ, संसथ एवम् सन्जालको सहभागिता हुने ख) निती, ऐन, नियममा किसान मैत्री बनाउंदा भएका भिन्नता पहिचान गर्ने ग) निती, ऐन र नियम बन्दा	क) निती, नियम , ऐन वर्षेनी बनी लागु हुने, परिमार्जन हुने,	प्रतिवेदन, राष्ट्रिय किसान आयोग को अनुगमन	विवाद भई स्वीकृत नहुने		राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था

	किसानको अधिकार संरक्षण भएको हो वा होईन , अभिमुखिकरण गर्ने घ) किसान हक हित अधिकार संरक्षण हुने गरि सुधार गरी नेपाल सरकारमा सिफारिस गर्ने निती, ऐन , नियम बनाउन कृषकको क्षमता अभिवृद्धि						
--	--	--	--	--	--	--	--

३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	निती, ऐन तथा नियम निर्माण हुँदा किसान तथा किसान संघ, संसथ एवम् सन्जालको सहभागिता हुने	+	+	+	+	+	+
२	निती, ऐन, नियममा किसान मैत्री बनाउँदा भएका भिन्नता पहिचान गर्ने	+	+	+	+	+	+
३	निती, ऐन र नियम बन्दा किसानको अधिकार संरक्षण भएको हो वा होईन , अभिमुखिकरण गर्ने	+	+	+	+	+	+
४	किसान हक हित अधिकार संरक्षण हुने गरि सुधार गरी नेपाल सरकारमा सिफारिस गर्ने निती, ऐन , नियम बनाउन कृषकको क्षमता अभिवृद्धि	+	+	+	+	+	+

(३) किसान संघ, संगठनहरु (समुह, सहकारी, गै.स.सं.बाहेक) लाई दर्ता गरी नियमन गर्ने

(१) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष , अवसरहरु र जोखिम विश्लेषण

<p>१. सबल पक्ष</p> <p>१. किसान संघ, संगठन , सन्जाल हरु लाई दर्ता प्रक्रियामा ल्याइएमा आयोगको सयन्त्र (Networking) सुदृढ हुने ।</p> <p>२. किसानको कल्याणकारी योजना तर्जुमा गर्न र कार्यान्वयनमा ल्याउन सहज हुने</p> <p>३. दर्ता गरी नियमन गर्न आवश्यक ऐन, नियम , कार्यविधी निर्माण भई स्वीकृत प्रदान गरिने</p> <p>४. किसानको सहभागितामुलक कार्यक्रम सन्चालन गर्न सजिलो हुने</p>	<p>२. कमजोर पक्ष</p> <p>१. सबै संघ , संगठन र सन्जाल हरु छलफलमा सहभागी हुँदा समस्या पता लगाउन कठिन हुने एवम् समाधानको उपाय सिफारिस गर्न अफठायारो हुने</p> <p>२. दर्ताका दोहोरो प्रणाली ले किसान संघ, संस्था फर्को मान्ने</p> <p>३. ऐन नियमले नबाधिए सम्म संघ, संस्था ईच्छुक नहुने</p> <p>४. दण्ड सँजाय तथा पुरस्कारका प्रक्रिया नअनाए सम्म नियमन गर्न गाह्रो हुने</p>
<p>३. अवसरहरु</p> <p>१. दर्ता र नियमन गर्न आयोगको ऐन तर्जुमा गर्न सक्ने</p> <p>२. आयोगलाई कानुनी अधिकार प्राप्त हुने</p> <p>३. किसान कल्याणकारी योजना एवम् किसानको सहभागिता गर्न सजिलो हुने</p>	<p>४. जोखिम</p> <p>१. ऐन तर्जुमा नभए सम्म डाटा व्यवस्थापनका लागि मात्र उपयोग हुने</p>

(२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२	किसान संघ, संगठनहरु (समुह,सहकारी, गै.स.सं.बाहेक) लाई दर्ता गरी नियमन गर्ने					
२.१	लक्ष्य: किसान संघ, संगठन एवम् कृषि सम्बन्ध विभिन्न सन्जालहरुको सयन्त्र तयार	दर्ता र नियमनको कार्यविधी	कार्यविधी स्वीकृत	कानुन फमेला एवम् अन्य निकायको	एपस तयार ..१० लाख, डाटाबेस १०	३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी

	गरी दर्ता गर्ने र कार्यविधि निर्माण गरी किसानको हक, हित । अधिकार संरक्षणको लागि नियमन गर्ने ।			दोषारोपण	लाख दर्ता नियमन..१० लाख जम्मा ३० लाख	बिकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग
२.२	उद्देश्य: क)कृषक तथा कृषि क्षेत्रका विभिन्न संघ, संगठन एवम् सन्जालको पहिचान गर्ने ख) किसान संघ, संगठन , सन्जालको दर्ता नियमन कार्यविधि तयार गर्ने ग) किसान संघ, संगठन तथा सन्जालको दर्ता गरी नियमन गर्ने	किसान संघ, संगठन एवम् सन्जालको डाटाबेस, स्वीकृत कार्यविधि अनुसार दर्ता किताब,	तथ्यांक, प्रतिवेदन, डाटाबेस	कानुनी अडचन		
२.३	प्रतिफल: क) किसानको हक, हित एवम् अधिकारको लागि किसान सन्जाल लाई उपयोग गर्न सकिने ख) किसान प्रतिनिधीहरुको किसान कल्याण योजना बारे अभिमुखिकरण गरी जनचेतना अभिवृद्धि गर्ने । ग) किसानको दर्ता गरी डाटाबेस तयार भई समग्र किसानको जानकारी प्राप्त गर्न सक्ने	डाटाबेस , दर्ता किताब, तालिम प्रतिवेदन,	ई डाटा, प्रतिवेदन,	कानुनी अडचन एवम् काममा दोहरोपना		३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्डी बिकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग
२.४	कार्यक्रमहरु: क) किसान संघ, संगठन एवम् सन्जालको पहिचान गर्ने ख) किसान संघ, संगठन एवम् सन्जालको दर्ता तथा नियमनको कानुन सम्मत कार्यविधि तयार गरी स्वीकृती लिने ग) संघ, संगठन तथा सन्जाल को दर्ता प्रक्रिया अगाडी बढाई किसान समेतको डाटाबेस तयार गर्ने घ)किसान प्रतिनिधिलाई किसानको हक, हित र अधिकार संरक्षणको लागि अभिमुखिकरण तालिम दिने ड.)कार्यविधि अनुसार किसान संघ, संस्था, संगठन र सन्जालको नियमन कार्य अगाडी बढाउने (च) प्रगति कम्पाईल गरी प्रतिवेदन तयार गर्ने	स्वीकृत कार्यविधि, ई डाटाबेस, दर्ता किताब, तालिम प्रतिवेदन	तथ्यांक, प्रतिवेदन, ई डाटाबेस,	कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने	राष्ट्रिय किसान आयोगबाट ३० लाख (५ वर्षमा)	राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	किसान संघ, संगठन एवम् सन्जालको पहिचान गर्ने	+					
२	किसान संघ, संगठन एवम् सन्जालको दर्ता तथा नियमनको कानून सम्मत कार्यविधी तयार गरी स्वीकृती लिने	+					
३	संघ, संगठन तथा सन्जाल को दर्ता प्रक्रिया अगाडी बढाई किसान समेतको डाटाबेस तयार गर्ने	+					
४	किसान प्रतिनिधिलाई किसानको हक, हित र अधिकार संरक्षणको लागि अभिमुखिकरण तालीम दिने	+	+				
५	कार्यविधि अनुसार किसान संघ, संस्था, संगठन र सन्जालको नियमन कार्य अगाडी बढाउने	+	+	+	+	+	+
६	प्रगति कम्पाईल गरी प्रतिवेदन तयार गर्ने	+	+	+	+	+	+

(४) किसान अधिकारको अनुगमन, सुपरिवेक्षण गर्ने र सुधारका लागि नेपाल सरकार समक्ष सिफारिस गर्ने ।

(क) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसरहरु र जोखिम विश्लेषण:

<p>सबल पक्षहरु:</p> <p>१.किसान हक, हित एवम् अधिकारको सुचक बनाई अनुगमन गरी सुधारको प्रक्रियालाई अगाडि बढाउन मिल्ने</p> <p>२. किसान कल्याणकारी योजना लागु गर्न सक्ने</p> <p>३.कृषि क्षेत्रको विभिन्न विधामा आई पर्ने समस्याहरुको पहिचान गरी सुधारका योजनाहरु लागु गर्न सक्ने</p> <p>४.किसानको समस्यालाई सम्बोधन गर्न सरकारले राष्ट्रिय किसान आयोगले पेश गरेको अनुगमन, सुपरिवेक्षण एवम् सुधारको प्रतिवेदनको आधार बनाउन सक्ने</p>	<p>कमजोर पक्षहरु:</p> <p>१.आयोग ले समय सापेक्ष अनुगमन एवम् सुपरिवेक्षण गर्न श्रोत साधनको कमी हुने</p> <p>२.आयोगले गर्ने सिफारिसको बेवास्ता हुने</p> <p>३.किसानको हक, हित र अधिकारको अनुगमन को पतिवेदन लागु गर्न संघीय, प्रदेश एवम् स्थानीय सरकारमा कसले जिम्मेवारी बहन गर्ने , प्रष्ट नभएको</p>
<p>अबसरहरु:</p> <p>१. किसानको समस्यालाई अनुगमन सुपरिवेक्षण हुँदा समाधानका उपयाहरु पहिल्याउन सहज हुने</p> <p>२.किसान अधिकारको अनुगमन एवम् सुपरिवेक्षणको कार्य विधी तयार गरी सिफारिस गर्ने</p> <p>३.अनुगमन एवम् सुपरिवेक्षणमा कृषक संघ, संगठन एवम् सन्जालको सहभागिता भएमा समाधान गर्न सहज हुने</p>	<p>जोखिम:</p> <p>१. किसानको समस्या अनुगमन प्रतिवेदन तयार पारी विभिन्न तहका सरकारमा पेश गरे पनि उच्च स्तरीय सयन्त्रबाट लागु गर्न तत्परता नहुने</p>

(२) कार्ययोजना:

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२.	(५) किसान अधिकारको अनुगमन, सुपरिवेक्षण गर्ने र सुधारका लागि नेपाल सरकार समक्ष सिफारिस गर्ने ।					
२.१	लक्ष्य: किसानका समस्यालाई पहिचान गरी समाधानका लागि अनुगमन, सुपरिवेक्षण गर्ने, समाधानका उपाय पहिल्याउने र सुधारका लागि संघिय, प्रदेश एवम् स्थानीय निकायलाई सिफारिस गर्ने	समस्याको सूची, अनुगमनको प्रतिवेदन, समाधानका उपाय प्रतिवेदन	सूची, प्रतिवेदन सिफारिस र विज्ञप्ति	द्वन्द्व एवम् सिफारिस भए पनि कार्यान्वयन नहुने	५० लाख	३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, किसान संघ, संगठन र सन्जाल
२.२	उद्देश्य: क) किसानको हक, हित एवम् अधिकार संरक्षणका लागि समस्या पहिचान गर्ने ख) समस्या समाधानका लागि स्थलगत अनुगमन तथा सुपरिवेक्षण गर्ने ग)समस्या समाधानका लागि किसानका संघ, संगठन तथा सन्जाल सित सहकाय गर्ने घ)समस्या समाधानका लागि सिफारिस गर्ने	अनुगमन तथा सुपरिवेक्षणको कार्य विधी, प्रतिवेदन, सिफारिस विषयहरु	तथ्यांक, प्रतिवेदन,	कानुनी मान्यता		३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, कृषक संघ, संस्था
२.३	प्रतिफल: क) किसानको हक, हित तथा अधिकार संरक्षण हुने ख) किसानले भोगेका समस्याहरुको स्थलगत	किसान हक, हित एवम् अधिकारका कार्यविधी, कृषि क्षेत्रका क्षेत्रगत	डाटा बेस, तथ्यांक, स्थलगत अनुगमन	श्रोत, साधनको कमी, समन्वयको		३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी

	अनुगमन हुने एवम् किसानका संघ, संस्था, संगठन र सन्जालहर सित सहकार्य हुने ग)छलफल र अर्न्तक्रिया मार्फत समाधानका उपाय पता लगाउने घ) किसानका समस्या समाधानका लागि सरकारलाई सिफारिस गर्ने	समस्याहरु, आइपने विशेष समस्या, स्थलगत भ्रमणम प्रतिवेदन, सिफारिस गएका विषयवस्तु	प्रतिवेदन	अभाव		मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, किसान संघ, संस्था, संगठन एवम् सन्जाल
२.४	कार्यक्रमहरु: क) किसान हक, हित तथा अधिकार संरक्षण गर्न स्थलगत अनुगमन, सुपरिवेक्षण तथा सिफारिस कार्यविधी तयार गर्ने ख) किसानले भोगनु परेको समस्या पहिचान गर्ने ग) किसान एवम् सम्बन्धित संघ, संस्था वा सन्जाल सँग छलफल र अर्न्तक्रिया गर्ने घ)समस्या समाधानका लागि जिम्मेवार निकायहरु सित समन्वय र सहकार्य गर्ने ड)समस्या समाधानका उपायहरु सिफारिस गर्ने कार्यान्वयनको पक्षलाई फ्लो अप गर्ने	डाटावेस, कार्यविधी तयारी, समस्याका पहिचान सुची, अर्न्तक्रिया र छलफल लिस्ट, सम्बन्धित निकायको लिस्ट, सिफारिस भएका सुची	तथ्यांक, प्रतिवेदन, डाटावेस	कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने		राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, ब्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	किसान हक, हित तथा अधिकार संरक्षण गर्न स्थलगत अनुगमन, सुपरिवेक्षण तथा सिफारिस कार्यविधी तयार गर्ने	+					
२	किसानले भोगनु परेको समस्या पहिचान गर्ने	+	+	+	+	+	+
३	किसान एवम् सम्बन्धित संघ, संस्था वा सन्जाल सँग छलफल र अर्न्तक्रिया गर्ने	+	+	+	+	+	+
४	समस्या समाधानका लागि जिम्मेवार निकायहरु सित समन्वय र सहकार्य गर्ने	+	+	+	+	+	+
५.	समस्या समाधानका उपायहरु सिफारिस गर्ने कार्यान्वयनको पक्षलाई फ्लो अप गर्ने	+	+	+	+	+	+

(५) संविधानले व्यवस्था गरेका किसानहरुका हक, हित र अधिकारहरु कार्यान्वयन भए नभएको सम्बन्धमा अध्ययन गरी नेपाल सरकारलाई आवश्यक सिफारिस गर्ने

(१) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसरहरु र जोखिम विश्लेषण

<p>सबल पक्षहरु:</p> <p>१) नेपालको संविधान , २०७२ ले सुनियोजित गरेका किसानका हक, हित तथा अधिकारहरु कार्यान्वयन भए नभएको अनुगमन हुने</p> <p>२) खाद्य सम्प्रभुता तथा खाद्य अधिकार ऐन, २०७६ प्रदत्त अधिकार कार्यान्वयनका पक्षबारे अध्ययन र विश्लेषण हुने</p> <p>३) किसानका हक, अधिकार स्थापित हुने</p> <p>४) किसानले सरकारबाट पाउने सुविधा र सहूलियतको अनुगमन हुने</p>	<p>कमजोर पक्ष:</p> <p>१) संविधान प्रदत्त हक, अधिकारबारे किसानलाई जानकारी नहुने</p> <p>२) अधिकार स्थापित गर्न खोज्ने तर कर्तव्य र दायित्वलाई सबै पक्षबाट बेवास्ता गर्ने</p> <p>३) अध्ययन अनुगमन मा पक्षपोषणको सम्भावना</p>
<p>अबसर:</p> <p>१) किसानहरुले हक, अधिकारबारे जानकारी पाउने , जनचेतना अभिवृद्धि हुने</p> <p>२) किसानको क्षमता विकासको अबसर प्राप्तहुने</p> <p>३) किसानको हक अधिकार एवम् संविधान प्रदत्त सुविधाको बारे सम्बन्धित निकाय सित सहकार्यको अबसर प्राप्त हुने</p>	<p>जोखिम</p> <p>१) संविधान एवम् ऐनले दिएको अधिकारको अध्ययन एवम् अनुगमन गर्दा पक्षपोषणको समस्या हुने</p>

(२) कार्य योजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२.	संविधानले व्यवस्था गरेका किसानहरुका हक , हित र अधिकारहरु कार्यान्वयन भए नभएको सम्बन्धमा अध्ययन गरी नेपाल सरकारलाई आवश्यक सिफारिस गर्ने ।					

२.१	लक्ष्य: नेपालको संविधान , २०७२ र खाद्य सम्प्रभूता तथा खाद्य अधिकार ऐन, २०७६ ले दिएको अधिकार लाई कार्यान्वयन गर्ने, सोही अनुसार करार खेती, चाक्लाबन्दी, सहकारी र सामूहिक खेती, भूमि बैंक, बाँफो जग्गा उपयोग आदि मार्फत किसानको व्यावसायिकता अभिवृद्धि गर्ने,	नेपाल संविधान र ऐन नियमले दिएको अधिकारको सुची, कार्यान्वयन भए गरेका विषयवस्तुहरु, कार्यान्वयन अभ्यासमा आई परेका तगारो को सुची,	तथ्यांक , अधिकारको सुची, कार्यान्वयन को लगत	सिफारिस गरिए पनि कार्यान्वयन पक्ष कमजोर	२० लाख	३ तहका सरकार, राष्ट्रिय किसान आयोग, किसान संघ, संगठन, सन्जाल
२.२	उद्देश्य: क) नेपालको संविधान, २०७२ द्वारा किसानको हक, हित र अधिकार को कार्यान्वयनको समिक्षा गर्ने ख) खाद्य सम्प्रभूता तथा खाद्य अधिकार , २०७६ द्वारा प्राप्त किसानको हक, हित संरक्षणको लागि भए गरेका कामहरुको समिक्षा गर्ने ग)नेपाल सरकारका निती, ऐन, नियम, निर्देशिकाबाट प्राप्त अधिकारको कार्यान्वयनको अध्ययन गर्ने घ) विभिन्न ऐन , नियम अनुसार भए गरेका कामको समिक्षा गर्ने र सिफारिस गर्ने	संविधानबाट प्राप्त अधिकारको लिस्ट, ऐन ले व्यवस्था गरेको अधिकारको सुची, भए गरेका कामको प्रगति	लिस्ट, लगत एबम् प्रगति प्रतिवेदन	कार्यान्वयन पक्ष कमजोर		३ तहका सरकार र बन तथा बातावरण मन्त्रालय
२.३	प्रतिफल: क) नेपाल संविधान, २०७२ ले दिएको किसान हक, हितको प्रगति तयार हुने ख)नेपालको ऐनले दिएको हक, अधिकारको प्रगति तयार हुने	प्रगति प्रतिवेदन, ऐनले दिएको अधिकारको सुची ,	तथ्यांक, प्रतिवेदन, अधिकारको समिक्षा, कार्यान्वयन का	कार्यान्वयनमा अबरोध		३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्ध्री मन्त्रालय,

	ग) कार्यान्वयन पक्षको प्रगति प्रतिवेदन तयार हुने घ) कार्यान्वयनमा देखिएका बाधा अडचन बारे समिक्षा गरी नेपाल सरकारलाई सिफारिस गर्ने	कार्यान्वयनका अवरोधहरू	पक्षहरू			राष्ट्रिय किसान आयोग, किसानको संघ, संगठन, सन्जाल
२.४	कार्यक्रमहरू: (१)संविधान प्रदत्त अधिकारको सुची एवम् कार्यान्वयनको अवस्थाको लेखाजोखा ट) ऐनले दिएका अधिकार एवम् कार्यान्वयन पक्षको लेखा जोखा ठ) अन्य ऐन नियमले किसानको लागि प्राप्त सुविधाको जानकारी ड) किसान अधिकार एवम् ऐन नियम बारे को बारे किसान, किसान संघ, संगठन, सन्जाल एवम् सम्बन्धित निकायको क्षमता अभिवृद्धि	(क)सम्बन्धित ऐन, नियम कार्यान्वयनमा हुने बाधा अवरोध, (ख)उल्लेखित कार्यक्रमहरू लागु गर्न पैरवी गर्ने (ग) किसानको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने	प्रतिवेदन, कार्यान्वयनका उपायहरूको सुची, तालिम , सहभागीहरूको संख्या	कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने		राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	क) भूमि बैंक ख) चाक्लाबन्दी ग) भूमि ऐन घ) सामुहिक खेती ड.)सहकारी खेती च) करार खेती छ) बाँफो जग्गा उपयोग ज) किसान सहूलियत फ) किसान सामाजिक सुरक्षा सम्बन्धी समन्वय, सहकार्य एवम् पहल गर्ने	+	+	+	+	+	+
२	किसान कल्याण को लागि संविधान प्रदत्त अधिकारको सुची एवम् कार्यान्वयनको अवस्थाको लेखाजोखा	+	+				
३	ऐनले दिएका अधिकार एवम् कार्यान्वयन पक्षको लेखा जोखा	+					
४	अन्य ऐन नियमले किसानको लागि प्राप्त सुविधाको जानकारी गर्ने गराउने	+	+				
५.	समस्या समाधानका उपायहरू सिफारिस गर्ने कार्यान्वयनको पक्षलाई फ्लो अप गर्ने	+	+	+	+	+	+
६.	किसान अधिकार एवम् ऐन नियम बारे किसान, किसान संघ, संगठन, सन्जाल एवम् सम्बन्धित निकायको क्षमता अभिवृद्धि	+	+	+	+	+	+

(६) किसानको हक, हित अधिकार एबम् किसानहरुको राज्य प्रतिको कर्तव्य र दायित्वका लागि नयाँ निती , ऐन, वा नियमावली बनाउन नेपाल सरकारलाई सहयोग गर्ने

१ सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसरहरु र जोखिम बिश्लेषण

<p>सबल पक्षहरु:</p> <p>१) कृषि रुपान्तरणको लागि आवश्यक ऐन, नियम परिमार्जन गर्न सक्ने ।</p> <p>२) नयाँ ऐन, नियम , निर्देशिका निर्माण गर्न पहल गर्ने, नेपाल सरकारलाई सहयोग गर्ने</p> <p>३) कृषि तथा पशुपन्छ विकास मन्त्रालय एबम् अन्तर्गतका निकायहरुलाई आवश्यक दर्जनौं निती, ऐन, नियम निर्माण गर्न एबम् पैरवी गर्न आयोगबाट सहयोग हुने</p> <p>४) प्रदेश सरकार एबम् स्थानीय सरकारलाई सेवा प्रवाह गर्न एबम् नियमन गर्न आवश्यक ऐन, नियम तर्जुमा गर्न सक्ने</p> <p>५) निती, ऐन, नियम निर्माण गर्दा कृषक संघ, संगठन एबम् सन्जालको प्रत्यक्ष संलग्नता रहने ।</p>	<p>कमजोर पक्षहरु:</p> <p>१) आयोगले तयार गरेको निती, ऐन, नियममा मन्त्रालयको दोहरोपना हुने</p> <p>२) नयाँ ऐन , नियम, निती निर्माण गर्दा पुरानोलाई रद्द गर्ने अधिकार नभएको</p> <p>३) निती, ऐन र कानून स्वीकृत भई लागु भए पनि कार्यान्वयनको अवस्था अनुगमन गर्ने अधिकार आयोगलाई नभएको</p> <p>४) निती, ऐन , कानून तर्जुमा गर्न वा कार्यान्वयन हुन कानुनी अडचन हुन सक्ने ।</p>
<p>अबसरहरु:</p> <p>१) कृषि क्षेत्रको आधुनिकीकरण, ब्यावसायिकीकरण गर्न वा रुपान्तरण गर्न आवश्यक ऐन, निती , नियम तर्जुमा गर्ने अबसर प्राप्त हुने</p> <p>२) किसानको हक, हित एबम् अधिकार संरक्षणको लागि किसानको संलग्नता मा निती, ऐन, नियम तर्जुमामा सहयोग गर्ने</p> <p>(३) निती, ऐन, नियम निर्माण गर्दा किसानले निर्वाह गर्ने राज्य प्रतिको जिम्मेवारी एबम् दायित्वको बारे कृषक, संघ, संगठन एबम् सन्जाल लार्थ जानकारी प्राप्त हुने , साथै क्षमता विकास हुने</p>	<p>जोखिम:</p> <p>१) राष्ट्रिय किसान आयागको सहयोगमा तयार निती, ऐन, नियमलाई मन्त्रालय वा अन्तर्गतका निकायले मान्यता नदिने ।</p> <p>(२) निती, ऐन, कानून मन्त्रालयमा पेश गरिए पनि स्वीकृत को लागि प्रक्रिया अगाडि नबढने</p>

(२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२.	किसानको हक, हित अधिकार एवम् किसानहरुको राज्य प्रतिको कर्तव्य र दायित्वका लागि नयाँ निती, ऐन, वा नियमावली बनाउन नेपाल सरकारलाई सहयोग गर्ने ।					
२.१	लक्ष्य: नेपाल सरकारका विद्यमान निती, ऐन, नियममा आवश्यक सुधार गर्ने एवम् कृषि क्षेत्र रुपान्तरणको लागि ऐन, निती, नियम तर्जुमा गरी, किसानको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने	विद्यमान निती, ऐन परिमार्जन हुने, नयाँ निती, ऐन, नियम तर्जुमा हुने	निती, ऐन, नियमको मस्यौदा	संसदिय तथा सरोकारवाला मन्त्रालयमा ढिला सुस्ती	५० लाख	३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, कानून मन्त्रालय, प्रदेश तथा स्थानीय सरकार
२.२	उद्देश्य: क) विद्यमान निती, ऐन, नियम को आवश्यकता अनुसार परिमार्जन गर्ने । ख) नयाँ निती, ऐन तथा नियम निर्माण हुंदा किसानको सहभागिता बृद्धि गर्ने ग) नीती, ऐन निर्माण हुंदा कृषक संघ संस्था एवम् सो संजालमा छलफल हुने एवम् किसानको हक, हित एवम् अधिकारको संरक्षणको लागि पहल गर्ने ड.) निती, ऐन, नियम निर्माण गर्दा किसानको राज्य प्रतिको दायित्व एवम् जिम्मेवारी विषयमा जनचेतना अभिवृद्धि गर्ने र	विद्यमान निती, ऐन, नियमको समिक्षा तथा नयाँ निती, ऐन र नियमावलीको मस्यौदा तयार	कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय र अन्य निकायमा भएको समन्वय	कृषक को सहभागिता बिना नै निती, ऐन तथा नियम निर्माण एवम् कार्यान्वयन हुने		३ तहका सरकार कृषक संघ, संस्था, नीजी क्षेत्र

	किसानको क्षमता बढाउने					
२.३	<p>प्रतिफल: क) कृषकको सहभागितामा किसानमुखी निती, ऐन, नियम तयार हुने।</p> <p>ख) किसानमुखी निती, ऐन र नियम बन्दा कृषकलाई सम्मान हुने,</p> <p>ग) कृषकको राज्य प्रतिको दायित्व एवम् जिम्मेवारी अभिवृद्धिको लागि क्षमता विकास हुने</p> <p>घ) कृषक हक, अधिकार संरक्षण भई कृषिमा व्यवसायीकरण वृद्धि हुने</p>	<p>किसानमुखी निती ऐन एवम् नियमावली बन्दा कृषकको जिम्मेवारी एवम् दायित्व वारे क्षमता विकास हुने</p>	<p>किसान आयोगको प्रतिवेदन,</p>	<p>सम्बन्धित निकायबाट राष्ट्रिय किसानलाई अबमूल्यन हुने</p>		<p>३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग</p>
२.४	<p>कार्यक्रमहरू:</p> <p>क) निती, ऐन, नियम बनाउन कृषकको क्षमता अभिवृद्धि</p> <p>ख) निती, ऐन तथा नियम निर्माण गर्दा कृषक संघ, संस्था एवमे संजाल र ३ तहको सरकार बीच समन्वयात्मक भूमिका</p> <p>ग) निती, ऐन तथा नियम बन्दा कृषक सहभागिताको पैरवी</p> <p>घ) निती, ऐन तथा नियम बन्दा सहभागिताको लागि अनुगमन तथा ३ तहको सरकारलाई सिफारिस तथा सुझाव</p> <p>ङ) कृषिको छाता ऐन, कृषि व्यवसाय प्रवर्द्धन ऐन, पशु प्रजनन ऐन, संक्रामक रोग नियन्त्रण ऐन, खाद्य सम्प्रभूता तथा खाद्य अधिकार नियमावली, पशु कल्याण ऐन, मत्स्य ऐन, विषादी नियन्त्रण ऐन, भन्सार छुट नियमावली, दुग्ध निती, कृषि निती, पशु स्वास्थ्य निती, आदि</p>	<p>क) निती, नियम, ऐन बर्षेनी बनी लागु हुने, परिमार्जन हुने, खारिज हुने</p> <p>मस्यौदा: १) कृषि को छाता ऐन २) ७ प्रदेश एवम् ७५३ स्थानीय तहको कृषि विकास रणनीती तयार ३) कृषि व्यवसाय प्रवर्द्धन ऐन ४) पशु प्रजनन तथा पशु अनुवाशिक संरक्षण ऐन ५) पशु</p>	<p>३ तह सरकारको प्रतिवेदन, राष्ट्रिय किसान आयोग को अनुगमन</p>	<p>विवाद भई स्वीकृत नहुने</p>		<p>राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था</p>

		पन्छी संक्रामक रोग नियन्त्रण ऐन ६)खाद्य सम्प्रभुता तथा खाद्य अधिकार नियमावली ७)पशु कल्याण ऐन ८) मत्स्य ऐन आदि				
--	--	--	--	--	--	--

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	निती, ऐन , नियम बनाउन कृषकको क्षमता अभिवृद्धि	+	+	+	+	+	+
२	निती, ऐन तथा नियम निर्माण गर्दा कृषक संघ, संस्था एवम् संजाल र ३ तहको सरकार बीच समन्वयात्मक भूमिका	+	+	+	+	+	+
३	निती, ऐन तथा नियम बन्दा कृषक सहभागिताको पैरवी	+	+	+	+	+	+
४	निती ,ऐन तथा नियम बन्दा सहभागिताको लागि अनुगमन तथा ३ तहको सरकारलाई सिफारिस तथा सुझाव	+	+	+	+	+	+
५	कृषिको छाता ऐन, कृषि व्यवसाय प्रवर्द्धन ऐन, पशु प्रजनन ऐन, संक्रामक रोग नियन्त्रण ऐन, खाद्य सम्प्रभुता तथा खाद्य अधिकार नियमावली, पशु कल्याण ऐन, मत्स्य ऐन, विषादी नियन्त्रण ऐन, भन्सार छुट नियमावली, दुग्ध निती, कृषि निती, पशु स्वास्थ्य निती, आदि निर्माणमा राष्ट्रिय किसान आयोगको सहभागिता हुने, पहल गर्ने, पैरवी गर्ने	+	+	+			

(७) कृषि कार्यमा प्रयोग हुने प्राकृतिक श्रोत साधनमा किसानहरुको पहुँच बढाउने र अधिकार स्थापना गर्ने ठोस कार्य योजना नेपाल सरकार समक्ष सिफारिस गर्ने ।

(९) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसरहरु र जोखिम विश्लेषण

<p>सबल पक्षहरु:</p> <p>१) प्राकृतिक श्रोत साधनका धनी राष्ट्र नेपालमा सबै प्रकारका किसानहरुको त्यस्ता श्रोत साधनमा पहुँच बढाउन कार्य योजनाले सहयोग गर्ने ।</p> <p>२) सरकारी बन, सामुदायिक बन, धार्मिक बन, निजी बन आदिमा साना तथा मझौला किसानको पहुँच बृद्धि भई पशु आहारा लगायत समस्याको समाधान हुने</p> <p>३) हिमाली क्षेत्रमा घुमन्ते पशु पालन मा देखापरेको चरन क्षेत्रका समस्याहरु को समाधान हुने</p> <p>(४) प्राकृतिक श्रोत साधनमा किसानको पहुँच बृद्धि भएमा त्यसको संरक्षण को जिम्मेवारी एवम् दायित्व किसानमा रहने हुन्छ ।</p> <p>५) किसानको पहुँच बृद्धि भएमा जैविक विविधता , अनुवांशिक श्रोत संरक्षण मा सहयोग पुग्ने</p>	<p>कमजोर पक्षहरु:</p> <p>१) प्राकृतिक श्रोत साधनमा पहुँच भए पछि उपयोग गर्न चाहने तर संरक्षण र बृद्धिमा सहभागी हुन नचाहने</p> <p>२)वन जंगल माथि अतिक्रमण बढ्ने सम्भावना ।</p> <p>३) प्राकृतिक श्रोत साधनमा ठुला किसान एवम् हुने खाने बर्गको पकड बढ्ने तर दलित , उत्पीडित, साना किसान, गरीब श्रमिकको पहुँच नपुग्दा लाभ प्राप्त गर्न नसक्ने</p>
<p>अबसर:</p> <p>१) कार्ययोजना तयार भई लागु हुदा प्राकृतिक श्रोत साधनको समन्यायिक बाँडफाँड हुन सक्ने ।</p> <p>२) स्रोत साधनको संरक्षण गर्ने बर्ग लाई थप लाभ को भारीदार बनाउने</p> <p>३) चरन क्षेत्रको संरक्षण , विकास र उपयोगको कार्य योजना समेत तयार हुने</p> <p>४) जैविक विविधता संरक्षण, अनुवांशिक श्रोत साधनको संरक्षण भई दिगो विकासमा सहयोग पुग्ने</p>	<p>जोखिम</p> <p>१) कार्य योजना तयार भए पछि कार्यान्वयन पक्ष फितलो हुने</p> <p>२) सम्बन्धित कार्यालयहरु सित समन्वयको कमीमा कार्ययोजनामा दोहरोपना उबम् बढ्द उत्पन्न हुन सक्ने</p>

(२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२.	कृषि कार्यमा प्रयोग हुने प्राकृतिक श्रोत साधनमा किसानहरुको पहुँच बढाउने र अधिकार स्थापना गर्ने ठोस कार्य योजना नेपाल सरकार समक्ष सिफारिस गर्ने ।					
२.१	लक्ष्य: हालको कूल क्षेत्रफलको २३प्रतिशत उपलब्ध जग्गाको संरक्षण र खेती तथा कृषिकार्यको लागि प्राकृतिक श्रोत साधन, भूमि उपयोगको लागि कार्ययोजना तयार गर्ने	प्राकृतिक श्रोत साधन उपयोगको कार्ययोजना मस्यौदा	कार्ययोजना	दोहरोपन तथा समन्वय को कमी	५० लाख	३ तहका सरकार, सरोकारवाला, किसान संघ, संस्था, सन्जाल,
२.२	उद्देश्य: क) कृषि को सीमित जमिनमा दिगो कृषि बिकास कार्य गर्ने ख) प्राकृतिक श्रोत साधनमा किसानको पहुच बढाउन सके संरक्षण र सही उपयोग हुन सक्ने ग) प्राकृतिक श्रोत साधनमा किसानको पहुँच बढाएमा यसको संरक्षण, बिकास एवम् उपयोगमा किसानको सहभागिता बढने	प्राकृतिक श्रोत साधनको सही उपयोगको कार्ययोजना मस्यौदा	नितीगत स्वीकृति	बन वा सम्बन्धित ऐनले अवरोध आउने		३ तहका सरकार र बन तथा बातावरण मन्त्रालय
२.३	प्रतिफल: क) कृषि को दिगो बिकास भई साना र कम आय भएका श्रमिक कृषकको आय स्तर बृद्धि हुने ख)बन जंगल, नदी नाला, सरकारी चउर , चरन क्षेत्र, सामुदायिक क्षेत्र, सरकारी क्षेत्र, धार्मिक बन आदिमा किसानको पहुच बृद्धि हुने । ग) हिमाली क्षेत्र एवम् पहाडि क्षेत्रको बाँझो जग्गाको उपयोग	खाद्यान्नमा आयात घट्ने, देश कृषि क्षेत्रमा आत्मनिर्भर हुने, प्रांगारिक एवम् केही कृषि बस्तु निर्यात हुने	तथ्यांक, कृषिको आम्दानी	कार्यान्वयनमा असफलता		३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी मन्त्रालय

	बढने					
२.४	कार्यक्रमहरु: क) प्राकृतिक श्रोत साधन उपयोग का लागि सम्बन्धित निती, ऐन, नियम तथा कार्य योजनाको अध्ययन एवम् अनुगमन हुने ख) प्राकृतिक श्रोत साधन किसान पहुँचको लागि कार्य योजनाको मस्यौदा तयार हुने ग) प्राकृतिक श्रोत साधनमा जनताको पहुँचको लागि देखिएका समस्या एवम् द्वन्द्वको अध्ययन ग)कार्य योजना तयार गर्दा सम्बन्धित सरोकारवाला एवम् प्रत्यक्ष संलग्न जनताको अर्न्तक्रिया हुने घ) जैविक विविधता एवम् अनुवांशिक श्रोत संरक्षण , विकास एवम् उपयोगको लागि कार्य योजना तयार हुने ड.) जैविक विविधता, प्राकृतिक श्रोत साधनको संरक्षणमा सघाउ पुग्ने एवम् समन्यायिक बाँडफाडको आधार तयार गर्ने च) सामुहिक खेती, सहकारी खेती, करार खेती आदि प्रवर्द्धन गर्ने	सम्बन्धित ऐन, नियम निर्माण हुने, उल्लेखित कार्यक्रमहरु जहां जे उपयुक्त हुन्छ, लागू हुने छ।	कृषि कार्यको विस्तार, कृषि उत्पादन बृद्धि भई किसानको आय बृद्धि हुने	कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने		राष्ट्रिय किसान आयोग, तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो बर्ष	दोश्रो बर्ष	तेश्रो बर्ष	चौथो बर्ष	पाँचौ बर्ष	दश बर्ष
१	प्राकृतिक श्रोत साधन उपयोग का लागि सम्बन्धित निती, ऐन, नियम तथा कार्य योजनाको अध्ययन एवम् अनुगमन हुने	+	+				
२	प्राकृतिक श्रोत साधन किसान पहुँचको लागि कार्य योजनाको मस्यौदा तयार हुने	+					
३	प्राकृतिक श्रोत साधनमा जनताको पहुँचको लागि देखिएका समस्या एवम् द्वन्द्वको अध्ययन	+	+	+			
४	जैविक विविधता एवम् अनुवांशिक श्रोत संरक्षण , विकास एवम् उपयोगको लागि कार्य योजना तयार हुने	+					
५	जैविक विविधता, प्राकृतिक श्रोत साधनको संरक्षणमा सघाउ पुग्ने एवम् समन्यायिक बाँडफाडको आधार तयार गर्ने	+					

(द) बस्तुगत संघ, उत्पादक सहकारी संघ तथा किसान सन्जाल एबम् संगठन हरुको क्षमता अभिवृद्धि गरी किसानहरुको हक अधिकारको संरक्षण र प्रबर्द्धन गर्ने उपायहरु सम्बन्धमा नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने ।

(१) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसरहरु र जोखिम विश्लेषण

१. सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसरहरु र जोखिम विश्लेषण

<p>१. सबल पक्षहरु:</p> <p>१) बस्तुगत संघ, उत्पादक सहकारी संघ, किसान सन्जाल एबम् संगठनहरुको क्षमता अभिवृद्धि हुने</p> <p>२) किसानहरुको अधिकार संरक्षण र प्रबर्द्धनका लागि क्षमता अभिवृद्धि गरिने</p> <p>(३) किसानको हक, हित एबम् अधिकार संरक्षणको लागि एक जुट भई जनचेतना अभिवृद्धि भई नेपाल सरकारमा उपायहरु सिफारिस हुने</p> <p>(४) कृषि का बस्तुगत संघ, सहकारी संघ एबम् किसान संगठनका सन्जाल एकै छाता मुनि आई कार्यगत एकता भई किसानको हक, हित संरक्षण मा लागेमा कृषि को उत्पादन देखि बजारीकरण सम्मको समस्या समधानमा उपाय अबलम्बन गर्न सक्ने</p>	<p>२. कमजोर पक्षहरु:</p> <p>१) बस्तुगत संघ, सहकारी संघ, किसान संगठन एबम् सन्जाल लाई एक छाता मुनि ल्याई सहजीकरण गर्न कठिन हुने ।</p> <p>२) कृषि का विभिन्न बस्तुगत संघ, संगठनहरुको काम काज एबम् समस्याको किसिम पनि भिन्नता भएको ले किसानको क्षमता अभिवृद्धिमा अवरोध आउने हुन सक्छ ।</p> <p>(३) किसानको अधिकारको संरक्षण एबम् सम्बर्द्धनका लागि गैर किसानको सहभागिता भएमा वा एक खास बर्गको मात्र सहभागिता भएमा हक, हित संरक्षण गर्न कठिन हुन्छ ।</p>
<p>अबसरहरु:</p> <p>१) किसानको क्षमता अभिवृद्धि गर्न सके किसानको कतिपया समस्या आफै पनि समाधान गर्न सक्षम हुन्छ ।</p> <p>२) किसानको बस्तुगत संघ, सहकारी संघ, किसान संगठन एबम् सन्जाल सँग समन्वय भई हक हितको लागि काम गर्न सके कृषि विकास र व्यावसायीकरण मा तीब्रता आउने हुन्छ ।</p> <p>३) कृषि को उत्पादन देखि बजारीकरण सम्मका सबै सरोकारवालाहरु एकै छाता मुनि काम गर्दा वा सहकार्य गर्दा सरकारी वा गैरसरकारी अन्य निकायहरुको सहलियत र सेवा सजिलै किसानलाई उपलब्ध गराउन सकिन्छ ।</p>	<p>जोखिम:</p> <p>१) समन्वय र सहकार्य हुन नसकि किसानको हक, हित संरक्षण गर्न कठिन हुने</p> <p>२) आयोगको सिफारिसलाई बेवास्ता हुने</p>

(२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२	बस्तुगत संघ, उत्पादक सहकारी संघ तथा किसान सन्जाल एवम् संगठन हरुको क्षमता अभिवृद्धि गरी किसानहरुको हक अधिकारको संरक्षण र प्रबर्द्धन गर्ने उपायहरु सम्बन्धमा नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने ।					
२.१	लक्ष्य: बस्तुगत संघ, उत्पादक सहकारी संघ तथा किसान सन्जाल एवम् संगठनहरुको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने एवम् किसानको हक, हित तथा अधिकार संरक्षण गर्न एक जुट भई कृषि को प्रबर्द्धन गर्ने	क्षमता अभिवृद्धिका कार्यक्रम सन्चालन हुने, किसान बस्तुगत संघ, सहकारी संघ, संगठन तथा सन्जालसँग सहकार्य हुने	तलिम, अभिमुखिकरण, अर्न्तक्रिया, किसान संघ, संगठन , सहकारीको तालिम कार्यक्रम	बजेटको अभाव एवम् समन्वयमा कमी	१ करोड	३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, बस्तुगत संघा संगठन, सहकारी एवम् कृषक सन्जाल
२.२	उद्देश्य: क) विभिन्न कृषि, पशुपन्छि एवम् मत्स्य का बस्तुगत संघ, उत्पादक सहकारी संघ , किसान संगठन तथा सन्जालको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने ख) किसान हक, हित एवम् अधिकार संरक्षणको लागि सबै सरोकारवाला हरु आयोगको छाता मुनि कार्यगत एकता बढाउने ग) कृषिको उत्पादन देखि बजारीकरण सम्मको सबै समस्याहरु पहिचान गरी किसान संघ, संगठन , सन्जालको सहभागितामा छलफल गर्ने र	क्षमता अभिवृद्धिमा किसानहरुको सहभागीता	तथ्यांक, प्रतिवेदन, कृषकको प्रतिक्रिया	त्रुटीपूर्ण कृषि नितीले सम्पूर्णकाममा बाधा आउने		३ तहका सरकार , कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, किसान बस्तुगत संघ, संगठन तथा सन्जाल, सहकारी

	समस्याका उपायहरु पता लगाउने घ) समस्या समाधानका लागि विभिन्न सरकारी तथा गैर सरकारी निकायहरु सित अर्न्तक्रिया गर्ने एवम् उपायहरु बारे आयोग मार्फत सिफारिस गर्ने					
२.३	प्रतिफल: क) किसानले भोग्नु परेको उत्पादन देखि बजारीकरण का समस्यालाई किसानकै सहभागितामा निराकरणका उपायहरु पचिचान हुने ख) कृषिको ब्यवसायीकरण एवम् तीब्रतर वृद्धिका लागि किसानको क्षमता अभिवृद्धि हुने ग) किसानका बस्तुगत संघ, सहकारी, संगठन तथा सन्जालको क्षमता अभिवृद्धि हुने घ) किसानहरुको हक, हित तथा अधिकार संरक्षणमा टेवा पुग्ने	समस्या समाधानका लागि अपनाइएका उपायहरु, कृषि ब्यवसायीकरण का अवसरहरु,	तथ्याक, कृषिको आम्दानी वृद्धि, हक, हित तथा अधिकार बारे छलफल	कार्यान्वयनमा असफलता		३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी मन्त्रालय, सम्बन्धित सरोकारबाला निकाय
२.४	कार्यक्रमहरु: क) किसानका बस्तुगत संघ, संगठन, सहकारी संघ एवम् सन्जालको कृषिको हक हित एवम् अधिकार संरक्षण गर्न क्षमता अभिवृद्धिका कार्यक्रमहरु ख) किसानको उत्पादन देखि बजारीकरण सम्मका समस्याहरु पहिचान हुने र अध्ययन गर्ने ग) कृषि उपजको बजार व्यवस्थापन तथा भौतिक पूर्वाधार निर्माणका पहल हरु हुने घ) किसानका हक, हित तथा	क्षमता अभिवृद्धिका कार्यक्रमहरु, किसानका समस्याहरु, समाधानका उपायहरु, गोष्ठी तथा अर्न्तक्रिया, किसान हक, हित र अधिकार संरक्षणका	तथ्याक, प्रतिवेदन, बजारको भौतिक पूर्वाधार निर्माण	कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने		राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, ब्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था

अधिकार संरक्षण र प्रबर्द्धनका लागि गोष्ठि तथा अन्तर्क्रिया गर्ने ड.) किसानका वस्तुगत संघ, संगठन, सहकारी संघ, सन्जालसँग समन्वय र सहकार्य गरी समस्या समाधानका उपायहरु पहिचान गरी सम्बन्धित निकायलाई सिफारिस गर्ने	लागि उपाय हरु तथा सिफारिस					
---	---------------------------	--	--	--	--	--

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	किसानका वस्तुगत संघ, संगठन, सहकारी संघ एवम् सन्जालको कृषिको हक हित एवम् अधिकार संरक्षण गर्न क्षमता अभिवृद्धिका कार्यक्रमहरु	+	+	+	+	+	+
२	किसानको उत्पादन देखि बजारीकरण सम्मका समस्याहरु पहिचान हुने र अध्ययन गर्ने	+	+	+			
३	कृषि उपजको बजार व्यवस्थापन तथा भौतिक पूर्वाधार निर्माणका पहल हरु हुने	+	+	+	+	+	
४	किसानका हक, हित तथा अधिकार संरक्षण र प्रबर्द्धनका लागि गोष्ठि तथा अन्तर्क्रिया गर्ने	+	+	+	+	+	+
५	किसानका वस्तुगत संघ, संगठन, सहकारी संघ, सन्जालसँग समन्वय र सहकार्य गरी समस्या समाधानका उपायहरु पहिचान गरी सम्बन्धित निकायलाई सिफारिस गर्ने	+	+	+	+	+	+

(९) किसानहरुको परम्परागत ज्ञान, सिप, प्रविधि, रैथाने जात , बीउ, नश्ल तथा किसानहरुले बिकास गरेका बाली र पशु नश्लमा उनीहरुको पहुँच र प्रयोग बढाउन तथा त्यसमा किसानहरुको अधिकार स्थापना गर्न नेपाल सरकारलाई आवश्यक सुझाव दिने

(१) पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसरहरु र जोखिम विश्लेषण

<p>सबल पक्षहरु:</p> <p>१) परम्परागत ज्ञान, सिप, प्रविधि, बिउ , नश्ल उपयोग सम्बन्धी कतिपया हदमा लिपीबद्ध भएको ।</p> <p>२) साना तथा ग्रामीणहरु सँग अझै पनि यस्ता परम्परा प्रविधि लोप नभई सकेको</p> <p>३) जलवायु परिवर्तनका असरहरु बढदै गए पछि रैथाने जात, पशु नश्ल एवम् प्रविधिमा जोड दिई कृषि कर्म गरिएमा यसका असर न्युनीकरण हुने</p> <p>(४) नेपाल सरकार , प्रदेश सरकार एवम् स्थानीय</p>	<p>कमजोर पक्ष:</p> <p>(१) परम्परागत ज्ञान, सिप, प्रविधि रैथाने जात, बीउ, नश्ल, किसानहरुले गरेका बाली तथा पशु नश्लहरुको संरक्षण र उपयोग सम्बन्धी कार्यक्रम पर्याप्त रुपमा सन्चालन नभएको ।</p> <p>(२) यस्ता ज्ञान, सिप, रैथाने जातबाट प्राप्त लाभको समन्यायिक रुपमा बाँडफाँड नहुने गरेको र यस्ता वस्तुहरुमा किसानको पहुच र अधिकार स्थापना खासै नभएको</p>
--	---

सरकारहरुबाट रैथाने बिउ, नश्ल, सिप, ज्ञान संरक्षण र अधिकतम उपयोग गरी लाभ उठाउने कार्यक्रमहरु सन्चालन भएका छन् ।	
<p>अबसर:</p> <p>१) किसानको परम्परा ज्ञान, सिप, प्रविधि, बिउ, नश्ल उपयोग गर्न सके यस्ता वस्तुको परनिरर्भता घट्ने हुन्छ ।</p> <p>२) किसानको ज्ञान र सिपलाई लिपीबद्ध गर्न सके अर्को पुस्तालाई उपयोग हुन सक्ने</p> <p>३) साना किसानका लागि उत्पादन र उत्पादकत्व बृद्धि हुने</p> <p>४) रैथाने जात, बीउ र नश्लमा किसानको अधिकार स्थापना हुने अबसर प्राप्त हुन्छ</p>	<p>जोखिम</p> <p>(१) ऐन, कानून को कमीले खासै प्रगति गर्न नसक्ने</p>

(२) कार्ययोजना:

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२	किसानहरुको परम्परागत ज्ञान, सिप, प्रविधि, रैथाने जात, बीउ, नश्ल तथा किसानहरुले विकास गरेका बाली र पशु नश्लमा उनीहरुको पहुच र प्रयोग बढाउन तथा त्यसमा किसानहरुको अधिकार स्थापना गर्न नेपाल सरकारलाई आवश्यक सुझाव दिने					
२.१	लक्ष्य: किसानहरुको परम्परा ज्ञान, सिप, प्रविधिको अभिलेखीकरण गरी किसानहरुले विकास गरेका बिउ, नश्ल, रैथाने जातमा किसानको पहुँच पुरयाउने एवम् अधिकारको स्थापना गर्न सरकारलाई आवश्यक सुझाव दिने	परम्परागत ज्ञान, सिप र प्रविधिको अभिलेखिकरण, अन्तर्क्रिया, प्रतिवेदन	तथ्यांक एवम् प्रतिवेदन	समन्वयको अभाव	५० लाख	तीन तहको सरकार एवम् अर्न्तगतका निकायहरु, किसान सरोकारवालाहरु,
२.२	उद्देश्य: क) किसानको परम्परा देखि चलिआएको ज्ञान, सिप र प्रविधिको अभिलेखिकरण गर्न सहयोग गर्ने	अभिलेखिकरण, प्रबर्द्धनका कार्ययोजना, किसान पहुच	तथ्यांक, अभिलेख, प्रतिवेदन	बन ऐनले अवरोध आउने		३ तहका सरकार, सम्बन्धित सरोकारवाला

	<p>ख) किसानले स्थापना गरेका बिउ, जात, नश्ल को प्रबर्द्धन गर्ने ग) बिद्यमान रैथाने जातका बिउ, नश्ल एवम् प्रविधिमा साना तथा सिमान्तकृत किसानको पहुच बढाउने</p> <p>(घ) स्थानीय जातका बिउ, पशुपन्छि एवम् मत्स्यमा किसानको अधिकार संरक्षण गर्न आवश्यक पहल गर्ने</p>	<p>कार्ययोजनाको प्रतिवेदन, किसान अधिकारको प्रतिवेदन</p>				<p>सरकारी, निजी तथा गैर सरकारी संस्थाहरु, किसान सन्जाल</p>
२.३	<p>प्रतिफल:</p> <p>क) किसानको ज्ञान सिप एवम् प्रविधिको अभिलेखिकरणमा सहयोग पुगी किसान अधिकार स्थापना हुने</p> <p>ख)स्थानीय बिउ, नश्लको प्रबर्द्धन भई विकासको लागि आवश्यक पहल गर्ने ।</p> <p>ग) रैथाने बिउ, पशुपन्छि तथा मत्स्यको प्रबर्द्धन भई किसान को आयआर्जन हुने</p> <p>घ) जलवायु परिवर्तनले गर्दा हुने कृषिको उत्पादन र उत्पादकत्वको कमीलाई न्युनीकरण गर्ने</p>	<p>अभिलेख, स्थानीय बिउ, नश्ल एवम् भुराको पहिचान, रैथाने जातमा किसानको पहुँच, जलवायु परिवर्तनका असर एवम् न्युनीकरणका प्रयास प्रतिवेदन</p>	<p>तथ्यांक, प्रतिवेदन</p>	<p>कार्यान्वयनमा असफलता</p>		<p>३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी मन्त्रालय, सरोकारवालाहरु, किसान संघ, संस्था, संगठन र सन्जाल</p>
२.४	<p>कार्यक्रमहरु:</p> <p>क) किसानको ज्ञान , सिप र प्रविधिको अभिलेखिकरण गर्न सहयोग गर्ने</p> <p>ख) रैथाने बिउ, जात एवम् पशुपन्छिका नश्ल प्रबर्द्धन कार्यक्रमको पैरवी गर्ने</p> <p>ग) जलवायु परिवर्तनबाट कृषि क्षेत्र मा पर्ने क्षति एवम् उत्पादन र उत्पादकत्व कमीलाई न्युनीकरण गर्न किसानको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने</p> <p>घ) स्थानीय बिउ, पशुपन्छी तथा</p>	<p>अभिलेख, रैथाने जात को पहिचान, प्रबर्द्धन कार्ययोजना, जलवायु परिवर्तनका असरहरु र नवीकरणका अभ्यासहरु , किसानको अन्तर्क्रिया, संरक्षण</p>	<p>अभिलेख, प्रतिवेदन, कार्ययोजना, किसान पहुँचको कार्ययोजना</p>			<p>राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था</p>

माछा भुराको संरक्षण कार्ययोजना तयार गरी सरकारलाई सिफारिस गर्ने ड.) रैथानै विउ, जात र नश्लमा किसानको पहुँच पुरयाउन र किसान अधिकारको संरक्षण आवश्यक पहल गर्ने एवम् कार्ययोजना सिफारिस गर्ने	कार्ययोजना					
--	------------	--	--	--	--	--

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेस्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	किसानको ज्ञान, सिप र प्रविधिको अभिलेखिकरण गर्न सहयोग गर्ने	+	+				
२	रैथाने विउ, जात एवम् पशुपन्छिका नश्ल प्रवर्द्धन कार्यक्रमको पैरवी गर्ने	+	+	+	+	+	+
३	जलवायु परिवर्तनबाट कृषि क्षेत्र मा पर्ने क्षति एवम् उत्पादन र उत्पादकत्व कमीलाई न्यूनीकरण गर्न किसानको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने	+	+	+	+	+	+
४	स्थानीय विउ, पशुपन्छी तथा माछा भुराको संरक्षण कार्ययोजना तयार गरी सरकारलाई सिफारिस गर्ने	+	+				
५	रैथानै विउ, जात र नश्लमा किसानको पहुँच पुरयाउन र किसान अधिकारको संरक्षण गर्न आवश्यक पहल गर्ने एवम् कार्ययोजना सिफारिस गर्ने	+	+				

(१०) नेपाल सरकारले समय समयमा तोकेको अन्य काम गर्ने

नेपाल सरकारबाट समय सापेक्ष आई पर्ने समस्या समाधान वा सुझावको लागि माग भएमा वा समय समयमा तोकेको काम गर्ने कार्य क्षेत्र तोकिएकोले आकस्मिक कार्यक्रमहरु समेत सन्चालन गर्नु पर्ने हुन्छ। **राष्ट्रिय किसान आयोगलाई कार्य क्षेत्र नतोकिएको तर सम्भावित लक्षित कार्ययोजना:**

१०.१ प्रत्येक किसानलाई राज्यबाट संचालित सूचना, संचार, प्रविधि एवम् कृषि प्रसारमा पहुँच पुरयाउने। कृषि लाई **डिजिटल कृषिको** रुपमा रुपान्तरण गर्ने

१०.२. विभिन्न दैबिक विपद् जस्तै: भूकम्प, महामारी रोग, पहिरो, हावा हुरी, बाढी,आदिले क्षति न्यूनीकरण गर्न सहूलियत कृषण, विमा व्यवस्थापन, राहत एवम् क्षतिपूर्ति हुने कार्यमा आयोगको अग्रणी भूमिका रहने छ

१०.३ महिला कृषक, दलित तथा भूमिहिन जनजाति कृषक लाई सहकारी मा आवद्ध गर्दै क्षमता विकासमा जोड दिने

१०.४. किसान रोजगार कार्यक्रम अन्तरगत विदेश पलायन हुनबाट युवालाई रोक्न, विदेशबाट फर्केकालाई स्वदेशमै व्यवसाय शुरु गर्न साना किसान, भूमिहिन किसान, श्रमिक किसानलाई किसान रोजगारी कार्यक्रमबाट कृषिलाई व्यावसायीकरण गर्दै जाने।

१०.५. कृषि अनुदान प्रणालीलाई नयां बैज्ञानिक तरीकाले संचालन गर्नु र किसानको पहुँचमा सहज बनाउने, नीजी, सहकारी तथा सरकारी सहयोग एवम् साम्प्रदायीमा व्यवसाय र उद्योग प्रवर्द्धन गर्ने जस्ता कार्यक्रमहरुको समन्वय गर्ने।

१०.६. विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय दान, कृषण एवम् अनुदान बाट संचालित आयोजनाहरुलाई किसान मैत्री बनाउन शुरु देखि नै पैरवी गर्ने, अनुगमन गरी सरकारलाई सुझाव पेश गर्ने र कार्यान्वयनमा सहयोग गर्ने।

सि.नं.	मुख्य कार्य क्षेत्र	उद्देश्य	रणनीति	कार्यनीति
१.	नेपाल सरकारले समय समयमा तोकेको अन्य काम गर्ने ।	डिजिटल कृषिको प्रबर्द्धन गरी कृषिक्षेत्रलाई आधुनिकीकरण र यान्त्रिकरणमा सहयोग गर्ने । डिजिटल कृषिमा आधारित रही सेवा विस्तार गर्न कृषि सुचना केन्द्र स्थापना गर्न सहयोग गर्ने एवम् कृषकको क्षमता विकास गर्ने ।	(१)प्रत्येक किसानलाई राज्यबाट संचालित सूचना, संचार, प्रविधि एवम् कृषि प्रसारमा पहुँच पुरयाउने । कृषि लाई डिजिटल कृषिको रुपमा रुपान्तरण गर्ने ।	(१) डिजिटल कृषि (e-Agriculture) मा सरकारको लगानी बढाउन अभिप्रेरित गर्ने । (२) “ उत्पादन देखि बजारकिरण सम्म” मा डिजिटल प्रक्रिया जोडन पैरर्वा गर्ने (३) डिजिटल सेवामा किसानको सहभागिताको लागि कृषक संघ, संस्था, संगठन र सन्जाल सँग सहकाय तथा समन्वय गर्ने । (४) डिजिटल सेवालालाई बढावा दिन किसानको पमता अभिवृद्धिमा सकार्य गर्ने (५) कृषि सुचना केन्द्र स्थापना गर्न सहयोग गर्ने ।
		विभिन्न दैविक विपद, प्राकृतिक प्रकोप बाट किसान लाई हुने क्षति लाडू न्यूनीकरण गर्न क्षमता विकास गर्न सहयोग गर्ने एवम् सो को डाटावेस बनाई सरकारी, गैरसरकारी एवम् निजी क्षेत्रबाट सहयोगको लागि समन्वय गर्ने ।	(२)विभिन्न दैविक विपद जस्तै: भूकम्प, महामारी रोग, पहिरो, हावा हुरी, बाढी,आदिले क्षति न्यूनीकरण गर्न सहूलियत ऋण, विमा व्यवस्थापन, राहत एवम् क्षतिपुर्ति हुने कार्यमा आयोगको अग्रणी भूमिका रहने छ ।	(१)विभिन्न दैविक विपद जस्तै भूकम्प, महामारी रोग, पहिरो, हावा हुरी, बाढी आदिले हुने क्षति न्युनीकरण को लागि किसानको क्षमता अभिवृद्धि गर्न सहयोग गर्ने । (२) दैविक विपद आदिबाट हुने क्षतिको क्षतिपुर्तिको लागि न्युन ब्याजमा सहूलियत ऋण, विमा व्यवस्थापन लगायत अन्य सरकारी तथा गैर सरकारी एवम् निजी क्षेत्रबाट सुविधाको लागि सिफारिस गर्ने । (३) राहत तथा क्षतिपुर्तिको लागि डाटावेस तयार गरी सिफारिस गर्ने (४) राहत एवम् क्षतिपुर्ति कोषमा किसानको पहुँच बढाउन आवश्यक पहल गर्ने ।
		महिला, भूमिहिन, जनजाति, दलित एवम् श्रमिक किसानको हक, हित, अधिकार संरक्षणको लागि क्षमता विकासको लागि सहयोग गर्ने	(३)महिला कृषक, दलित तथा भूमिहिन जनजाति कृषक लाई सहकारी मा आवद्ध गर्दै क्षमता विकासमा जोड दिने ।	(१) महिलाकृषकको कृषि मा योगदान गरे अनुसार क्षमता अभिवृद्धि तथा सिप विकासका कार्यक्रम संचालनमा सहयोग गर्ने । (२)निम्न आयस्तर भउका दलित तथा श्रमिक किसानलाई सहकारीमा आवद्ध गरी क्षमता विकास एवम् रोजगारी श्रृजना गर्न सहयोग गर्ने । (३)साना किसान द्वारा गठित सहकारी सुदृढीकरणमा सहयोग गर्ने । (४) श्रामिक कृषक, एकल महिला, निम्न आयस्तरका कृषक, दलित कृषक को आय आर्जन का विविध कार्यक्रमहरु तर्जुमा गरी सिफारिस गर्ने ।
		किसान रोजगार कार्यक्रम, किसान कृषि व्यवसाय स्वरोजगार कार्यक्रम, साना किसान कृषि व्यवसाय कार्यक्रम, युवा कृषि व्यवसाय स्टार्ट अप कार्यक्रम प्रबर्द्धन गर्न सहयोग गर्ने	(४)किसान रोजगार कार्यक्रम अन्तरगत विदेश पलायन हुनबाट युवालालाई रोक्न, विदेशबाट फर्केकालाई स्वदेशमै व्यवसाय शुरु गर्न साना किसान, भूमिहिन किसान,	(१) किसान रोजगार कार्यक्रम लागु गर्न पहल गर्ने । (२)विदेश पलायन हुन लागेका एवम् विदेशबाट फर्केका लाई स्वदेश मै कृषि व्यवसाय शुरु गर्ने (Start up) गरेका युवा लाई कृषि स्वरोजगार कार्यक्रममा आवद्ध हुन पहल गर्ने । (३) किसान स्वरोजगार कार्यक्रमबाट

			<p>श्रमिक किसानलाई किसान रोजगारी कार्यक्रमबाट कृषिलाई व्यावसायीकरण गर्दै जाने</p>	<p>साना किसान , श्रमिक किसान एवम् अति विपन्न किसानको लागि रोजगार सृजना गरी आम्दानी बृद्धि गर्ने किसिमको व्यवसाय तर्जुमागर्न, कार्यान्वयन गर्न। अनुगमन गर्न मा सहयोग र समन्वय गर्ने ।</p> <p>(४)साना किसानलाई कृषि व्यवसायमा आबद्ध गरी नाफामुलक र प्रतिस्पर्धाका विभिन्न कार्यक्रमहरु सिफारिस गर्ने</p> <p>(५) कृषि व्यवसायलाई प्रबर्द्धन गर्न ईन्क्युबेसन, इनोभेसन एवम् स्टार्ट अप अभियान सन्चालन गर्न पहल गर्ने ।</p>
		<p>कृषि व्यवसायलाई नाफामुलक र प्रतिस्पर्धी बनाउन अनुदान प्रणालीलाई उत्पादन मा आधारित एवम् बजारमा आधारित रही न्युनतम समर्थन मुल्य प्राप्त हुने गरी प्रक्रिया बढाउन सिफारिस गर्ने</p>	<p>(५)कृषि अनुदान प्रणालीलाई नयाँ वैज्ञानिक तरीकाले संचालन गर्नु र किसानको पहुँचमा सहज बनाउने, नीजी, सहकारी तथा सरकारी सहयोग एवम् सामुदायीमा व्यवसाय र उद्योग प्रबर्द्धन गर्ने जस्ता कार्यक्रमहरुको समन्वय गर्ने</p>	<p>(१) कृषि अनुदान प्रणाली लाई नयाँ वैज्ञानिक एवम् अधिकतम किसानको पहुँच पुग्ने गरी सन्चालन गर्न सिफारिस गर्ने ।</p> <p>(२) अनुदानलाई सबै तप्काका किसानहरुमा पहुँच परयाउन किसान संघ, संस्था, संगठन एवम् सन्जाल लाई सक्रिय रुपमा परिचालन गर्ने र अनुगमन गर्ने ।</p> <p>(३) उत्पादनमा आधारित अनुदान प्रणालीलाई अबलम्बन गर्न सिफारिस गर्ने ।</p> <p>(४) अनुदान प्रणालीलाई बजार सँग जोडि न्युनतम समर्थन मुल्य लागु हुने गरी कार्यान्वयन गर्न पहल गर्ने ।</p> <p>(५) अनुदान प्रणालीलाई पारदर्शी बनाउन अनुगमन प्रणालीलाई सुर्दढ बनाउने र प्रतिवेदन तयार गरी सम्बन्धित निकायमा पेश गर्ने ।</p>
		<p>स्वदेशी वा विदेशी कृष, अनुदान , दान आदिबाट सन्चालित आयोजनाहरुको अनुगमन गर्ने, किसानको सहभागिता जुटाउन सहयोग गर्ने , किसान मैत्री बनाउन आवश्यक सुफाव पेश गर्ने ।</p>	<p>(६)विभिन्न अर्न्तराष्ट्रिय दान, कृष एवम् अनुदान बाट संचालित आयोजनाहरुलाई किसान मैत्री बनाउन शुरु देखि नै पैरवी गर्ने, अनुगमन गरी सरकारलाई सुफाव पेश गर्ने र कार्यान्वयनमा सहयोग गर्ने</p>	<p>(१) अर्न्तराष्ट्रिय दान, कृष एवम् अनुदान बाट सन्चालित आयोजनाहरुलाई किसान मैत्री बनाउन पहल गर्ने ,</p> <p>(२) आयोजना तर्जुमागर्न किसानको प्रत्यक्ष सहभागिताको लागि सुफाव पेश गर्ने ।</p> <p>(३) आयोजना कार्यान्वयन गर्दा किसानको सहभागिता शुरु देखि नै हुन आवश्यक समन्वय र सहयोग गर्ने ।</p> <p>(४) आयोजनाको अनुगमन गरी समस्या समाधानका उपायहरु सिफारिस गर्ने ।</p> <p>(५) कृषि क्षेत्रका आयोजनाहरुको कार्यान्वयन पक्ष लगायत किसानको हक, हित र अधिकार संरक्षण गर्न आवश्यक समन्वय गर्ने एवम् आयोजनाहरु सँग आवश्यकता अनुसार छलफल र अर्न्तक्रिया गर्ने ।</p>

:

१०.१ प्रत्येक किसानलाई राज्यबाट संचालित सूचना, संचार, प्रविधि एबम् कृषि प्रसारमा पहुंच पुरयाउने । कृषि लाई डिजिटल कृषिको रुपमा रुपान्तरण गर्ने ।

(१) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसर र जोखिम विश्लेषण

<p>सबल पक्षहरु</p> <p>(१) डिजिटल कृषि को रुपमा विकास गर्न सके कृषकले सजिलै कृषि सुचना प्राप्त गर्ने, ज्ञान सिप आर्जन गर्न सकिन्छ ।</p> <p>(२) प्राकृतिक प्रकोप , जलवायु परिवर्तनका असरहरु न्युनीकरण गर्न सकिन्छ ।</p> <p>(३) डिजिटल कृषि सेवा सँग जोडिएका किसानको हातमै सेवा प्रवाह हुन्छ र सिप विकासमा मद्दत गर्दछ ।</p>	<p>कमजोर पक्षहरु</p> <p>(१) कृषिमा डिजिटल सेवा थोरै संख्यामा किसानको पहुंचमा छ,</p> <p>(२) यस सम्बन्धमा सरकारबाट खासै लगाना भएको छैन ।</p>
<p>अबसर</p> <p>(१) डिजिटल कृषि सेवाले किसानमा सिप विकास र क्षमता अभिवृद्धिमा ठुलो मद्दत गर्ने हुन्छ ।</p> <p>(२) डिजिटल सेवाले कृषि लाई आधुनिककरण गर्न सहयोगी हुनेछ र युवालाई कृषि पेशा प्रति आकृष्ट गर्न सकिन्छ ।</p> <p>(३) कृषि को उत्पादन देखि बजारीकरण सम्म को अबसरहरु डिजिटल रुपमा प्रस्तुत हुदा कृषि पेशा नाफामुलक र प्रतिस्पर्धी हुन मद्दत गर्दछ ।</p>	<p>जोखिम</p> <p>(१) समन्वय र सहकार्यको कमीले डिजिटल सेवा पुरयाउन कठिन हुन्छ ।</p>

(२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२.	प्रत्येक किसानलाई राज्यबाट संचालित सूचना, संचार, प्रविधि एबम् कृषि प्रसारमा पहुंच पुरयाउने । कृषि लाई डिजिटल कृषिको रुपमा रुपान्तरण गर्ने ।				५० लाख	
२.१	लक्ष्य: कृषि, पशुपन्छी तथा मत्स्य क्षेत्रलाई डिजिटल कृषिको रुपमा विकास गरी कृषि व्यवसायमा रुपान्तरण गर्ने, डिजिटल सेवा बाट प्रविधि किसानको हातमा पुरयाउने, कृषिलाई	डिजिटल कृषि सेवा मा किसानको पहुंच, किसानमा कृषि उत्पादन देखि बजारीकरण	तथ्यांक , डिजिटल सेवा प्रवाह, किसानको नाफा वृद्धि	महँगो भई किसानको पहुंच नहुन सक्छ		३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, निजी क्षेत्र

	नाफामुलक तथा प्रतिस्पर्धी बनाउने र कृषि उत्पादन देखि बजारीकरण सम्मको प्रक्रियालाई एकीकृत रूपमा डिजिटल सेवा प्रवाह व्यवस्थापन गर्ने	सम्मको सेवा डिजिटल उपलब्ध हुने				
२.२	उद्देश्य: क) डिजिटल कृषि सेवामा किसानको पहुच बढाउने ख) डिजिटल सेवा किसानलाई उपलब्ध गराउन सरकारी तथा निजी क्षेत्रलाई संलग्न गराउने ग) नव प्रवर्तन प्रविधि को विकास एवम् अनुसन्धानको सहयोग कृषि लाई आधुनिक बनाउने घ) कृषि मा युवा लाई आकर्षित गर्ने, एकीकृत रूपमा सेवा प्रवाह हुने ड.) कृषि पेशा नाफामुलक तथा प्रतिस्पर्धी बनाउने	नवप्रवर्तन प्रविधिको विकास हुने, उत्पादन तथा उत्पादकत्व वृद्धि हुने, युवाको संख्या वृद्धि हुने नाफामा वृद्धि हुनेआउने	तथ्यांक, प्रतिवेदन,अध्ययन तथा अनुसन्धान	किसान ईच्छुक नहुन सक्छ		३ तहका सरकार , कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग
२.३	प्रतिफल: क)व्यावसायिक किसानको संख्या वृद्धि हुने। ख) परम्परागत कृषिमा आधारित संख्या घट्नेछ । ग)कृषि नाफामुलक तथा प्रतिस्पर्धी हुन्छ घ) कृषिमा यान्त्रीकरण को उपयोगे वृद्धि हुनेछ ।	खाद्यान्नमा आयात घट्ने, व्यावसायिक किसानको संख्या मा वृद्धि हुने,	तथ्यांक, प्रतिवेदन	कार्यान्वयनमा असफलता		३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, उद्योग मन्त्रालय, अर्थ मन्त्रालय
२.४	कार्यक्रमहरु: क) डिजिटल कृषि मा सरकार र निजी क्षेत्रको लगानी गर्न अभिप्रेरित गर्ने ख) उपलब्ध डिजिटल सेवामा किसानको सहभागिताको लागि प्रेरित	उत्पादन र उत्पादकत्व वृद्धि, व्यावसायिक कृषिको संख्यामा वृद्धि, एकीकृत	तथ्यांक, प्रतिवेदन,	कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने		राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, कृषक सन्जाल र संघ, संगठन

गर्ने ग) कृषि उत्पादन देखि बजारीकरण सम्मको प्रक्रियालाई डिजिटलमा जोडन पहल गर्ने घ) डिजिटल सेवा सिप विकासको तालिम तथा क्षमता विकासको कार्यक्रम सन्चालन गर्ने एवम् अन्य निकायलाई सो कामको लागि सुझाव दिने	डिजिटल कृषि सेवा प्रवाह					
---	-------------------------	--	--	--	--	--

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	डिजिटल कृषि मा सरकार र निजी क्षेत्रको लगानी गर्न अभिप्रेरित गर्ने	+	+				
२	उपलब्ध डिजिटल सेवामा किसानको सहभागिताको लागि प्रेरित गर्ने	+	+				
३	कृषि उत्पादन देखि बजारीकरण सम्मको प्रक्रियालाई डिजिटलमा जोडन पहल गर्ने	+	+	+			
४	डिजिटल सेवा सिप विकासको तालिम तथा क्षमता विकासको कार्यक्रम सन्चालन गर्ने एवम् अन्य निकायलाई सो कामको लागि सुझाव दिने	+	+	+	+	+	

१०.२ विभिन्न दैबिक बिपद् जस्तै: भूकम्प, महामारी रोग, पहिरो, हावा हुरी, बाढी,आदिले क्षति न्यूनीकरण गर्न सहलियत ऋण, विमा ब्यबस्थापन, राहत एवम् क्षतिपुर्ति हुने कार्यमा आयोगको अग्रणी भूमिका रहने छ ।

(१)सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसर र जोखिम विश्लेषण

<p>सबल पक्ष</p> <p>(१) दैबिक बिपदको राहत आदिको लागि ऐन कानुन भएको एवम् स्थानीय प्रशासन लाई सो को जिम्मेवारी तोकिएको</p> <p>(२) दैबिक बिपदको बेलामा राहतको काम गर्ने , कृषि क्षतिपुर्तिको समेत तथ्यांक लिने गरेको</p> <p>(३) दैबिक प्रकोप एवम् प्राकृतिक प्रकोप को क्षति लाई न्यूनीकरण गर्न प्रकोप पुर्व लिईने सावधानी र पुर्वतयारीको काम समेत हुने गरेको</p>	<p>कमजोर पक्ष</p> <p>(१) कृषि क्षति को तथ्यांक लिए पनि राहत पाउने तर क्षतिपुर्ति नपाउने अवस्था रहेको</p> <p>(२) प्राकृतिक प्रकोप को क्षतिपुर्ति कोषमा साना तथा श्रमिक कृषकको पहुँच नपुग्ने</p>
<p>अबसर</p> <p>(१) प्राकृतिक प्रकोपबाट हुने क्षतिको क्षतिपुर्ति प्राप्त गर्ने अबसर हुन्छ</p> <p>(२) क्षतिपुर्ति प्राप्त भएमा कृषि प्रति आकर्षण बढने हुन्छ</p> <p>(३) प्रकोप पुर्वको तयारीमा किसानको दायित्व बोध हुने</p>	<p>जोखिम</p> <p>(१) प्राकृतिक प्रकोप राहत एवम् क्षतिपुर्ति मा साना किसानको पहुच नहुने र प्रक्रिया जटिल हुने</p>

(२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२.	विभिन्न दैविक विपद् जस्तै: भूकम्प, महामारी रोग, पहिरो, हावा हुरी, बाढी, आदिले क्षति न्यूनीकरण गर्न सहूलियत कृण, विमा व्यवस्थापन, राहत एवम् क्षतिपुर्ति हुने कार्यमा आयोगको अग्रणी भूमिका रहने छ				३० लाख	
२.१	लक्ष्य: दैविक विपद् जस्तै: भूकम्प, महामारी रोग, पहिरो, हावा हुरी, बाढी, आदिले क्षति न्यूनीकरण गर्ने, प्रकोप बाट हुने क्षति नहुन पूर्व तयारी गर्ने र क्षतिपुर्ति हुने कार्यमा आयोगको अग्रणी भूमिका रहने छ	दैविक प्रकोप बाट हुने क्षतिको तथ्यांक, राहत विवरण, अध्ययन, अनुसन्धान	तथ्यांक, प्रतिवेदन, सुची	तथ्यांकको प्रमाणीकरण गर्न समस्या		३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, अन्य गैर सरकारी स.स्था, कृषक सन्जाल
२.२	उद्देश्य: क) विभिन्न दैविक विपद् जस्तै: भूकम्प, महामारी रोग, पहिरो, हावा हुरी, बाढी, आदिले क्षति न्यूनीकरण गर्ने (ख) क्षतिपुर्तिको लागि न्युन ब्याजमा सहूलियत कृण, विमा व्यवस्थापन, (ग) राहत एवम् क्षतिपुर्ति हुने कार्यमा आयोगको अग्रणी भूमिका (घ) प्राकृतिक विपद् को क्षति न्यूनीकरण गर्न पूर्व तयारीको लागि क्षमता अभिवृद्धि गर्ने	क्षति न्युनिकरण गर्न पूर्व तयारी, किसानलाई प्राप्त क्षतिपुर्ति, राहत विवरण, क्षमता विकासका कार्यक्रम, किसानले पाउने राहत कार्यक्रम	तथ्यांक, प्रतिवेदन,	राहत र क्षतिपुर्तिमा कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालयको पहुच कम भएको		३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग
२.३	प्रतिफल: क) विभिन्न दैविक विपद् क्षति न्यूनीकरण हुने र कृषकको क्षमता विकास हुने (ख) क्षतिपुर्तिको लागि न्युन ब्याजमा सहूलियत कृण, विमा व्यवस्थापन, (ग) राहत र क्षतिपुर्तिमा किसानको पहुच बढने (राहत र क्षतिपुर्तिको विवरण,	तथ्यांक, प्रतिवेदन	कार्यान्वयनमा असफलता		३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, उद्योग मन्त्रालय, अर्थ मन्त्रालय
२.४	कार्यक्रमहरू: क) विभिन्न दैविक विपद् जस्तै: भूकम्प, महामारी रोग, पहिरो, हावा हुरी, बाढी, आदिले क्षति न्यूनीकरण गर्न कृषकको क्षमता विकास गर्न पहल गर्ने (ख) क्षतिपुर्तिको लागि न्युन	क्षति न्युनीकरण हुने, किसानलाई क्षतिपुर्ति र राहत प्राप्त हुने प्रकोप को	तथ्यांक, प्रतिवेदन, ,	कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने		राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था, सहकारी

ब्याजमा सहूलियत ऋण, विमा ब्यबस्थापनको लागि सिफारिस गर्ने (ग) राहत एवम् क्षतिपुर्ति हुने कार्यमा आयोगको अग्रणी भूमिका हुने (घ) राहत एवम् क्षतिपुर्ति कोषमा किसानको पहुच पुरयाउन आवश्यक पहल गर्ने	क्षतिलाई न्यूनीकरण गर्न क्षमता विकास हुने					संस्था, उद्योग विभाग, अर्थ मन्त्रालय
---	---	--	--	--	--	--------------------------------------

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	विभिन्न दैबिक विपद् जस्तै: भूकम्प, महामारी रोग, पहिरो, हावा हुरी, बाढी, आदिले क्षति न्यूनीकरण गर्न कृषकको क्षमता विकास गर्न पहल गन	+	+	+			
२	क्षतिपुर्तिको लागि न्युन ब्याजमा सहूलियत ऋण, विमा ब्यबस्थापनको लागि सिफारिस गर्ने	+	+				
३	राहत एवम् क्षतिपुर्ति हुने कार्यमा आयोगको अग्रणी भूमिका हुने र सोही अनुसार नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार एवम् स्थानीय सरकारलाई सिफारिस गन	+	+	+	+	+	+
४	राहत एवम् क्षतिपुर्ति कोषमा किसानको पहुच पुरयाउन आवश्यक पहल गर्ने	+	+	+	+	+	

१०.३ महिला कृषक, दलित तथा भूमिहिन जनजाति कृषक लाई सहकारी मा आवद्ध गर्दै क्षमता विकासमा जोड दिने

(१) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसर र जोखिम विश्लेषण

<p>सबल पक्ष:</p> <p>(१) महिला, दलित, जनजाति एवम् भूमिहिन कृषकहरुको उत्थानका कार्यक्रमहरु विभिन्न सरकारी तथा गैरसरकारी संस्थाहरुबाट सन्चालन भएको ।</p> <p>(२) क्षमता विकासका कार्यक्रमहरुमा महिलाको सहभागिता बृद्धि हुदै गरेको ।</p> <p>(३) संघीय, प्रदेश एवम् स्थानीय तहको सरकारसँग समन्वय भई सहकारी गठन गरी क्षमता विकासका कार्यक्रमहरु सन्चालन हुदै गरेको</p> <p>(४) दलित, जनजाति तथा भूमिहिन कृषकहरुको क्षमता विकास एवम् सहकारी सुदृढीकरण मार्फत गरीबी न्यूनीकरण एवम् आय आर्जन बृद्धि हुने</p>	<p>कमजोर पक्ष:</p> <p>(१) महिला किसानहरु घरायसि लगायत कृषि कर्ममा बढी व्यस्त रहने भएकोले सहकारी तथा सिप विकास कार्यक्रममा सहभागी हुन नचाहने</p> <p>(२) दलित, जनजाति एवम् भूमिहिन कृषकहरु सहकारीमा आवद्ध हुन नचाहने ।</p> <p>(३) कृषिका सहकारीहरु खासै सक्रिय नदेखिएको</p>
<p>अबसरहरु</p> <p>(१) कृषिमा मुक्तया महिलाहरुको योगदान ६५ प्रतिशत जति भएकोले सोही अनुसार सिप विकास र क्षमता अभिवृद्धि</p>	<p>जोखिम:</p> <p>(१) सोचे अनुसारको महिला कृषक, जनजाति एवम् दलित कृषकहरुको सहभागिता नहुने</p>

कार्यक्रममा सहभागी हुदा कृषि व्यवसायिकरणमा सहयोग पुग्ने । (२)दलित र जनजाति एवम् भूमिहिन कृषकहरुको जनचेतना अभिवृद्धि भई आय आर्जन एवम् रोजगारीको अवसरहरु बृद्धि हुने (३) सहकारी सुदृढिकरण हुन्	(२) साना किसानको पुँजीको कमिले सहकारी सफल नहुने
--	---

(२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२.	महिला कृषक, दलित तथा भूमिहिन जनजाति कृषक लाई सहकारी मा आवद्ध गर्दै क्षमता विकासमा जोड दिने ।					
२.१	लक्ष्य: महिला कृषक, दलित तथा भूमिहिन जनजाति कृषकको क्षमता अभिवृद्धि गर्न सहकारीमा आवद्ध गर्ने र सामुहिक सहकार्यले आय बृद्धिका कार्यक्रम सन्चालन गर्ने ।	महिलाकृषक, दलित, जनजाति संलग्न भएको सहकारी गठन हुने, सहकारी बाट कृषि व्यवसायिकरण हुने	तथ्यांक , प्रतिवेदन	कार्यान्वयनमा समस्या र साना किसानलाई समेटन जटिल	५० लाख	३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, सम्बन्धित सरोकारवालाहरु, सहकारी कार्यालयहरु
२.२	उद्देश्य: क) महिला कृषकको कृषि मा योगदान गरे अनुसार क्षमता अभिवृद्धि तथा सिप विकासका कार्यक्रममा सहभागी बनाउने (ख)निम्न आयस्तर भएका दलित तथा श्रमिक कृषक हरुको सहकारीमा आवद्ध गरी सामुहिक रुपमा क्षमता विकासका कार्यक्रमहरु सन्चालन गर्ने	सहकारी गठन, क्षमता अभिवृद्धिका कार्यक्रमहरु ,महिला, दलित तथा जनजाति किसानहरु को आवद्धता,आय स्तरमा बृद्धि, कृषिमा व्यवसायीकरण	तथ्यांक, प्रतिवेदन,	साना किसानद्वारा सहकारी सन्चालनमा समस्या, पुँजीको कमी		३ तहका सरकार , कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, कृषक संघ, संस्था

	<p>(ग)भूमिहिन कृषक, जनजाति एवम् उत्पीडीत बर्गका कृषकहरुको क्षमता विकास गरी आय आर्जन का कार्यक्रमहरु सन्चालन गर्ने ।</p> <p>(घ) महिला , दलित, जनजाति एवम् निम्न आय स्तरका कृषकहरुलाई सहकारीमा आवद्ध गरी क्षमता विकास गरी ब्यावसायिक किसानमा परिणत गर्ने र रोजगारी सृजना गर्ने</p>					
२.३	<p>प्रतिफल: क) महिलाहरुको कृषिमा योगदान भए अनुसार क्षमता विकास भई कृषिमा ब्यावसायीकरण गर्न सहज हुने</p> <p>(ख) महिला, दलित एवम् जनजातिका कृषक र कृषि श्रमिकलाई सहकारी मा आवद्ध भई रोजगार सृजना हुनेछ ।</p> <p>(ग) साना किसानको कृषि उत्पादनमा बढोतरी भई आय आर्जन हुने एवम् सहकारी समृद्धिमा टेवा पुग्ने हुनेछ ।</p>	<p>महिलाहरुको ब्यावसायिक कृषिमा सहभागिता,सहकारीको संख्यामा उल्लेखनीय वृद्धि, दलित र जनजाति कृषकहरुको आमदानीमा वृद्धि,</p>	<p>डाटा बेस, तथ्यांक, प्रतिवेदन</p>	<p>कार्यान्वयनमा असफलता</p>		<p>३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग, सहकारी विभाग, अन्य सरकारी तथा गैर सरकारी निकायहरु</p>
२.४	<p>कार्यक्रमहरु:</p> <p>(क) महिला कृषकको कृषि मा योगदान गरे अनुसार क्षमता अभिवृद्धि तथा सिप विकासका कार्यक्रम सन्चालन तथा सिफारिस</p> <p>(ख)निम्न आयस्तर भएका दलित तथा श्रमिक कृषक हरुको सहकारीमा आवद्ध</p>	<p>महिला कृषकहरु द्वारा सहकारी गठन, दलित, जनजाति एवम् निम्न आयका महिलाहरु सम्मिलित सहकारी निर्माण, क्षमता विकासका कार्यक्रम, ब्यावसायिक कृषिको वारे क्षमता</p>	<p>तथ्यांक, प्रतिवेदन, डाटाबेस</p>	<p>कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने</p>		<p>राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था, कृषि तथा पशुपन्छी विकास</p>

<p>गरी सामुहिक रुपमा क्षमता विकासका कार्यक्रमहरु सन्चालन गर्ने</p> <p>(ग) भूमिहिन कृषक, जनजाति एबम् उत्पीडित वर्गका कृषकहरुको क्षमता विकास गरी आय आर्जन का कार्यक्रमहरु सन्चालन गर्न सिफारिस गर्ने ।</p> <p>(घ) महिला , दलित, जनजाति एबम् निम्न आय स्तरका कृषकहरुलाई सहकारीमा आवद्ध गरी क्षमता विकासका कार्यक्रम सन्चालन गर्न समन्वय गर्ने</p> <p>(ड.)साना किसान द्वारा गठित सहकारी सुदृढीकरणको लागि पहल गर्ने</p>	<p>विकास हुने</p>				<p>मन्त्रालय, सहकारी विभाग एबम् अन्य सरोकारवाला निकाय</p>
--	-------------------	--	--	--	---

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	महिला कृषकको कृषि मा योगदान गरे अनुसार क्षमता अभिवृद्धि तथा सिप विकासका कार्यक्रम सन्चालन तथा सिफारिस	+	+	+			
२	निम्न आयस्तर भएका दलित तथा श्रमिक कृषक हरुको सहकारीमा आवद्ध गरी सामुहिक रुपमा क्षमता विकासका कार्यक्रमहरु सन्चालन गर्ने	+	+	+	+	+	
३	भूमिहिन कृषक, जनजाति एबम् उत्पीडित वर्गका कृषकहरुको क्षमता विकास गरी आय आर्जन का कार्यक्रमहरु सन्चालन गर्न सिफारिस गर्ने ।	+	+	+	+	+	
४	महिला , दलित, जनजाति एबम् निम्न आय स्तरका कृषकहरुलाई सहकारीमा आवद्ध गरी क्षमता विकासका कार्यक्रम सन्चालन गर्न समन्वय गर्ने	+	+	+	+	+	
५	.साना किसान द्वारा गठित सहकारी सुदृढीकरणको लागि पहल गर्ने	+	+	+			

१०.४ किसान रोजगार कार्यक्रम अन्तरगत विदेश पलायन हुनबाट युवालाई रोक्न, विदेशबाट फर्केकालाई स्वदेशमै व्यवसाय शुरु गर्न साना किसान, भूमिहिन किसान, श्रमिक किसानलाई किसान रोजगारी कार्यक्रमबाट कृषिलाई व्यावसायीकरण गर्दै जाने

(१) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसर र जोखिम विश्लेषण

<p>सबल पक्ष:</p> <p>(१) संघीय , प्रदेश एवम् कतिपया स्थानीय सरकारहरुले युवा आकर्षित हुने, युवालाई पलायन हुन बाट रोक्ने, विदेशबाट फर्केका युवालाई रोक्ने किसिमको रोजगारमुलक कृषि कार्यक्रम तर्जुमा भई सन्चालन गरिएको ।</p> <p>(२) नेपाल सरकारले युवा स्वरोजगार कार्यक्रम बर्षेनी बजेट व्यवस्था गर्ने गरेको</p> <p>(३) कृषि सम्बन्धी रोजगार कार्यक्रम सहज हुने, आय स्तर बृद्धि हुने एवम् नयाँ प्रविधिले कम श्रम गनुपर्ने भएकोले कृषि रोजगार गर्न सजिलो हुने</p> <p>(४) कृषि व्यावसायीकरण भएमा थोरै पुजीले बढी आमदानी गर्न सक्ने</p>	<p>कमजोर पक्ष:</p> <p>(१) विदेशबाट फर्केका वा जान लागेका श्रमिक कृषक खेतीपातीमा खासै चासो दिने नगरेको ,</p> <p>(२) कृषि पेशालाई बढी श्रम लाग्ने कम आमदानी हुने पेशाको रूपमा लिएको</p> <p>(३) साना किसान एवम् भूमिहिन किसानको सरकारी सुविधा, सहूलियतमा पहुँच नपुगेको एवम् पुँजीको कमी हुने भएकोले अधिकांश युवा आकृष्ट नहुने</p>
<p>अबसर:</p> <p>(१) युवा स्वरोजगार कार्यक्रम थोरै पुजी लगानीले व्यवसाय गर्न सक्ने</p> <p>(२) बैकिग ऋण एवम् विमाको सहूलियतले व्यवसाय मा फाईदा पुग्ने</p> <p>(३) साना किसान, भूमिहिन श्रमिक एवम् विदेशबाट फर्केका किसानको लागि स्थानीय स्तरबाट सनचालन हुने गरी स्वरोजगार कार्यक्रम सन्चालन गर्न सक्ने</p>	<p>जोखिम</p> <p>(१) सरकारी निकाय तथा निजी क्षेत्रको समन्वय र सहकार्य नहुने एवम् साना , भूमिहिन कृषकको सरकारी एवम् गैरसरकारी निकायमा पहुँच नपुग्ने</p>

(२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२	किसान रोजगार कार्यक्रम अन्तरगत विदेश पलायन हुनबाट युवालाई रोक्न, विदेशबाट फर्केकालाई स्वदेशमै व्यवसाय शुरु गर्न साना किसान, भूमिहिन किसान, श्रमिक किसानलाई किसान रोजगारी कार्यक्रमबाट कृषिलाई व्यावसायीकरण गर्दै जाने ।				५० लाख	

२.१	लक्ष्य: विदेश पलायन हुनबाट युवालाई रोक्न, विदेशबाट फर्केकालाई स्वदेशमै व्यवसाय शुरु गर्न साना किसान, भूमिहिन किसान, श्रमिक किसानलाई किसान रोजगारी कार्यक्रमबाट कृषिलाई ब्यावसायीकरण गर्दै जाने एवम् कृषि व्यवसायलाडू नाफामुलक र प्रतिस्पर्धा बनाउदै जाने	युवा विदेश पलायनमा कमी आउने, युवा स्वरोजगार कार्यक्रममा सहभागी भई कृषि व्यवसायीकरणमा मद्दत पुग्ने	तथ्यांक , रोजगार संख्या तालीम सहभागी	ठगी तथा दूरुपयोग		३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, सहकारी विभाग, राष्ट्रिय किसान आयोग
२.२	उद्देश्य: क)किसान रोजगार कार्यक्रम लागु गर्ने ख)विदेश पलायन हुन लागेका एवम् विदेशबाट फर्केका लाई स्वदेशमै कृषि व्यवसाय शुरु गर्ने (ग) किसान स्वरोजगार कार्यक्रमबाट साना किसान, श्रमिक किसान एवम् अति बिपन्न किसानलाई रोजगार सृजना गरी आमदानी वृद्धि गर्ने (घ) साना किसानलाई कृषि व्यवसायमा आबद्ध गरी कृषिलाई आधुनिकीकरण गरी रुपान्तरण गर्ने (ड.)कृषि ब्यसायलाई नाफामुलक र प्रतिस्पर्धी बनाउने	किसान रोजगारी कार्यक्रमले किसानको बचत हुने , साना किसान र श्रमिक किसानलाई कृषि स्वरोजगार कार्यक्रममा सहभागी हुने	तथ्यांक, प्रतिवेदन, कृषि उद्योगमा वृद्धि	कार्यान्वयनमा वृद्धि		३ तहका सरकार , कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग
२.३	प्रतिफल: क) साना किसान एवम् श्रमिक किसान कृषि व्यवसायमा आबद्ध हुनेछ ख)युवाको विदेश पलायनमा कमी आउँछ (ग) किसानको क्षमता विकास हुने, ब्यावसायिक किसानमा रुपान्तरण हुने घ) कृषि सम्मानजनक पेशामा रुपान्तरण हुने	साना एवम् श्रमिक किसानलाई कृषि व्यवसाय गराई आमदानी वृद्धिका उपाय अपनाउने	तथ्यांक प्रतिवेदन अनुगमन रिपोर्ट	कार्यान्वयनमा असफलता		३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग
२.४	कार्यक्रमहरु:		तथ्यांक,	कार्यान्वयन	राष्ट्रिय किसान	राष्ट्रिय किसान

<p>क) किसान रोजगार कार्यक्रम लागु गर्न पहल गर्ने</p> <p>ख) विदेश पलायन हुन लागेका एवम् विदेशबाट फर्केका लाई स्वदशमै कृषि व्यवसाय शुरु गर्ने स्टार्ट अप गरेका युवालाई कृषि स्वरोजगार कार्यक्रममा आवद्ध हुन पहल गर्ने</p> <p>(ग) किसान स्वरोजगार कार्यक्रमबाट साना किसान, श्रमिक किसान एवम् अति विपन्न किसानलाई रोजगार सृजना गरी आमदानी वृद्धि गर्ने किसिमका कृषि व्यवसाय सृजना गर्न सहयोग तथा पहल गर्ने</p> <p>(घ) साना किसानलाई कृषि व्यवसायमा आवद्ध गरी कृषिलाई आधुनिकीकरण गरी रुपान्तरण गर्नेमा मद्दत गर्ने</p> <p>(ङ) कृषि ब्यसायलाई नाफामुलक र प्रतिस्पर्धी बनाउन विभिन्न कार्यक्रम सिफारिस गर्ने</p> <p>च) कृषि रोजगार प्रबर्द्धनका लागि सरकारी सेवा सुविधा एवम् सहूलियतमा साना किसानको पहुँच बढाउन पहल गर्ने</p> <p>छ) कृषि ब्यसायलाई प्रबर्द्धन गर्न इन्क्युबेसन, इनोभेसन एवम् स्टार्ट अप अभियान सन्चालन गर्न पहल गर्ने</p>	<p>कृषक रोजगार संख्या वृद्धि हुने, तालीम प्राप्त दक्ष व्यवसायी, कृषक रोजगार संख्या वृद्धि हुने, कृषि पेशाको रुपान्तरण हुने</p>	<p>प्रतिवेदन, अनुगमन रिपोर्ट</p>	<p>पक्ष कमजोर हुने</p>	<p>आयोगबाट खर्च हुने २० करोड (४ वर्षमा)</p>	<p>आयोग, तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था</p>
--	--	----------------------------------	------------------------	--	--

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	किसान रोजगार कार्यक्रम लागु गर्न पहल गर्ने	+	+	+			
२	विदेश पलायन हुन लागेका एवम् विदेशबाट फर्केका लाई स्वदशमै कृषि व्यवसाय शुरु गर्ने स्टार्ट अप गरेका युवालाई कृषि स्वरोजगार कार्यक्रममा आवद्ध हुन पहल गर्ने	+	+	+	+	+	
३	किसान स्वरोजगार कार्यक्रमबाट साना किसान,	+	+	+	+	+	

	श्रमिक किसान एबम् अति विपन्न किसानलाई रोजगार सृजना गरी आम्दानी बृद्धि गर्ने किसिमका कृषि ब्यवसाय सृजना गर्न सहयोग तथा पहल गर्न						
४	साना किसानलाई कृषि ब्यवसायमा आवद्ध गरी कृषिलाई आधुनिकीकरण गरी रुपान्तरण गर्नेमा मद्दत गर्ने	+	+	+	+	+	
५	कृषि ब्यवसायलाई नाफामुलक र प्रतिस्पर्धी बनाउन विभिन्न कार्यक्रम सिफारिस गर्ने	+	+	+	+	+	
६	कृषि रोजगार प्रबर्द्धनका लागि सरकारी सेवा सुविधा एबम् सहूलियतमा साना किसानको पहुँच बढाउन पहल गर्ने	+	+	+	+	+	
७	कृषि ब्यवसायलाई प्रबर्द्धन गर्न इन्क्युबेसन, इनोभेसन एबम् स्टार्ट अप अभियान सन्चालन गर्न पहल गर्ने	+	+	+	+	+	

१०.५ कृषि अनुदान प्रणालीलाई नयां बैज्ञानिक तरीकाले संचालन गर्नु र किसानको पहुँचमा सहज बनाउने, नीजी, सहकारी तथा सरकारी सहयोग एबम् साम्प्रदायीमा ब्यवसाय र उद्योग प्रबर्द्धन गर्ने जस्ता कार्यक्रमहरूको समन्वय गर्ने

(१) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसर र जोखिम विश्लेषण

<p>सबल पक्ष:</p> <p>१) नेपाल को संघीय सरकार, प्रदेश सरकार, स्थानीय सरकार एबम् गैर सरकारी निकायहरूबाट समेत कृषिमा अनुदान प्रणाली लागु भएको</p> <p>२) यस अगावै कृषि सामाग्री एबम् उत्पादन वस्तुमा दिएको अनुदान लाई बजेट मा ब्यवस्था हुने गरी उत्पादनको आधारमा कृषि अनुदानको ब्यस्थापन गर्ने</p> <p>३)साना अनुदान जस्तै बिमा, मल, उपचार, तरल नाइटोजन जस्ता अनुदानहरूमा सबै किसिमका किसानहरूको पहुँचभएको ।</p> <p>४) उत्पादन लागत बृद्धि भएको अबस्थामा अनुदान प्राप्त गर्न सक्ने सयन्त्र रहेको</p>	<p>कमजोर:</p> <p>१) सबै किसिमका किसानहरूको अनुदान प्रणालीमा पहुँच नभएको</p> <p>२) वस्तुगत र रकमागत अनुदानहरू को खासै उपयोग हुन नसकेको</p> <p>३) अनुदान बारे ब्यापक जनगुनासो रहेको</p>
<p>अबसरहरू</p> <p>१) उत्पादन मा आधारित अनुदान प्रणाली बाट उत्पादक कृषकलाई फाईदा पुग्ने</p> <p>२) कृषि उत्पादनको बजारीकरणमा सहज हुने</p> <p>३) अनुदान प्रणाली स्थानीय तहबाट प्रदान गरेमा बढी पारदर्शी हुने</p> <p>४) कृषि उपजको न्युनतम मुल्य तोकन सहज हुने</p>	<p>जोखिम:</p> <p>१) बिचेलियाको प्रवेशले कार्यान्वयनमा कठिनाई आउने</p> <p>२) पारदर्शी नहुने,</p> <p>३) अनुगमन प्रणाली सबल नहुने</p>

(२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२.	कृषि अनुदान प्रणालीलाई नयां बैज्ञानिक तरीकाले संचालन गर्नु र किसानको पहुँचमा सहज बनाउने, नीजी, सहकारी तथा सरकारी सहयोग एवम् साम्फेदारीमा ब्यवसाय र उद्योग प्रवर्द्धन गर्ने जस्ता कार्यक्रमहरुको समन्वय गर्ने					
२.१	लक्ष्य: कृषि अनुदान प्रणालीलाई नयां बैज्ञानिक तरीकाले संचालन गर्न पारदर्शी बनाउने र किसानको पहुँचमा सहज बनाउने, उत्पादनको आधारमा अनुदान बितरण गर्ने	अनुदान प्रणालीमा परिवर्तन आउने, पारदर्शी बनाउने, किसानको पहुँच बढाउने	तथ्यांक , प्रतिवेदन	अनुगमन फितलो हुने	५० लाख	३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी बिकास मन्त्रालय, खाद्य तथा गुण नियन्त्रण विभाग
२.२	उद्देश्य: क) कृषि अनुदान प्रणालीलाई नयां बैज्ञानिक तरीकाले संचालन गर्ने ख) अनुदानलाई सबै किसिमका किसानको पहुँचमा पुरयाउने ग)उत्पादनमा अधारित अनुदान प्रणाली अबलम्बन गर्ने घ)अनुदान प्रणाली लाई बजार सँग जोडि न्युनतम समर्थन मुल्य लागु हुने गरी कार्यान्वयन गर्ने ड.) अनुदान प्रणालीलाई पारदर्शी बनाउन अनुगमन प्रणाली सुदृढ बनाउने र सो को सयन्त्र स्थापना गर्ने	उत्पादन र बजार विक्रिको आधार बनाई अनुदान प्रणाली अबलम्बन गर्ने , अनुगमन प्रणाली सुदृढ हुने	तथ्यांक, प्रतिवेदन,सर्वेक्षण	त्रुटीपूर्ण कृषि नितीले सम्पूर्णकाममा बाधा आउने		३ तहका सरकार , कृषि तथा पशुपन्छी बिकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग
२.३	प्रतिफल: क)अनुदानमा सबै किसिमका किसानको पहुँच पुग्नेछ ।	अनुदानमा किसानको पहुँच,	तथ्यांक, कृषिको आम्दानी	कार्यान्वयनमा असफलता		३ तह कै सरकार, कृषि तथा

	ख) अनुदानलाई उत्पादन र बजार बिक्री वा संकलनको आधार बनाई दिएमा पारदर्शी हुने हुने ।	उत्पादन बृद्धि , बजार प्रवर्द्धन				पशुपन्छी विकास मन्त्रालय
२.४	<p>कार्यक्रमहरु:</p> <p>क) कृषि अनुदान प्रणालीलाई नयां बैज्ञानिक तरीकाले संचालन गर्न सिफारिस गर्ने</p> <p>ख) अनुदानलाई सबै किसिमका किसानको पहुँचमा पुरयाउन किसान संघ, संस्था, सन्जाल लाई सक्रिय रूपमा परिचालन गर्ने</p> <p>ग)उत्पादनमा आधारित अनुदान प्रणाली अबलम्बन गर्न सिफारिस गर्ने</p> <p>घ)अनुदान प्रणाली लाई बजार सँग जोडि न्युनतम समर्थन मुल्य लागु हुने गरी कार्यान्वयन गर्न पहल गर्ने</p> <p>ड.) अनुदान प्रणाली लाई पारदर्शी बनाउन अनुगमन प्रणाली सुदृढ बनाउने र सो को सयन्त्र स्थापना गर्न पहल गर्ने</p>	उत्पादन र उत्पादकत्व बृद्धि , कृषि ब्यबसायीकरण मा टेवा पुग्ने, अनुगमन सयन्त्र निर्माण हुने,कृषि वस्तुको न्युनतम मुल्य कायम गर्न एबम् लागु गर्न सहज हुने	तथ्यांक, प्रतिवेदन, कृषि ब्यबसायको अवस्था	कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने		राष्ट्रिय किसान आयोग, तहकै सरकार, कृषक, ब्यबसायी, उद्योगी र अन्य संघ संस्था

(३) आवधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	कृषि अनुदान प्रणालीलाई नयां बैज्ञानिक तरीकाले संचालन गर्न सिफारिस गर्ने	+					
२	अनुदानलाई सबै किसिमका किसानको पहुँचमा पुरयाउन किसान संघ, संस्था, सन्जाल लाई सक्रिय रूपमा परिचालन गर्ने	+	+	+			
३	उत्पादनमा आधारित अनुदान प्रणाली अबलम्बन गर्न सिफारिस गर्ने	+	+	+	+	+	
४	अनुदान प्रणाली लाई बजार सँग जोडि न्युनतम	+	+	+	+	+	

	समर्थन मुल्य लागु हुने गरी कार्यान्वयन गर्न पहल गर्ने						
५	अनुदान प्रणाली लाई पारदर्शी बनाउन अनुगमन प्रणाली सुदृढ बनाउने र सो को सयन्त्र स्थापना गर्न पहल गर्ने	+	+	+			

१०.६ विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय दान, कृषि एवम् अनुदान बाट संचालित आयोजनाहरूलाई किसान मैत्री बनाउन शुरु देखि नै पैरवी गर्ने, अनुगमन गरी सरकारलाई सुझाव पेश गर्ने र कार्यान्वयनमा सहयोग गर्ने

(१) सबल पक्ष, कमजोर पक्ष, अबसर र जोखिम विश्लेषण

<p>सबल पक्ष:</p> <p>(१) विभिन्न राष्ट्रिय, अन्तर्राष्ट्रिय एवम् नीजी क्षेत्रबाट अनुदान, कृषि बाट संचालित आयोजनाहरू कृषि क्षेत्रमा रहेको</p> <p>(२) अनुदान एवम् कृषिबाट संचालित आयोजनाको प्रगति मिश्रित रहेको र कतिपया स्थितिमा किसानले प्रत्यक्ष फाइदा भएको</p> <p>३) यस्ता आयोजनाहरूको अनुगमन भएको एवम् आयोजना समाप्ति पछि नेपाल सरकारलाई हस्तान्तरण हुने गरेको</p> <p>४) न्युन बजेटमा संचालित कृषि कार्यक्रमलाई लक्षित कार्यक्रम संचालन गर्न टेवा पुऱ्याएको</p>	<p>कमजोर पक्ष:</p> <p>१) आयोजनाहरूको सरकारी वा गैरसरकारी सबै निकायहरू सित समन्वय हुन नसकेको</p> <p>२) आयोजनाहरू किसानमैत्री नभएको गुनासो</p> <p>३) किसान वा किसान प्रतिनिधीलाई आयोजना तर्जुमा भएकै देखि सहभागी बनाइदैन ।</p> <p>४) केही आयोजनाहरू पारदर्शी नभएको</p> <p>५) आयोजनाहरूको बजेट समयमा खर्च गर्न नसकेको</p>
<p>अबसरहरू:</p> <p>१) किसान मैत्री आयोजनाहरू लागु गर्न आयोजना तर्जुमा गर्ने देखि कार्यान्वयन एवम् अनुगमन प्रणालीमा सहभागी बनाउनु पर्ने</p> <p>२) आयोजनामा खर्च नहुने वा किसानको गुनासोमा न्युनीकरण हुने</p> <p>३) आयोजनाहरू प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्न सक्ने र त्यसको परिणाम राम्रो हुने</p>	<p>जोखिम:</p> <p>१) आयोजनाहरू किसान मैत्री हुन नखोज्ने</p>

(२) कार्ययोजना

क्र.सं	आयोजनाको नाम	सूचक	सूचक प्रमाणित गर्ने आधार	जोखिम	अनुमानित बजेट	कार्यान्वयन गर्ने निकाय
२.	विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय दान, कृषि एवम् अनुदान बाट संचालित आयोजनाहरूलाई किसान मैत्री बनाउन शुरु देखि नै पैरवी गर्ने, अनुगमन गरी सरकारलाई सुझाव पेश गर्ने र					

	कार्यान्वयनमा सहयोग गर्ने ।					
२.१	लक्ष्य: अर्न्तराष्ट्रिय दान, ऋण एबम् अनुदान बाट संचालित आयोजनाहरुलाई किसान मैत्री बनाउने, किसानको प्रत्यक्ष सहभागिता हुने, कार्यान्वयन गर्दा किसानको सहभागिता हुने, शुरु देखि नै पैरवी गर्ने, अनुगमन गरी सरकारलाई सुझाव पेश गर्ने र कार्यान्वयनमा सहयोग गर्ने	आयोजनाहरुको सफल कार्यान्वयन हुने, किसानको सहभागिता रहने, किसान मैत्री आयोजनाहरुमा किसान जिम्मेवार भई सन्चालन गर्ने छ, अनुगमन प्रणाली मा सुधार आउने	तथ्यांक, प्रगति प्रतिवेदन	आयोजनाको क्रियाकलाप पारदर्शी नहुने	४० लाख	३तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, आयोजनाहरु, दान, अनुदान एबम् ऋणमा सन्चालित आयोजना लागु गर्ने निकाय
२.२	उद्देश्य: क) अर्न्तराष्ट्रिय दान, ऋण एबम् अनुदान बाट संचालित आयोजनाहरुलाई किसान मैत्री बनाउने, ख) आयोजना तर्जुमामा किसानको प्रत्यक्ष सहभागिता हुने, (ग) कार्यान्वयन गर्दा किसानको सहभागिता हुने, घ) आयोजना शुरु देखि नै पैरवी गर्ने, ङ.)अनुगमन गरी सरकारलाई सुझाव पेश गर्ने र कार्यान्वयनमा सहयोग गर्ने	बजेटको सही सदुपयोग हुने, किसानको गुनासो कम हुने, आयोजनाको क्रियाकलाप बिबाद रहित हुने	तथ्यांक, प्रतिवेदन, आयोजनाको सफल कार्यान्वयन	त्रुटीपूर्ण कृषि नितीले सम्पूर्णकाममा बाधा आउने		३ तहका सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय, राष्ट्रिय किसान आयोग
२.३	प्रतिफल: क)आयोजना को तर्जुमा मा किसानको सहभागिता रहेमा किसानले जिम्मेवारीपुर्वक कार्यक्रम सन्चालन गर्ने छ । ख)किसान मैत्री आयोजनाहरुको	किसान जिम्मेवार भई सहयोग गर्ने, किसान र अन्य सरकारी तथा गैर सरकारी,	तथ्यांक, आयोजना को आवधिक प्रगति	कार्यान्वयनमा असफलता		३ तह कै सरकार, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय

	प्रभावकारी परिणाम हुनेछन (ग) किसानको गुनासो कम हुन्छन् ।	नीजी क्षेत्रले सहयोग र सहकार्य गर्ने छ				
२.४	कार्यक्रमहरु: क) अर्न्तराष्ट्रिय दान, ऋण एवम् अनुदान बाट संचालित आयोजनाहरुलाई किसान मैत्री बनाउन पहल गर्ने ख) आयोजना तर्जुमामा किसानको प्रत्यक्ष सहभागिता हुन आवश्यक सुफाव पेश गर्ने (ग) कार्यान्वयन गर्दा किसानको सहभागिता हुन आवश्यक पहल एवम् समन्वय गर्ने , घ) आयोजना शुरु देखि नै पैरवी गर्ने, ड.)अनुगमन गरी सरकारलाई सुफाव पेश गर्ने र कार्यान्वयनमा सहयोग गर्ने	आयोजना हरु प्रभावकारी रूपमा सन्चालन हुनेछन्, किसान मैत्री आयोजनाहरुको प्रतिफल राम्रो हुने, किसान जिम्मेवार बोध हुने	तथ्यांक, प्रतिवेदन,	कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुने		राष्ट्रिय किसान आयोग, ३ तहकै सरकार, कृषक, व्यवसायी, दान, अनुदान एवम् ऋणमा सन्चालित आयोजना लागु गर्ने निकाय

(३) आबधिक बाँडफाँड

क्र.स.	कार्यक्रम विवरण	पहिलो वर्ष	दोश्रो वर्ष	तेश्रो वर्ष	चौथो वर्ष	पाँचौ वर्ष	दश वर्ष
१	अर्न्तराष्ट्रिय दान, ऋण एवम् अनुदान बाट संचालित आयोजनाहरुलाई किसान मैत्री बनाउन पहल गर्ने	+	+	+	+	+	
२	आयोजना तर्जुमामा किसानको प्रत्यक्ष सहभागिता हुन आवश्यक सुफाव पेश गन	+	+	+			
३	कार्यान्वयन गर्दा किसानको सहभागिता हुन आवश्यक पहल एवम् समन्वय गर्ने	+	+	+	+	+	
४	आयोजना शुरु देखि नै पैरवी गर्ने,	+	+	+	+	+	
५	अनुगमन गरी सरकारलाई सुफाव पेश गर्ने र कार्यान्वयनमा सहयोग गर्ने	+	+	+	+	+	

समग्रमा आबधिक रणनीति कार्य योजनाबाट प्राप्त हुने प्रतिफल

१. फण्डै ३८ लाख कृषक परिवार को सरकारी किसान सूचीकरण प्रक्रियामा आबद्ध भई किसानले पाउने सेवा सुविधा उपलब्ध हुन सहयोग पुग्ने ।

२. किसानका लागि उपयोगी हुने ऐन, निती , कानून निर्माण हुने, कतिपया परमिार्जन हुने र अनुपयुक्त समय सापेक्ष खारिज हुने ।

३. कृषि , पशुपन्छी तथा मत्स्य उत्पादन तथा उत्पादकत्व वृद्धि भई खाद्य तथा पोषण सुरक्षामा सहयोग हुने ।
४. कृषकको उपजलाई लागत मूल्यको आधारमा बजार मूल्य तोक्ने बाध्यात्मक प्रक्रिया संचालन हुने ।
५. कृषिमा साना किसानलाई सहकारी मा आवद्ध गरी व्यावसायीकरणमा वृद्धि गरिने। कृषि क्षेत्रलाई औद्योगिकीकरण मा रुपान्तरण गर्ने ।
६. कृषिलाई आधुनिकीकरण मा परिणत गर्ने, यान्त्रीकरणको विकास गरी युवा पलायनलाई रोक्ने ।
७. कृषक परिचयपत्र, किसान कार्ड जारी गरी कृषकलाई कृषि उपयोगको चाहिने न्यूनतम भूमि, सिंचाई, मल, विउ, नश्ल, विमा, सहूलियत ब्याजमा ऋण, सामाजिक सुरक्षा, बजार , अनुदान एवम् प्राविधिक सेवा टेबा उपलब्ध गराउने ।
८. सहकारी लाई समृद्धिको मूल मन्त्र मानी किसानको क्षमता अभिवृद्धि गरी किसान रोजगार कार्यक्रमले किसानलाई उद्यमी तथा व्यवसायी बनाउने ।
९. कृषिको लागि चाहिने भूमि संरक्षण ऐन , कानून तर्जुमा गर्ने , कृषि बन उत्पादन प्रक्रिया लाई बढाउने ।
१०. खाद्य सम्प्रभूता तथा खाद्य अधिकार ऐन तथा नियम बारे कृषक मा जनचेतना अभिवृद्धि गर्ने ।
११. अनुवांशिक श्रोत संरक्षण , उपयोग, परम्परा ज्ञान, र प्रांगारिक खेती प्रबर्द्धन गरी खाद्य स्वच्छता अभिवृद्धि गर्ने

परिच्छेद - ६

६. निष्कर्ष एवं सुझाव :

राष्ट्रिय किसान आयोगको रणनीति तयार गर्दा निम्नानुसार निष्कर्ष/सुझावहरू प्रस्तुत गरिएको छन् :

१) राष्ट्रिय किसान आयोग किसानको आन्दोलनबाट आएको नेपालको कृषि विकास रणनीति (सन् २०१५-२०३५) ले निर्देशित गठन भएको आयोग हो ।

२) राष्ट्रिय किसान आयोगको छुट्टै ऐन, निर्माण गरि एक स्वायत्त संस्थाको रूपमा स्थापना भएको हुनुपर्छ ।

३) यो आयोग बहुक्षेत्रिय एवं बहुसरोकारवालाहरूसँग समन्वय र सहकार्य गर्नुपर्ने भएकोले यसको कार्य क्षेत्र अनुसार यो आयोग प्रधानमन्त्रि तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालयको अन्तरगत रही कार्य गर्नुपर्ने हुन्छ ।

४) यस आयोगमा १ जना अध्यक्ष एवं ५ जना सदस्यहरू रहनुपर्छ, रा.प.प्र.प्रा. (कृषि सेवा) लाई सदस्य सचिवको रूपमा राख्नुपर्दछ ।

५) यस आयोगका ५ जना सदस्यहरू कार्यकारी रहने गरी ५ विभिन्न महाशाखाहरू स्थापना हुनेछ । ती निम्नानुसार रहेका छन् :

क) किसान निती ऐन नियम तर्जुमा तथा सुझाव महाशाखा

ख) किसान कल्याणकारी योजना महाशाखा

ग) किसान योजना महाशाखा

घ) किसान समस्या सम्बोधन तथा अनुगमन महाशाखा

ङ) किसान क्षमता विकास महाशाखा

प्रत्येक महाशाखाहरूको प्रमुखको रूपमा उपसचिव स्तरका कर्मचारीहरू हुने एवं प्रत्येक महाशाखा अन्तरगत ३ वटा शाखाहरूको व्यवस्था भएका छन् ।

प्रत्येक शाखाको नेतृत्व शाखा अधिकृतले गर्नेछन् । सबै महाशाखा र शाखाहरूको काम कर्तव्य तोकिएको छ । ३२ जना कर्मचारी र ५ जना सदस्य र १ जना अध्यक्ष गरी कुल ३८ जनाको व्यवस्था हुने गरि संगठन संरचना निर्माण गरिएको छ ।

६) राष्ट्रिय स्तरमा यस आयोगको अध्यक्ष संयोजक हुने गरी विभिन्न निकायका प्रतिनिधित्व हुने गरि एक समन्वय समितिको व्यवस्था गरिएको छ । साथै राष्ट्रिय किसान आयोगको प्रदेश स्तर समन्वय समित गठन गर्न सक्ने व्यवस्था गरिएको छ ।

७) राष्ट्रिय किसान आयोगलाई तोकिएको १४ बुँदे कार्य क्षेत्रलाई यसका रणनीतिहरूको रूपमा विश्लेषण, लजिकल फेर्मर्वक एवं कार्यनितीहरू र कार्य योजनाहरू तयार भएका छन् ।

८) त्यस्तै कार्य क्षेत्रमा नतोकिएको तर वर्तमान सन्दर्भमा आवश्यक रणनीतिको रूपमा थप छ (६) वटा रणनीतिहरू एवं सोका कार्यनितीहरू तयार भएका छन् ।

९) यो आवधिक रणनीति १० वर्षको हुनेछ, सोको वार्षिक कार्यक्रममा संलग्न हुने विषयवस्तुहरू र सो को आवधिक बाँडफाँड समेत संलग्न गरिएको छ ।

- १०) यस आयोगले कृषिलाई आधुनिकीकरण, व्यवसायिकरण, औद्योगिकरण गर्दै कृषि व्यवसायको प्रवर्द्धन गर्ने र कृषि क्षेत्रलाई सम्मानित पेशाको रूपमा रूपान्तरण गर्न पैरवी गर्ने, सिफारिस गर्ने, समन्वय गर्ने, सहयोग गर्ने र सहकार्य गर्ने छ ।
- ११) राष्ट्रिय किसान आयोगले किसानको हक हित र अधिकार संरक्षण गर्न “कृषि उत्पादन देखी बजारीकरण सम्म” सहजीकरण गर्न, किसानको उपजको न्यूनतम सर्भथन मुल्य तोक्न सहयोग गर्ने, भौतिक पूर्वाधार निर्माणको पैरवी गर्ने, किसानहरूलाई आवश्यक न्यूनतम प्रसार, अनुसन्धान र कृषि शिक्षा सेवा प्राप्त गर्न समन्वय र सहकार्य गर्नेछ ।
- १२) किसान सूचिकरण, बर्गिकरण, सामाजिक सुरक्षा, बैकिङ सुविधा, विमा र अनुदानमा अधिकतम किसानको पहुँच पुराउन समन्वय गर्नेछ ।
- १३) उत्पादन तथा उत्पादकत्व बृद्धि गर्न सामुहिक खेती, करार खेती, सहकारी खेती प्रवर्द्धन गर्नेछ ।
- १४) वर्तमान ऐन, नियम, कार्यविधिमा रहेको भिन्नता हटाई नयाँ ऐन, कानून निती निर्माण गर्न राष्ट्रिय किसान आयोगले सहयोग गर्नेछ ।
- १५) किसानको पहुँच प्राकृतिक श्रोत, रैथाने बीउ विजन, नश्ल, प्राकृतिक प्रकोपबाट हुने क्षतिपूर्ति प्राप्त गर्न, न्यून आयस्तरका श्रमिक, कृषक, महिला, दलित, आदिवासीहरूको हकहितको लागि किसान संघ, संस्था, संगठन र सन्जालको क्षमता अभिवृद्धि गरी सहकार्य र समन्वय गरिने छ ।
- १६) राष्ट्रिय किसान आयोगलाई कार्य क्षेत्रमा नतोकिएको तर रणनीतिहरू उल्लेख भएकोले यसले डिजीटल कृषिको पैरवी गर्न, कृषि सुचना केन्द्र स्थापना गर्न सहयोग गर्नेछ । त्यस्तै किसान रोजगार कार्यक्रम, कृषि अनुदान प्रणालीलाई उत्पादन र बजारीकरणको आधारमा प्रदान गर्ने व्यवस्थामा सिफारिस गर्नेछ ।
- १७) विभिन्न राष्ट्रिय, अन्तर्राष्ट्रिय आयोजनाहरूको अनुगमन गर्ने र समय सापेक्ष सुझाव र सिफारिस गर्नेछ ।

सन्दर्भ सामग्री:

१. कृषि तथा पशुपन्छि डायरी, २०८० , कृषि सुचना तथा प्रशिक्षण केन्द्र, हरिहरभवन, कृषि तथा पशुपन्छि विकास मन्त्रालय, सिंहदरबार , नेपाल
२. राष्ट्रिय किसान आयोग, छैठौं वार्षिक प्रतिवेदन, २०७८।०७९, राष्ट्रिय किसान आयोग, किर्तिपुर, नेपाल सरकार
३. कृषि तथा पशुपन्छि विकास मन्त्रालय, कृषि विकास रणनीति , २०१५ देखि २०३५ सम्म, नेपाल सरकार, सिंहदरबार
४. राष्ट्रिय योजना आयोग, पन्ध्रौं पन्चवर्षीय योजना , २०२० नेपाल सरकार, सिंहदरबार, नेपाल
५. प्रदेश सरकार, प्रदेश निती तथा योजना आयोग, गण्डकि प्रदेश, प्रथम पन्चवर्षीय योजना, २०७७, गण्डकि प्रदेश, पोखरा , नेपाल
६. प्रदेश सरकार, प्रदेश निती तथा योजना आयोग, १ नं प्रदेश, प्रथम पन्चवर्षीय योजना, २०७६, १ नं प्रदेश, विराटनगर , नेपाल
७. नेपाल सरकार, नेपालको संबिधान, २०७२, नेपाल कानून आयोग,
८. नेपाल कानून आयोग, खाद्य समप्रभुता तथा खाद्य अधिकार ऐन, २०७६, नेपाल सरकार, काठमाण्डौ
९. तथ्यांक ब्युरो, नेपालको तथ्यांक, २०७९, राष्ट्रिय योजना आयोग, काठमाण्डौ
१०. कृषि तथा पशुपन्छि विकास मन्त्रालय, कृषि तथ्यांक, २०७९, सिंहदरबार, काठमाण्डौ, नेपाल

अनुसुचिहरु

अनुसुची १ : अध्ययनमा सलंगन जनशक्तिहरु

टोली प्रमुख डा विमल कुमार निर्मल पुर्व, प्रदेश सचिव तथा सह सचिव, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय
विज्ञ सदस्य श्री महेन्द्र बहादुर थापा, कृषि विज्ञ
तथ्यांक सकलक श्री शम्भु खतिवडा, कृषि अधिकृत

अनुसुची २: प्रारम्भीक.सुचना सङ्कलन(Primary Information Collection) का लागि सोधिएका प्रश्नहरु :

क्र.स.	विषयवस्तु	हो	होइन	थाहा छैन	अन्य थप सुफाव
१	राष्ट्रिय किसान आयोग बारे जानकारी				
१.१	राष्ट्रिय किसान आयोग गठन भएको जानकारी छ				
१.२	कृषि विकास रणनीती (२०१५ देखि २०३५ सम्म) ले उल्लेख भए अनुसार कृषि क्षेत्रमा के कस्तो प्रगति भएको देख्नु हुन्छ				
१.३	कृषि विकास रणनीतिले कृषकहरुको हक हित संरक्षणको लागि राष्ट्रिय किसान आयोग गठन गरेको सम्बन्धी के भन्नु हुन्छ				
१.४	राष्ट्रिय किसान आयोगले के कस्ता काम गर्दा राम्रो हुन्थ्यो				
१.५	राष्ट्रिय किसान आयोगलाई सबल बनाउन के कस्तो कानूनी व्यवस्था गर्नु पर्छ				
२.	आबधिक रणनीती तयारगर्ने सम्बन्धी				
२.१	राष्ट्रिय किसान आयोगले आबधिक रणनीती तयार गर्न लागेकोमा के भन्नु हुन्छ				
२.२	कृषि क्षेत्रको आबधिक रणनीती स्थानीय तह, प्रदेश सरकार र संघीय सरकारका निकायहरुले समेत बनाउन लागेको छ, यसलाई एक रुपता ल्याउन के गर्नु पर्ला				
२.३	आबधिक रणनीतीका के कस्ता उद्देश्यहरु हुनु पर्छ रु				
२.४	आबधिक रणनीती तयार गर्दा कृषि क्षेत्र को कुन प्रभाग लाई समेटिनु पर्छ (कृषि क्षेत्र । पशुपन्छी । मत्स्य । कृषि बन । सिंचाई । कृषि उत्पादन । कृषि पुर्वाधार ।कृषि उद्योग बजारीकरण । भूमि व्यवस्था । सबै				
२.५	आबधिक रणनीती तयार हुँदाका सबल पक्षहरु के के				

	हुन्				
२.६	यसका दुर्बल पक्षहरु के के हुन				
२.७	यसबाट प्राप्त हुने अवसरहरु के के हुन				
२.८	आवधिक रणनीतिको कार्यान्वयनमा के कस्ता चुनौतीहरु देख्नु हुन्छ				
३.	राष्ट्रिय किसान आयोगको रणनीति तयार गर्दा यसले गर्नुपर्ने समन्वय, सहकार्य, समावेशिताका सिद्धान्तहरु के कस्ता हुनु पर्छ				
३.१	राष्ट्रिय किसान आयोगले सरकारी निकाय सँग के कसरी समन्वय र सहकार्य गर्न सक्छ				
३.२	यसले निजी तथा गैर सरकारी संघ, संस्था, समुदायिक निकाय सँग के कस्ता समन्वय र सहकार्य गर्न सक्छ				
३.३	सहकारी कृषि को अभिन्न अंगको रूपमा रहेको छ, आयोगले यस सँग गर्ने सहकार्य के कस्तो हुनु पर्छ				
३.४	राष्ट्रिय किसान आयोगले संघिय सरकार, प्रदेश सरकार एवम् स्थानीय सरकार सँग के कसरी सहकार्य र समन्वय गर्नु पर्ने हुन्छ				
३.५	आयोगले सिमान्तकृत कृषकलाई कुन किसिमले सहयोग गर्न सक्छ				
३.६	किसान आयोगले कृषि क्षेत्रमा गरिने श्रोतको बाँडफाँडमा के कस्ता भुमिका निह गर्न सक्छ				
३.७	आयोगले कृषि क्षेत्रमा निजी, सहकारी एवम् गैरसरकारी क्षेत्रको लगानीलाई कसरी सहयोग गर्न सक्छ				
४	राष्ट्रिय किसान आयोगले रणनीति तयार गर्दा अपनाउने कार्य नितीहरु				
४.१	भूमि व्यवस्थापनक कार्यनिती				
४.२	खाद्य तथा पोषण सुरक्षाका कार्यनिती				
४.३	वन ता जैविक विविधताका कार्यनिती,				
४.४	कृषि शिक्षा (किसान,मध्यमस्तर, विज्ञहरु) को कार्यनिती				
४.५	सिंचाई क्षेत्रमा अपनाईने कार्यनिती				
४.६	कृषि सूचना तथा सन्चार प्रविधिका कार्यनिती				
४.७	कृषि सुशासन तथा क्षमता विकासका कार्यनिती				
४.८	गरीबी निवारणका लागि अपनाईने कार्यनिती				
४.९	कृषि श्रमिक तथा रोजगारी क्षेत्रमा अपनाईने कार्यनिती				
४.१०	वातावरण तथा जलवायु परिवर्तनको प्रभाव न्युनीकरण का लागि अपनाईने कार्य निती				
४.११	प्राकृतिक प्रकोपको जोखिम न्युनीकरण गर्न अपनाईने				

	कार्यनिती				
४.१२	कृषि तथ्यांक, योजना प्रक्रिया एवम् अनुगमन तथा मुल्यांकन प्रक्रियामा अपनाईने कार्य निती				
४.१३	कृषि सडक निर्माण तथा कार्यान्वयनमा अपनाईने कार्यनिती				
४.१४	कृषि बजार , मुल्य श्रृंखला अभिवृद्धि एवम् भौतिक पुर्वाधारमा अपनाईने कार्य निती				
४.१५	कृषि उपजको न्युनतम मुल्यमा तोक्न अपनाईने कार्यविधी				
४.१६					
५.	राष्ट्रिय किसान आयोगले किसानका लागि कार्यान्वयन, समन्वय, सहकार्य, पैरबी, अभियान गर्न सक्ने किसान कल्याणकारी योजना				
५.१	भूमि व्यवस्थापन				
५.१.१.	भूमि बैँकरु				
५.१.२	चाक्लाबन्दीरु				
५.१.३	कृषि भूमि ऐनरु				
५.१.४	सामुहिक खेती				
५.१.५	सहकारी खेती				
५.१.६	करार खेती				
५.१.७	अन्य कुनै उपाय				
५.२	ऐन, निती, नियम निर्माण				
५.२.१	निती, ऐन, नियम बनाउन किसानको क्षमता अभिवृद्धिरु				
५.२.२	निती, ऐन तथा नियम निर्माण गर्न कृषक सञ्जालतथा तीन तहको सरकारसंग समन्वयात्मक भुमिकारु				
५.२.३	ऐन निर्माणको लागि रोज्नु होस, (कृषि छाता ऐन, कृषि व्यवसाय प्रवर्द्धन ऐन, पशु प्रजनन ऐन, संक्रमक रोग नियन्त्रण ऐन, खाद्य सम्प्रभुता तथा खाद अधिकार नियमावली, पशु कल्याण ऐन, मत्स्य ऐन, बिषादी नियन्त्रण ऐन, कृषि जन्य उपयोगको लागि भन्सार छुट नियमावली, पशु आहारा ऐन, पशु आषैधि ऐन वा केही अन्यरु				
५.२.४	कृषि भूमि संरक्षण ऐन				
५.३	उत्पादन तथा उत्पादकत्व बृद्धि गर्ने एवम् लागतको आधारमा बजार मुल्य निर्धारण हुने				
५.३.१	नवप्रवर्तन प्रविधि				
५.३.२	कृषि उपज बजार व्यवसाय तथा भौतिक पुर्वाधार निर्माण				
५.३.३	लागत मुल्यको आधारमा बजार मुल्य निर्धारण				
५.३.४	प्रांगरिक मल तयार गर्न के कस्ता व्यवस्थापन गर्ने,				

	बजारीकरण कसरी गर्ने, अन्य मल समेत जम्मा गरी प्रांगरिक मल बनाउने				
५.३.५	कृषि, पशुपन्छी तथा मत्स्य जन्य उत्पादनको गुण स्तर सुधार				
५.३.६	आयात प्रतिस्थापन तथा निर्यात प्रबर्द्धनका लागि कृषि क्षेत्रको प्राथमिकीकरण				
५.४	कृषि क्षेत्रलाई ब्यावसायीकरण, औद्योगिकीकरण, आधुनिकीकरण तथा यान्त्रीकरण				
५.४.१	सहकारीमा आधारित सान किसान उत्थान कार्यक्रम				
५.४.२	करार खेती र बिक्रीको गारेन्टी				
५.४.३	सहकारी , निजी तथा सरकारीको सहकार्यमा उद्योग स्थापना				
५.४.४	कृषि यन्त्र को उद्योग स्थापना तथा यान्त्रिकीकरण विशेष कार्यक्रम				
५.५.	किसान सूचीकरण, बर्गीकरण, किसान सहूलियत, सुबिधा, अनुदान बितरण				
५.५.१	किसान सूचीकरणको क्षमता विकास				
५.५.२	किसान परिचय पत्र तथा किसान कार्ड				
५.५.३	किसानले पाउने अनुदानको मोडलिटी				
५.५.४	किसानले पाउने सुबिधाको अभिलेखीकरण				
५.५.५	किसानले पाउने सामासजिक सुरक्षा, स्वास्थ्य सेवा सुबिधा, बिमा, कृषि बचत, बैकिग सुबिधा, सरकारी तथा गैरसरकारी अन्य सुबिधा, किसान बिमा, किसान पेन्सन, किसान सुरक्षा कोष				
५.५.६	कृषि लाई सम्मनजनक पेशामा रुपान्तरण गर्ने				
५.६	किसान रोजगार, बजारीकरण सहकारीकरण तथा क्षमता विकास अभिवृद्धि				
५.६.१	सहकारी गठन तथा बैकिग प्रणालीमा आबद्ध				
५.६.२	सहकारी प्रबर्द्धन एवम् कृषि उपज बजारीकरण				
५.६.३	कृषि बजार एवम् क्षमता विकास				
५.६.४	सहकारीको पुँजीलाई उद्योगतथा प्रशोधन केन्द्र स्थापना तथा उपयोग गर्ने				
५.६.५	कृषि रोजगार प्रबर्द्धन का लागि सरकारी तथा निजी क्षेत्रको सहभागिता				
५.७.	खाद्य सम्प्रभुता तथा खाद्य अधिकार , अनुबांशिक श्रोत, संरक्षण तथा समन्यायिक बाँडफाँड, प्रांगरिक उन्मुख खेतीप्रणाली				
५.७.१	उत्पादन तथा उत्पादकत्व बृद्धि कार्यक्रम				
५.७.२	रासायनिक तथा प्रांगरिक मल उत्पादन , खरीद तथाबितरण प्रणाली				
५.७.३	अनुबांशिक श्रोत संरक्षण, विकास तथा उपयोग				

	कायूकम				
५.७.४	खाद्य सम्प्रभुता तथा खाद्य अधिकार बारे जनचेतना अभिवृद्धि				
५.७.५	किसान कल्याण कोष				
५.७.६	आयात प्रतिस्थापन तथा निर्यात प्रवर्द्धनका लागि प्रांगरिक खेती तथा प्रमाणीकरण				
५.७.७	खाद्य स्वच्छता र गुणस्तरबारे किसानको क्षमता अभिवृद्धि				
५.७.८	सिंचाई व्यवस्थापन				
५.७.९	कृषि वन प्रवर्द्धन				

अनुसूची ३ : अध्ययनको क्रममा सम्पर्क गरिएका कार्यालय तथा निकायहरू

भौगोलिक क्षेत्र	संघ । प्रदेश	जिल्ला	स्थानीय तह	सरोकारबालाहरू
पहाड	संघ	भठमाण्डौ	भठमाण्डौ म.न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारबालाहरू, विभाग, निर्देशनालय, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरू सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरू
हिमाली	सु प. प्रदेश	वाजुरा	बुढिगंगा नगरपालिका	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारबालाहरू, विभाग, निर्देशनालय, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरू सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरू
पहाडी	सु प. प्रदेश	अछाम	मंगलसेन नगरपालिका	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारबालाहरू, विभाग, निर्देशनालय, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरू सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरू
पहाडी	सु प. प्रदेश	डोटी	दिपायल सिलगढी नगरपालिका	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारबालाहरू, विभाग, निर्देशनालय, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरू सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरू
भित्री मधेश	कणाली प्रदेश	सुर्खेत	बिरेन्द्रनगर नगरपालिका	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारबालाहरू, विभाग, निर्देशनालय, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरू सरकारी, निजी तथा गैर सर स
तराई	सु प. प्रदेश	कैलाली	धनगढी उपमहानगर पालिका	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारबालाहरू, विभाग,

				निर्देशनालय , कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैर स स
तराई	मधेश प्रदेश	धनुषा	जनकपुर उ.म.न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, विभाग , निर्देशनालय , कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गै स स
		धनुषा	नगराईन न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एगोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
		महोतरी	बर्दिबास न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एगोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
		सर्लाही	लालबन्दी न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एगोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
		बारा	कलैया	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एगोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
पहाड	बागमती प्रदेश	चितवन	भरतपुर म.न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एगोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
		चितवन	ईच्छाकामना गा.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एगोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
हिमाली		दोलखा	भिमेश्वर	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एगोभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु, विभाग, निर्देशनालया मन्त्रालय

		धादिंग	नीलकण्ठ	कषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रीभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु
		काभ्रेपलान् चोक	पनौती न.पा.	कृषक, कृषक समुह, सहकारी, कृषिमा संलग्न मुल्य श्रृंखलाका सरोकारवालाहरु, एग्रीभेट, कृषक तथा कृषि बजारका संघ, संस्थाहरु, सरकारी, निजी तथा गैरसरकारी संस्थाहरु

अनुसुचि ४ : अध्ययनको कममा सम्पर्क गरिएका व्यक्तिहरु :

१. डा. प्रेम दगाल, अध्यक्ष, राष्ट्रिय किसान आयोग
२. श्री जिवन्ती पौडेल, सदस्य, राष्ट्रिय किसान आयोग
३. श्री सुर्य प्रसाद खनाल, सदस्य, राष्ट्रिय किसान आयोग
४. श्री टेक बहादुर बोगटी, सदस्य, राष्ट्रिय किसान आयोग
५. श्री मन्जु धिमाल, सदस्य, राष्ट्रिय किसान आयोग
६. श्री पुष्पा भुसाल, सदस्य, राष्ट्रिय किसान आयोग
७. श्री दुर्गा पण्डित, सदस्य सचिव, राष्ट्रिय किसान आयोग
८. श्री गणेश कुमार के.सि., पुर्व सचिव, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय
९. डा योगेन्द्र कुमार कार्की, पुर्व सचिव, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय
१०. श्री जय मुकुन्द खनाल, पुर्व सचिव, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय
११. डा प्रकाश अर्याल, बरिष्ठ बाली सरंक्षण अधिकृत, बीउ विजन गुणस्तर नियन्त्रण केन्द्र
१२. श्री बसन्त मरहट्टा, अध्यक्ष, बीउ विजन महा संघ
१३. श्री लाल कुमार श्रेष्ठ, बरिष्ठ अर्थ विज्ञ, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय
१४. श्री शोभा ढकाल, कृषि प्रसार अधिकृत, सुचना अधिकारी, राष्ट्रिय किसान आयोग
१५. डा सिद्धि गणेश श्रेष्ठ, पुर्व सह सचिव, कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय
१६. डा हेव बहादुर खड्का, प्राध्यापक, वातावरण विभाग, त्रिभुवन विश्व विद्यालय

अनुसुचि ५ : आवधिक रणनीतिक योजना बनाउने अध्ययनको क्रममाअन्तवार्ता दिने व्यक्तिहरुको नामावली

क्र.स.	नाम	जिल्ला	स्थानियतह	बडा नं.	सर्म्पक नं.
१	संतोष प्रसादचौरसिया	पर्सा	विरगंज म. न.पा.	१६	
२	बलरामचौरसिया	पर्सा	विरगंज म. न.पा.	१६	
३	महादेव राउतअहोर	पर्सा	विरगंज म. न.पा.	१६	
४	सावित्रा सापकोटा	काभ्रेपलाञ्चोक	पनौतीनपा	३	
५	विदुर सापकोटा	काभ्रेपलाञ्चोक	पनौतीनपा	१	
६	बेद प्रसाद सापकोटा	काभ्रेपलाञ्चोक	पनौतीनपा	१	
७	टेक नाथ सापकोटा	काभ्रेपलाञ्चोक	पनौतीनपा	३	
८	बेद प्रसादतिमिल्लीना	काभ्रेपलाञ्चोक	पनौतीनपा	३	
९	चेतनाथ रिजाल	धादिङ	निलकण्ठ नपा	३	
१०	मेघराज दुवाडी	धादिङ	निलकण्ठ नपा	१२	
११	विष्णुलाल श्रेष्ठ	धादिङ	निलकण्ठ नपा	७	
१२	राजु श्रेष्ठ	धादिङ	निलकण्ठ नपा	७	
१३	रामकृष्ण श्रेष्ठ	धादिङ	निलकण्ठ नपा	१२	
१४	बिमला बस्नेत	दोलखा	भिमेश्वर नपा	२	
१५	महेन्द्र श्रेष्ठ	दोलखा	भिमेश्वर नपा	२	
१६	सारदा श्रेष्ठ	दोलखा	भिमेश्वर नपा	२	
१७	विष्णुलाल श्रेष्ठ	दोलखा	भिमेश्वर नपा	२	
१८	सानुदेवीश्रेष्ठ	दोलखा	भिमेश्वर नपा	२	
१९	श्री माया चेपाङ	चितवन	इच्छाकामाना गापा	३	९८२५१६४५८८
२०	सुमित्रागुरुङ्ग	चितवन	इच्छाकामाना गापा	३	
२१	सावित्रि चेपाङ	चितवन	इच्छाकामाना गापा	६	
२२	विजयश्रेष्ठ	चितवन	इच्छाकामाना गापा	३	
२३	सलिना चेपाङ	चितवन	इच्छाकामाना गापा	३	९८२६१४३८२२
२४	सर्मिला घिमिरे	चितवन	भरतपुर	२१	
२५	नर बहादुर नेपाल	चितवन	भरतपुर	१३	
२६	नन्दलालगौतम	चितवन	भरतपुर	१३	९८४५०८०९२५
२७	सारदा बराल सापकोटा	चितवन	भरतपुर	२१	
२८	घनस्याम ओझा	चितवन	भरतपुर	१३	९८४५५८५७७९
२९	शम्भु महतो	बारा	कलैया	१७	
३०	रामजिवन साह	बारा	कलैया	१७	
३१	नागेन्द्र साह	बारा	कलैया	१७	
३२	अजय प्रसादमहतो	बारा	कलैया	१७	
३३	अक्षयलाल साह	बारा	कलैया	१७	
३४	बुद्ध ब. विस्वकर्मा	सलाही	लालबन्दि	१०	९८०४८३५५३८
३५	जनजिवनमहतो	सलाही	लालबन्दि	११	९८००८४८००३
३६	लोक बहादुर बराल	सलाही	लालबन्दि	५	९८४४४५६७२१
३७	नविन खड्का	सलाही	लालबन्दि	१६	९८६९७७४५७७
३८	कृष्ण प्रसाददाहाल	सलाही	लालबन्दि	१७	९८४४०५७२९८
३९	राम नरेस साह	महोत्तरी	बर्दिबास	६	
४०	उर्मिला देवीमहतो	महोत्तरी	बर्दिबास	१४	
४१	अन्जु देवि साह	महोत्तरी	बर्दिबास	१४	
४२	हरिकृष्ण महतो	महोत्तरी	बर्दिबास	१४	९८१७८४५८८७
४३	शुसिलाकुमारी रविदास	महोत्तरी	बर्दिबास	१४	

आयोगको आवधिक रणनीतिक योजना

४४	पल्टन राउत	धनुषा	नगराईन	४	९२२५८५०५४९
४५	विजयकुमार साह	धनुषा	नगराईन	३	
४६	साधुकुमार मण्डल	धनुषा	नगराईन	३	
४७	मिनाकुमारी शर्मा	धनुषा	नगराईन	४	
४८	राजकुमार रावत	धनुषा	नगराईन	४	
४९	राम सुरेस यादव	धनुषा	जनकपुरधाम	१४	९८०४८०९००६९
५०	राजेश्वर यादव	धनुषा	जनकपुरधाम	१४	९८१५८२९०२२
५१	बैधनाथ साह	धनुषा	जनकपुरधाम	१४	
५२	आहान राउत	धनुषा	जनकपुरधाम	१४	
५३	राम सुखितयादव	धनुषा	जनकपुरधाम	१४	
५४	चन्द्रमानश्रेष्ठ	काठमाण्डौ	किर्तिपुरनपा	५	
५५	ओमनाथन्यौपाने	काठमाण्डौ	किर्तिपुरनपा	५	
५६	कुवेर रोक्का	काठमाण्डौ	किर्तिपुरनपा	६	
५७	डम्बर भण्डारी	डोटी	सिलगढिनपा	५	
५८	बिमला परियार	डोटी	सिलगढिनपा	५	
५९	रवि भण्डारी	डोटी	सिलगढिनपा	५	
६०	भगवतीकुमारी बोगटी	डोटी	सिलगढिनपा	७	
६१	ललिताऔजी	डोटी	सिलगढिनपा	६	
६२	चन्द्रकला कुस्मी	कैलाली	धनगढिनपा	५	
६३	थितकुमारी चौधरी	कैलाली	धनगढिनपा	५	
६४	जुगमानीचौधरी	कैलाली	धनगढिनपा	५	
६५	पद्मा बम	कैलाली	धनगढिनपा	५	
६६	रामकिसुन चौधरी	कैलाली	धनगढिनपा	५	
६७	खेमराज भण्डारी	अछाम	मंगलसेननपा	६	
६८	टेकराज भण्डारी	अछाम	मंगलसेननपा	६	
६९	भवानी प्रसाद भण्डारी	अछाम	मंगलसेननपा	६	
७०	पुष्पराज भण्डारी	अछाम	मंगलसेननपा	६	
७१	जन्यराज भण्डारी	अछाम	मंगलसेन	६	
७२	यज्यबहादुर साह	बाजुरा	बुढिगंगा नपा	६	
७३	डम्म थापा	बाजुरा	बुढिगंगा नपा	६	
७४	जगत बहादुर साह	बाजुरा	बुढिगंगा नपा	४	
७५	शेर बहादुर राउत	बाजुरा	बुढिगंगा नपा	६	
७६	पारस थापा	बाजुरा	बुढिगंगा नपा	२	
७७	मनरुप बुढा	सुर्खेत	विरेन्द्रनगर नपा	२	
७८	कालिबहादुर अधिकारी	सुर्खेत	विरेन्द्रनगर नपा	२	
७९	सावित्रा बुडाक्षेत्रीअधिकारी	सुर्खेत	विरेन्द्रनगर नपा	२	
८०	सितागौतम	सुर्खेत	विरेन्द्रनगर नपा	२	
८१	दुर्गा बुढा	सुर्खेत	विरेन्द्रनगर नपा	२	
८२	नारायण सिंह खड्का	काठमाण्डौ	किर्तिपुर नपा	५	

अनुसूचि ६ : अध्ययनको क्रममा खिचिएका तस्विहरु:

अनुसुचि ७ : अध्ययनको काममा गरिएका गोष्ठीहरुको भ्रमलक

राष्ट्रिय किसान आयोगमा प्रथम बैठक : २०७९।११।१२ गते प्रारम्भिक प्रतिवेदन प्रस्तुती तथा सुभाब सकलन कार्यक्रम

राष्ट्रिय किसान आयोगमा दैश्रो बैठक : २०८०।०२।२६ गते सम्भौता प्रतिवेदन प्रस्तुती तथा सुभाब सकलन कार्यक्रम